

ميزان الموازين في امر الدين

اثر خامه دانش نجفعلی تبریزی

در اسلامبول

۱۲۸۸ هـ.

قد اعنى بطبعه طبعة جديدة بالأوفست

مكتبة الحقيقة

HAKİKAT KİTÂBEVİ

Darüşşefeka Cad. 53 P.K.: 35 34083

Tel: 0212 523 45 56 Fax: 0212 523 36 93

<http://www.hakikatkitabevi.com>

e-mail: info@hakikatkitabevi.com

Fâtih-İSTANBUL

HAZİRAN-2010

ميزان الموازين

في

امر الدين

﴿ اخلاص باخذای سرمایه نيك بختیها است ﴾

﴿ كلام خليفة چهارم على است ﴾
«رضی الله تعالى عنه»

اثر خامه دانش نجفعلی تبریزی

در اسلامبول

در مطبعة عامرة طبع کرده شد

۱۲۸۸ هـ

قد اعتنى بطبعه طبعة جديدة بالأوفست

مكتبة الحقيقة

يطلب من مكتبة الحقيقة بشارع دار الشفقة بفاتح ۵۷ استانبول-تركيا

ميلادي

هجري شمسي

هجري قمری

۲۰۱۰

۱۳۸۸

۱۴۳۱

من اراد ان يطبع هذه الرسالة وحدها او يترجمها الى لغة اخرى فله من الله الاجر الجزيل و منا
الشكر الجميل و كذلك جميع كتبنا كل مسلم مأذون بطبعها بشرط جودة الورق و التصحيح

❖ فهرست آنچه از بیانات و مطالب در این نامه پاك آورده شد ❖

❖ صیغه ❖

(۰۰۴) درستایش خدای و درود بر مهربان درگاه، او تعالی *

(۰۰۴) سبب نگارش نامه *

(۰۰۶) ❖ مقدمه ❖ در وصایای نامه نگار *

(۰۰۷) مجمل حال پروتستانی

(۰۰۸) ❖ میزان نخستین از میزان الموازین ❖

بیان اطوار خداشناسی و آنچه متفرع بر آن است *

(۰۰۹) ❖ معیار اول ❖ بیان توصیف خدای بصفات کمال *

(۰۱۰) ❖ معیار دوم ❖ اشعار ببحریم انجیل و بطلان عقایدی

که منافی با توحید باری است *

(۰۱۱) ❖ معیار سیم ❖ بیان لزوم مناسبت مدرک بامدرک .

وامتناع ادراک ذات باری تعالی *

(۰۱۴) ❖ معیار چهارم ❖ در شناختن خدای از جهت آیات

و علامات . و بیان علت ایجاد موجودات . و نشان دادن

مصنوع صانع را و بیان اطوار و احوال انسانی مبدء او معاد *

(۰۲۰) ❖ معیار پنجم ❖ در عدم جواز دخول چیزی بذات

خدای و خروج چیزی از آن و بیان مبدء اشیاء و بیان

مظهریت مخلوق اول مر صفات کالیه صانع را *

(۰۲۴) ❖ تمثیل ربانی ❖ بیان چگونگی ظهور خدای تعالی

در آفریدگان *

(۰۲۶) ❖ معیار ششم ❖ در ترتیب مراتب وجود و بیان

واسطه کبری و نبی مطلق مر عالم امکان را *

(۰۲۹) ❖ معیار هفتم ❖ سبب تقدم عبودیت نبی مطلق
بر نبوت او *

(۰۳۱) ❖ تفسیر جد خدای و شهادت یوحنا بر آن نبی مطلق
در مکاشفات خویش و شناختن عیسویان حرمت ذات پاک
مسیح را *

(۰۳۳) ❖ معیار هشتم ❖ بیان پیدا شدن ظلمت و تاریکی
و مرآت آن و بیان بعثت انبیا و رسل و هادیان سبل *

(۰۳۵) ❖ معیار نهم ❖ بیان جهات تاسیس شرایع
در هر زمانی باقتضای آن زمان و کیفیت وقوع امتحانات خدای
در مخلوقات *

(۰۳۸) ❖ معیار دهم ❖ بیان نسبتها و اضافتها
که بخدای داده می شود مانند روح الله و ذات الله و بیت الله
و امثال آنها *

(۰۴۰) ❖ میزان دومین از میزان الموازین ❖

در پیدا کردن دین حقیقی و شناختن راه راست خدای از روی
بصیرت و انصاف *

(۰۴۰) ❖ معیار اول ❖ ملاحظه کردن حال بیدینی و تدین
در بیرون از هر دو حال *

(۰۴۵) ❖ معیار دوم ❖ مشاهده حال بیدینان با دلایل
خودشان از یک طرف و صاحبان ادیان مختلفه را از طرف دیگر *

(۰۴۶) ❖ معیار سیم ❖ قیاس حال پر و تستانها و حق
دخول و عدم دخول آنها در دایره اهل ادیان *

(۰۴۸) ❖ معیار چهارم ❖ رجحان ترك بیدینی و قبول یکی
از مذاهب و شرایع بقول مطلق بر همان عقل و ذکر
دلیل دوم *

- (۵۰) ❖ معیار پنجم ❖ اعتراف کردن بیدیشان در مقام صفای طویت و بقای انصاف بر اینکه امر دین را مطلقا انکار نمی توان کرد *
- (۵۱) ❖ معیار ششم ❖ لزوم وجود وسایط از انبیا و اولیا در میان خاکیان و صانع مقدس و انتخاب سه گروه از میان اهل ادیان که صاحبان کتب نثیه هستند *
- (۵۳) ❖ شروع بمکالمات در میان مسلم با عیسوی در جمله اطوار و مسائل مختلفه خودشان *
- (۵۹) ❖ معیار هفتم ❖ مجلس دوم از مکالمات عیسوی با مسلم *
- (۶۳) ❖ معیار هشتم ❖ مجلس سیم از مکالمات مسلم با عیسوی *
- (۷۰) ❖ معیار نهم ❖ معنی عبودیت و ربوبیت و بیان مقام مسیح از صانع مقدس و تحقیق معنی متکلم و کلمه الهیه اولیه و بیان اول مخلوق *
- (۷۶) ❖ معیار دهم ❖ نمونه از کیفیت تشریف یافتن توریة و انجیل با دلائل واضحه و بیان فقراتی که در تشریف آنها جای اشتباه نیست *
- (۸۶) ❖ میزان سیمین از میزان الموازین ❖
- (۹۰) ❖ معیار نخستین ❖ در تحقیق سخنان میزان الحق پروتستانی که در اثبات صحت توریة و انجیل آورده است *
- (۹۰) ❖ معیار دوم ❖ در بیان تحقیق سخنانی که باستناد بنسخه های کتب عهد عتیق و جدید آورده اند *

(٠٩٢) ﴿ معیار سیم ﴾ نمونه از سخنان نالایق که در حق

انبیاء در توریة و غیره نوشته اند *

(٠٩٧) ﴿ معیار چهارم ﴾ در شرایط الهام حقیق که صاحب

میزان الحق پروستانی آورده و موارد آن شرایط در حق
توریة و انجیل *

(٠٩٩) ﴿ معیار پنجم ﴾ سخن در وقوع و عدم وقوع

نسخ در کتب و شرایط مقدمه *

(١٠٥) ذکر بعضی از دلائلی که در کتب مقدمه در خصوص

بیشتر خاتم انبیا است *

(١٠٩) ﴿ معیار ششم ﴾ اثبات وقوع نسخ در احکام

شریعت موسی بسبب آمدن عیسی بدلائلی که خود در مقام
عدم وقوع نسخ آورده اند *

(١١٢) ﴿ معیار هفتم ﴾ در بیان عهد ابدی بودن ختنه است

بنص توریة و سبب ترك آن که عیسویان کرده اند و تحقیق
دلائلی که درین مطلب دارند *

(١١٧) ﴿ معیار هشتم ﴾ در بیان سخنانی که در رد

بر وقوع تحریف در کتب مقدمه آورده اند *

(١٢٢) ﴿ معیار نهم ﴾ در تحقیق معنی انحصار نجات

و شفاعت که در عیسی علیه السلام می کنند *

(١٢٨) ﴿ معیار دهم ﴾ خلاصه مطالبی که در این میزان

گفته شد و رسانیدن سلسله سخن باینکه در میان سه گروه
از صاحبان کتب ثلاثه کار منحصر بتحقیق در امر اسلام
خواهد بود *

(١٤٠) ﴿ میزان چهارمین از میزان الموازین ﴾

در بیان بشارات توریة و انجیل است در حق پیغمبر موعود *

(۱۴۰) ❖ معیار نخستین ❖ در بیان کیفیت وقوع

انتخابات خداوندی است در حق هر قوم و هر گروهی

در هر زمانی *

(۱۴۱) ❖ معیار دوم ❖ در بیان دلالت واضح آیات کتاب

موسی بحضرت خاتم الانبیا و عدم دلالت آنها بجناب عیسی

علی نبینا و علیه السلام *

(۱۴۲) ❖ معیار سیم ❖ در ذکر بشارت‌های وارده در حق

حضرت خاتم الانبیا و برخواستن آنجناب بامشیر و حکم

جهاد از نص توریة و انجیل و حکمت حکم شمشیر *

(۱۴۳) ❖ معیار چهارم ❖ دلالت صریحه آیات زبوری

که در حق عیسی علیه السلام آورده است بر بعثت خاتم

الانبیا علیه وآله السلام *

(۱۴۴) تفسیر آیات مکاشفات یوحنا که صریح در حق پیغمبر

آخر الزمان است *

(۱۴۵) ❖ معیار پنجم ❖ بشارت زبور از بعثت خاتم پیغمبران

بامشیر *

(۱۴۶) تفسیر و اشارت در معنی عصای آهنین که در چند جای

از انجیل حاضر وارد شده است *

(۱۴۷) ❖ معیار ششم ❖ بشارت از کتاب اشعیا در حق

حضرت خاتم الانبیا علیه السلام و تذیل سخن بوقوع

تحریفاتی که در فقرات مذکور کرده اند *

(۱۴۸) ❖ معیار هفتم ❖ بیان معنی ملکوت آسمان که مسیح

علیه السلام در نمازها درخواست نزدیکی آنرا از خدا

می کرد *

(۱۴۹) ❖ معیار هشتم ❖ بقیه بشارت انجیلیه در ظهور

صاحب الملکوت که با چاق آهنین مبعوث گردیده و شریعت

محکم در زمین گذاشت *

(۱۹۶) معنی (فارقلینا) که در انجیل حضرت مسیح بشارت
اورا داد *

(۲۰۱) معنی اتحاد و حل چیزی بر چیز دیگر و تقسیم این گونه
حلیات بر هشت قسم *

(۲۰۳) ﴿ معیار نهم ﴾ بشارت دیگر در حق حضرت نبی
مطلق علیه الصلوة والسلام از انجیل و بیانات دیگر که در ذیل
آن است *

(۲۰۶) ﴿ معیار دهم ﴾ معنی کلام یحیی علیه السلام
که گفت بعد از من کسی خواهد آمد که پیش از من است
تا آخر آن کلام و ابطال تا ویلی که عیسویان در آنباب کنند *

(۲۱۱) ﴿ پایان سخن ﴾ و ختم میزان چهارمین بمناسبت
باری تعالی *

(۲۱۴) ﴿ میزان پنجمین از میزان الموازین ﴾

در اتمام بیانات در خصوص معجزات و وحی والهام آسمانی
و ستایش از قرآن و دیگر اطوار دین اسلام *

(۲۱۴) ﴿ معیار نخستین ﴾ سخن در صدور معجزات
از پیغمبر آخر الزمان و بیان آیات قرآنی که میزان الحق آنها
آنها را دلیل مطلب خود دانست *

(۲۲۴) ﴿ معیار دوم ﴾ ترجمه فقرات رساله ﴿ حجة البالغه ﴾
در خصوص معجزات و جواب سایر مطالب شیخ نصرانی
که در اعتراض بر اسلام آورده است *

(۲۳۱) ﴿ معیار سیم ﴾ در شناختن پیغمبر راست کوی
و پیغمبر کاذب و میزان تصدیق و تکذیب ایشان *

(۲۳۴) ﴿ معیار چهارم ﴾ در بیان عظمت قرآن و جلالت
شان آن برهان الهی و بعضی از سخنان لطیف که در این مقام
آورده شد *

- (٢٤٣) ﴿ معیار پنجم ﴾ سخن در آیت کریمه ﴿ اقتربت الساعة وانشق القمر ﴾ و تحقیقات دیگر که در این مقام است *
- (٢٤٨) ﴿ کلمه توحید ﴾ و اجمال بیاناتی که در آن کلمه طیه تواند بود *
- (٢٥٢) ﴿ معیار ششم ﴾ در وجود اخبار قبل از وقوع در قرآن و بیان اعتراضاتی که در میزان الحق آورده اند *
- (٢٥٨) ﴿ معیار هفتم ﴾ بیان اطوار بهشت و دوزخ و مانند آن که مؤلف در فهمیدن آنها اشتباه کرد *
- (٢٧٢) ﴿ معیار هشتم ﴾ بعضی از نسبت های نالایق که در تورات و غیر آن در حق انبیا و اولیا گفته اند *
- (٢٨٦) ﴿ معیار نهم ﴾ بیان حال قرآن و معنی امی بودن پیغمبر آخر الزمان و باقی مطالب که در آن میان آورده شد *
- (٢٩٥) ﴿ معیار دهم ﴾ بیان از بدایت حال انسانی و مراتب نزول و صعود او در منازل و عوالم چند و شرط وصول این مخلوق مکرم بمقصد اصلی *

پیغمبر خدای صلی الله علیه و سلم فرمودند که (خیرکم من تعلّم القرآن و علّمه) و نیز فرمودند که (خذوا العلم من افواه الرجال).

پس بر آنکس که از صحبت صلحا بهره نمییافت لازم است که دین خود را از کتب علمای اهل سنت مثل امام ربّانی مجدد الف ثانی حنفی و سید عبد الحکیم آرواسی شافعی و احمد تیجانی مالکی بیاموزد و در نشر آن کتب سعی بلیغ می نماید مسلمانی را که علم و عمل و اخلاص را در خود جمع کرده عالم اسلام میگویند اگر در کسی صفتی از این سه صفات نقصان می شود و او ادّعا میکند که از علمای حق است از جمله علمای سونیست و متعصب بدانکه علمای اهل سنت حامی دین مبین اند و اما علمای سوء جنود شیطان. [۱]

(۱) علمی که بی نیت عمل باخلاص حاصل میشود نافع نیست (الحدیقة الندیة ج: ۱ ص: ۳۶۶، ۳۶۷ و مکتوب ۳۶، ۴۰، ۵۹ از جلد اول از مکتوبات امام ربّانی مجدد الف ثانی قدس سره).

﴿ هو الحی الغالب ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدای راستایش آوریم که زرات جهان آینه جلال قدرت او است .
و ذرات امکان مرآة کمال آلهیت او . احدیتش را آرایش از شمار
و تعداد نیست . حمدیتش را آرایش بصاحب و اولادنی . مستغنی
از مشیر است و وزیر . منزّه از ماندن است و نظیر . نفس کلی
از تولید روح ادراک ذاتش عقیم است . و عقل نخستین بمشاهده
نجوم صفاتش مترجم بهانی سقیم . ناپیدایی که بنیاد جهان از پی
پیدایی او است . و با همه پیدایی پیدا و نهان سرگشته پیدایی
ناپیدایی او *

﴿ فسبحان الله عما یصفون و سلام علی المرسلین ﴾

خاصه بر پیغمبر رادی . که به بندگی افتخار آورد . و عبودیت را بر رسالت
پیش داشت ﴿ اشهد ان محمدا عبده و رسوله ﴾ بهترین موجودی
که نخستین عدد است . و صاحب ابد . خاتم رسل است . و هادی سبل .
کل عقل است و عقل کل . سید کونین است و سرور عالمین . ملک
وجودین است و مالک دارین . کاشف الظلم . شفیع الامم . صلی
الله علیه و آله و اصحابه و سلم *

﴿ اما بعد ﴾

جماعتی از اهل مذاهب مبتدعه که در زمره عیسویانند . در اعتراض
بر اسلام و اسلامیان تألیفاتی بتکلفات نگاشته . و بر نشر آنها همت

گذاشته و پنداشته اند . که متاعی رنگین در بازار دین آورده اند .
 و اساسی متین در سرای آیین نهاده اند *

جعی از برادران در مجمعی سخن از کفت‌های آنکروه که در تألیف
 (میزان الحق) نام آورده اند در میان نهاده اظهار افسوس کردند .
 و ضرر بعضی از مند زجات آنرا در دل‌های ضعیف‌ای اهل دین محتمل
 دانستند . و از من بنده خواستند که برای یادآوری دل‌های پاک
 و آگاهی صاحبان ادراک . مختصری بنویسم . که سعادت‌مند را
 مزید بصیرت شود . و فتنه جو را اتمام حجت گردد *

در حالتیکه مرا اشغال و علائق بسیار فرا گرفته بود . و بعلم کمی
 آگاهی که داشتم . و خود را مرد مبارزت درین میدان‌های دانستم .
 و ناچار از پند یرفتن امر برادران شدم . که در خواش ایشاتم
 ناگوار آمد . امثال کردم . و بدانچه توانستم اقتصار نمودم . و از
 شرح و بسط در سخن اعذار خواستم . و بر الطاف خدا وندی
 اعتماد آوردم . و از ارواح مقدسه انبیا و اولیا استمداد جست *

* ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم *

این نامه را که برای سنجیدن هر گونه میزان صحیح و سقیم است .
 و نمودن راه راست و مستقیم . پساری خدای در طی یک (مقدمه)
 و پنج (میزان) راستین قرار داده . و هر کدام از میزان‌ها را برده
 معیار مرتب داشتم . و قبول و تصدیق سخنان مندرجه در آن را که
 جز از راستی و حقیقت شناسی . و غیر از راه خدا پرستی نیست
 بانصاف صاف . و تمیز خالص بی اعتساف اهل ادراک . که
 از تعصب جاهلیت‌رهبانی دارند واکذاشتم . و خدای را وکیل امور
 دانسته . دست نیاز بدرگاه او تعالی آورده در خواست میکنم . که مرا
 و همکنان از طالبان راه راست الهی را از خطا و زلل . و لغزش در قول
 و در عمل وقایف کند . و کم شدگان را بصراط مستقیم خویش
 هدایت فرماید . انه علی کل شیء قدیر *

* مقدمه *

یاد آوری میکنم نگاه کنندگان این نامه را . که از روی راستی و درستی
مطالعه آن همت کارند . و از آنچه طبایع و نفوس ایشان بر آن
مألوف و مأنوس است چشم بیوشند . که دوست داشتن هر چیزی
مر دراز دریافت عیبها کور و کر کرداند *

اخلاص را از سحره فرعون پیا موز که پادشاه بر آنها وعده داد
و ملاطفتها کرد . بل تملقها نمود و بعزت او سوگند نمودند . که
اتالحن الغالبون . همانا چون مجز موسی کلیم آلهی را بر سحرهای خود
شان غالب دیدند . سجده آوردند . و ایمان کردند . و از هواهای
نفسانی مقهور نشده و از سلطان فرعون و تخویف او باکی نکرده
و گفتند (فاقض مانت قاض ائمتا تقضی هذه الحیوة الدنيا)
زندگانی این جهان پست خواهد گذشت . بهره خواهی
در حق ماحکم کن *

طالب راه خدای از جدال و ختل اجتناب کند . و از مبارزه و بی انصافی
دوری جوید * علم خداشناسی نورست که بردلهای بندگان راستکار
الداخته میشود . و توفیق با خداوند است *

این نامه را که با مرو التماس برادران مینویسم . درغایت ایجاز
و اختصار خواهد بود . و بدین موجب کلمات و عبارات میزان پروتستانی را
کلمة بکلمة و حرفا بحرف نتوانم آورد . که بعلاوه مشاغل
و موانع که مرا هست . طبعا اقبال بر آن ندارم که متعرض بر عبارات
آنها علی التفصیل شده در نقض و ابرام آنها پردازم . و کتاب کثیر
الحجی بنویسم . زیرا که وقت خود و اخوان عزیزم را شریفتر از آن
میدانم . و بنا بر این با کمال اعتذار عرض میکنم . که درین اوراق
بذکر خلاصه مطالب اکتفا خواهم داشت . و بقدری که صاحبان
ادراک را که بفطرت پاک بشیمة انصاف انصاف دارند قانع توانم کرد
قانع خواهم شد . و من کفر فان الله غنی العالمین *

در بیان هر مطلبی که محتاج باقامه رهان است . راه استدلال را باید

فهمید . و هر مطلبی را از مناسب آن برهان باید آورد . و مایاری
 خدای بهر سه گونه دلیل از حکمت . و موعظت حسنه . و جمله دیگر
 برهان از مجادله بالقی هی احسن . در طبق امر خدای بنیان بیانات
 خود را محکم خواهیم داشت . و بطور مغالطات و خلط بحث و تغیر
 در ترجمه و تفسیر پیش نیامده . سخنان زشت و سقیم را با آرایش
 دروغین بپاراسنه . براهل علم تأسی خواهیم جست . و آداب سخنکوبی را
 مرعی خواهیم داشت و مانند ملحدان و اهل تلبیس نخواهیم بود .
 که بشیوه زنان زناکار برای جلب شهوت جهال آلوده دامن خود را
 با آرایشهای دروغین بپارایند . و از درود ریچه جوئی مشتری شوند *
 صاحبان اطلاع را پوشید، نیست . که طایفه پروتستان قریب
 پینان صد سال پیش ازین پیدا شدند (لوتر) و (کالون) نامان
 دورئیس در طریقه آنها گردید، در آیین متداوله میان عیسویان
 تصرفات کردند . بمخالف تمامی انجیلیان سخن گفتند و برای
 اساس طریقه خود شان از آداب و اطواری که نفوس و طبایع
 پسند تواند کرد آوردند عنوان از مواضات و برادری نهادند .
 رهبانیت را برداشتند . اعتراف بگناهان در نزد علمای مسیحیه را
 ممنوع داشتند احترامات معابد و کلیسیاها را امر زاید گفتند . دعا و نماز
 و روزه و پرهیز و جمله عبادات و تکالیف باز حجت و ریاضات جسمانی را
 رد نمودند . حکومت روحانیه را که پاتریک و جاثلیق کشند بدعت
 دانستند . و در نشان دادن نان و شراب وجود یعنی گوشت و خون
 عیسی را آن دو گروه باهمدیگر اختلاف کردند . و در اینجا زیاده
 براین تفصیل از حالات و اطوار و گفتارهای آن گروه آوردن بکار نیاید *
 باعتقاد تمامی مسیحیان طایفه مزبوره در میان ملل عیسویه اهل
 بدعت هستند بعلت آنکه تصرفات در آداب و اطوار شریعت
 کردن بی آنکه وحی آسمانی برسد . و یا از جانب خدای اذن داده
 شود . در نزد هیچ صاحب دینی تجویز نخواهد شد . و الحاصل
 شروع بمطلب خود کنیم و جنک آنها را بر آنها واگذاریم *
 ❖ چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند ❖ *

تأکید میکنم وصیت خود را در خصوص مطالعه این کتاب که
بشبات قدم در مقام انصاف باش . و امر دین را کار سهل و باز یچه
شمار . بکلی تعصب را از خود دور کن *

همه این بنی نوع از یک پدر و از یک مادر زاده ایم . و اختلاف وضع
زمان بمرور دهور و اعوام . هر کدامی را بسمتی از این کره خالک
انداخته . در عادات و اخلاق و لغات و آیین و اطوار . این بنی
نوع را مختلف گردانید . و بعلت حدوث اهل بدعت و کراهی در میان
صاحبان ادیان در هر قرنی از زمان و دوری مکان از مکان . و کی
آگاهی در مردم . و قلت فهم و ادراک در زمانهای پیش . و نبودن
اسباب مراد و ادات . و غلبات سلطان نفس اماره بسوء . و تسویلات
هواهای نفسانی . و مطلوب بودن ریاسات و تسلطات مرطبیع را .
و باقتضای حکمتهای چندی که میبایست در امر دین
در دوره باطله اختلاف حاصل آید . اینهمه اختلافات عظیمه .
و حالات وخیمه . در میان فرزندان یک پدر و یک مادر افتاد .
و برادر را از برادر بکلی بینونت آورد . و بدین علت کار ادیان
و مذاهب بجایی رسید که می بینی . دین حقیقی و راه مطلوب خدایی
از میان برداشته شد . و در اطراف عالم بطورهای ناشایست منازعات
مذهبیه شایع گردید *

اکنون اگر از روی واقع بنای تفحص در امر دین است . برادر و ار
دامن همت را بر میان زن . ملاحظات عارضیه را از خود دور کن .
انس و عادات بر معتقادات خویش را ترك نمایی . دل خود را پاک
دار . که دو گونه محبت در یک دل نکند . معنی انصاف را
از خود جدا مساز . و در حضور شهادت خدای سخن را از روی
بصیرت بشنو . و حق و باطل را بمرزبان راستین بسنج . و خدای را
ولی توفیق دیده . بمقصود حقیقی که خدا و راه خدا است برس *

❖ میزان نخستین ❖

در بیان بعضی از اطوار خدا شناسی . و خدا پرستی . و آنچه متفرع

براین مطلب است . و این میزان برده معیار مشتمل است *

❖ معیار اول ❖

وجود صانع مطلق را اهل ادیان عالم بالاتفاق معتقدند . و در توصیف او بصفات کمال . و تنزیهش از نقایص و از هر گونه تغیر و زوال . صاحبان ادراک و معرفت از اهل هر دینی اقرار میکنند . بل هر صاحب شعوری اگر تأمل نماید . و صانع را بعین یقین شناسد . قطعا او را از نواقص امکانه منزّه و معرا خواهد دانست . و بصفات کمالش موصوف خواهد شناخت *

در آغاز کتاب میزان پروتستانی گوید . خدای واحد و قدیم و مقدس و عادل و رحیم که ذاتش معرا از تغیر و مبرا از تبدیل است . و نیز گوید . خدا قدیم و مطلق و در ذات و صفات خود عاری و بری از تغیر و تبدیل است . و از کتب آسمانی نیز در جاهای بسیار از آن کتاب همین مضامین را که دلالت ظاهره بر اتصاف صانع بصفات حسنه . و تنزه او از نواقص دارد آورده است . این مطلب را داشته باش . که مقناح بسیاری از امور دین خواهد بود *

پس از آنکه دانستی که عیسویان و مانند آنها یعنی گروه پروتستان از روی منطوق انجیلی که دارند . خدا را موصوف بصفات کمال . و منزّه از هر گونه تغیر و زوال . و معرا از نواقص گفتند . افسوس داریم . از اینکه نیز مسیح را پسر خدا داشتند . و پسر را در ذات پدر پنهان دانستند . و از آن ذات بسیطش تولید کردند . تغیر حالات در او را جایز دیدند . نقص امکانی را بر آنجا وارد ساختند * عجب است که هم از انجیل آورده اند . که ذات پسر در ذات پال پدر مستجن و مستور بود . و شباهت و علاقه ازلیه . که پسر را با پدر میباید . مانند علاقه و رابطه ایست . که کله بفکر و فکر بروح انسان دارد . و از ازل از او ظهور یافته . و متولد گشته است .

لکن باز در ذات بآید یکی است . تا آنکه نیز از انجیل از قول عیسی
گوید . که گفت من در پدرم و پدر در من است . و پس از این
تفصیل . از ذات الهی تعبیر بـثلاث واحد کرده . از روح و نفس
ناطقه و بدن مثال آورده . و تمثیل دیگر از نور و آتش و مانند آن
گوید . و در تحقیق اقامیم سه گانه که (اب و ابن و روح القدس) است
شرحها میدهد . و سخنها میگوید . و روح القدس را که یکی
از خدایان است . در قالب کبوتر بسوی خدای دیگر که پسر است
بمنطوقی آغاز انجیل متی نازل میداند *

برادران هو شیاری تنافی و اختلاف تمام درین دو مطلب رایج بینند .
ومی دانند که کار از دو قسم بیرون نیست . یا آنکه عیسی پسر خدا
و مستجن اندر ذات خدا نتواند بود . بعلم اینکه ذات الهی را تغییر
و تبدل چه در ازل و چه در قدم و چه در حدوث بهیچ طوری عارض
نتواند شد . و عیسی کلمه الله را چنانکه همین توریة و انجیل نیز
تصدیق میکنند . بجز بندگی و احتیاج و شرف نبوت و رسالت .
هیچ مناسبت و خصوصیت دیگر از جهت ذات و حقیقت . با خدای
نتواند بود . چنانکه بیان مطلب در جای خود خواهد آمد .
و یا خود کسانی که نام خود را از اهل توحید آورده . بت پرستان را
مردود دانستند . و بظاهر سخن خدای را بصفات کمال موصوف
و از تغیر و نقصان مزهش گفتند . در دعوی خودشان کاذبند *

بت پرستی منحصر بسنایش بر بت ظاهری نیست (انعبدون
ما تخنون) . استماع کننده از هر سخنکوی پرستش او را کرده است .
هر کا ، سخنکوی از خدا گوید مستمع پرستش خدا را کرده است .
و اگر از شیطان گوید عبادت شیطان را بجای آورده است *

❖ معیار دوم ❖

معایب عقاید مذکور چنانکه علی الاجمال در نزد اهل بصیرت و هو شیاری

آشکار است در انشای بیانات نیز تفصیلی در آنخصوص خواهد آمد
 و بر صاحبان ادراک روشن خواهد شد . که اولاً انجیلی که
 در دست دارند محرف است و مجعول . و آنچه دلیل بر خلاف این
 میاورند مردود است و غیر مقبول . کلام خدایی و وحی خدای
 در بیک جای امر بتوحید . و در جای دیگر امر بکفر و شرک و الحاد
 نمیکند . و ثانیاً از اینگونه عقاید در حق مسیح و تعدد ذات خدای
 و از آنطرف اظهار توحید و توصیف و تنزیه خدایی . پایه افهام
 و درجه دینداری آنها معلومست . که یا بعلت عدم فهم این همه
 تناقض و تنافی آشکار افهام آنها در نهایت اعوجاج و انجماد است .
 و یا خود در واقع اعتقاد بتوحید حقیقی ندارند و آنگونه سخنان را
 از روی مصلحت جوئی خویش گویند .
 در هر زمان و در هر قومی . اضلال ملل و طوایف از راه خدای
 غالباً باینطورها بوده است . که اشخاصی از میان آنها برخواسته .
 بعنوان هدایت و تشیید امر آیین حق . سخنان مقرون بحق
 و صواب را آورده . و باطل را باحق ممزوج داشته . مقصود
 خودشانرا حاصل کرده اند . چنانکه عیسی علیه السلام مکرراً
 گفت که بعد از من مسیحان و تعلیم دهند کان دروغگوی خواهند
 آمد . و از او صیای او گفتند . که آنچه در کتب متقدمه کرده اند
 در این نوشتجات مانیز خواهند کرد . چنانکه بیان این سخن نیز
 از انجیل در جای خود خواهد آمد *

❖ معیار سیم ❖

موحدین اهل ادیان صانع تعالی را جامع صفات کمال . و مستجمع
 جمیع صفات حسنه دانسته اند . و دلائل و براهین از روی عقل
 درآه . و از بداهت اعتبار و ادراک . و از کتب و الهامات
 الهیه . و غیر آنها آورده اند . و کتب و تألیفات بسیار نیز

در این خصوص نوشته اند * زاید نیست مانیز آزانچه در این مقام بکار
آید یاد آور شویم که اساس دین قویم توحید است و خدا شناسی
و مبعوث نکردیدند انبیا و اولیا مکر برای راهنمایی مردم بمعرفت خدای
و توحید او سبحانه . پس کوش خود را باز کن . و هوش و ادراک
خود را در نزد من بعاریت بگذار . و آماده فهم این معانی باش *

❖ اول الدین معرفت ❖

هر مدركی را آلت ادراك از سنخ مدرك باید باشد که میان مدرك و مدرك
از وجود مناسبتی ناچار است . و چون خدا را از جهة ذات
بمخلوقات نسبت ارتباط و مقارنت و علاقه و مشابعت نتواند
بود . پس ذات الهی را احدی از مخلوقات او نمیتواند ادراك
و احاطه کند * و همچنانکه من و تو مخلوق هستیم . عقول
واقفیه و تمیزات و ادراکات مانیز مخلوقند . و هرگز جاری و واقع
نمیکرد بر ذات الهی آنچه اوجاری کرده است در مخلوقات خود .
پس آنچه ادراك کنی و بفهمی یقینا خدا نیست . و مخلوقی است
مانند تو و مر دود است بسوی تو *

❖ لا تحیط به الا وهام ❖

وجود واجب را بمجهات خلق و صفات مصنوع نتوانیم شناخت .
و ذات الهی را ادراك نمیتوان نمود بهیچ طوری از اطوار امکان
و اکوان . از قبیل عموم و خصوص . و اطلاق و تقید . و بطور
کل و کلی بودن . و جزء و جزئی بودن . و شناخته نخواهد شد
بلفظ و بمعنی . و بکلم و کیف . و برتبت و جهت . و بوضع
و اضافت . و بارتباط و نسبت . و در وقت و در مکان . و نه بیرون
بر بالای چیزی . یا بودن چیزی در او . و نه از چیزی . و نه بیرون
یافتن از چیزی . و چیزی مشابه ذات او نیست . و چیزی مخالف
با آن نی . و تمامی اوصاف و جهات و صور و امثال و مانند آنها
از آنچه ممکن است فرض کردن آن یا تمیز و تعین آن یا ابهام آن همه
آنها غیر از ذات واجب تعالی است . و شناخته نخواهد شد هرگز

نه بانچه مذکور شد و نه بغير آنها و نه بضد آنها . و مدرك نخواهد
 كرديد ايدا بانچه در پنهان و در آشكار است . و بطور كليت
 هر آنچه نيزي كه در مخلوق ممكنست و در مصنوع تواند شد در خالق آن
 ممسوع است و نتواند شد *

❖ ندارد ممكن از واجب نمونه * چگونه دانندش آخر چگونه ❖
 چون ذات پاك الهی را مئزه از جهات و صفات خلیفه دانستیم .
 و ازین تنزیه و تقدیس ناقص خود نیز كه در خور افهام و ادراكات
 ما است منزّهش داشتیم . و آنچه را كه از اسماء و صفات آورده شود
 محض تعبیر و تفهیم بجای آوردیم . و از قبیل توحید نمه فهمیدیم كه
 خدا را صاحب دوشاخه میداند بعلت اینکه در ابناى جنس خود آرا
 صفت كمال می یبند . پس مانیز آنچه كه در خود صفت كمال بینیم
 جناب احدیت را كه جهات تعدد و كثرت در آنجا نتواند بود و ورود
 اسماء و وقوع الفاظ را بر آنحضرت جایز نتوانیم دید . با همان
 اوصاف كالیه امكانیه با اذن خاصى كه بتوسط مقربان درگاه او بما
 رسیده است او را میخوانیم . و كرنه مشتی خاكر با آن عالم پاك
 چه مناسبتى تواند بود . این است كه انبیا و اولیا نیز در این مقام بحجز
 خویش اعتراف كردند . مكر آنكه ایشان بجهة نزدیکی بر مبداء كه ظهور
 كلی صانع تعالى است قیودات امكانیه را مملوب از خود داشته .
 و حروف اسماء و صفات را در حقایق و ذوات خود شان بخط
 واضح و جلی از قلم صنع ازلی مکتوب یافته اند . و كتابهای تكوینیّه
 الهیه شده اند . این است كه ایشان در سلامت از جهل و نقصان و تغیر
 مانده اند . و مانند كتب تدوینیّه محرف نشده اند *

❖ و سلام علی المرسلین ❖

چون راه وصول بر آن مقام لاهوت را مسدود دیدیم . و طلب
 و خواهش رسیدن بر آن ذات را مر دود یافتیم . پس ناچاریم
 از اینکه رجوع بعالم خود کنیم و حد خود را بدانیم . خود را بشناسیم
 تا شناسایی او رسانیم . چنانكه در انجیل میفرماید *

ای انسان خود را بشناس تا خدای خود را بشناسی . ظاهر تو برای فانی شدن است و باطن تو منم *

پس تدبر و تفکر کنیم که ما کیستیم و چیستیم . و از کجاییم و برای چه هستیم . ما را مبدء کجا است و بازگشت تا یکجا است . و آیا از ما که آفریده شده صانع حکیمی هستیم چیزی مقصود بوده است . و کاری برای ما شایسته هست که بجای آوریم یا نه *

❖ معیار چهارم ❖

معلوم داشتیم که خدا را از جهة ذات ممکن نیست ادراک نمود . پس ناچاریم از اینکه از آیات و علامات او که در ذوات و حقایق آفاقی و انفسی است او را بشناسیم . و بقدریکه از آثار او دریابیم در خدایی او و اثبات صفات کالیه بر آن ذات باک اقرار و اعتراف آوریم *

بیاری الطاف آن هدایت کننده مهربان و پراهنمایی عقل مستبصر نبور رجن تفکر و تدبر کردیم در اطوار و آثار صنع خدای . و مطابق کردیم آنچه را که فهمیدیم بایانات کسانی که در خداشناسی پیش از ما بوده اند و کوی سبقت در این میدان را رفته اند . و دانستیم بعلم البقینی که منتهی بعین الیقین است که خدای صانع ما از کل جهات کامل است . یعنی تمامی صفات کالیه را بطور اکل در مقام موصوفیت عنوان دانش موجود بدانیم . و بگویم خدا قادر است مطلقا حکیم است مطلقا غنی است مطلقا عالم است مطلقا فیاض است مطلقا . و همچنین است تمامی صفات کالیه او . و بدهات عقل و دلائل حکمتی و تطبیق بالهوامات الهیه همچنانکه بصفات کمالش موصوف دانستیم . تمامی نقایص و اوصاف امکانیه را نیز از حضرت او تعالی مسلوب کرده از جمله آنها تزیهش نمودیم و از این توحید و آنگونه توصیف و تزیه نیز منزّه شدیم *

پس اکنون در آفرینش او تدبر کنیم . و تصور نماییم که آیا همچنان

کامل مطلق اگر اقدام بکاری کند از روی ملاحظه فائده و مقصودی میکند . یا آنکه مانند اطفال و مجانین کارهای لغو و بازپچه از و سرزند *

می بینیم که هیچ خرد مند با ادراکی اقدام بکاری نمیکند مگر آنکه فائده و غایتی برای آن ملحوظ داشته باشد . خصوصاً که خدای جهان را بصفات کمالیه موصوف داشتیم و از نقایص مزهش دانستیم . و کدام نقص است بزرگتر از جهل بر نیکی و بدی و ترجیح بد بر خوب . که قطعاً کار با فایده کردن نیک است و کار لغو کردن بد . و خدای قادر کامل از همه جهات البته نیک را اختیار خواهد کرد و بدر امتروک خواهد داشت *

❖ انا مرون الناس بالبر وتنسون انفسکم ❖

فعلی هذا جهان خدای موجودات را برای غایت و نتیجه بسیار بزرگ آفریده باشد . بیرهان اینکه صانع چنان را مقصود بزرگ بود *

❖ کار هر کس بقدر همت او است ❖

اعتراف به بی نیازی صانع بر ما آشکار کرد که فوائد خلقت اشیاء بذات خدای عاید نتواند بود . که معنی بی نیازی مطلق و قدرت مطلقه جز این نیست . پس به بینیم که علت غائیة و ثمره ایجاد مخلوقات چیست و چگونه است . تا آنکه خود را و نتیجه ایجاد خود را بدانیم و مانند حیوانات و از کسانی نباشیم که با نعم خوانده شدند . و اولئك کالانعام بل هم اضل کشتند *

❖ هر کونکنند بصورت میل * در صورت آدمی دواب است ❖

واقفان در مقام جهل و تاریکی را که در خارج انسانیت حقیقه هستند سه مقام است . حیوانی است که شنیدی . و نباتی است که به خشب مستند مانند شدند . و جادیت که قلوب آنها را کالجباره او اشد قسوة گفته اند *

❖ هر آدمی که مهر مهتر * در وی نکر فت سنک خارا است ❖
بعد از تدبیر اطراف این مطلب که فائده ایجاد است بطور بداهت

فهمیدیم که اول تکلیف ما شناختن صانع است . و امثال برا و امارا و
واجتناب از نواهی او . و باز کشت مانیز بسوی او است . که خلقت
ما باین طور نقصان و مقام دوری و حرمان نبوده باقتضای جود و کرم
و بقدرت تامه آن صانع کامل آفریده شده ایم . پس باید بدان مقام نخستین
که از آنجا آمده ایم و آنجا وطن اصلی ما است برسیم . که حب الوطن
من الایمان *

پس ثمره ایجاد و غایت خلقت . معرفت صانع است و دانستن او امر
و نواهی او . که بسبب امثال بر آنها و اجتناب از اینها خود را از این
مزل تاریکی رهایی داده بمقام قرب و موطن اصلی برسیم . که این
باز کشت همان معنی معاد است *

❖ الحسبتم انما خلقناکم عبثا و انکم الینالترجعون ❖
اگر چه صاحبان معرفت و ادراک و ارباب فطرت پاک آگاهی بشایسته
از این مراتب و مطالب دارند . و شرح و بسط در این نامه در زردایشان
مکرر است . لکن برای یادآوری برادران روحانی زاید نیست سخنان
ربانی را که در این مقام مفید باشد بیاوریم *

❖ هوالمسک ماکررته یتضوع ❖
هست و هستی هستی هست کننده خود را مینماید . صنع و مصنوع
وجود صانع خویش را آشکار کند . و در تمامی اشیاء این مطلب
بیداهت هویدا است بنایی را که بینی بانی آنرا خواهی دید . کتابتی
را که بینی کاتب آنرا ادراک میکنی . که هیچ فعلی بی فاعل نتواند بود
و هیچ مصنوعی بی صانع نتواند شد و این معنی در همه اشیاء و جمله
افعال و صنایع و حرکات و سکونات جاری و پیداست . و آن فاعل
ظاهر از فعل همچنانکه بعد از فعل است قبل از فعل است
و مع الفعل است . یعنی از او جدا نیست و ممکن هم نیست جدا بشود .
مگر آنکه آن مصنوع صرف عدم گردد . و عدم محض و فناء
مطلق نیز در مخلوقات نخواهد شد *

پس جمله کائنات صفت صانعیت خدا است *

* عالم بصدای بلیغ گوید که من صفة الله ام *
 * و آدم بصدای فصیح شنواید که من صفوة الله ام *

مع ذلك هیچ يك از افعال و صنایع که دلیل وجود صانع و فاعل هستند نه خود شان ذات صانع را توانستند ادراك نمود و نه دیگر را بر مقام ذات او و ادراك حقیقت او توانستند رسانید * بین کاتب را که مینماید نویسنده برای آن هست لکن نمی تواند بنماید که آن نویسنده در چه شکل و هیئت و کدام صفت است اطوار او چیست و اوضاع او کدام است و بجز اسم کاتب نامی برای او نتواند گفت . پس شناسایی اوصاف خود را در خارج از حدود خود نخواهد بود *

❖ بل نجلی لها بها و بها امتع عنها ❖

نهایت کار این است که اگر آن کاتب کسی است که در خارج او را میدانیم و خط او در میان ما معروف گردیده بمحض دیدن آن کاتب خارجی در آینه ادراك خود او منطبق شود . مانند آنکه کسی میرعدا[۱] یا حافظ عثمان را میداند که بدیدن خط آنها از خط صرف نظر کرده کاتب را تواند دید . و خواهد گفت حافظ عثمان را دیدم . یعنی بدلات اثر او این معنی بالطافت بسیار واضح است *

این معنی را یعنی طور نمودن اثر مؤثر را در حروف به بینیم کاتب حرف (۱) را مستقیماً نوشت . این الف راستی و استقامت را در وجهی که تعلق بر آن دارد می نماید . و بالفعل بشهادت حالیه میگوید که آن حرکت دست که متعلق بر ایجاد من است مستقیم است . و ندا میکند مؤثر خود را باسم یا مستقیم . و اگر توحید کند او را خواهد گفت که استقامت او منزه است از استقامتی که در من دیده شد . و خواهد دید که از آن استقامت چیزی بر مقام او که الف است حلول نکرده و چیزی از او خارج نکرده است *

اینجا است جای لغزش و مقام زلت اقدام که بسیاری از مدعیان خدا شناسی در اینجا خطا کرده اند . و از این صراط الهی که باریکتر از موی و برنده تر از شمشیر است نتوانسته اند بگذرند . پس هر اثری

(۱) خطاط شهیر قزوینی در سنه ۱۰۲۴ هـ. [۱۶۱۵ م.] مقتول شده است.

(۲) در سنه ۱۱۱۰ هـ. [۱۶۹۸ م.] در استانبول مرده است.

مشابه صفت مؤثر است نه مشابه ذات مؤثر . هیچ اثر از ذات مؤثر متولد نتواند شد و در آنجا مستجن و از آنجا ظاهر و بارز نتواند کردید و این سخنان در نزد خدا شناسان و صاحبان فطرت سایه از بدیهیات است و بجز جاهل معاند کسی را جای اعتراض در آنها نتواند بود *

﴿ عبدی اطعنی اجعلک مثلی ﴾

اطاعت کن تا مظهر اوصاف الهی شوی . مستقیم باش چنانکه در بدایت آفرینش مستقیم بودی . خدا را بشناس چنانکه خود را برای توشناسانیده است . و اسماء و صفات خود را در حقیقت تو بفهمی تا بگوین نوشته . کتاب خود را بخوان و بکار خلقت خویش برس *

﴿ اقرء کتَابک کفی بنفسک الیوم علیک حسباً ﴾

﴿ فانت الکتاب المبین الذی * باحرفه یظهر المضمّر ﴾

خدایتعالی که جامع صفات کمالش دانستیم باقتضای ربوبیت و قدرت وجود خویش وجود انسانی را که آیت معرفت و صانعیت صانع بود جامع صفات کمال آفرید . و آنچه ممکن بود که متعلق ایجاد گردد در آن مخلوق مکرم خود موجود ساخت . و او را مرآة یعنی آلت رؤیت برای کالات ربوبیت خود گردانید *

در تئوریة نوشت که خدا فرمود انسان را بصورت خویش بیافرینم و او را مشابه و مانند خود سازم . تا آنکه بر ماهیان بحار و طیور هوا و حیوانات و تمامی زمین و جملہ جنبندگان در روی زمین سلطنت و حکومت کند *

﴿ خلق الله آدم علی صورته ﴾

آن انسان را که حقیقت انسان است بمقامات نازله و مراتب سافله آورد . که او را چنانکه کامل بود مکمل و مکمل گرداند . و چنانکه خود را برا و شناسانیده بود مخلوقات خود را نیز برا و شناساند . و آن انسان باین مشاعر و مدارک عنصری مدرک نخواهد شد . مگر

بعد از تصفیه تمام و تحصیل مناسبت * و بطوریکه گفته شد هر مدرکی را
بامدرک از وجود مناسبتی ناچار است . و این انسان ظاهری را با آن
مقام عالی بجز استعداد مظهریت و شایسته بودن بر اینکه آن صورت
الهی را قبول کند مناسبت دیگر نیست . و چنانکه شاعری در این مقام
اورد این انسان لباس و قالب حقیقت است *

❖ اینک همی بینی خلاف آدمند * نیستند آدم غلاف آدمند ❖
پس انسان جمادی و ترابی که در نهایت مقامات است حامل و مظهر
انسان حقیقی که با جلال معنی آن را فهمیدی تواند بود . و آن انسان
از منزلی که آمد مأمور بازگشت بسوی وطن که بهشت حقیقی است
گردیده . و این جسد جسمانی را مانند خود کرده به تبعیت خود
به بهشت خواهد برد یعنی مظهر صفات الهیه اش خواهد داشت *
هرگاه آن انسان حقیقی در هنگام بروز و ظهور در این عالم تولد
جسمانی تغییر نداده است خلقت اولی راود ر فطرت اصلیه باقی است
و در این دنیایز تغییرش نداد معاد او در این دنیا حاصل است و قیامت
اوقا تم گردیده که بموت اختیاری مرده است (من مات فقد قامت
قیامت) و هر کس بخواهد قیامت را به بندد در وجود آن کامل
مطلق تواند دید . و اطوار رستاخیز را از او آشکارا تواند فهمید *
❖ هر که گوید کو قیامت ای صنم * خویش بنگاه قیامت نک منم ❖
این انسان بر حسب مراتب کمال و کاملیت او و مقامات مظهریتی که دارد
چون بشر را داعی و هادی و مبشر و منذر و یار آورنده از عوالم بالا
و نجات دهند گان جهانیان هستند . این است که ایشان را انبیا
و رسل و اوصیا و اولیا و نقبا و علما و مانند اینها گفته اند . و کسانی که
خلقت اولی را بتغییر آورده مغشوش داشته اند آنها را در این دار بلا
و محنت که منزل وقوع امتحانات و اختبارات و مشغول فتنهاست
باداب و اطواری که در کتب آسمانی و بیانات صاحبان شرایع مقرر
و مبین است ترقی داده . و چنانکه از آنها خواسته اند با سبب سلب
عوارض و آلائشهای عوالم سفلیه آنها را بمقامات قرب الهی رسانند .

تا داخل بهشتی شوند که در آنجا چیزهایی هست که هیچ چشمی ندیده
و هیچ کوشی نشنیده و بر خاطر هیچ بشری خطور نکرده است *
نمیدانم اینها را که میگویم بکدامین کوش میشنوی . و بکدامین
دل میفهمی . اگر بچشم اعتراض و کوش عناد و دل بغضناک
می بینی و میشنوی پیافه خود را زحمت نده و برتغند خود میفرای .
و بکار دیگر بپرداز . و اگر وصایای مراد را داری و مقصودت
فهمیدن است . امیدوارم که بتوفیق خدای ویاری روحانی
از اندیا و اولیا بهره یاب کردی *

هرگاه بخواهیم از مقامات نزول و صعود و کیفیات تکمیل انسانی
و وقوع احتمالات و ترتیب نوامیس و شرایع از بد و عالم تا کنون
و پس از این را علی التفصیل در این نامه شرح و بسط دهیم .
از وضع کتاب که برای بیان مطلب مخصوصی است بکلی بیرون
رویم . علی هذا در اینجا بهمین قدر اکتفا کنیم . و در اثنای
بیانات در اطراف مطلب بد آنچه توانیم سخن گوئیم *
﴿ علی تحت القوافی فی مواقعها ﴾ و ما علی اذالم یفهم البقر *

﴿ معیار پنجم ﴾

ذات صانع را که بهمه جهات کامل دانستیم بحکم بدهات عقل
نتوانیم گفت که چیزی از آن ذات قدیم خارج شود . یا چیزی بر آن
والج و داخل گردد . اگرچه این دخول و خروج بغیرا طوار جسمانی
و ببطور اعلا و اشرف باشد . بحدیکه در امکان اعلا تر و اشرف تر از آن
چیزی نباشد . بعلم اینکه (اولا) ولوج و خروج مطلقا از صفات
امکانست و گفته شد که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق ممتنع است *
(ثانیا) مغایر صفت کمال است زیرا که بسیط از مرکب کاملتر است *
(ثالثا) تصور این مطلب در ذات الهی مستلزم احتیاج است . و قیام
مرکب با اجزا و قیام اجزا با مرکب بطور نیاز است . و گفته شد

که خدای غنی مطلق است *

(رابعا) آن داخل و خارج شونده اگر عین ذات است پس تعددی نیست
و این سخن را مصداقی پیدا توانیم کرد . و اگر غیر ذات است
پس هرگاه مخلوق است و حادث . ذات خدا مدخل و مخرج مخلوق
تواند شد . و اگر قدیم است و خالق . خالق قدیمی که غیر خدا
باشد سراغ نداریم . و اگر بر فرض غلط و محال موجود باشد بذات
غیر خود نتواند داخل شود و یا خارج گردد . و در صورت غیریت
مناسبتی هم با هم نخواهند داشت . و گذشته از عدم دخول با هم
جنك و نزاع نیز خواهند کرد *

❖ لو كان فيهما آلهة الا الله لفسدتا ❖

خدای تعالی منزّه است از این توهمات باطله تعالی الله عما يقول
الظالمون علوا کبیرا *

(خامسا) این دخول و خروج مستلزم تغیر احوال و منافی است
با آنچه مصنف میزان پروتستانی خود گفت که خدا منزّه از تغیر
و تبدیل است . زیرا که بالبدیهه حال دخول چیزی بر آن ذات
غیر از حال عدم دخول است . و حال خروج چیزی از آن غیر
از حال عدم خروج است . و هر متغیری حادثست . پس آنچه
عیسویان یا دیگران از اینقوله سخن گویند بالبدیهه از عالم خدا
شناسی و خدا پرستی دور خواهد بود *

چون سخن بدینجا کشید از سر آفرینش خدای و طور خلقت
موجودات آگاهی جویم *

واضح است که بعد از بیانات مذکوره ذات خدا بر ابدء مخلوقات
توانیم دانست : پس باقی نماند برای مبدئیت اشیاء مکر فعل الهی
که آن فعل واحد و بسیط است لکن بوحدت و بساطت امکانیه .
و آن فعل امر خدا است و مشیت خدا است و محبت خدا است *
و چون تدبر کردیم بمستقیم ادراک و بعقل دراک و باتفاق جمله خدا
پرستان از اهل ادیان و ملل و بمنطوق تمامی کتب آسمانی و دلالت

آیات آفاقی و انفسی . آفرینش آفریننده . کاملاً عزوجل اولین مخلوق دانستیم . که او واحد است و یکتا و اثر واحدیت و یکتایی صانع است زیرا که واحد را اثر جز واحد نیست و اثر مشابه صفت مؤثر است *

❖ قل کل بعمل علی شاکله ❖

تصور کن کتابت را که خورده ترین اثرهای آفاقی است . که شخص کتاب بیک حرکت دست يك الف بیشتر ننویسد . و گفتیم که جهان خدای موجودات را برای شناسایی خویش آفرید . پس آن مخلوق نخستین باید یکی و دارای جله . صفات کمالیه بطور اکلیت امکانیه بوده باشد . و از مساوی و نواقص منزّه و معرا باشد تا دلائل کمال صانع گردد *

اقتضای قدرت تامه و صفات کمال مطلقه صانع تعالی از علم و حکمت و غنا و کبریا و کرم و وجود و فیاضی او بجز این نیست . که آنچنان مخلوق محبوب خود را در کمال کاملیت کند و از نواقص عاری و بری دارد . که در غیر این گونه آفریدن صانع باید عاجز و یا جاهل و یا بخیل و مانند اینها بوده باشد . یا آنکه همچنان مخلوق متعلق خواست الهی نتواند بشود . و چون هیچکدام از اینها نیست پس آن اشرف کائنات بطور مطلق کامل . و تمامی کالات مبدء فیاض را حائز و حامل است .

مع ذلک آن کامل بی مانند که ستوده از میان تمامی موجودات است و در مبدء فیاض ایستاده واسطه ایصال فیوضات بر مراتب نازلۀ امکان و اکوان در همه اطوار و ادوار و جله و اطوار و اکوار است . و پیغامات وجود و بقای کائنات و حکایت تمامی اسماء و صفات و انباء شرع و وجودی و وجود شرعی در جله . عوالم و مقامات . و بالجمله آنچه ممکن است در مراتب خلقیه ظاهر شود بواسطت آن اولین تعین است . وجود مقدس او را در حضرت ازل تعالی فقر محض و احتیاج صرف باید بدانیم . بعلم آنکه جهة مخلوقیت او را وجودا هرگز فراموش نمیتوان کرد و چون پای مصنوعیت بمیان آید

سراپای وجود مصنوع نیاز است و احتیاج بصانع . اگر چه نسبت به عالم
سفلیه و در مقام حکایت از صانع همه غنا و ربوبیت است و فضل او بر سایرین
مانند فضل صانع است بر او . زیرا که او اول عدد است و واحد است
چنانکه صانع احد است و فرق در میان این دو تعبیر چنان است که احد
داخل در شمار نیست و واحد داخل در شمار است . و نسبت آن واحد
بر اعداد نسبت پدر است بر اولاد و مانند کلی است از برای افراد *

اگر چه تعبیرات مذکوره بجز در یک مقایسه بیشتر جایز نیست . و آن
مخلوق اول را مقام تفریدی هست که در آنجا اعداد و افراد را ذکر می
نست . نه بنی مرسلی را در آنجا را هست و نه ملک مقرب را . جبرائیل
و میکائیل را در آنجا بار نیست . روح القدس را در آن مقام نام نمی *

اکنون ذهن مستقیم پاک و دل هوشمند با درای می خواهیم . که مطلب را
قدری روشنتر کنیم . و دل های آگاه را بانوار غیبیه منور سازم *

این نامه را برای اكمال نعمت بر راست کاران و اتمام حجت بر منکران نوشتیم
و مر دسعادتمند مطاعت در این سخنان را اگر از روی خدا جویی
و بطور بی غرضی کند بغایت مغتنم خواهد دانست . و پس از آنکه
متبصرانه از مقدمه تا خاتمه را فهمید یقینا مسارعت بر انکار یک حرف
از آن را نخواهد نمود . و از خدا تعالی درخواست داریم که مرا و جمله
طالبان سعادت را از خطا و لغزش نگاه دارد . و الحاصل مخلوق
اول را بشناسیم تا آنکه صانع ازل را شناخته باشیم *

حق بمثال شناخته شونده بجدال . و اینگونه مطالب ماله در عالم
محسوسات جسمانی بجز از راه محسوسات نزدیک بفهم نشود . و آیات
و علامات خدا شناسی را صانع مطلق مهربان در آفاق و در انفس ما برای
مانوده است . لهذا مثالی در این مقام بیاوریم . و از آنجایی بمقصود
بریم و مثل را از جهت تشبیه مقرب دانیم و از جهات دیگر مبعود
پس اگر گویند زید مانند شیر است از جهت شباهت نه از سایر
جهات و اوصاف و هیئات (والله المثل الاعلی) *

❖ تمثیل ربانی ❖

ذات ظاهره خدا را مانند ظهور صورت انسان بفوتگرافی در مظهر ازلی
ثانوی که اول مخلوق است . بتماهی ظهورات و اوصافی که در حین
مقابلہ و اشراق انطباع آن ممکن است متجلی بدانیم *

وجود آن مظهر را مانند آئینه و جامی فرض کنیم که جلال کلی ازلی
در آن ظاهر است . و چون آن مقام مقام بساطت و وحدت است ظهور
و آئینه و مظهر را یکی دیده اطوار کثرت را از آنجانبی دانیم . و آنچه
در آنجا از تعبیرات که موهم کثرت است و تعدد بیاوریم برای تنگی میدان
الفاظ و بجهت تعبیر و تفهیم دانیم . پس صانع موصوف بصفات
کمالیه تمام ظهور و کمال برو و اشراقی در آن مظهر اولی ظاهر باشد .
بطوری که اگر کسی در مقام برداشتن پرده های اشارات بر آن
مظهر از جهت اتیت آن . و عبارتہ آخری آن ظاهر را قطع نظر
از ملاحظات اطوار ظهور و مظهر نظر کرده به بیند . خواهد گفت
صانع ازل را دیدم *

در خودمان به بینیم . زید در آئینه بزرگ بدن نمایی خود را مینماید
بطوری که خود زید را غیر مرئی دانیم مکرز راه اشراق و ظهور
در آئینه که بدیدن عکس در آئینه توانیم گفت زید را دیدیم *
زید را از این تجلی و اشراق در آئینه تغییری درز آتش حادث
نکردد . و زید من حیث الذات ربطی به آئینه و ظهورند ارد .
و بلا کیف ظاهر شود . و آن مظهر که آئینه است تمامی اورا بقدریکه
ممکن است در آئینه نمودار شود حاکمی و نماینده است *

مقام مظهر را بازید مقابل ملاحظه و معلوم کردیم که در حضرت
زید بجز احتیاج محض و نیاز صرف مالک بر چیزی نیست . و هیچگاه
جهت غنا و بی نیازی اورا از زید نتوانیم دید . که در هر آئی محتاج
بامداد و ابقای زید متجلی است . و اگر او خود را از مقابلہ بازگیرد
صورت ظاهره در مرآت معدوم گردد *

❖ اگر نازی کنده از هم فرو ریزند قالبها ❖

عرض کردم که این بیانات و تمثیلات برای تقریب مطلب است بر افهام .
و کرنه سخن باریک است و جهان تاریک . و این بحری کران را در ظرف
الفاظ گنجاییدن نامتصور است چنانکه گفته اند *

❖ معانی هرگز اندر حرف ناید * که بحر قلزم اندر ظرف ناید ❖

❖ کر بریزی بحر را در کوزه ❖

❖ چند گنج در قسمت یک روزه ❖

اگر صورت زید که در آینه است بگوید من در ذات زید بودم
و در آن پنهان بوده از آنجا آمده ام غلط گفته است . و اگر گوید او پدر
من است . و از آن متولد شده ام و با او یکی بودم یا هستم و از او منفصل شده
و بر او است پیوستم خطا کرده است . زیرا که مبدء صورت مرآت
چنانکه دانستی ذات زید نتواند بود . بل تجلی کلی که فعل
او است مبدء آن است . و اگر دقت کنیم تجلی کلی نیز ذاتا مبدء نیست
. چه اگر هزار آینه در مقابل زید بگذاری و شعبه فعل از آن
کلی در هر کدام از مرا یا ظاهر شود و چیزی از آن کلی نیز کم نکردد
و بسبب آن انعکاسات چنانکه در ذات زید تغییری حادث نیست در اشراق
کلی نیز تغییر و زیادت و نقصانی پیدا نشود پس صورت مرآت
شبی است و عکسی است منفصل از شبی که منفصل از صورت متصله
بزید مقابل است *

اگر در این تمثیل ربانی تدبری کنیم بسیاری از مطالب توحید و خدا
شناسی و دیگر مطالب دینی بر ما روشن گردد *

عمران صابی که از متکلمین صابئه بود برای مباحثه در امور دین در زمان
خلافت مأمون الرشید به بغداد آمد . در انجمن خلیفه که انبوهی
از مردم بودند از ❖ رئیس اسلام ❖ که عالم ناس خطابش میکرد در ضمن
سؤالات خویش پرسید . که آیا خدای در خلق است یا خلق
در خدا است و باین عبارت گفت ❖ اهو فی الخلق ام الخلق فیه ❖
آنجناب فرمودند ❖ اخبرنی عن المرآة انت فیهام هی فیک ❖ خبرده مرا

از آینه که آیاتو در آن هستی یا او در تو است . عمران از اراد جواب
 درماند . و پس از سؤالات و مجاوبات بسیار ایمان آورد و مسلم شد *
 چون این مطلب را از روی آگاهی دریافتی و آینه و عکس و ظهور و بل
 ظاهر را یکی دیده و کائن اول و مخلوق نخستین را که وجود پاکش بسیط
 امکانی است شناختی . بدانکه آن عالم قدس که مقام خاص حبیب
 با محبوب و زم انس الهی است . عالمی است بالاتر از مدارج عقول و افهام
 که در آنجا ملک کنجد و نه نبی و نه روح و نه نفس و آن مقام را از اطوار
 ظهور و مظهریت و ظاهریتی که جسمانیان و روحانیان توانند فهمید
 تقدیس و تنزیه باید نمود . ومع ذلك آن مقام الهی را در همه جای
 آشکار و هویدا باید دید . ولی پرده ها را باید برداشت و بیکانگی را بیکانگی
 رساند *

﴿ مناجات ﴾

ای حبیب الهی که عالمین را رحمتی و برد و ستان خویش رؤف و رحیمی
 . پرده را از روی خویش بردار که یگانه و بیگانه جلال ازل را مشاهده
 کنند . و از شک و انکار بگذرند . لا والله آینه بیگانه جلال ترا ننماید *
 ﴿ پرده بردار که بیگانه خود آن روی نه بیند ﴾
 ﴿ تو بزرگی و در آینه کوچک ننمایی ﴾

﴿ معیار ششم ﴾

ببدهات ادراك و ضرورت عقل درك روشن شد . که صانع ازل
 و مخلوق اول و مقصود از آفرینش او عزوجل چیست و چگونه است .
 و کمال الهیت او را شایسته چه بود . و حد ممکن مخلوق تابع است *
 اکنون در اطوار مصنوعات و درجات مخلوقات نیک تأمل کنیم .
 و منشاء و اسباب این کثرات را دریابیم . و حدود خود را بشناسیم
 و تجاوز ازان را جایز ندانیم . تا رحمت الهی را مظهر شویم . و تکلیف
 و مأموریت خود را در کار باز گشت بسوی او بجای آوریم .
 و در چهار سیر که مقرر گردیده است بوطن اصلی رسمیم . و از مشقات

و کر بهای غربت باز رهیم . و بتأسی و تبعیت بر حبیب خدای
محبوب خدا شویم . و مصداق حدیث قدس باشیم . که میفرماید *

❖ فاذا احببته كنت سمعه الذی یسمع به ❖

❖ و بصره الذی یبصر به و بده الی یطش بها ❖

صانع ازل بقدرت تامه و رجعت کامله و عامه خویش مخلوقات را
بر حسب درجات و طبقات کامل مطلق آفرید . یعنی فیض الهی
بر یک منوال در مراتب موجودات جاری شد *

مانند سیلی که از کوه آید و دروا دیها و بیابانها سیلان یابد و هر یک
از آن وادیها بد آنجه تواند از آن آب راد ریاند که این اختلاف در کمی
و زیادی آبها در وادیها از قصور و بخل آب نیست بل بعلمت اختلاف
قوایل در وادیها است که مر خلق رجن را تفاوتی نخواهی دید *

❖ فسالت اودیة بقدرها ❖

مخلوق نخستین که بحقیقت اولیه خدا را بجزا و صنع و مصنوعی نیست .
و سرپای عالم فاحیث ان اعرف او است . جمال مطلق ازل است
و نور کلی حضرت لم یزل . و ظهور کامل و تام او عز و جل است
و مرآه نمایندگی تمامی اطوار ظهورات و اسماء و صفات او است
بطور اتم و اکمل *

بدیهی است که اگر آن نور کلی را نیز نوری باشد و آن ظهور مطلق را
ظهوری باشد یقیناً دلیل بر کمال کاملیت صانع بیشتر بود . که هر قدر
ملك کامل باشد دلیل بر کمال مالک است . و همچنین است اگر آن نور
دویم را نیز نوری باشد و جمال ثانوی را نیز جمالی باشد . تا بحدی که عالم
کثرت را کنجایش نمایندگی از آن تجلی شود . و آن وادیهای
طولانی را یارای تحمل و ظرفیت از آن سیلهای ربانی کردد .
مانند آینه های چند که هر کدامی را مقابل با آن یکی داریم یعنی دویمی را
با اولی و سیمی را با دویمی و چهار میرا با سیمی و همچنین تا بجایی
که مطلوب و مقدر است رسد *

تمامی آینه ها زید را می نمایند لکن و سایط را نیز خواهند نمود .

و چون مر ایا بیشتر شود کثرت بیشتر پدید آید *

بسیار آینه بزرگی را در مقابل خویش بگذار و عکس خود را در آن بنمای . آنگاه آینه دیگری را محاذی با آن آینه کن بطوریکه عکس ترا از آن آینه بنماید نه از مقابل تو باوی . پس به بین که در آینه دومی سه چیز موجود گردد خود آینه و عکس آینه اولی و عکس تو . و در آینه سیمی که بمقابل دومی بیاوریم چهار چیز پیدا گردد . اینها که گفته میشود بر حسب ظاهر تمثیل است و برای اشارت بر نوع مطلب . و کر نه امر اشراقات الهیه بسیار عظیم است . و کثرتها که از تعدد مر ایا است بر حسب کلیات است . و اگر جهات اوضاع و قرانات و ارتباطات را با تمامی اقسام آنها ملاحظه کنیم بیرون از حد تناهی و احصا خواهد بود *

مثال آینه را در مراتب خلقت درست ملاحظه کن تا امر آفرینش را بفهمی *

هرگاه در مقابل آینه اولی که بجز یکی نیست (و ماصدر عن الواحد الا الواحد) را مصداق است آینه های چند بگذاریم . همه زید مقابل خارجی را بتوسط آن آینه که یکی است نمایند . و با این همه تعدد وجه زید را و جمال مقابل را هیچگونه تعدد حاصل نکردد *

* و ما الوجه الا واحد غیرانه * اذا انت عددت المراتب تعددا *

این گونه حکایت را که آینه های چند جدا جدا از یک آینه نمایش آورند حکایت (عرضیه) گویند بسکون راء یعنی وجود آنها را ترتب ذاتی برهم دیگر نیست و نسبت علیت و معلولیت باهم ندارند . و نسبت اینها را برآه اولی که نسبت علیت و معلولیت و اثر و موثر است حکایت (طولییه) گویند . و حکایتی دیگر از قبیل حکایت پسر از پدر است و مانند نسبت قشر است برب و مثل این است که چراغ را از چراغی روشن کنی و آنگونه حکایت را (طول در عرض) گویند . و تمامی موجودات در خارج این سه گونه نسبت و حکایت نتواند بود *

این نامه را کنجایش بیان تفصیل این مقامات نیست و خارج از اساس

وضع این مختصر است . و اهل حق را در این مطالب تحقیقات عجیبه هست طالبان حقیقت مراجعت بایشان کنند *

چون ایجاد مخلوقات را خدا دوست داشت و شناساندن خود را خواست و اول مخلوق را آفرید . و آن اول مخلوق متعلق بحبت کلیهٔ صانع گردید . و اطوار اسماء و صفات الهیه را مظهر شد . و همچنانکه محبوب خدا بود محب خدا آمد . حبیش گفتند که صیغهٔ فاعل بمعنی فاعل و مفعول آید *

آن مخلوق نخستین که در مبداء اول از مصدر ازلی صادر است واسطهٔ کلیهٔ کبری و نبی مطلق الهی است . و هر آنچه از بدو خلقت تا نهایت امکان واقع گردد بوساطت او است *

نزاعی در تعیین شخص آن واسطهٔ کبری و نبی مطلق خدا با همدیگر نکنیم . اگر مناسبت ادراک آن عالم پاک را پیدا کردیم و پردهٔ جهل و کوری از چشم بصیرت ماها برداشته شد او را خواهیم دانست . که اینگونه نزاع و مجادله از جهالت و نادانی خیزد . نام آن واسطه و مظهر کل را تو میخواهی عیسی بگذارد و آن یکی موسی بگذارد و آن دیگری ابراهیم گوید و یکی دیگر آدم نامد *

❖ لانفرق بین احد من رسله ❖

مثال اهل ادیان در شناختن آن واسطهٔ کبری مثل کوران و فیل است . که هر کدامی معرفت ناقصه بیک عضوی از اعضای فیل بهم رسانیده اند . و چون خواهند سخن از فیل گویند و آنرا بشناسند اوصاف پای و گوش یا گردن و خرطوم او را شمارند و چنان دانند که فیل را شناخته اند و فیل را شنا سائیده اند

❖ ذلك مبلغهم من العلم ❖

❖ معیار هفتم ❖

پس از دانستن مراتب و مقامات در مخلوق اول و آگاهی از تعینات

ذاتیّه او که نسبت اولادی را بر او دارند و فهمیدن اینکه ظهور آن تعینات بعدد تام و کامل باید باشد . ظهورات او را در مرتبه دویم اشرافی درآینه های چند ملاحظه کردیم . که آن آینه هادر عالم اجسام انبیا و رسل و هادیان امم نامیده شدند *

تجلیات او در مرتبه دویم باختلاف قوایل و تفاوت مقابلات با آن مرآت الهیه در مظاهر و مریا ظاهر آمد و باقتضای وضع حکمت الهیه و بجهت اتمام نعمت و رحمت بر جسمانیان . یکی از آن مظاهر را آیت وحدت خود ساخته بکلیت در آن ظاهر شد *

آینه های دیگر نیز در آنچه حکایت کردند درست کردند . و اسماء و صفات الهیه و جلال و جمال ازلی را از مرآت نخستین اخذ کرده و نمودند . ولی مدارک و افهام اهل آن زمانها که ایشان ظاهر شدند ناقص بودی و نتوانستند آنها را بشایستگی بشناسند *

در زمان ظهور عیسی که نسبت بزمان موسی افهام مردم ترقی داشت بسبب دیدن کمی از حالات و اطوار ربانیت که حکایتی بود از مقامات عالم اول او را بخدای خواندند *

❖ باده خالک آلود تان مجنون کند ❖ صافی اگر باشد ندانم چون کند ❖ این است که اگر پیغمبر آخر الزمان را کسی تصدیق کند حکمت این را خواهد دانست که چرا عبودیت خود را پیش انداخت و در نمازهای مفروضه مقرر داشت که اقرار بعبودیتش را پیش از رسالت او بیاورند که با آنها هم اطوار و آثار الهیه بندگی او را فراموش نکشد *

❖ اشهدان محمد اعبد و رسوله ❖

و الحاصل چون تعین اول و مخلوق نخستین که مظهر اولیت و آخریت و ظاهریت و باطنیت خدائیز بود خواست که بواحدیت بشریه در هیکل خاص جسمانی ظاهر شود . از میان تعینات خویش تعینی را که مودوع در صلب آدم گردیده بود و اصطفا و اختیار کرده او را بذات خود اختصاص داد . و او را به ❖ مختار و مصطفی و صادق و امین ❖ و جله نامهای نیک خواند *

اگر ترا چشم بینا و دل آگاه همراه باشد شهادت خواهی داد بر این که
آن واسطهٔ اولی را با شراق و تجلیات خود در تمامی مظاهر امکان و اکوان
ظهورات غیر متناهیست . و در هر چه بگیری شواهد وجود
و نمایندگان جمال و جلال و مرایای اطوار کالات او را خواهی
دید که نبی مطلق او است و صانعیت خدا بر تمامی ذرات بالذات
تبلیغ کند و نفر ستاده است او را مگر برای رحمت بر عالمین ﴿ و الحمد لله
رب العالمین ﴾

﴿ تفسیر ﴾

این ﴿ حد ﴾ که مقام بساطت آن نبی مطلق است و در مقامات تفریع
مشقات به ﴿ اجد و محمد و محمود و حمید و حامد ﴾ خوانده میشود
﴿ لله رب العالمین ﴾ که لام لله برای تملیک است و لام اختصاص است *
چون مبداً تمامی خداوندیهای امکانی یعنی ربوبیتهایی که در عوالم ظاهر
کرده است بجزا و نیست توانی گفت که آن خداوند حاکم کل ممالک
امکان و اکوان است . و سلطان اقالیم دهر و زمان . و بجزا و
درسیر ملک ایجاد صاحب تاج و دیهیم و مالک گاه و افسری نیست
﴿ مافی الدیار سواه لا بس مغفر ﴾ و هوالحی و الحی مع قلواتها ﴿
یوحنا و صی عیسی و ناصر عیسی در مکاشفات خود آن حاکم کل را دید
و بر او شهادت داد و چنان گفت *

در آسمان سوار اسب سفیدی را دیدم که او را امین و صادق گفتندی
. و حکومت باستقامت میکرد و جنگ مینمود چشمهای او مانند شعله
آتش بودی . و در سرتاجهای بسیار داشت . و یک نام مکتوبی
داشت که بجزا و کسی دیگر آنرا نمی دانست . او را لباس (جبه)
خون آلودی بود که نام آن را کلام الهی میگفتند . و کروه
آسمانیان بالباسهای سفید و بسیار لطیف سوار بر اسبهای سفید
شده در پشت سرا و میرفتند . و برای زدن طوایف شمشیر برنده
از دهان او بیرون آمده با عصای آهنین حکومت خواهد کرد .
و تنگه قهر و غضب الهی را که بر همه چیز قادر است خود فشار

خواهد داد . و در جبه و پهلوی او نامی داشت بمعنی ملك الملوك
و رب الارباب *

تفسیر فقرات مزبوره یوحنا را در ضمن معیار چهارم از میزان چهارم
خواهیم آورد . و روشن خواهیم داشت که این آیات مکاشفات در نزد
انجیلیان محتاج بتفسیر است . و بجز خاتم انبیا دیگر مصداقی نیز
نشانده داشت *

باید دانست که توحید الهی و شنا سایی اونه چنان است که بعقول ناقصه
فهمیده آید . و یا از کتب و اسفاری که هنوز حال آنها و حال ترجمه های
آنها که بخیالات و اوهام کرده اند معلوم نشده و بخواست خدای معلوم
خواهیم کرد باذهان نارسا استنباط کرده شود . و همیشه توحید
و اطوار خدا شناسی که اساس و بنیان است ناقص و معوج شد
واضح است که نبوت و مقامات و اطوار آن نیز ناقص و کج خواهد بود
و همچنین همه اطوار دین و آیین در طبق همان اعوجاج و نقصان
خواهد آمد *

در بالای بنیان مثلث خانه چهار گوشه را بناتوان کرد . درختی
که در روی زمین رویده و آنرا اصل و ریشه نیست آنرا قراری نتواند بود
و بجز از تباهی بار نخواهد داد *

❖ مثل کلمة خبیثة کنشجرة خبیثة اجثت ❖

❖ من فوق الارض مالهامن قرار ❖

این است که عیسی را نشناخته و مقامات عالیه و حکایات آنجناب را
که از اسماء حسنی و صفات کمال آلهیه داشت آگاهی نجسته و مفاخر
و مزایای که آن روح الله را است در عین عبودیت او نفهمیده او را
بن الله گفتند و او را در ذات خدا گفتند و او را خدا گفتند . مواقع مدح
و قدح را ندانسته حرمت ذات او را رعایت نکردند *

❖ در پس پرده نهانستی و قومی بجهالت ❖

❖ حرمت ذات تو نشناخته گفتند خدایی ❖

این جاهلان چنان دانند که احیاء اموات و ابراء اکه و ابرص و مانند اینها

کار بسیار بزرگ است . و هر کس چیزی ازین امور را ظاهر کند خدا و یازاده خدا است و نمیدانند که خدای قادر بر همه چیز آنگونه آثار را از يك عضو گاوبنی اسرائیل ﴿ که بر مرده زتنسد و زنده شود ﴾ ظاهر تواند کرد *

اگر بخواهیم مقامات خاصان الهی را بیان کنیم و با از عیسی سخن گوئیم این عیسی پرستان حیرت کشند . و دانند که ما خدا و عیسی را بهتر شناخته ایم و تابعان حقیقی او بجز از اسلامیان نیست *

﴿ معیار هشتم ﴾

بعضی از بیانات اطوار ظهور و تجلی کلی و دیگر ظهورات صانع را دانستی و مبده نور و روشنایی را در عوالم خلقیه بطور اجمال فهمیدی * اکنون تدبیر در پیدا شدن ظلمت و تاریکی باید نمود زیرا که وجود ظلمات و شرور و بدیها را می بینیم *

بدیهی است که ظلمت و تاریکی اصلا و بالذات مقصود و محبوب صانع مقدس نتواند بود . فقط مصالح حکمتی و اقتضای قدرت کامله صانع در اجرای تمامیت صنع خویش وجود ظلمت را بادی شد تا نور را ظهور بود که هر نوری بی ظل و عکس و سایه نخواهد بود * ﴿ تعرف الاشياء باضدادها ﴾

بعبارت دیگر گوئیم جهة تعین مصنوع وائت مخلوق که در زبان حکما ماهیتش کونیند نسبت بجهة وجود که ظهور صانع است ظلمت نامیده میشود . و این ظلمت بر حسب مراتب و مقامات محبوب و یا مغموض باشد . ولی محبوبیتش به تبعیت وجود و جهة نور است چنانکه در مراتب عالیه و در خاصان الهی بطوری مضمحل و معدوم گردد که از کثرت اضمحلال و اعدام حکم خویش همرنگ نور و وجود شود و فرقی داده نمیشود مگر بفرض و اعتبار که همان جنبه مخلوقیت و امکان است *

﴿ سیه رویی زمین در دو عالم * جدا هرگز نشد والله اعلم ﴾
مع ذلك آن سیاهی را بالتبع نور الهی توانیم گفت زیرا که مظهر
ومابه الاشمسك نور است . و چشمه حیوة جز در ظلمات پیدا
نشود *

﴿ سیاهی کربدانی نور ذات است * بتاریکی درون آب حیات است ﴾
اگر کره خالک نباشد روشنائی آفتاب تابناک ظاهر نگردد . چون
چراغی را در خانه بزرگی بگذاری روشنائی ندهد و شعاع آن بجهت
دوری دیوارهای خانه در هوای فضا منبسط و غیر مرفی شود .
و بالعکس اگر آنرا در طاقچه بگذاری و آن روشنائی را در آن جمع
کرده و ظاهر سازی نور چراغ بهتر مینماید *

﴿ مثل نوره کشکوة فیها مصباح ﴾

چون آیت ظلمت بر آتبات نازل آید کثافت یعنی غلظت و اشمسك آن بیشتر
بود تا بجایی رسد که نور در آنجا ناپیدا شود . و بقدری باشد که
هستی آنرا نکند . دارد که در آنجا بعکس اولی نور را وجودا موجود
و حکما معدوم توانیم گفت بعلم اینکه خیرات و حسنات که خاصه جهت
وجود است از آنجا ظاهر نتواند بود *

﴿ (او کظلمات فی بحر لجلی) الی قوله تعالی (ظلمات بعضها فوق بعض) ﴾
چون خدای صانع مختار است اثر و صنع او نیز مختار خواهد بود
که هر اثری مشابه صفت مؤثر خویش باشد . و این صفت اختیار
جز در ترکیب نور با ظلمت و اختلاط دو مبدء که یکی مبدء خیر است
و دیگری مبدء شر متصور نیست . لهذا صانع تعالی بحکمت
خویش در این عالم بشری و در حقیقت این انسان خاکی تمامی آثار
مبدء نور و ظلمت را و دیعت نهاد و امر خود را بانها رسانید که آثار
ظلمت را از خود بردارند مظهر و مظهر انوار شوند *

صانع حکیم در مقابل نور ظلمت را نیز سلطنت و دولت داد و اسباب تکمیل
انسان را با محانات و اختبارات مقرر کرد *

پیغامبران باطنی در خلقت انسانی از عقل درالك قرار داد . و مع ذلك

بعثت دوری آنها از بحالی انوار برای اكمال نعمت و اجرای آیین رأفت خود از بنی نوع ایشان هادیان و راهنمایان فرستاد که در قرون و اعصار ایشان را از عهود و شروط الهیه که در مراجعت بسوی او طمان اولیه بایشان داشت یاد آور شوند و راه برداشتن ظلمات و رفع حجابات انیسات را بایشان تعلیم کنند و ایشان را بحضائر قدس و عوالم الفت و انس رسانند ایشان را مردم بهشت سازند *

تمامی آن راهنمایان خواه پیغمبران باطنی و خواه انبیا و رسل و اوصیاء و اولیاء و علما و حکما نتوانند بود مگر از حاملان و مظاهر نبوت مطلقه و ولایت مطلقه که صفت خاصه واسطه کبری و اولین مخلوق خدا و ناموس اعظم الهی است *

❖ همه نواب او اند رعوالم ❖ بماضی در نبی و آینده عالم ❖
❖ تنش چون فص خاتم درمیانه ❖ نهاده ختم بر کار زمانه ❖
این کره خالک زمین محشر است و اطوار و آثار در درجات عالیه نورانیه و درکات هالکه ظلماتیه در این کره تراب بتقدیر قدیر و هاب و دیعت نهاده شد *

❖ و فی الارض قطع متجا و رات ❖
❖ رلر کست این آب شیرین و آب شور ❖ بر خلائق میرود تا نفع صبور ❖

❖ معیار نهم ❖

انسان محبوبترین اصناف مخلوقات است و محبوب با حسن تقویم و مکرم بهر گونه تشریف و تکریم است . و آن ایت تفرید و تعجید و هیکل خاص توحید الهی را از این عالم ادنا که نازلترین مقامات و عالم آرایش و کد و رات است ساکنان ملاء اعلا هر زمانی بزبانی و هر آئی بلسانی ندای میکنند *

❖ که ای بلند نظر شاهباز سدره نشین ❖

❖ نشین تونه این کنج محنت آباد است ❖

چون اختلاط نور و ظلمت و اعطای سلطنت و قدرت بر ظلمت را مانند نور دانستی . و علایق و آلائش این عالم را فهمیدی و بعثت انبیا و اولیا را دیدی و بی بر چگونگی علل و اسباب این کار بردی و مقتضیات جهل و نادانی و موجبات هرج و مرج را در این عالم پست تصور کردی . تصدیق خواهی نمود که برای تمهید اسباب عدالت و استقامت که از صفات الهیه است و انسان را خواسته اند که بدان استقامت و راستی موصوف آید . و بجهت ترتیب مقدمات ترقی و ازالۀ کدورات و رسیدن بمقام انوار و تجلیات در هر قرن و زمانی باختلاف ازمنه و تفاوت افهام عمومی ملل باید از جانب خدای مهربان بدستگیری و سایط و رسل شریعتها و ناموسها گذاشته شود که مطیع و عاصی معلوم گردد و بسبب آن اطاعت که محض رضای الهی باشد بمقامات قرب نزدیک آید . و در ضمن آن شرایع ریاضات جسمانی نیز باشد زیرا که ترقی جسمانیان را با ریاضات جسمانیه تواند بود و بس * همچنانکه برای حواس باطنیه و قلب انسانی تکالیف باطنیه مقرر گردیده و اعمال روحانیه از آنها خواسته اند که ذاکر باشد و متوجه بخدای و رضای او باشد و آنها را از بدیها پاک کند اخلاق خود را نیک نماید حسود نباشد عنود نباشد علم و حلم تحصیل کند خاضع و خاشع شود متکبر و جاه طلب و حریص نباشد و مانند اینها از اطواری که معین گردیده است . همچنین است اعمال جسمانیه که این جسم را عبث و بیهوده نیا فریده اند و بعثت کثرت کدورتی که او راست و محتاج بتصفیه و تکمیل است اعمال مقرر از جنس خود از او خواهند خواست که هیچ موجودی در هیچ حالی بی تکلیف نتواند بود و اگر در اینجا سخن را بسط دهیم بطول انجامد و از اصل مطلب دور مانیم *

پس بسنخان آتانی که محض بجهت غفلت از حقایق امور و بدبختی خودشان ظاهرا اعمال و عبادات را لغو میدانند و احکام تمامی شرایع و نواامیس را باطل میکنند کوش نکن و آنها را در دائرۀ اهل ادیان

شمار اگر چه ظاهراً دعوی مسلمانان کنند یا مدعی عیسی پرستی
و یا خرسیانی باشند *

﴿ نقطه دینت بنودم هان سهو ممکن ﴾

﴿ ور نه چون بنکری از دایره بیرون باشی ﴾

بزرگترین اسباب تکمیل و ترقی دادن بنی نوع انسانی ترتیب اطوار
امتحانات و اختبارات است . و در هر زمانی سنت الهیه بر اجرای
اقسام امتحان و تخصیص در بندگان بوده و بدین سبب انبیاء و هادیان
خود را بطورهای گوناگون باقتضای اهلها و زمانها مبعوث کرد
و احکام را تابع بر موضوعات داشت . و چون طبایع جهانیان
در این عالم ادنا بر مضامین مختلفه مبتلا آمد و شریعت برای اصلاح
آنها و دفع مرضها بود این است که شریعت را در اطوار مختلفه مقرر
کردند *

خدا قادر بود که آدم را از نور و نورانی بیافریند و ملائکه و ابلیس را راه
سخن باز نکند و او را از خاک ظلماتی و کثیف نیافرید مگر برای اجرای
سنت امتحان و اختباری که مقصود بود *

موسی کلیم خدای سی روز موعده باز گشت از طور سینا را معین کرد
و چهل روز کشید و از انطرف سامری برای بنی اسرائیل کوساله را
ساخت و خدا او را بصدا در آورد تا بنی اسرائیل کراهی جستند و آن همه
فتنها بر خواست و آن فتنه یعنی اجرای افتتان از خدا بود *

﴿ ان هی الا فتنتک ﴾

خدا قادر بود یهودان را از اهانتها و ارتکاب با امر صلب و دار کشیدن
در حق عیسی و مانند آن باز دارد تا یهودان بهانه نجویند بر اینکه
اگر او از جانب خداست و تابعان او پسر خدایش می مانند چرا
در دست ما بدینگونه مغلوب و در مانده اش ساخت و آنها را از این کارها
باز نداشت مگر برای آنکه امتحانات خود را در آنها جاری سازد *

خدا قادر بود در بدو خلقت آدم یک هادی مطلق قرار بدهد
و او را در زمانهای طولانی باقی دارد و شریعتاً بر یک طور

ويك متوال جاری کند و اینهمه اختلافات در روی زمین پیدا نشود و اینهمه مخلوقی که خود آفریده بود هلاک نکردند و اینگونه اختلافات حادث نیاید و آنها را بسبب کمراهی که همه از تغییر اشخاص انبیا و اوضاع شرایع حاصل میشد با انواع عذابها و بلا یا مورد قهر و غضب خود ننماید . و الحاصل در ترتیب ادیان و مذاهب و نظم عالم مقتدر بود که بطور واحد اساس نظم و امنیت را در روی زمین بگذارد و هیچ اسباب اختلاف و هلاکتی در این میان نباشد *

❖ ولو شاء لجعلکم امة واحدة ❖

مع ذلك نینداخت این همه اختلافات را در میان بنی نوع انسانی مگر برای اجرای آیین امتحان و اختیار که تکمیل این بشر خاکی در غیر آن غیر ممکن بود و این مطلبی است بسیار بزرگ . و شرح آن را در اینجا کجایش نیست . و اگر شخص هوشمند بصیر بدرستی تدبیر نماید اطوار امتحانات خدای را در ارم ماضیه و قرون سالفه خواهد دید و حقیقت امر را خواهد دریافت و از جریان سنت الهیه در کار امتحان و اختیار آگاهی حاصل خواهد داشت *

❖ معیار دهم ❖

در معیار سیم گفته شد که خدای را از نسب و اضافات که صفات حدوث و امکان است منزّه و معرایا بد دانست پس نسبتها و اضافتها که بحضرت اله در کتب منسوبه بوحی و الهام الهی و کلمات خدا و تعبیرات خدا شناسان وارد گردیده است منتهی الیه در همه آن اضافات عنوان ظهورات ازل است . بل عنوان کائن اول یعنی مخلوق نخستین و واسطه کبری است *

پس اینکه کویم کلام خدا و نور خدا خانه خدا یعنی خدا ذات خدا نفس خدا روح خدا و مانند آنها . چنانکه کویم دست خدا جنب خدا چشم خدا روی خدا دهان خدا نزد خدا حضور خدا هیکل خدا

وامثال آنها که لا بعد ولا یحصى است تماماً بر عنوان وارد است. و اکثر آنها از قبیل اضافه لامیه است مانند خانه خدا و هیکل خدا و ذات خدا و روح خدا و کلام خدا و آنچه بدانها مانند که بجهة ظهور اطوار شرافت در چیزهایی که منسوب بخدا اتواند اشد اختصاص بخداداده میشود. که خدای من حیث الظهور در همه جای هست و همه خانه ها و هیکلها جای خدا از جهة ظهور است و خانه معین و هیکل مخصوصی که منسوب بخدا میشود برای فهمیدن شرافت و اختصاص آنها است. و همچنین روح و ذات و نفس که بمعنی بیت الله و هیکل الله و روح الله و ذات الله و نفس الله است. و مع هذا اینگونه نسبتها چنان است که هر کس هر چیزی را بخواد بخدا نسبت دهد بلکه اگر باذن خاص از جانب خدا و خاصان خدا رسیده باشد نسبت توانیم داد *

و اگر کسی نسبت نالایق بخدای خدا و نامناسب بمقام توحید و تقدیس او بانجناب بدهد یقیناً قبول نتوانیم کرد اگر چه آن نسبت دهنده مدعی مسیحی و یا پیغمبری باشد و معجزات و خارق عادات بیرون از حد و حصر نیز بیاورد *

﴿ پایان سخن ﴾

اگر انصاف را با هوشیاری تا آخرین میزان همراه خود آوردی و سخنان روحانی مرا که همه مطابق با الهامات غیبیه و تأییدات الهیه است بکوش مستقیم شنیدی و بادل باک فهمیدی بسیاری از امر دین و اطوار خدا شناسی بر تو منکشف گردد *

هر گاه مرا موانع و مشاغل نمی بود و وضع این نامه را مقتضی میدیدم در این مطالب توحید و مراتب خدا شناسی و اسرار شرایع و ادیان و حقایق معانی و بیان و دقائق مبادی اکوان و اعیان موجودات بیان میکردم بعضی از آن چیزهایی را که از مقربان درگاه الهی باین عبد قلیل البضاعه عنایت گردیده و در این مقام عجایب بیان را می نمودم چنانکه روحانیاتم تحسین و قدسیاتم آفرین میخواندند *

﴿ و الحمد لله علی ما هدانا ﴾

❖ هو ❖

❖ بسمه ذی القدس والجبروت ❖

❖ میزان دویمین از میزان الموازین ❖

در پیدا کردن دین حقیقی و شناختن راه راست خدای از روی
بصیرت و انصاف . و رسیدن پیاپی به ایمان و اعتراف . و اساس
این قسطاس مستقیم . درده معیار ترتیب و تنظیم یافت *
* فنوا بالقسطاس المستقیم *

❖ معیار نخستین ❖

کار را از سر کبریم تا کراه نشویم . و عقل رحمانی را پیشوای خود
کنیم تا راه بمقصد ببریم *
اکثون خود را در خارج از همه ادیان و مذاهب و تقلید براهل آنها
داریم . و خالص القواد از جمله اغراض و امراض باشیم . و در کار
دین نیک تدبیر کنیم تا از ورطه حیرت رهایی جویم *
پس از آنکه وجود صانع کامل الصفات منزّه از نقایص را اذعان
کردیم و دانستیم که جهان را برای مقصود بزرگ بر آورد به بینیم که
برای ما دین بیک دینی و رفتار در تحت قوانین یک آیینی لازم است یا نه *
اطوار بنی نوع خود را در امر دین نیز بطور کلی بردو گونه یافتیم *
گروهی را دیدم که از پذیرفتن هر گونه دین و مذهبی خود شان را
معاف داشته از مطلق انبیا و اولیا و عموم شرایع و نوامیس و از جمله
کتب و صحف الهیه اعراض کرده اند *
این گروه را پس از آنکه بر حسب مقامات و مراتب باختلاف یافتیم کافه آنها را

عنوانی جامع که بی دینی است مندرج دیدیم *
در تمامی اقطار زمین آن گروه را مجتعا و متفرقا موجود یافتیم
و فهمیدیم که آن گروه بر حسب عدد از سایر طوایف دینداران
بیشترند . ولی نه بیک اسم خاص و درسم عام آشنانکه در صاحبان
ادیان و مذاهب گفته شود *

بعضی از آن گروه بعلت دوری از مدنیت و بی خبری از اطوار ادیان
در خارج از دایره دین داری مانده اند *

برخی دیگر از آنطرف پل افتاده عالما و عامدا عدم اعتراف بر ادیان
و انکار انبیاء و رسل و آنچه ایشان آورده اند از توحید و متفرعات آن
واز بودن روز جزا و ثواب و عقاب و جنة و نار و مانند آنها را طریقه
و معتقد خویش ساخته اند . مانند دهریه و زنادقه و ملحدان *

جمعی دیگر از آن گروه متفرقا در میان آحاد و افراد اصحاب مذاهب
و نحل آشکار او پنهان هستند . چه در میان اهل ادیان اشخاص
بی اعتقاد موجودند . همچنانکه در فرقه های عیسویه و طوایف
اسلام نیز از آن کسان بسیارند . و آن گروه اگر چه ظاهرا دعوی
تدین مینمایند و در نزد عموم ملت خود شانرا از معتقدان بآیین ملتی
که در میان آنها هستند منسلک میدارند ولی در حقیقت معتقد به هیچ
چیزی نیستند *

❖ اساس بی دینی ❖

اساس این کار چنان است . که خدای حکیم و علیم امر دین را
باینکه در نهایت وضوح و آشکاری کرده است پرده های بسیار نیز
بر چهره این شاهد ازلی کشیده و ازدیده نامحرم و دل بیگانه پنهانش
نموده است *

❖ بل طبع الله علیها بکفرهم ❖

باقضای حکمتهای بسیار و برای اجرای آیین امتحان و اختبار
که بزرگترین اسباب تکمیل نوع انسانی است و در همه قرون و اعصار
سنت الله بر آن جاری بوده و هست در امر دین حقیقت کار را چنان

مخفی داشته اند که از هزاران یکی بر آن سر الهی آگاهی حاصل
نکند . و بدین سبب اطوار دین را مختلف ساخته اند . و از یکطرف
سلطان نفس اماره بسوء را صاحب اختیار با قدرت و اقتدار نمودند .
و طبایع و نفوس را در مقامات ادناسرکش و داعیه طلب داشتند .
چنانکه اگر بخواهیم علل و اسباب این کار را بشرح و بیان بیاوریم
و مقامات واقفان در طبقات اعراض را بقدریکه فهمیده ایم
و از مأخذ علم آلهی بر ما عنایت شده است معین نماییم سخن بطول
انجامد و از مقصودی که در این نامه داریم باز مانیم *

❦ و لکل رأیت منهم مقاما * شرحه فی الکلام بما یطول ❦
اگر بخواهی سرکشی طبیعت انسانی را بفهمی در طبقات مردم
و آحاد و افراد بشر به بین که پستترین و بیچاره ترین آنها در عالم
خیال تنزل بمقام اطاعت خالصانه بزرگان خود نمیکند . و جله
افراد بشر طبعاً مایل بر ریاست و حاکمیت و مطاعت هستند مگر کسانی
که عقل کامل و حکمت مستقیمه را مالک شده اند . و دیگران در زیر بار
اطاعت حقیقه نمانده اند مگر از راه پیدانکردن اسباب تمرد و سرکشی
و ناچار ماندن از قبول اطاعت ظاهریه *

❦ نفس از درها است او کی مرده است ❦

❦ از غم بی آلتی افسرده است ❦

کروه مذکور یعنی ترک کنندگان دین و آیین بطور مطلق بادرک
و تمیزی که مشابه است بادرک و تمیز رحمانی ملاحظه میکند اطوار
ادیان مختلفه و اوضاع کتب سماویه و احوال انبیا و اولیا را .
و می بیند تفاوتهای بسیار در جله آنها را و مشاهده میکند فرقه ها
و اصحاب مذاهب را در هر دینی که باختلاف آداب و معتقدات با اینکه
ادعای همدینی را میکنند همدیگر را خارج از آن دین میگویند .
این یکی آن را بد و آن دیگری این یکی را غیر معتقد می شمارد . و عجب
این است که خدای ایشان یکی است و پیغمبر ایشان یکی است
و دین ایشان یکی است و کتب ایشان یکی است *

❖ وهم يتلون الكتاب ❖

ملاحظه بکنید از يك توريه و موسی که اولاً خود يهود بهادر تبعیت آيين موسی چها کرده اند وجه قدرها اختلافات درمیان آنها واقع گردیده است . پس از آن عیسی آمده و میگویند گفته است برای محکم کردن امر توریه و موسی آمده ام نه برای تغییر احکام گذشته و تا آسمان هست حکم خدا و کلام خدا زایل نمیشود . مع ذلك همان عیسی پرستان تمامی احکام توریه و تورا تیارا چنان تغییر میدهند که هیچ اثری از احکام توریه باقی نماند . کلیات اعمال و آداب و عبادات را مانند روزه ها و نمازها و نذر ها و ختنه و طلاق و قربانیها و عیدها و غیر آنها را بکلی تغییر داده اند . بحدیکه روز آسودگی را که در ایام هفته در توریه روز سبت قرار داده وجه قدرها تأکید در آن کرده است بروز یکشنبه مبدل کرده اند . که اگر درست ملاحظه شود توان گفت که هیچ جهه اتحادی در میان يهود و توریه با عیسویان و انجیل باقی نمانده است *

گذشته از این ملاحظه میکنند بهانه جوانان در ترك دين سخنان فرقه ها و طوائف اهل ادیان را . و از یکطرف مشاهده میکنند رؤسا و پیشوایان و علما و کشیشان و معلمان و روحانیان آنها را و می بینند اکثر آنها را که همه تابعان هواهای نفسانی و دوست دارند کان جاه و ریاستند . و صاحبان کبر و حرص و نخوت . بند کان دنیا و مایلان بر جمع کردن زخارف دنیا . و مرتکبان بر اموری که خودشان مردم را از آنها منع میکنند . و تارکان اموری که مردم را بر آنها مأمور میدارند *

❖ ناورده بصبح در طلب شامی چند ❖

❖ ننهاد برون ز خویشتن گامی چند ❖

❖ در کسوت خاص آمده عامی چند ❖

❖ بد نام کننده نگو نامی چند ❖

❖ اذا فسد العالم فسد العالم ❖

والحاصل ملاحظه میکنند تارکان ادیان بافهام قاصره خودشان
اطوار خوارقی را که از انبیا و اولیا میشوند . وحی پسندارند
که اکثری از آن خوارق اموری است که خارج از صورت امکان است
و جمله دیگر از آنها کارهایی است که بعیلتها توان آورد .
و چون مقصود و بنیان کار آنها بهانه جویی است بملاحظات
مذکوره و مانند آنها از پیدا کردن حقیقت کار خودشان را دوری
داده و از قبول داشتن مطلق دین و آیین اعراض نموده اند و امر و زرا
آسوده از مشقات تکالیف و زحمت اعمال و آداب شده اند *

❖ درهم یاکلوا و یتعنوا و یلههم الاثم فسوف یعلون ❖
پس از آنکه عیسی و موسی و سایر انبیاء را تترلا از بنی نوع خویش خوانند
چگونه توانند طبع سرکش بهانه جوی را زبون کنند .
و ایشان را پیشوا و رئیس و مطاع شمارند و خودشان را بنده
و مطیع و اتباع کنند *

راستی سخت دشوار است که با وجود کالاتی که مرد در عالم خود
بیند زیر بار اطاعت و انقیاد بر یک کس از انبای جنس خود که
بیشتر از او آمده و سختی گفته و رفته است برود و او را بر خود آمر
و حاکم سازد *

❖ وانها لکبیره الاعلی الخاشعین ❖

بعضی از مؤلفین آن گروه چه در اور و پاوچه در جاهای دیگر در این
مطلب و ترویج طریقه بی دینی کتابها نوشته و مطابق بامدارك و افهام
خودشان سخنها گفته اند . هر کس طالب باشد مراجعت
بانها میناید و مطاعن آنها را که بر کتب آسمانی و خاصان خدای
کرده اند میشنود *

از بار که مولود بوجود آمد ملک بر مریم دمید یعنی چه . پسر
خدا را امشی یهود بدار کشیده استنهاها کردند و معدومش ساختند

چه معنی دارد . این مکر پسر آن خدا نیست که میگویند اقوام بسیاری را بجهت قبول نکردن سخن پیغمبران بطورهای بد بعدا بهای شدید هلاک میکرد چوب از درها شد چه چیز است . عصا را بسنگ خاره زدند و آبها جاری کردید کدام است . از سنگ شتر بیرون آمد آتش کلانسان شد کارد کلسوی پسر ابراهیم را نبرد مردگان پوسیده زنده شدند چه سخنان ابلهانه است ماه دوم شد و سنگ ریزه تسبیح گفت با جسد سایه نداشت چه حرفهای بیجا است . و ازین گونه مقالات که در مقام سخریه و استهزا میگویند *

❖ الله یستهزی بهم و یمدهم فی طفیانهم بعمهون ❖
بالجمله آن گروه سخنان بسیار در بیان معتقدات خود شان و در براهل ادیان آورده اند که صاحبان اطلاع را حاجتی بذکر آنها نیست و در فهمیدن زمینه مطلب همینقدر کافی است *

❖ معیار دوم ❖

آن گروه را باقسام چند بادلانی که دارند و اعتراضات لایحد و لایعده که بر جلّه دینداران وارد میکنند از یکطرف مشاهده کردیم . و از طرف دیگر صاحبان ادیان و مذاهب را با اطوار مختلفه و سخنانی که هر کدام در اثبات حقیقت خود می آورند دیدیم . و آنها را در انکار بری دینان و سخنان آنها منفق القول یافتیم . ولی اختلاف عظیم را در میان آنها نیز ملاحظه نمودیم بطوری که دو فرقه از آنها را پیدا نکردیم که همدیگر را تصدیق کنند و قول طرف مقابل را قبول نمایند *

❖ فهذه والله بلیة عمت و رزیه طمت ❖

حال مرد میباید که بیایم دی هوش و ادراک کشتی خود را در این ورطه هلاک و ازین طوفان هولناک در شب تاریک ظلماتی بساحل نجات و لیمان حیات رساند *

✽ شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل ✽
از یکسوی کروه تارکان دین است باطواری که شنیدی و میدانی
و از اینطرف طوایف دین دارانست چنانکه دیدی و میشناسی .
اکنون کار را با کدام میزان مستقیم و معیار راستین خواهی سنجید و دین
حقیقی و آیین حق را مسلم خواهی آورد و چگونه از زبان طعن
و تعرض طوایف و اقوام دیگر رهایی خواهی جست و میزان تو را چگونه
مصدق خواهند داشت *

✽ معیار سیم ✽

پروتستانها درین میان چه میگویند . آیا حق دارند در اینکه
بعد از گذشتن یک هزار و سیصد و اند سال از زمان عیسی در حالتیکه
امت او بچندین فرقه متفرق شده بودند و بجز یکی از آنها در نجات
نمیتوانستند بشوند خود را داخل عیسویان کرده تمامی فرقه های
دیگر را مردود دانسته آنها را پروتست نمایند . و ترك كنند
آیین جلّه آنها را و برخلاف همه عیسویان سخن گویند بی آنکه
ملکی بر آنها نازل شده خدا و یار و ح القدسی در آنها حلول کرده
باشد *

از ایشان میتوان پرسید که آیا کروه نجات یافته در فرقه های
عیسویان تا ظهور آیین پروتستانی در میان آنها موجود بودند یا نه .
اگر بودند شما که آیین تازه و شریعت دیگر آورده اید چه میگویید
و واضحست که در این صورت شما در بطلان خواهید بود . و اگر
تا پانصد سال پیش از این همه فرقه های عیسویان در کراهی بودند
پس جلّه عیسویان در باطل میباشد بعلم اینکه هیچ قرن و زمانی
خالی از وجود يك مذهب حق و طایفه حقه نتواند بود *
تفصیل احوال رؤسا و مؤسسان پروتستانی را کاتولیکها و سایر
عیسویان مشروحاً نوشته و بطورهای بدو این کار واصل اساس

اختراع طریقه مزبوره وحالات سابقه ولاحقه آنها را مبسوطا گفته اند و من ذکر آنگونه سخنان را در اینجا شایسته نمی دانم و دوست ندارم که از روی محاصمه نام کسی را بزشتی برم و بر صاحب میزان الحق نیز تأسی جویم

مردمان هوشمند با انصاف مبنای کار و مأخذ اقدام آنگونه اشخاص را بر احداث شریعت و آیین باندک تأملی خواهند دانست * نهایت این است که چون دانستند دعوی مسیحی و پیغمبری در این زمان از پیش نخواهد رفت عیسی و انجیل را عنوان کرده آیین دیگر آوردند و کردند آنچه را که در زمانهای پیش برادران آنها کرده بودند *

✽ لوظهر الباطل بصورة واحدة لم یخف علی ذی حجبی ✽
عجب است که آن گروه اعتراض آورده اند بر عیسویان خواندن دعاها را در هنگام تزویج دختران یاد در وقت خال نمودن مردگان بیرهان اینکه در انجیل نصی در این باب وارد نسکر دید . و خود شان در اوقات مزبوره آیات غیر معینه را از انجیل میخوانند باینکه در اینخصوص نیز نصی در انجیل ایشان وارد نیست . و ملتفت نیستند باینکه کاری نص و اذن صریح کردن چه از انجیل و چه از غیر انجیل یک حکم را دارد اگر غلط است هردو عمل غلط است و اگر صحیح است اعتراض بر عیسویان نمیتواند کرد . و مع ذلک کارهای دیگر بسیار در خارج از منطوق انجیل نیز در دست دارند که شرح و بسط در آنها دادن نیز زاید است *

اکنون را از این سخن بگذریم که ما را کاری بزرگتر در پیش است و در همینان تاریکی که جهان را فرا گرفته است راه روشنایی را باید پیدا کنیم . در این بیابان بی پایان آب را از مزارب شناخته چاره تشنگی خود را یابیم . این وجود آلوده خود را از تعلق و تدنس برهانیم . بحفظ اقدس رسم . روح قدس الهی را در قوالب جسمانیه ظاهر کنیم . عصای خدا شناسی را بدریای حیرانی ز نیم . و از جنود فرعون نفس شریر خلاصی جویم .

از سنک خارء دل چشمه های حکمت و معرفت را جاری سازیم .
آتش فتنه های کراهی را بخت خدای کلسستان کنیم .
تعصب جاهلیت را سرنکون آوریم .
اصنام تقلید و هواپرسترا بشکنیم .
هر معبودی را بجز از خدای واحد باطل و تباه دانیم .
خدا را باشیم تا خدا ما را باشد او را دوست باشیم تا او ما را دوست دارد *

✽ من تقرب الی شبرا تقربت الیه ذرا ✽
✽ نی نی یحبهم تمام است یحبونه کدام است ✽
✽ من بی مایه که باشم که خریدار تو باشم ✽

✽ معیار چهارم ✽

مقدماتی که در میزان نخستین در شناختن صانع و اوصاف کمالیه و تزییحات او گفته شد و فوائد صنع و ایجاد که مبین کردید در تصدیق یک شق از دو مسلك تدین و بی دینی بقول مطلق ما را کافی تواند بود *

راست است ترك مطلق تدین و آسودگی از کارهای زحمتی و فراغت از مشقات تکالیف و استخلاص از قیودات اعمال و رهایی از تحمل احوال امر و زرا کاری است بسیار سهل و امر یست بس آسان .
لکن هرگاه امر و زرا فردایی باشد و ما را روز جزا و هنگام باز خواستی دریا بدیقینا کار مشکل خواهد بود و امر بغایت دشوار خواهد شد زیرا که در آروز پشیمانی بکار نیاید و شاخ ندامت باز نهدد *

✽ آء اگر از بی امر و ز بود فردایی ✽

اگر بخواهیم لزوم تأسیس اساس شرایع و ادیان و ارسال رسل و انزال کتب و متفرعات این مطلب را بالا طرف درین نامه بیاوریم بطوری که هر صاحب انصافی حقیقت کار را برای العین به بیند و تصدیق نماید .
مقدمات بسیار و تمهیدات چندی را محتاج خواهد شد و مطلب را شعبها پیدا خواهد کردید که در هر شعبه سخنی مبسوط باید آورد .

علی هذا از پر داختن باین تفصیل صرف نظر کردیم و از نوع دلیل
موعظه برهانی آوردیم *

﴿ موعظهٔ حسنه ﴾

جعی در موسم حجی در اوائل سلطنت خلفای عباسیه چنانکه
اسلامیان را آیین است طواف خانه کعبه را میکردند عبدالکریم بن
ابی العوجاء تعرض کرد. که این کار مسلمانان چیست که سنکهای
چندیرا بالای هم گذاشته و راههای دور را بامشقتها طی کرده بدور آن
طواف میکنند. در جای دیگر مانند شتر هوله مینمایند و مرتکب
بکارهای بی ثمر و فائده میشوند آن سرور فرمودند *

ان كان الامر كما يقولون وليس كما تقولون فاتم وهم سواء وان كان
كما يقولون وهو كما يقولون فقد نجوا وهلكتم *

چون سائل از زنا دقه و بی دین بود و اعتقاد بر روز جزا و وقوع ثواب
و عقاب نداشت عالمان چنان فرمودند که. هرگاه کار چنان باشد
که شما میگویید. یعنی اعمال را جزا و مکافاتی نیست. شما و اسلامیان
مساوی خواهید بود که شما بجهت ترك دین و انکار مسؤل نخواهید شد
و مسلمانان نیز مشاب و مأجور نخواهند گردید یعنی هر کسی زندگانی
خود را بخوی باخر میرساند و آخرتی نیز نیست که ثواب و عقابی
بر اعمال نیک و بد وارد آید

فقط هرگاه امر چنان باشد که آنها. یعنی مسلمانان میگویند
که دینی هست و تکلیفی هست و روز بازخواست و جزا و مکافاتی هست
حقادر آنحال ایشان نجات خواهند یافت و شما هلاک خواهید گردید *

❖ معیار پنجم ❖

اگر دلهای بی دینان را بشکافی و بحقیقت معتقد آنها برسی خواهی دید که بسیاری از آنها در سخنانی که دارند اطمینان دل حاصل نتوانند کرد . و هرگاه که باقتضای فطرت رجوع بخویشتن کنند می بینند که امر دین را باستانی انکار نمیتوان نمود . و این همه انبیا و رسول و اطوار و اوضاع و معجزات و شرایع و نوامیس ساختگی و مجعولی نتواند بود . و اینجهان بی جهتی آفریده نتواند شد * آن گروه را بر بی دینی و انداشت مکرها و اهای نفسانی و تسویلات شیطانی . پس زینت داد نفس اماره بسوء در نظرهای آنها نعمتهای دنیارا و پسندیده کرد آسودگی عاجل را و فراموش ساخت جزا و مکافات آجل را . و دلهای آنها را باین خانه رنگین بست و این اطفال خاك را فریب داد *

❖ و چه خوش گفت آن حکیم کامکار ❖

❖ که تو طفلی خانه پر نقش و نگار ❖

❖ در الهی نامه کگوید شرح این ❖

❖ آن حکیم غیب و فخر العارفين ❖

گمراه کند کان در میان هر ملت و گروهی چنان بوده اند که دشمنی خود را در حق آنان پنهان کرده و در صورت دوستی و هوا خواهی داخل آنقوم شده اسباب تباهی و گمراهی را برای آنها مرتب داشته اند همچنانکه بعد از عیسی نیز باسم معلمی و رسم دعوت کردن بر راه مسیحی طریقه حقیقه عیسویه را از میان برداشتند . و بجز اشخاص معدودی در آن طریقه باقی نماندند . و چنان شد که عیسی و وصی پاك او شمعون گفتند که مسیحان و معلمان در وغشوی خواهند آمد و در سخنان مسیحی خواهند کرد آنچه را که متقدمین در کتب متقدمه کردند . و بیان اینسخن را در موقع خود خواهی شنید *

و الحاصل در امر دین با بصیرت و باهوش باش و اهل تبلیس و تدلیس از هر قومی و بهر نوعی را بشناس *

❖ معیار ششم ❖

قرار کار را در امر دین بعد از اقرار بوجود صانع و توصیف و تنزیه او تعالی و دانستن اینکه ما را برای کاری آفرید و ناموس و شریعتی جهان را لازم است . چنان یافتیم که در میان ادیان باید دینی را اختیار کنیم . که در هر حال بی دینی بکار مر د خرد مند نخواهد آمد . و بختیاری و سعادت مندی در د و جهان بجز در دین نخواهد بود *

ملاحظه کردیم در میان ادیان و بسیاری از آنها را در خارج خدا پرستی یافتیم . و دانستیم که خدای صانع جهان را برای ستایش اصنام و پرستش مخلوقات نیا فرید . و قباح و شناعة معتقدات شرک و الحاد آمیز آنها را دیده نتوانستیم خود را راضی بقبول کردن سخنان مشرکانه آنها سازیم *

چون صانع را در کمال کمال اعتراف کردیم دیدیم . که ما و امثال ما که بالایش کدورات این جهان آلوده ایم . و هر گونه خطا و نسیان از ما صادر میشود و هیچگونه مناسبت را بمقام قدس ربوبیت نداریم . و ناچاریم از اینکه در شناختن صانع و دانستن او امر و نواهی او و دریافتن تکالیف ظاهریه و باطنیه خودمان و در تعیین ناموسی که آن صانع مقدس را مطلوب است . کسانی را پیدا کنیم که جسدا از نوع بشرند و روحا طاهر و مطهر . اشخاصی باشند که شایسته راهنمایی بسوی صانع باشند هر چه کویند از او کویند و هر چه کنند با امر او کنند . و خدا را بشناسانند اما نه بسخن . بکویند خدا عالم است و هم عالم بودن خدا را در خودشان برای ما بنمایند . و بکویند خدا قادر است و قدرت او را بر ما بنمایند . بکویند خدا حکیم است و حکمت او را در افعال و اقوال خودشان بر ما آشکار کنند . بکویند خدا غفور است و بر ما بخشایند . و همچنین هر وصف کمالی را

که در توصیفات صانع میگویند نمونه آن را برای اثبات بیاورند تا آنکه مقصود خدای قادر بر همه چیز در شناساندن خویش بر مخلوقات بنحواً کامل صورت گیرد. و نیز از مساوی عیوب و از معاصی و ذنوب مبرا و معرا باشند تا آنکه بتوانیم ایشان را در میان خود و صانع تعالی واسطه قرار دهیم و هر چه گویند از خدادانیم. اطاعت ایشان را اطاعت خدای شماریم مخالفت با ایشان را مخالفت با خدای بینیم. و یقین آوریم که امر ایشان امر خدا است و نهی ایشان نهی خدا است. رضای ایشان رضای خدا است و غضب ایشان غضب خدا است دوستی ایشان دوستی خدا است و دشمنی با ایشان دشمنی با خدا است. و همچنین در تمامی آنچه از جانب خدای در جهان است

ایشان را مظهر دانیم که بی وساطت ایشان خدا را نشاناسیم * پس از این ملاحظات دیدیم که در قرنهای گذشته اشخاصی باین سمات و علامات آمده اند. و کتب آورده و آنها را بالهامات الهیه منسوب داشته اند. و ناموس و آیین گذاشته اند. و از علم و حلم و حکمت و قدرت خدای و مانند این صفات کمال بیاناتی قولا و فعلا کرده اند. و دانستیم که ایشان بقول مطلق فرستادگان

از جانب خدا بوده اند و وسایط الهیه در میان جهان هستند * تدبیر کردیم در اطوار آئینها و آنچه از آن وسایط بمار سیده است (سه) ملت را در میان ملل پیدا کردیم. که اعتساباً بین آنها و بکتابهایی که در دست دارند توانیم کرد ولی دیدیم هر کدامی از آنها را بر ضد همدیگر و مخالف آن دو گروه آخر سخن میگویند و آنها را تابعان * موسی و عیسی و محمد * علیهم السلام یافتیم که شرح حالات و اطوار و معتقدات آن سه طایفه را باید بفهمیم و تکلیف خود را در قبول کردن آیین یکی از آن سه معین نماییم و واسطه میان خود و صانع قدیم را شناخته تو سل بوی جویم *

چون این سه گروه را در موسی اختلافی نیست نهایت این است که عیسوی میگوید بعد از موسی مسیح آمد و گفت مرا واسطه خودتان

بخدای دانید . و اسلامیان گویند محمد پس از عیسی آمد و وساطت خود را بحضورت خدای بقول مطلق ظاهر داشت و اکنون او و اهل بیت و جانشینان او را وسایط الهیه بطور کلیت باید دانست *
چون موسی و کتاب او را علی الأجدال هر سه گروه قبول کردند و محل اتفاق برای این سه خصم منازع است اگرچه اسلامیان را در حق کتابی که بانجناب منسوب است سخن هست . ولی بقدریکه تصدیق از آن کنند متفق علیه و میزان فصل و حسم نزاع تواند بود . و اگر بکلی نیز نزاع آنها را بر ندارد یک قدری از بنیان کار را محکم تواند کرد که اساس حقیقت در یکی از آن سه گروه فی الجمله معلوم گردد تا بعد از آن به بینیم بادلایل خارجیه و پراهین دیگر کدام یک از آنها بر اثبات مدعا قادر خواهد شد *

❖ شخص بیکانه ❖

در این هنگام که آغاز تحقیق در احوال فرقه های سه گانه بود بر وتستانی بمیان آمد و گلابی را بیرون آورد و سخن از بطلان اسلام و حقیقت آیین عیسوی را در میان نهاد . ولی آیین عیسی را در خارج از جمله آیینهای متداوله در میان انجیلیان که میدانستیم بیان کرد

اگرچه عیسویان آن طائفه را قبول نداشتند و آنها را از اهل بدعت دانستند ولی چون اسلام را از بسیاری دشمن بای نیست و شمشیر برهان الهی را بستوا نایی در دست دارد او را نیز در صف عیسویان نشاند و از راه توسع او را نیز عیسوی نامید . اگرچه در واقع ممکن است هیچکدام عیسوی حقیقی نباشند که این همه فرقه های مختلفه که سخن برخلاف یکدیگر گویند و همدیگر را مردود دانند همه در راه حقیقی مسیحی نخواهند بود *

آنکه یکی از آن عیسویان تازه بوده که بارها دری از ما سخن

از امر دین بمان آورند و آغاز بر مصاحبت و گفتگو کردند *
پس ساعتی کوش در صحبت آنها داریم که خالی از فائده نخواهد بود
و مقدمه بر مقصود مانیز تواند شد *

❖ عیسوی پروتستان از مسلم پرسید ❖
آیا شما عیسی مسیح کلمه الله و روح الله را قبول نکرده اید و قرآن و پیغمبر
شما در جاهای بسیار او را تصدیق و تعجید نکرده است و از آمدن
او خبر نداده است ؟ *

❖ مسلم ❖

تو مگر صحبت میزان الموازین را نشنیدی و ندانستی که اکنون سخن
در تعیین دین حق در میان سه گروه است و چون بوکالت فضولیه
از جانب عیسویان بامن گفتگو آوردی و من ترا قبول کردم باری
بطرز محاوره و آداب مناظره سخن بگوی . هنوز دعوای شما
باموسایان حسم و فصل نشده بقرآن و پیغمبر ما و تصدیق و تکذیب
از ما تمسک نمیتوانید جست . میدانی که میزان دو خصم منازع محل
اتفاق آنها است و ما سه گروه اکنون را در موسی و توریة اتفاق
اجمالی داریم *

❖ عیسوی ❖

بسیار خوب از همان توریة و موسی آمدن عیسی و اطوار او و ابن الله
بودن او و دیگر مطالب خود مان را مبرهن میداریم و محتاج بتصدیق
قرآنی هم نیستم *

❖ مسلم ❖

آفرین بر تو خیلی ممنون میشوم از شما که از عهده این سخن برآید
ولی هر چه میکویی از روی انصاف بگوی و هر چه می آری از روی
انصاف بپار *

❖ عیسوی ❖

۱۸۷۰

پنجم سخن ما این است که عیسی موعود در توریة در یک هزار و هشتصد
و هفتاد سال پیش از این باعلامات و آثاری که در کتب

عهد عتیق یعنی توریة و کتابهای دیگر انبیا نشان داده بودند متولد شد و از او معجزات بسیار نیز بظهور آمد و جمعی از سعادتمندان بانحباب ایمان آوردند و این امر در کمال وضوح است *

﴿ مسلم ﴾

در توریة و مانند آن چگونه خبر داده اند بطور صریح و آشکاری علامات و آثار عیسی را نوشته اند و مع ذلك بنی اسرائیل و علمای یهود او را انکار کردند ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

آری کتب مقدمه در جاهای بسیار از عیسی خبر داد باوصف آن انکارش کردند و اذیتها نمودند و بالاخره بدارش کشیدند *

﴿ مسلم ﴾

عجب است که با آنهمه آشکاری کار در عیسی و اخبار صریحه صحیحیه از کتب سماویه و ظهور آنگونه معجزات و خوارق عادات او را انکار کنند و گذشته از انکار در صدد آزار او بر آیند راستی عقل در تصور وقوع این امر قدری ایستادی میکند ! *

﴿ عیسوی ﴾

چرا عقل تصدیق نمیکند این کار در نهایت وضوح است و از اینگونه وقوعات در دنیا بسیار شده است *

﴿ مسلم ﴾

بسیار خوب اکنون بکوبه بیستم در کجا خبر عیسی را بطور صریح و آشکار داده اند بطوریکه یهودان را هیچ راه تأویل و توجیهی نباشد ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

چه میکویی در صورتیکه بنای انکار و عناد شد هر گونه تأویل و بهانه جویی را در الهامات الهیه میکنند و لکن عیسی در باب پنجم یوحنا صریح گفته است که اگر موسی را باور میکردید هر آینه مرا باور می نمودید زیرا که او در حق من نوشت *

✽ مسلم ✽

تو میکفتی آیات بسیار در توریة و غیر آن بطور آشکاری در حق مسیح وارد است حال از قول عیسی در انجیلی که بعد از او نوشته اند و حال آن معلوم نشده است دلیل میکویی و ما شرط کردیم که بجز از توریة دلیل نکویی که هم اکنون را محل اتفاق ما است و هم یهود را جای حرف باقی نماند *

✽ عیسوی ✽

راست است اما آن آیات را اکنون در نظر ندارم ولی در کتاب (میزان الحق) ما تفصیلی در این باب نوشته شده است و میتواند با نجی مراجعت نماید فقط بنابود که شما عیسی و انجیل را بکلی انکار کنید شما که یهودی نیستید ! *

✽ مسلم ✽

اگر آیات شما از توریة و غیر آن در حق عیسی آنهایی است که میزان الحق شما نوشت اکثر آنها صریح در حق پیغمبر آخر الزمان است و هیچ ربطی بعیسی ندارد و تفصیل آنرا ✽ میزان الموازن ✽ نوشت اگر بخواید رجوع بآن کنید • و اینکه میکویی بنابر این نیست که شما عیسی و انجیل را انکار کنید حق دارید لکن آداب مناظره چنان نیست که شما آورده اید باینکه عیسی و انجیل شما را هرگز نمیتوانیم قبول کرد و مع ذلك اسکا ت یهود نیز قرض بزرگ شما است *

✽ عیسوی ✽

بحث از آیات و اخبار کتب عهد عتیق را در اینجا نکنیم از میزان الموازن میتوان فهمید که چگونه بیان آنها را میکند فقط معنی سخن آخری شما را نفهمیدم که میکویید عیسی و انجیل شما را قبول نداریم مگر عیسی و انجیل ما و شما یکی نیست ؟ *

✽ مسلم ✽

آشکار است که در میان عیسی و انجیل ما و عیسی و انجیل شما فرق بسیار است و از زمین تا آسمان باهم دیگر تفاوت دارند *

❖ عیسی ❖

این سخن تازه می دارد ما تا حال نفهمیده بودیم که دو عیسی و دو انجیل بدنیسا آمده است ! *

❖ مسلمان ❖

خیلی چیزها هست که خیلی آدمها نفهمیده اند اگر بنخواهم تفصیل این مطلب را بشما بفهمانم این مجلس کفایت ندارد . همینقدر میگویم عیسی ما که عیسی واقعی و حقیقی است بنده خاضع و خاشع خدا و عبد مخلوق و مرزوق او است پیغمبری است از اولی العزم مبعوث شده بر بنی اسرائیل تنها . که در زمان معلوم متولد شد و دعوت کرد و بشارت داد بر بعثت خاتم پیغمبران و پس از آنکه از میان رفت بدلات انجیل موجود مسیحان و معلمان دروغگوی پیدا شدند و آیین او را تغییر دادند و سخنها را تحریف نمودند و بشارتهای او را در حق پیغمبر ما پنهان کردند و اوصیای حقیقی او بسبب غلبه جهل و نادانی که عالم را فرا گرفته بود پنهان شدند . اکنون اگر عیسی شما این است که ایمان آورده ایم و تصدیق کرده ایم و منکر او را کافر میدانیم . و اگر غیر این است و او پسر خدا و در ذات خدا است و تعین خدا است پس ما را معذور از ایمان آوردن به همچنان عیسی موهومی بدارید که ما با آن توحیدی که نمونه آنرا در میزان نخستین از میزان الموازین ❖ توانی دید داخل در دائرة شرك و الحاد نتوانیم بود . و جدا بودن انجیل مصدق ما با انجیل شما که بعد از عیسی نوشتند و نمیدانیم چگونه نوشتند و تحریفات در اصل و ترجمه ها کردند از اینقرار که خدمت شما عرض کردم معلوم خواهد شد . دیگر نکوید چرا دو عیسی و دو انجیل میگوید *

میخواهی برای مزید بیان مثالی برای تو بیاورم اگر چه وقت تنگ است و راه من دور *

❖ عیسی ❖

این کار بر همه چیز مقدم است صحبت را با خبر رسانیم . بگوید به بنیم

چه خواهید گفت *

﴿ مسلم ﴾

شخص بسیار خوش صورت و مستوی الخلقه ایستاده و چند آینه گذاشته ایم که او را بنماید بجهت اینکه شخص مزبور در جایی ایستاده است که بی آینه او را نتوانیم دید . و آینه های مذکور به یک طور نیستند اولاً در بزرگی و کوچکی اختلاف دارند و ثانیاً یکی از آن آینه ها بزرگ و مستقیم است و صفاتی و روشن و بعضی دیگر با اینکه بزرگ هم باشند کج و نامعوج و رنگین است و بعضی کوچک است و باوصف کوچکی مستقیم هم نیست و از اعضای شخص خارج یک عضو را نمیتواند لکن با عواج یارنگ شده یا تارنگ یا بزرگ از اندازه خلقت و باین حال تمامی آن آینه ها مدعی هستند که جلال شخص مقابل را نمیتوانیم و آنطور است که ما می نمایم *

حال عیسی نیز بی کم و زیاد چنان است که یکی از صاحبان مذاهب عیسویه و اسلامیان او را مطابق با واقع و نفس الامر شناخته اند و باقی دیگر در شناختن و شناساندن او در غلط هستند و هر چه میگویند باطل است . پس نمیتوان گفت که عیسی ما و پرستشها و عیسی کاتولیک و رومها و عیسی ارمنیها و لاتینها و عیسی یعقوبیها و نسطوریان همه یکذات است . بعلمت اینکه عیسی در خارج بحر یکی نیست و اینها او را بطوار بسیار مختلف بیان میکنند *

﴿ عیسوی ﴾

دیگر در خصوص عیسی چه میگوید این سخن را قبول ندارید که موسی در حق عیسی نوشت و از آمدن او خبر داد ؟ *

﴿ مسلم ﴾

از قبول کردن ما این سخن را بشما چه فایده میرسد . اکنون ما میگوییم همانطور که شما گفتید موسی در خصوص عیسی نوشت عیسی در حق محمد نوشت هر گونه نوشته در آن خصوص پیروی ما نیز بدانگونه و صریحتر از آن را خواهیم آورد . و اگر موسی

در حق عیسی نوشت در حق عیسی ما نوشت نه در حق عیسی شما *

❖ عیسوی ❖

پس چه طور شد که بسیاری از عیسویان در زمان حضرت محمد که آن اخبار کتب سماویه را میدانستند او را قبول نکردند گاهی جنک با او کردند و گاهی که عاجز ماندند جزیه و باج و فدیة دادند باینکه شنیده ایم که شما میگوید پیغمبر شما معجزات و خوارق عادات بسیار نیز آورد ؟ *

❖ مسلم ❖

این کارهما نطور شد که شما میدانید و آنطور شد که میگوید یهودان اخبار صریحه کتب مقدسه را در حق عیسی میدانستند و معجزات و خارق عادات بی شمار نیز از او دیدند مع هذا انکار کردند و در صد آزار او برآمدند *

❖ عیسوی ❖

پس صحبت ما با شما در یک مجلس تمام نشود برا درانه در این مطلب گفتگو خواهیم کرد . و خواهش دارم مجلسی دیگر برای تمه این سخن قرار دهید که هیچ چیز بهتر از این صحبتها که موجب بصیرت در امر دین است نخواهد بود

❖ مسلم ❖

اگر واقعا تعصب و عناد را از میان بردارید و بادل پاك قدم بمیدان محاوره بگذارید و سخنها را منصفانه بمعیار آرید من منت از ملاقات شما دارم و در این مجلس که خواهیم کرد بعضی سؤالات را از شما توانم آورد *

❖ معیار هفتم ❖

❖ در مجلس دوم عیسوی مسلم گوید ❖

شما گفتید که در این ملاقات بعضی چیزها از من سؤال نمایند اکنون بگویند که از چه مقوله خواهید پرسید تا من بقدریکه توانم در ایراد

جواب اقدام کنم *

✽ مسلم ✽

در خصوص عیسی میخواستیم بفهمیم که واقعا چگونه دانسته اید
آیا پیغمبر بود یا خدا و پسر خدا است *

✽ عیسوی ✽

عیسی را پیغمبر نمی گوئیم عیسی خدا است و ظهور خدا است و تعین
خدا است و ابن الله است و ظاهر شدن خدای بصفت ✽ ابوت و بنوت
و روح القدس ✽ مانند ظاهر شدن بی صورت است در سه صورت *

✽ مسلم ✽

در توریة که میگوید الهامات الهیه است و خبر عیسی در آنجا
موجود است بعضی آیات در آن هست که دلالت بر آمدن پیغمبری
بعد از موسی دارد و صاحب میزان الحق شما آنها را بعیسی تأویل
میکند پس بدین جهت عیسی را پیغمبر باید گفت و نسبتهایی را
که در حق او کفیند سخنانی است که معنی آنها را خودتان نمیتوانید
بیان کنید *

✽ عیسوی ✽

راست است در توریة بلکه در انجیل نیز بعضی آیات علی الظاهر دلالت
بر پیغمبری مسیح دارد لکن در انجیل بیان الوهیت و ابن الله بودن
او را آشکار ساخته است . همچنانکه باز در میزان الحق مادر صفیة
یکصد و هفتم این مطلب را مشروحا میگوید *

✽ مسلم ✽

سخنهای شمارا بر ایشان می بینم از پیغمبری عیسی تحقیق کردم تصدیق
نمودی و آنکه از الوهیت او سخن آوردی پیغمبر خدا نمی شود و خدا پیغمبر
نمیشود در جایی عیسی را پیغمبر فرستاده شده بر بنی اسرائیل تنها میگوید
همچنانکه در فصل پانزدهم انجیل متی نیز نوشته اند . و از یکطرف
نجات جهان و جهانیان را از کدشتکان و آئندگان بر او مخصوص
میدارید و بر او منحصر میکنید ! *

از یکطرف خدا را واحد و موصوف بصفات کمالیه و منزّه از هر گونه نقص و تغیر حال میگوید . و از اینطرف او را ثالث ثالثه می نامید نسبت ابوت را برا و جاری میکنید و پسر از او تولید میدارید . در جای انکار نسخ در کتب عتیقه را آورده عیسی و انجیل را تابع و مؤکد توریّه و شریعت و اقوال موسی می شمارید . و در انجیل هم مینویسید که یکطرف از شریعت به بقای زمین و آسمان برداشته نخواهد شد . و از این سوی يك حرف از شریعت موسی را معمول نمیدارید . که بعضی از این متناقضات را صاحب میزان الموازن برای نمونه مینویسد . و نیز شما پروتستانها که تازه تشریف آورده اید زیر همه آداب و قوانین انجیلیان و توراتیان زده اید و انجیل را عنوان کرده بدلتوا خودتان آیین و آدابی مقرر میدارید . راستی سخنان شما را سخت پریشان و بسیار سست می بینم . و بکسی از شما را تاکنون بر نخوردم که حل این اشکالات و اعتراضات را که بر شماها وارد است تواند کرد *

❖ عیسوی ❖

این سخنها خیلی طول و تفصیل دارد فهمیدن اینها بسیار مشکل است بلکه علمای ما در خصوص معنی تثلیث نوشته اند که این مطلب سری است از اسرار الهیه . و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی بگوید همچنانکه میزان الحق مادر صفحه صد و سیزدهم بیان این مطلب را کرد *

❖ مسلم ❖

در صحبت با شما مکرانصافی و بی غرضی را شرط محاوره نکردیم مرد عاقل هوشمند سخنی را که در مقابل مثل من کسی که بجز حقیقت کو بی و حقیقت جو بی مقصودی ندارد میگوید با ملاحظه و تأمل بگوید بهتر است . بنابراین نیست که هر کس در مخالف توحید و خدا شناسی سخنان نالایق بحضرت احدیت بیاورد و بگوید این مطلب منتهی بذات خدا است و هیچ بشری را جایز نیست تعمق در ذات خدا کند و گفتگو

در آن نماید . تحقیقات میزان الحق شما از این قماش است که هیچ خردمندی قبول نتواند کرد . مکر و صیای ✽ سیل ✽ نام را که از علمای شما است و او قرآن را ترجمه کرده است نخوانده که در آنجا بعیسویان میگوید (اولا) از جانب شما در حق مسلمانان جبر واقع نشود (ثانیا) مطالبی را که مخالف عقل است با آنها بمیان نیاورید زیرا که ایشان از ابلهان و احمقان نیستند *

این یکی راهم البته میدانی که خردمند سخنی را نمیگوید که اگر مانند آن سخن را در اعتراض بر او بیاورند بناچار اسکات و قانع شود . یعنی چون سخن او را بعینه بر او وارد کردی از ایراد جواب درماند *

✽ عیسوی ✽

مقصود شما از این سخنان چیست که این همه سرزنش را در حق من روا میدارید اعتراض شما بر عیسویان در این مطلب چیست و سخن حسابی شما در این مقام کدام است ؟ *

✽ مسلم ✽

شما از اطوار ملل و ادیان قدری آگاهی حاصل کرده اید و دین زرتشتی را میدانید و البته کتابهای ایشان را که زند و پازند است دیده اید که آن کتاب را از جانب خدا میدانند و خدا پرستی و توحید خدا را منحصر بخودشان میکنند و مع ذلک آتش را میپرستند و ما و شما آنها را بت پرست گفته ایم . اکنون اگر آنها بشما بگویند که ظهور خدای واحد در حقیقت ناریه سری است از اسرار ذاتیه خدای و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی گوید زیرا که این امری است مخصوص و منسوب با سرار ذات خدا و آدمی نتواند که ذات پاک خدا را بفهمد و احاطه و تصرف در آن کند . شما را در جواب زرتشتیان چه سخن خواهد بود ؟ *

و همچنین سخن سایر بت پرستان و دهریه و کسانی که طبیعت را رب میدانند که جمله آنها را جای ایراد بر شما از این مقوله سخنان هست . پس واضح است که این مطلب شما چه در تثلیث و چه در ابوت

و بنوت وجه در استجنان عیسی در ذات خدا و مانند اینها
مطلبی است مغایر با توحید و منافی با تقدیس و تنزیه و کبرای الهی .
و هیچ خرد مند موحدی مانند این سخنان ناشایست را در حق خدا
و خاصان خدا روا نخواهد دید و نخواهد پذیرفت . و هر گابی را
که آنگونه سخنان را بیاورد کلام و الهام الهی نتواند دانست *

✽ عیسوی ✽

راستی این بحث بسیار باریک است شما این بحث را در این مجلس
متروک بدارید اکنون اگر از سخنی دیگر در امور دینیه مناسب
میدانید با همدیگر صحبت میداریم *

✽ مسلم ✽

من زیاد خواهانم که با اهل علم صحبت بدارم لکن تباهی وقت را
نیز جایز نمیدانم و صحبتی که با انصافی نباشد بجز اضاعه وقت
حاصلی ندارد در این مطلب تثلیث بر خطا بودن شما آشکار است *

✽ عیسوی ✽

نسبت بی انصافی را بماندهید که ماهر کز این نسبت را درباره خودمان
قبول نمیکنیم و مقصودی بجز بیان حق و فهمیدن حقیقت مطلب
نداریم *

✽ مسلم ✽

بسیار خوب میگوید اما سخن تنها بکار نیاید هر کس این صفت نصفت را
ملکه نموده است و در همه مواد جاری میدارد مرد تمام است
و همه نجات با او است . بهر حال قدری هم با شما صحبت
توانم کرد لکن چون وقت نماز است شما چند دقیقه در اینجا آرام
بدارید تا خدمت شما برسم *

✽ معیار هشتم ✽

✽ در مجلس سیم مسلم بعیسوی گفت ✽

شما اعتراض بر اسلامیان آورده اید باینکه حضرت محمد علیه السلام
اعتراف بکنا هکاری خود در حضرت الهی کرده است همچنانکه
از قرآن نیز استنباط میشود و شخص کاهکار چگونه شفاعت جهان را
تواند کرد . و چون مسیح کاهکار نیست نجات جهان را
در او منحصر میدانید *

✽ عیسوی ✽

چنین است و در ✽ میزان الحق ✽ مانیز بیان این مطلب شده است و همین
مطلب دلیل خدایی عیسی است زیرا که بشرناچار مصدر خطا و گناه
تواند شد . و نجات دهنده جهان همچنانکه در انجیل وارد است
منحصر بعیسی است پس واضح است که او بشر نیست *

✽ مسلم ✽

دلایل میزان شمارا دیده و هیچ قوتی در آنها پیدا نکرده ام زیرا
که حال انجیل و تغییرها و تحریفات او را اصلاً و ترجمه شمامم میدانید
و ما هم میدانیم و چنان میدانم که ✽ میزان الموازن ✽ مجعول بودن
انجیل و تحریفات آن را بدرجه وضوح رسانیده باشد . و گذشته از این
سخن لا اقل اکنون را مجهول الحال خواهد بود . خصوصاً
که میزان کار در نزاع دو کس محل اتفاق ایشان است باز از توریة
میتوانید دلیل بیاورید . علاوه بر این از انجیل شهادت لیل داریم
که عیسی نیز اعتراف بکنا هکاری میکند . و همین سخنان متناقض است
که دلیل بر مجعولی انجیل تواند شد *

✽ عیسوی ✽

از کجای انجیل بر کاهکاری مسیح دلیل دارید هیچ بخاطر نمی آید
باینکه مکرراً انجیلیها و نامه ها و رساله های آنرا از اول تا آخر خوانده ام *

✽ مسلم ✽

مسیح همچنانکه روزه می گرفت نماز نیز میکرد چنانکه در انجیل
در مواضع چند نیز آورده اند . در باب سیم لوقا میگوید هنگامیکه مردم
غسل تعید میکردند عیسی نیز چون تعید یافته و نماز کرد آسمان کشاده

شد . و در آغاز فصل یازدهم لوقا است که مسیح نماز کرد و شاگردان را نماز آموخت . و گویا تمامی عیسویان در نماز گذاردن عیسی علیه الصلوة والسلام سخن ندارند . لکن شما را نمیدانم اگر چه میدانم نمازهای سایر عیسویان را امر زاید و محدث دانسته اید و اکتفا بنماز مختصری که در انجیل است کرده اید . و چون در نزد ما وجهه عیسویان واضح است که عیسی نماز کرد و نماز همان است که در انجیل است و امر و ز شما هم آنرا معتبری دانید اکنون به بنیم نمازی که میکرد چگونه است *

کلمه الله عیسی در نماز چنین میگوید . ای پدر ما که در آسمانها هستی نام تو مقدس باد . ملکوت تو نازل باد . ملکوت تو چنانکه در آسمان است در زمین نیز چنان باد . روزی امر و زه ما را در امر و زده . کاهان ما را به بخشای چنانکه ما کاه کنندگان بر خود را می بخشاییم . ما را داخل اغوا و گمراهی نکن . تا آنکه ما را از شریر رهایی دهی . چون ملکوت و قدرت و عزت ابد اتر است . آمین *

✱ عیسوی ✱

راست است عیسی در چند جا نماز کرد لکن معلوم نیست دعای مزبور را خوانده باشد *

✱ مسلم ✱

این است که من در خصوص رعایت شیوه انصاف تأکید دارم شما میگویید انصاف باما هست لکن اگر از انصاف پیروی کنید نیست آنجناب چنانکه در فصل ششم متی نماز را بیان کرد و بتأکید امر باقامه آن نمود البته خود عامل بر آن بود و حاشا از عیسی که عالم غیر عامل باشد *

✱ عیسوی ✱

راست است از جناب مسیحی باقتضای بشریت و حکم ناشوتی که داشت بعضی چیزها ظاهر شده است . روز گرفت و نماز کرد و گرسنه میشد سیر میکردید میخواهید بیدار میشد سجده بخدای مینمود و مجرزه می خواستند میگفت بجز علامت یونس بن متی که ذواتون پیغمبر است

مجزری بر من داده نشد . و گاهی عاجز و درمانده میگردید هم چنانکه
یهودان انقدر آزارها در حق او کردند و همه تحمل کرد و قدرت
خود را ظاهر ننمود . و مانند این کارها که معین است از او دیده
و شنیده شده است . لکن امر آنجناب عجیب و عظیم و جنبه
ملکوتیت و الهیت او هویدا و غالب است . و فی الواقع کار مسیح
سری است از اسرار الهیه که هیچ کس نمیتواند بفهمد . اما کیفیت
دعای مذکور را باور بکن که من نمی دانم و تصدیق و تکذیب آنرا نمیکنم
و از روی انصاف این سخن را میگویم *

❖ مسلم ❖

چون شما این اسرار را نمیدانید و رفع این متناقضات را نمیتوانید بکنید
چرا مراجعت بمسلمانان نمی نمایید . که هم توحید و خدا شناسی را
برای شما بیان کنند بطوری که هرگز توحید بان شایستگی نشینده
باشید . و هم نبوت و بیانات اطوار آنرا و هم ربوبیت و پیغمبری
عیسی را که بطور اختلاف در انجیل خودتان آورده اید و همچنین
تفسیر انجیل و سایر کتب کتاب یعنی ❖ پیل ❖ را و تعیین صحیح و سقیم
از آنها را بیک قاعده کلیه . و هكذا جمله اطوار دین و حقیقت کار
و علل و اسباب این همه اختلافات را . که خدای جهان در روی
زمین باقتضای مقامات خلقیه انداخت . و متناقضات اعمال و اقوال
انبیا و اوایا و سر کلمه الله و سر کلمه الله و سر روح الله و سر ذات الله
و هر چه از معقول و منقول در امر دین و خدای پرستی تصور توان کرد .
جمله آنها را علمای دین مبین اسلام برای شما چنان گویند و مشروح
دارند و کشف کنند و شمارا بشرط ایمان و تقوی از علم یقین بعین الیقین
و از انجا بحق الیقین رسانند که مسیح و خدای مسیح از شما خشنود
شوند . دلهای شما از تنگی باز رهد . چشم شما بینا گردد .
کوش شما بشنوا شود . مهر از دل شما برداشته شود . و مهر و محبت
حقیقه بر آن بگذاشته آید *

ای برادر من میفهمی چه میگویم . بجز شریعت اسلام شریعت الهیه را

نخواهی یافت زیرا که شرع تمامی بجز آن نیست کوش بسخناسانی که انس بر شنیدن آنها گرفته نکن بادل پاک تدبر نمای و انصاف بده و اگر شکی و اشتباهی داری فهمیدن و تحقیق آنرا بتعدد جایز مدار که عناد و تعصب از شیطان است و هیچ شکی در امر دین با تعدد زایل نکردد *

✽ میزان الموازن ✽ را از روی بصیرت مطالعت کن اگر اشتباهی وارد کردی از اهل آن بیغرضانه بصدد رفع آن بر آئی . خود را برای روز جزا آماده دار و بدان که در آن روز پشیمانی سود ندهد *

بالجمله اکنون از بقیه سؤالات که در میان داشتیم گفتگو کنیم و کیفیت اقرار ابتدا بر کاهکاری خود شایر میزان الموازن محمول داریم . شما یعنی پروتستانها گفته اید که حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام بجزات نیاورد و در قرآن نیز نفی از وقوع معجزات وارد است احادیث هم معتبر نیست . در اینصورت اگر مثل این سخن را یهودان بشما گویند . که عیسی معجزات نیاورد و با وجود قول عیسی که بجز علامت ذوالنون بمن چیزی عطا نشد آنهم اگر چه وقوع ندارد اگر باشد نیز دلیل بر معجزه آوردن عیسی نیست که علامتهای بسیار خدا در همه وقت باقسام مختلفه ظاهر میکند و عیسی بقول شما کشته شد و بعد از سه روز از قبر با آسمان رفت از اینقرار پس در حیات خود هیچ معجزه از او ظاهر نشده است و احادیث شما که عبارت از انجیلها و نامه ها است معتبر نیستند . در اینصورت شما در جواب چه میگویید باینکه در قرآن آیتی در نفی صدور معجزات پیغمبری نیست و شما از آیات تفهیمیده دلیل می آورید چنانکه میزان الموازن تحقیق آنرا در جواب میزان الحق کرده است اکنون خودتان در این مطلب چه میگویید *

✽ عیسوی ✽

شما مرا می خواهید بر رکاب بکشید . من میخواهم شما را هدایت براه نجات کنم و راستکاری و حیات ابدی را بشما نشان دهم . حال شما را باسلام دعوت میکنید . و پس از همه تفصیلات سخنان یهود را کدجاسجت و عناد و جعود و بی ادراکی آنها آشکارا است در مقام

اعتراض بر عیسویان می آید ! *

در قرآن خودتان نمیخوانید ❖ لتجدن اشد الناس عداوة للذين آمنوا اليهود ❖ سخن آنگونه دشمنان متعقد را در مقابل کسی که از روی برادری سخن میگوید میتوان آورد راستی از شما بعید است که از قول یهودی بر ما اعتراض بیاورید *

❖ مسلم ❖

آفرین بر تو یهودی نباشد هر کس میخواهد باشد میدانی که اینگونه جوابها از مرد خردمند شایسته نیست . بسخن باید نگاه کرد نه بگوینده و جواب سخن را باید گفت نه بشیوه جاهلان اعتراض بر شخص کوینده در خارج از مطلب آورد *

❖ خوب سخن جوی چه جویی زمرد * نیکویی و فریبی ولاغری ❖

❖ انظرالی ما قال ولا تنظرالی من قال ❖

❖ عیسوی ❖

مقصودم جواب نکفتن بر شما نیست فقط از قول یهودان سخن آوردن را خوش ندارم خود شما هر چه میگوید بیاورید اگر جواب آرا تاوانستم خواهی گفت و اگر نتوانستم اعتراف میکنم و مدعی این هم نیستم که من همه چیزی را در دنیا میدانم و مانند این ادعا را امثال ما نتوانند کرد

❖ مسلم ❖

بسیار خوب لکن شما گویا با همه بلندی خیال که در خود میگویند نمیتوانید از تعصب و غضب شخصانه بگذرید . اکنون تصور کن که این سخنها که شما از زبان یهودان آورده شد از مسلمی میشنوی و این یکی رانیز علاوه بر مقاله نمای که آيا شما میگوید معجزات پیغمبر شمار اینجیز زوجات و اصحاب او کسی دیگر روایت نکرده است ؟ *

❖ عیسوی ❖

آری مگر شما در مقام انصاف انکار این کار را توانید کرد مگر از روی حقیقت غیر این را اعتقاد توانید نمود ؟ *

﴿ مسلم ﴾

گرفتیم که این مطلب چنان است که میگوید فقط از شما میپرسم
که اگر یهودان و مخالفان با شما در حق مریم و کتفهای او در خصوص
پسر پالت خود . و همچنین در بکر بودن او و عصمتی که در او میدانید .
و خبرها و شهادت‌های حواریان یا خواص اصحاب او و مانند آنها را
در خصوص هجرات عیسی . بشما بگویند که همه اینها که شما میگویید
دروغ است و مخالف با قول صریح عیسی که گفت هیچ علامتی بر من
داده نشده است . و تمامی آنها را اشخاصی چند ساختند و بحیل
در دل‌های عوام الناس جایگزین نمودند . حتی کار بقتل عیسی کشید و پس
از او آن کشته شدن و اها انتهای منسوبه بر او را اسباب مظلومیت
او قرار داده و انکسار قلوب را وسیله کردند . و انجیلها و نامه‌ها
و رساله‌ها از رأی و خیالات خودشان نوشتند . و از این مقوله سخنان
که یهودان و غیرهم را تواند بود شما را در جواب ایشان سخن چیست ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

راستی از شما درخواست میکنم که سخن یهودان را بکلی
دور بیندازید . عناد و نفهمی و لجابت آنها آشکار است . و میدانید
کسی که بنای کار خود را بر تعسف گذاشت هیچ مطلبی را بر او
نتوان کرد . و در اینجا بمذاق شما دو شعری از شاعر ماهر خسرو زاده
حکیم ناصر بخوانیم *

﴿ کور دل را که مغز تیره بود * هیچ حالی فهم نتوان کرد ﴾

﴿ دل کراه پالت نتوان ساخت * سفه‌ها را حکیم نتوان کرد ﴾

آنها همان کسان هستند که با وجود دانستن اخبار عیسی از توریه
و با وصف مشاهده آنها همه هجرات و خوارق عادات از آنجناب مقدس
انکار او را کردند و روز بروز بر انکار و لجاج خودشان افزودند
و بالاخره نیز میدانی که چها کردند *

﴿ مسلم ﴾

بد نمیگوئی و لکن بیشتر نیز بشما گفتم که مر در خردمند سخنی را نمیگوید

که اگر عینا آن سخن را در رد بر او بیاورند جواب مقرون بصواب نداشته باشد . حال مسلمانان بشما میگویند که عیسویان در قبول نکردن دین پیغمبر مالجاج و عناد میورزند . و باینکه در کتب سماویه و بوسایط اوصیای حقیقی و ایمان آورند کان راستین عیسی و از راهبان و مقدسین عیسویه فهمیده و شنیده بودند . که آن پیغمبر عظیم الشان خواهد آمد . و با همه معجزات و کرامات و خوارق عادات او خاصه مانند قرآن مجزه ثابته و باقیه که هیچ عاقل با انصافی انکار مجز بودن آرا نتواند کرد . و بعلاوه شمشیری که بحکم خدایی در بالای سر آنها بود . ایمان با آن جناب بیاوردند و با همه نخوت و غروری که داشتند عار جزیه دادن و خواری اعطای فدیه و دیگر حقارتهارا بر خود هموار نمودند و تصدیق آن پیغمبر را بر خود هموار نکردند . و اکنون چگونه میشود که ایشان گذشته از اهل انصاف آنها زیر بار تکالیف اسلام بروند خصوصا که پروتستانهارا رؤسای آنها بر ترک اعمال و ریاضات جسمانیه معناد کردند و آنها را از اعمال بازداشتند . در جواب این سخنان که بر شما وارد است چه خواهید گفت ؟ اکنون اگر شما انصاف و تدین دارید و مقصود شما مطلب فهمی است . قدری از این مجاوبه صرف نظر کنید و در کتاب ❖ میزان الموازین ❖ مطالعت نمایند بعدا اگر لازم شد باز صحبت خواهیم کرد . با همدیگر ان شاء الله ملاقات میکنیم . شما را بخدا سپردم .

❖ معیار نهم ❖

دلایل حکمتی و براین خدانشناسی و قواعد توحید خدای واحد واحد و توصیف ذات پاکش بصفات کمال و تنزیه وجود حق او از هر گونه تغیر و زوال و امتناع تطور واحد بسیط الحقیقه از جهة ذات در سه طور و استلزام استجنان و تولید و تجزیه

در آن ذات مقدس هر گونه تغیر و حدوث و نقصان را . باید اهدت عقل دراك
 و ضرورت مستقیم ادراك . ما را راضی توانستد کرد بر اینکه
 ❖ عیسی ❖ بن مریم علیهما السلام را . بنده مخلوق و عبد مرزوق
 خدا دانیم . که عبادت خدای را بجای آوردی . نماز میکردی
 و روزه میداشتی و سجده می نمودی و مناجات و زاری با خدای داشتی .
 و در جاهای بسیار میگفتی که اعمال من از من نیست بل از خدا بیست
 که مرا مبعوث کرد . بل باید آن نسبت پدری را بخدای نداد که خدا را پدر
 گفتن هرگز روان بود ❖ و آنچه از این گونه مقولات انجیلیان آورده اند
 از سهویاتی است که از تعبیرات دعوت کنندگان بعد از عیسی ناشی شد
 و از ترجمه هایی است که تغیر دادند و اگر انجیل اصل را پدید اکثیم
 خواهیم دانست که مخاطب بان ذات خدای نیست ❖ و با همه
 عبودیت و خضوع و خشوع که آنحضرت را بود مظهر ربوبیت
 خدا و آینه جلال و جمال الهی بود و این معنی در جمله خاصان خدای
 و مقرران احدیت بر حسب درجات ایشان جاری و ظاهر است *

❖ العبودية جوهره کنهها الربوبية ❖

عیسی روح الله کلمه خدا بود و هست و در نزد خدا بود و هست . ولی آن
 کلمه خدا نبود و نیست و نتواند هم بشود . زیرا که ممکن نیست کلمه
 نفس متکلم باشد . بل اگر حقیقت کار را بفهمیم ممکن نیست متکلم
 نیز ذات زید باشد بعلت اینکه متکلم اسم فاعل تکلم است نه ذات فاعل
 و اسم غیر از مسمی است بالبداهة *

❖ شهادة كل صفة انها غير الموصوف ❖

❖ وشهادة كل موصوف انه غير الصفة ❖

تمامی مشتقات از اسماء و افعال از فعل صادر و بر آن متفرع است
 و یا از مصدر که آن نیز فرع است از فعل . ملاحظه کن از قواعد
 صرفیه که حقیقت کار بر تو روشن گردد . * از فعل تو که تصر است
 یا نصر در هنگام یاری کردن این فعل از تو صادر کرد و هیچ
 مدخلیتی بذات و حقیقت تو ندارد و این فعل نصرت را لا من شیء

هست کردی و بوجود آوردی بعد از آنکه نبود . پس بهین که از آن
فعل نصر اسم ناصر برای تو مشتق کردید و برای دیگری نام منصور
گفته شد و بر آلت نصرت منصر صادق آمد . و هکذا تمامی
افعال و اسماء را نسبت بذات فاعل بغیر اینگونه بنود . و خدای
آیات علامات شناسایی خویش را در مخلوقات بر مخلوقات
می نماید *

پس نسبت کلمه را بفعل متکلم توانی داد زیرا که فرعی است از فروع
تکلم که آن تکلم نیز وصفی است از اوصاف متعدده زید که آن زید
از جهة ذات مبارکه از تنزل در مقام اوصاف است یعنی از جهة
تنزل ذاتی و آن وصف نیست مگر صکر یک ظهوری از ظهورات زید
من حیث الظهور . و این مطلب را در خود آشکارا توانی دید .

❖ وفي انفسكم افلاتبصرون ❖

❖ خود را بشناس تا خدای را بشناسی ❖

خدای را از آنگونه تکلم که در خود بینی تنزیه کن . خدای معرا
از حدود و منزله از صفات کم و کیف است . و او را زمان و مکان
وجهه و رتبت امکانیه نیست . اثر صفت مؤثر را مانند است *

❖ قل كل يعمل على شاكلته ❖

کلمه خدا را حدود و اعراض نیست . و کیف و کم و سایر حدود را
در آن راه نی . و چون در مقام اسفل که عوالم جسمانیات است
ظاهر گردد یعنی بظهور اشراقی یکی از حروف آن کلمه راعیسی
و دیگر ارموسی و حرفی را ابراهیم نامند و آن کلمه از یکی بیشتر نیست .
و بر حسب ظهورات و تطورات در مقامات و مراتب او را اسماء
و القاب پیدا گردد و کثرت حاصل کند . و بجهة جهل جاهلان
آن کلمه را تکثیر کنند . تا آنکه نادانان را دانش آموزند و آن کلمه
همان نقطه است که تمامی حروف ایجادیه از آن نقطه نوشته
شد . و آن نقطه مرکبی است یعنی مدادی است که قلم صنع و ایجاد
الهی از دوات رحمت کلیه و فیض ابدی خود برداشته و نام آرا

نقطه علم نهاد . و جهان را بدان نوشت والی الابد مینویسد *

﴿ العلم نقطة کثرها الجاهلون ﴾

﴿ علم ﴾ دانستن خدای و شناسایی او و دانستن صنع و آثار و دانستن اسما و صفات او و دانستن اطوار خلق و مخلوقات او همان ﴿ نقطه ﴾ است .
که جهل جاهلان و اقتضای مقامات آنها در عوالم امکان موجب تکثیر آن نقطه شد . و از آن نقطه در سلسله های طولیه و عرضیه کتابها نوشته شد و کله های بسیار پیدا کردید *

خدای توانا در ابتدای آفرینش بجز يك کله بیشتر چیزی نیافرید .
و آن کله چنان است که مهربان حضرت احدیت یعنی تعینات کلیه آن کله بیانش فرمودند و بلفظی که فرمودند بیان کنیم *

ان الله خلق اسما بالحروف غیر مصوت و بلفظ غیر منطوق .
و بال شخص غیر مجسد و بالتشبيه غیر موصوف و بال لون غیر مصبوع .
و بالبصر غیر محسوس بری عن الامکنه والحدود مبعده عن الاقطار .
محبوب عنه حس کل توهّم *

خدای تعالی اسمی را آفرید حقا . که آن اسم با حروف مصوت و قبول صوت کننده نیست . و بلفظ بنطق نیاید . و بشخص مجسد نیست .
و بتشبيه موصوف نکر دیده . و بر نسبی مصبوع و رنگین نشده است .
با چشم محسوس نیست . از مکانها و حدها بری است . و دور از جله اقطار .
حس هر صاحب توهمی از او در حجاب است *

اینکه گفتیم در ابتدای آفرینش آن کله آفریده شد مقصود ابتدای زمانی نیست که جهان را ابتدا ناپدید است . همچنانکه انتها بی پایان است و در حکمت میرهن است که ﴿ مالا آخر له لا اول له ﴾
آچه را که نهایت نیست بدایت نیز نتواند بود که منت خدای قدیم در روزی نیست و فیض الهی را آغاز و پایان تصور نتوان کرد .
و بال جمله اگر بخواهیم از کله خدای بی پایان و از کلمات تکوینیه او تعالی که حروف طولیه آن کله ازلیه و آینه های نماینده جمال الهی هستند در اینجا سخن کویم از مطلب بازمانیم با اینکه ما را بکت

سخنکوی در این میدان لثک است و زبان بیان کنک *

﴿ قل لو كان البحر مداد الكلمات ربی ﴾

﴿ انفس البحر قبل ان تنفد كلمات ربی ﴾

در اول انجیل یوحنا میگوید ﴿ بود در ابتدا کلمه و آن کلمه در نزد خدا بود و آن کلمه خدا بود ﴾ عبارت نیست که آنرا تحریف کنندگان از انجیلیان تغییر دادند . و این تغییر را دلیلی از خارج لازم نیست زیرا که نسبت کلمه را به تکلم میگویم . و تصور نمیتوان چیزی را که غیر از ذات خدا است هم در نزد خدا باشد و هم عین خدا باشد و هم غیر خدا باشد . و چنان میدانیم که عبارت آن کلمه خدا بود باضافه است یعنی در اصل انجیل . و واضح است که آن کلمه خدا بود . و یوحنا برای تاکید بعد از آن گفت و این یعنی کلمه خدا در نزد خدا بود . و لفظ بود نیز در اینجا بمعنی هست است زیرا که آن کلمه همواره در نزد خدا بود و هست و خواهد بود . و نزد خدا که گفته شدن مکانی نیست زیرا که خدا در مکان نیست . و آن کلمه اولین مخلوق الهی است چنانکه در میزان نخستین گفته شد این است که یوحنا میگوید ﴿ هر چیزی از آن کلمه آفریده شد و هیچ چیزی بی آن کلمه آفریده نشد و حیات در آن کلمه بود ﴾ زیرا که آن کلمه خدای حی و قیوم بود و مظهر حیات و قیومیت الهیه بود ﴿ و حیات نور انسان بود ﴾ یعنی انسان اول که مخلوق نخستین خدا بود *

﴿ اول ما خلق الله نور نبيك يا جابر ﴾

﴿ نور نیز در ظلمت درخشان شد و ظلمت نور را ادراك نکرد ﴾ یعنی استکبار آورد و انکار نمود و در بوییت و مظهریت و وساطت او را پذیرفت و موجب سریان کدورتها و شرارتهای نادانیها در مراتب امکانیه همین استکبار ظلمت گردید *

این ظلمات مخلوق است که باقتضای قدرت و حکمت خدای آفریده شد و صاحب دولت و سلطنت بزرگی گردید که خدای تعالی برای اجرای مصالح بسیار در مخلوقات خود و برای بیداد اشن نور خود آنگونه

سلطنت راباو عطا فرمود . و این مطلب مفصلی است که در بیانات
علمای اسلام از اهل حکمت و توحید بیان کرده شده است . و اگر
اصل انجیل در دست بودی یا همین انجیل یوحنا بزبان یونانی قدیم لا اقل
بی تحریف حاضر بودی و عیسویان بطور انصاف و بی غرضی آرای
خواندندی . واضح و آشکار میشد که چه گونه تحریف کرده اند
اصل و ترجمه آرا . باینکه اصل انجیل یونانی قدیم نیز ترجمه
از عبرانی تواند بود . و آن انجیل که بعیسی علیه السلام نازل گردید
بزبان عبرانی است . که هیچ پیغمبری مبعوث نگردید مگر بلسان
قوم خود و عیسی را لسان عبرانی بود * انجیلهای معروفه را از راه
محجاز انجیل گفته شود *

یوحنا در انجیل خود از اصل انجیل تبرکاینج آیت را بطوریکه
ترجمه آنها را آوردیم ذکر کرد بعد از آن رابه بیان از حالات مسیح
میدرآزد . و برای اهل علم در این سخن برهان آوردن زاید است .
انجیل کتابی است آسمانی و مطالب او همه حکمتهای الهیه است
و بیانات توحید و اسرار خلقت و بند و اندرز و نصیحت و شریعت
و امثال و عبر و مانند آنها . نه اینکه روزنامه احوال جسمانی
از پیغمبری یا مکالمات و افعال و حرکات از کسی که کتاب مذکور
برای او در حیوة وی نازل گردید و خود معلم آن کتاب بودی و آن
کتاب مخاطبات خدا است با پیغمبر خود و در روایات وصی آن پیغمبر
از اطوار و احوال آن پیغمبر حال آنکه جمله انجیلهای موجوده
از این قرار است که گفته شد . و در نزد شخص هوشمند نیز این
مطلب آشکار است . نهایت کار این است که در میان بیانات
احوال و اطوار عیسی علیه السلام ذکر کرده اند که عیسی بفلان
جای رفت و بر مردم چنان گفت یا چنان کرد و واضح است
که از سخنانی که مسیح میگفت يك لختی از انجیل بوده است ولی سخن
در این است که آیات آنها نیز در حالت اصلیه باقی مانده اند یا نه *
پس انجیلهای عیسویان فی المثل مانند احادیث اهل اسلام میتوانند بود

ولی نه بعبارت اصل بلکه بترجمه . که اکثراً احوال مترجمین و روات نیز غیر معلوم بوده بل از متن تعبیرات واضح میشود که در صورت صحت ترجمه های حاضره غیر موثق بوده اند *

✽ معیار دهم ✽

اگر چه تحریف یافتن توریة و انجیل اصلاً و ترجمه مطلبی است که شخص دانشمند با انصاف اقدام بر انکار آن نمی کند و در نزد اسلامیان نیز از ضروریات است . ولی چون صاحب میزان الحق این مطلب را عنوان کرده و بزعم خود ثابت نمود که کتب مزبوره را تحریف و تغییر راه نیافته . و پس از آن تمامی سخنان خود را بر این اساس متفرع کرده است . بنابر این در تحریف یافتن کتب مزبوره بیاناتی که در اینجا بکار آید چه در این معیار و چه در معیار های آینده ایراد خواهیم کرد *

گذشته از اینکه در اثبات اسناد کتب عهد عتیق و جدید عیسویان را سخن معبر و مقبول نیست و اختلافات بسیار در تعیین مؤلفین اکثر آن کتابها . ملل و طوایف یهود و نصاری کرده اند بعضی را که یکفرقه قبول نموده اند فرقه دیگر آن را غیر معتبر دانسته اند * و بعض دیگر بعکس آنها گفته اند . و نیز در حق مؤلفین و جمع کنندگان کتب عهد عتیق و جدید سخنانی آورده اند که هر کس بخواهد بشنید خواهد دانست و اکنون من معذور از ذکر آن تفصیلات هستم و مرعوم را فائده از آن ملحوظ نیست . و هر گاه تنها امر ترجمه و غرضهایی را که در امر دین مردم را بوده است ملاحظه کنیم معلوم خواهد شد که چه بلا هابسر کتب و صحف آسمانی آورده اند . و گسائیکه از کار ترجمه آگاهی دارند میداند که ممکن نیست ترجمه اصل مقصود را کما هو بیان کند و بنساجار تغییر خواهد پذیرفت *

حکمت بطریق وحی برانبیا نازل شد و متقدمین حکما از ایشان
 اخذ و تلقی کردند و چون متفرد شدند در اخذ کردن چنانکه مشائین
 و رواقین را اتفاق افتاد ❖ یعنی در فهمیدن معانی حقیقه حکمت
 خودشان را استقلال داده بصاحبان وحی مراجعت نکردند ❖
 بسی چیزها از فهم خودشان درک نمودند که بقواعد وحی الهی
 جاری نبود . خصوصاً متأخرین از حکما که بعلمت مذکوره
 و بجهت اینکه مترجمان سخنان ایشان که در کتابهای ایشان بزبان
 یونانی بود در ترجمه بغلط افتادند و بسا شد که هر لفظی را جداگانه
 ترجمه کردند و خطا نمودند زیرا که معنی در بعضی الفاظ از مجموع
 حاصل شد . چنانکه اگر لفظ ❖ قسم بخور ❖ را بخواهی
 ترجمه کنی و بگوئی قسم بمعنی یمین است و بخور بمعنی کل معنی غلط
 خواهد شد زیرا که مراد احلف بود و تو گفتی کل الیمین یمین را
 بخور که این ترجمه از فارسی عبری باین حال افتاد

به بینید حال توریة را در خصوص تاریخ خلقت که در میان ترجمه ها
 چه قدر اختلافات پیدا گردیده با آنکه عدد سال آنقدرها جای غلط
 و اشتباه نیست و باینکه این مطلب کار دین و مذهب نبود و غرضی
 برای تحریف در آن متصور نخواهد شد مگر آنکه مأخذ این اختلاف را
 همان مجعول و محرف بودن کتب مذکوره بدانیم *

در نسخه های عبرانی و یونانی و سریانی توریة را اختلافات
 چنان است که ذیلاً نموده آید *

یهودان از خلقت آدم تا ظهور اسلام را ❖ ۴۳۸۲ ❖ سال
 گفتند *

جعی از کاتولیک ❖ ۴۶۲۶ ❖ سال گفتند *

کروه رومیان ❖ ۶۱۴۱ ❖ سال گفتند *

و در نزد بعضی ✽ ۶۲۱۶ ✽ سال معین گردیده و غیر اینها نیز اقوال در این باب بسیار است *

از مشاهیر مورخین انگلیس ✽ چنبرس ✽ نام در تاریخ مختصر عمومی که آنرا در این زمان یعنی در ^{۱۲۸۵} ۱۸۶۸ م. احمد حلمی افندی بترکی ترجمه ~~کرد~~ نوشته است . که چون بعضی از ملتها که توریة را از زبان عبرانی از زبانی بزبانی ترجمه کرده اند و در ترجمه های قدیمی آنها تاریخهای مختلف نوشته شده است علی هذا مدت خلقت آدم را تا زمان ولادت عیسی از روی این توریة که در دست است تعیین نمی توان کرد و اطلاعات درستی حاصل نمیتوان نمود *

و در بعضی از کتب تواریخ و غیره چنان نوشته اند که از خلقت آدم تا زمان طوفان نوح در نسخه عبرانی ✽ ۱۶۵۶ ✽ سال معین میشود *

در نسخه یونانیان ✽ ۲۲۶۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۱۳۰۷ ✽ سال است *

در تعیین ولادت ابراهیم علیه السلام که چند سال بعد از طوفان است اختلاف نسخه ها چنان است *

که در نسخه عبرانی ✽ ۲۹۲ ✽ سال است *

و در نسخه یونانی ✽ ۱۰۷۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۹۴۲ ✽ سال است *

والحاصل اگر بخواهیم از اینگونه اختلافها و دیگر دلائل وقوع تحریف را در کتب مزبوره بیکان یکان بیاوریم کتاب بزرگی باید بنویسیم و مرد خردمند هوشیار را حاجتی بر تفصیل و تطویل مائیت *

در ماخذ جمع و تألیف کتب عهد قدیم گذشته از اینکه اختلافات بسیار در میان طوایف اهل کتاب و تاریخ نویسان هست ✽ جائملز ✽ نام که از علمای کاتولیک است در کتاب خود که در سنه ✽ ۱۸۴۲ ✽

طبع شده است مینویسد که نسخه های توریة و سایر نسخه های کتب عهد عتیق در دست قشون بخت نصر پامال شد بعد از آن هر چند بتوسط عزرا روایات صحیح کتب مزبوره ظاهر شده بود ولی آن روایات نیز در حادثه انیتوکس پامال گردید . این مطلب را یکی از علمای اسلام بر من بیان کرد و کتاب مذکور را نشان داد *

از تحریف ترجمه های انجیل سخن بیاوریم تا میزان پروتستانی را بفهمی و بدانی که برخلاف اعتقاد فرقه های اهل کتاب و اهل علم و مفسرین آنها ادعا کرده است که همه کتابهای عتیقه و جدید صحیح است و بهیچ وجهی محرف نگردیده است و مقصودش از این سخن آشکاراست . و کرنه خود اختلافات و سخنانی را که محققان مفسرین و علمای عیسویه در وقوع هر گونه فساد در کتب مذکوره گفته اند بهتر از من و شما میداند *

✽ هورن ✽ نام مفسر انجیل چند آیات از انجیل و کتب توزیه را محرف میداند چنانکه در جلد دوم از تفسیر خود نوشته است . و در اینجا فقط یک فقره را برای نمونه بیاوریم تا جواب میزان پروتستانی را که میگوید تحریف راجعتی نبود که اقدام بر آن کنند معلوم کنی *

در فصل یازدهم انجیل منسوب بمتی مینویسد که عیسی شروع بگفتار در حق یحیی کرد و میفرماید سخن را بد آنجا که گفت . یحیی از پیغمبری نیز بزرگتر است زیرا که او همان است که در حق او نوشته شده است ✽ یعنی در کتاب ملاخیا ✽ که ✽ اینک من رسول خود را در پیشرو تو خواهم فرستاد تا راه ترا ترتیب کند ✽ حقا بشما میگویم که در میان زادگان از زنان بزرگتر از یحیی تعبید کننده ظاهر نگردید امادر ملکوت آسمانها کوچکترین ایشان از او بزرگترند تا آنکه گوید اگر او را قبول کنید آن همان ایلیا است که خواهد آمد * در نسخه عبرانی این کلماتی که عیسی از کتاب ملاخیا نقل کرده است و اثبات اخبار او را کرده است چنان است که ✽ اینک من رسول خود را میفرستم تا راه مرا راست کند ✽

* هورن * مذکور در اینجامینو بسد که در نسخه قدیمه کاهی تحریف
اتفاق افتاده است

هوشیار باش و بفهم که علت این تحریف چیست که چون در توریه
اخبار یحیی وارد بود و مسیح تصدیق یحیی را کرد و او را تمجید نمود
بطوری که اگر لفظ را تاویل نکنیم رتبت یحیی از مسیح بالاتر خواهد
بود زیرا که گفت در میان زادگان از زنان از او بزرگتر کسی ظاهر نشد
وعیسی نیز در جزو زادگانست و از آنطرف میخواهند عیسی را
بخدایی منسوب دارند . این است که عبارت توریه را محرفا بعیسی
نسبت میدهند و چنان میفهمانند که یحیی بان جلالت شان برای راست
کردن راه عیسی که خداست آمده و بعثت او که مقامش از پیغمبری
بالاتر است تمهید مقدمه عیسی است . اگر چه این مطلب را اگر
تغییر نمی دادند و می نوشتند که یحیی گفت عیسی از من بزرگتر است
و پیغمبر صاحب عزم است هیچ عیبی نداشت لکن سخن در وضع
تحریف و در علل و اسباب آن است *

عبارت مذکوره را که در کتاب ملاخیا است و در انجیل متی از قول عیسی
باستشهاد آورد در بعضی از نسخه های قدیمه عبرانیه بخوی است که گفته
شد یعنی لفظ * در پیش و تو * نیست و در ترجمه دیگر از توریه
و کتب عهد عتیق و جدید که از جانب جمعیت انگلیزی
در سنه * ۱۸۲۷ * در پاریس بترکی طبع شده همان عبارت را
در اول باب * ۳ * ملاخیا که در صفحه * ۹۸۳ * است چنین
آورده است *

* اینک من رسول خود را خواهم فرستاد و در حضور من راه را راست کند *
این ترجمه نیز مخالف با عبارت آن انجیل است که با کتاب مذکور
در یکجا ترجمه و طبع کرده اند *

پس تفاوت آشکار متی با کتاب مذکور حال انجیل را بر ما بیان
تواند کرد که چگونه تحریف میدهند و عبارت مغایر با اصل آن را بعیسی
منسوب میدارند *

واضح است بعد از آنکه عیسی میگوید در میان زادگان از زنان
برزگتر از یحیی کسی ظاهر نشد و خود از او تمعید میکرد و میخواهند
او را خدا و پسر خدا گویند تحریف ندهند چه کنند *

این است که در جاهای دیگر از انجیلها یحیی نسبت میدهند که در حق
عیسی گفت بعد از من خواهد آمد آنکسی که پیش از من آفریده شد
ولکن در اینکه جمله این سخنها را دستکاری کرده اند حرفی نیست *
اگر تعصب از میان برداشته شود معلوم است که این عسارت یحیی
در حق بشارت از پیغمبر آخر الزمان که نخستین مخلوق خداست وارد
شده است و نمیتوانند بعیسی تأویل کنند زیرا که بقول آنها عیسی
آفریده نشده است بل آفریننده است و اگر بشریت او را گویند آنهم
که قطع نظر از ملکوتی او جسمی بود از اغذیه و از عناصر چهارگانه
که طفل بود و باغذیه بزرگ شد و با اعتقاد مسیحیان مصلوب و مقتول
گردید و بقوت و تبعیت ملکوتی آن جسم پاک از قبر برخاسته
و بجز ذخارف . که تفصیل این مطلب را در ضمن بشارات از انجیل
خواهیم آورد *

والحاصل از همین یک فقره که جزئی تحریفی است از تحریفات آنها
حقیقت حال بر توروشن خواهد شد *

ولی این نکته را هم داشته باش که عیسی از آمدن ایلیا خبر داد .
و چنان گفت که اگر ایمان بیاورید یحیی همان ایلیا است که خواهد آمد
و چون در ترجمه این کلام نیز یقینی حاصل نداریم اینقدر توانیم
در معنی آن گفت که کارهای او از ایلیایی است که خواهد آمد .
و اینگونه جلیات را در جای دیگر بیان خواهیم کرد *

چون آخر میزان دوم این نامه است بسخن از ❖ ایلیا ❖
در خاتمه کلام مشام ادراک برادران روحانی را عطر ناله کنم *
❖ لیکن خنامه مسکافی ذلک فلیتأفک المتأفکون ❖

در میزان چهارم از انجیل یوحنا نیز استنباط خواهیم کرد که در زمان
عیسی علیه السلام بنی اسرئیل منتظر برسه کس بودند که عیسی بودی

وا یلیا و یغفری عظیم الشان که معلوم و معهود در میان خود شان بوده است و از این عبارت که عیسی گفت ﴿ یحیی همان ایلیا است که خواهد آمد اگر بفهمید ﴾ معلوم است که او فی الحقیقه ایلیا نبود اگر چه من حیث المظهریه ایلیا بود . چنانکه در مثالهای توحید آوردیم و از دلائل دیگر نیز مبرهن است که ایلیایی بوده است که عیسی بشارت بر او میداد و بنی اسرائیل منتظر او بودند *

در انجیل آورده اند که عیسی علیه السلام را وقتی که بدار کشیدند بقدر سه ساعت روی زمین تاریک شد و در آخرین هنگام عیسی با آواز بلندنداکرد که ﴿ الیا الیا لما صبحتانی ﴾ که این سخن بزبان عبرانی است و در متی چنین ترجمه کرد که ﴿ اللهم اللهم چرا مرا ترک نمودی ﴾ کسانی که در آنجا ایستاده بودند چون این سخن را شنیدند بعضی گفتند این ایلیا را ندا میکند . تا آنکه میگوید دیگران گفتند باشد تا به بنیم آیا ایلیا برای استخلاص اومی آید . و عیسی باریکند کرده روح را تسلیم نمود *

از این سخن بنی اسرائیل نیز پیدا است که ایلیای علی الشان در میان ایشان معروف بوده است که درماندگان را اغاثت میکردی و یاری مینمودی و این همان ایلیا است که فرمود *

﴿ كنت مع الانبياء سرا و مع محمد جهرًا ﴾

در این میزان بر صاحبان بصیرت و ادراک رجحان اختیار کردن دینی از میان ادیان ثلثه و کتب سه گانه و چگونگی حال کاتبهای که مأخذ مذاهب مختلفه یهودان و عیسویان است فی الجمله آشکار گردید و تمام بیان در طی سه میزان دیگر گفته آید *

اگر منصفانه به بنیم مؤلف میزان پروتستانی سخنان خود را بمغالطات آورد و من بالطبع از سخن گفتن با مرد غیر منصف سخت زنجبام که هیچ چیزی در طبع انسانی چنان مؤثر نتواند بود که بداند کسی حقیقت مطلب را میداند و مع ذلك در هنگام محاصره میخواهد بغلط اندازی سخن گوید . فرضا میداند که در میان

طوایف یهود و نصاری و در میان افراد علما و مفسرین در خصوص توریة یعنی تمامی کتب عهد عتیق در حق انجیل چه قدرها اختلافات هست و میداند که کلا او بعضاً از آنها راجعی از خود اهل کتاب غیر معتبر دانسته اند و کتابها نوشته اند . و مع هذا مینویسد که توریة و انجیل هرگز تغییر نیافته است و سهل است اگر کسی بگوید اخبار عیسی را یهودان از توریة برداشته اند غلط گفته است *

عجب است از مؤلف مذکور که در صفحه ۴۵ ✽ ✽ کتابش بعد از ذکر آنگونه سخنانی که خود را عقیدت منصفانه بر غیر آنها تواند بود استدلال میکند بر عدم تحریف توریة باینکه ✽ دیگر آنکه خدا یهودان تأکید امر و حکم فرموده بود که هیچ چیزی بکتب خود شان اضافه و کم ننمایند چنانکه در آیه سی و دوم از فصل دوازدهم کتاب موسی مسطور است پس بموجب این حکم یهودان بمرتبه متوجه نگاه داشت کتب عهد عتیق شده اند که تمامی کلمات و حروفات هر یک از کتب عهد عتیق را شمرده حفظ کرده اند که مبادیک کلمه و حرفی افراط و تفریط گردد ✽ ✽ *

کاش که مؤلف حاضر بودی و این سخن را بمشافهت بمیان آوردی و من بیکان بیکان اختلافات و زیادهها و نقصانهای نسخه های کتب عهد عتیق را برای اومی شمردم . و سخن خود را که در حق مغالطه او کتم بروی مبرهن میداشتم . چنانکه نمونه آن را آنفا بیاری خدای در خصوص تاریخ و غیره آوردم . و آنهمه تفاوتهای برای اثبات مطلب یقیناً کافی است *

از خدای درخواست می کنم که مرا و جله حق جویان را از صفات بی انصافی و حق شناسی نگاهداری فرماید نمیدانم تأکید خدا در محافظت کلمات توریة بیشتر بود و یادر ایمان آوردن بمسیح که موسی بانهای وعده و بشارت او را داد . و عجب است که آن گروه توریة را حرف بحرف و کلمه بکلمه حفظ کردند و مخالفت امر خدا و کلیم را ننمودند . ولی مانند عیسی کلمه الله

ناطقه را انکار آوردند و تمرد از امر الهی جستند *
 راستی عجب دلیلی برای عدم تحریف توریة و مانند آن پیدا کرده اند
 که چون خدا به یهودیها امر کرده بود که دقت و مراقبت
 در حفظ و عدم تغییر آن کتب کنند پس ممکن نیست که آنها مخالفت
 امر خدا را کرده باشند *

از دیوان مولانا خالد بغدادی «قدس الله سره العزیز» [۱]

ای پناه عاصیانِ سُویتِ پناه آورده ام
 گزده ام بیحدِ خطا و التجا آورده ام
 بوده ام سرگشته تبه ضلالتِ سالها
 این زمانِ رُوسویِ خورشیدِ هدا آورده ام
 هستِ مارا در جهانِ جانی و آئی جانِ جهان
 و آنهم از تو چون توان گفتن فدا آورده ام
 توطیبِ عالمی و من دزدِ منیدِ دلفکار
 رُو بدرگاهت باُمیدِ دوا آورده ام
 زاده رَه بُردنِ بدرگاهِ کریمانِ ناسراست
 شادم اَرُو بَرِ دَرَتِ بی زاده رَا آورده ام
 کوهِ بَرْدوش از گناه و رُخ ز خجلتِ همچو کاه
 دارم اُمیدِ زوالِ کوه و کاه آورده ام
 شُستَنش را یَک نَم از دَریایِ لُطَفَتِ بَس بُود
 گزچه دیوانی چُورویِ خودِ سیاه آورده ام
 گر بخاکِ درگهت سایم جبینِ آئی جانِ پاک
 آنچه خضر از آبِ حیوان یافت من یابم زِ خاک

(۱) مولانا خالد بغدادی در سنه ۱۲۴۲ هـ. [۱۸۲۶ م.] وفات یافت.

❖ بِسْمِ مَالِكِ الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ ❖

❖ میزان سیمین از میزان الموازین ❖

این میزان برای سنجیدن سخنان میزان پروتستانی است که در خصوص انکار تحریفات در کتب آسمانی آنها وعدم وقوع نسخ و تغییر احکام در شرایع انبیاء عظام علیهم السلام و مانند آن آورده اند *

* و این میزان نیز مشتمل برده معیار است *

❖ معیار نخستین ❖

سخنان مؤلف را در خصوص اثبات صحت توریة و انجیل موجود و مانند آنها وعدم وقوع تحریف و نسخ در آنها را در کتاب میزان الحق او از صفحه چهاردهم تا صفحه پنجاه و دوم توانیم دید و از متن عبارات او پایه سخنان او را توانیم فهمید *

در آنجا آیاتی چند از قرآن بر صحت توریة و انجیل آورد که هیچ صاحب ادراکی در مقام استدلال با خصمی خود در ارضی نتواند کرد بر اینکه آنگونه دلیلی را که هرگز کواه بر مدعای او نیست در کتابی بیاورد که آن کتاب بدست هوشیارترین ملتها در امر دین خواهد رسید *

برای یادآوری برادران لفظ آیات قرآن مجید را ❖ که مؤلف در اثبات صحت کتب سماویة موجوده آورد و بعضی از آیات را نیز تماماً درج نکرد ❖ در اینجا ذکر کنیم و حکم دلالت آنها بر مطلب صاحب کتاب حواله با اهل ادراک و انصاف داریم *

✽ آیت نخستین از سوره الشوری ✽

وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ولولا كلمة سبقت من ربك الى اجل مسمى لفضى بينهم وان الذين اورثوا الكتاب من بعدهم لفي شك منه مريب * فذلك فادع واستقم كما امرت ولا تتبع احوالهم وقل آمنت بما انزل الله من كتاب وامرت لاعدل بينكم الله ربنا وربكم لنا اعمالنا ولكم اعمالكم لاحجة بيننا وبينكم الله يجمع بيننا واليه المصير *

✽ آیت دومین از سوره عنکبوت ✽

ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن الا الذين ظلموا منهم وقولوا آما بالذي انزل الينا وانزل اليكم والهناء والهناء واحد ونحن له مسلمون *

✽ آیت سیمین از سوره مائده ✽

اليوم احل لكم الطيبات وطعام الذين اوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم حل لهم *

حاصل وجه استدلال مر مؤلف را از آیات مزبوره بر مطلب خود چنان است . که مقصود از اهل کتاب در قرآن مجید یهود و نصاری است کتابهایی که بر آنها نازل کردید بشهادت قرآن بجز توریة و انجیل نیست که میفرماید ✽ انزل التوریه والانجیل من قبل هدی للناس ✽ پس معلوم است که همین توریة و انجیل که در نزد یهودان و عیسویان است کلام خدا و وحی الهی است و تحریف و تغییر نیز در آنها واقع نشده است . و چون در این انجیل جله سخنان و معتقدات ما موافق تفاسیر و تأویلات ما موجود است لهذا انجیلیان در راه صواب هستند . و آنچه اسلامیان از روی بهتان و افتراء در محرف بودن یا العیاذ بالله در مجعولیت توریة یا انجیل سخن گفته اند باطل است و دعویانی است که دلیلی بر آن ندارند *

سخنی است رنگین و استدلالی است شیرین . هرگاه عیسویان رانیز بدینگونه براهین پروتستو کرده اند در محکمه عدالت الهیه همه حق

بجانب ایشان خواهد بود . تاز و داست آیین پروتستانی را بپذیرند
که فردا در آن دیوان در محضر عیسی علیه السلام مورد بازخواست
نشوند و در میان ملت‌ها رسوا نکر دهند . آفرین برادران شما
آفرین بر سخندان شما و الحاصل کویا مؤلف را در مورد
سخنکویی اشتباه شده است *

میتوان گفت که دور نیست صاحب کتاب عمدا سهوی کرده است
و عدم دلالت آیات قرآنی را بر مطلب خود بخوبی میدانسته است لکن
چون هدایت مسلمانان بپیماره کراه بصراط مستقیم پروتستانی
امر بسیار لازمی است که داخل کله های پروتستانی
شوند و علی التدریج اسباب یکی بودن که در جهان فراهم آید این است
که استدلالی از قرآن باید آورد خواه دلالت حقیقیه بر مطلب
داشته باشد و خواه نداشته باشد . همینقدر عوام آنها بشنوند
که قرآن نیز توریة و انجیل را تصدیق کرد بعد ازان اسباب کار برای
اتمام شرایط راهنمایی فراهم تواند آمد *

ای مؤلف که نام تورا مقصود ندارم کتب مقدسه از خدا است
والهام خدا است و کلام خدا است چه مدخلیت و کدام مناسبت را بتو
و انجیل محرف تو و انجیل مغیر تو تواند داشت . اگر از قرآن
میخوانی چرا آیات تحریف رانمی بینی ؟ انزل التوریه و الانجیل من قبل
هدی للناس * پیش از این توریة و انجیل برای هدایت مردم نازل
کرد بد لکن کدامین انجیل و توریة است که بدانگونه نزول آن را
بتوانیم شناخت *

✽ افئوسون ببعض الکتاب و تکفرون ببعض ✽
انصاف از تو میخواهم که آیام را آگاه با درائی تواند گفت که این توریة
و انجیل حاضر کلام خدا و وحی خدا است . اگر انصاف دهی
و از عیسی و خدای عیسی شرم آوری خواهی گفتی *
مگر خود نمیدانی که بسر نسخه‌های توریة چها آمد و در دست قشون
بخت نصر پایمال شد بعد ازان عز را بعضی از آنها را و روایت نقل

خود را روایت کرد آنها نیز در حادثهٔ انیتوکس تباه شد . مکر مأخذ انجیلهای چهارگانه و بابلاهایی را که مترجمین و اهل تأویل بسر آنها آور دند نمیدانید . مکر تحجیحات متعددهٔ آنها را ندانستید *

مکر معنی وحی والهام الهی را در نیافتند . انجیل که بعیسی نازل شد عبرانی است و آنچه در آن انجیل است تعلیم است و بشارت که ✽ انکلیون ✽ را معنی چنان است و مقصود تعلیم جاهلان است و بشارت دادن بر نزدیکی زمان ظهور پیغمبریکه در توریة حاضر نیز اخبار او موجود است . این انجیل شما که همه حکایت عیسی علیه السلام و بعضی از اعمال و کارهای او است تا زمانی که با اعتقاد شما مصلوب گردید *

مکر نمیدانید که روایات صحیحهٔ حواریان در اناجیل مانند احادیث اسلامیان تواند بودند نه کلام والهام خاص خدای . مکر نمیدانید که حواریان ملهم بودند ولی نه بالهام تأسیسی و آنچه از ایشان با اتصال سند بدست ما رسیده است صحیح است لکن نه بعنوان انجیل نازل شده بر عیسی چنانکه این سخن در حق اصحاب و ایمان آورندگان بر پیغمبر مانیز جاریست . مکر نمیدانید که انجیل متی را او خود به عبرانی نوشت و به بعضی از یهود که ایمان بعیسی آوردند داد و از آن انجیل اکنون خبری در میان نیست و صاحب ترجمهٔ یونانی آن را تاکنون معلوم نکرده اند که کیست و حال او چیست ! *

مکر نمیدانید که این انجیلها را مأخذی صحیح در دست ندارید و چه قدر اختلافات در روایت اصل آنها و در تعیین ترجمان و اختلاف اهل ترجمه های آنها در میان فرقه ها و طوایف عیسویها هست * از احوال و اقوال فرقه های عیسویه و اختلافات آنها در خصوص حواریان و مؤلفان اناجیل و سخنان ایشان در وقوع تحریفات و ظهور اختلاف عبارات در توریة و انجیل که از سی هزار تا یکصد و پنجاه هزار اختلاف عبارت را در آنها و ترجمه های آنها اعتقاد کرده اند مکر آگاه نیستی ؟ *

فرقه ایون را که در قرن اول میلاد عیسی انکار پولوس را کردند مکر نشنیده که اورا نسبت بارتداد دادند و همان انجیل متی را معتبر دانستند و از کتب عهد عتیق تنها توریة رامسل داشتند و همان متی را نیز بغیر انجیلی که در دست شماست روایت کردند که گذشته از اختلافات دیگر باب اول و دویم انجیل شما در نسخه آنها موجود نیست *

مکر از فرقه مارسیون که در نزد عیسویان از فرقه های مبتدعه معدود شدند و آنها نیز جمله فرقه های دیگر را در باطل دانستند آگاهی نداری که بجز انجیل لوقا و رساله از پولوس را که صحیح انکاشند و جمله کتب عهد عتیق و جدید را انکار کرده محرف دانستند و مع هذا انجیل لوقای آنها با انجیل لوقای شما مغایر است . مکر از تعداد انجیلها که قریب بهشتاد انجیل علمای قدیمه عیسویه شمرده بودند و اکثر آنها اکنون متروک است آگاه نیستی *

والحاصل اگر بخواهیم اختلاف اقوال فرقه های کونا کون را که همه مدعی عیسوی بودن هستند علی التفصیل در این نامه بیاوریم سخن بدرازی کشد . و هر کس طالب باشد بنحو آسان اطلاع وافی از جمله فساد و تباهی در حال کتب و رسائل موجوده در دست یهود و نصاری حاصل تواند کرد . و ما را در بیان زمینه مطلب برای هوشمندان خدا شناس همیشه قدرها در انتقام کفایت تواند داشت *

✽ معیار دویم ✽

میزان پروتستانی در صفحه چهارم نوشت که به نسخه های کتب مقدسه که از ایام قدیمه مانده اند رجوع کنیم و چند نسخه از آنها را تعداد کرد و گفت که نسخه های مزبوره بزبان یونانی که اصل زبان انجیل است در کاغذ پوستین در چهار صد و پنجاه سال و چهار صد سال و سیصد سال بعد از عیسی نوشته شده در روما و انکلتزه و پترسبورغ موجود است و غیر از آنها آنچنان نسخه ها در دست مسیحیان

بسیار هستند . و پس از آن دعوی کرد مطابقت همه آنها را با کتی
که الآن در دست دارند *

این يك سخن مؤلف را در خصوص کتب مقدسه بمعيار بصیرت بعبار
آوردیم و دانستیم که سخنی است بغایت سقیم و مطلبی است در خارج
از محل نزاع *

❖ اولاً ❖ اینکه میگوید زبان یونانی اصل زبان انجیل است .
این سخن را بطلان محتاج برهان و ینیه نیست بعلت اینکه عیسی
علیه السلام را لغت عبرانی بود و انجیل آسمانی نیز زبان او
و بنی اسرائیل که انجناب بر آنها مبعوث گردید خواهد بود . و انجیل
متی که او خود نوشت با اعتقاد بسیاری از عیسویان عبرانی بود .
و کاتولیکها انجیلهای یونانی را غیر معتبر دانسته ترجمه صحیحه را بر زبان
لاتین گویند *

❖ ثانیاً ❖ اینکه مؤلف احوال سیصد ساله انجیلها را هیچ نکفت
و اصل نسخه ها را که متی و لوقا و مرقس و یوحنا نوشتند معلوم
نداشت که در کجا است و در کدام کلیسیا مانده اند . و دلیل و برهانی
در مطابق بودن آن انجیلهای قدیمه با نسخه های اصلیه نیاورد باینکه
خیلی لازمتر بود که این مطلب را ثابت کند تا آنکه قدیمی بودن آنها
بکار آید و نیز اثبات قدیمی بودن آنها نیز قرض دیگر اوست *

❖ ثالثاً ❖ با وجود مسیحان و دعوت کشندگان دروغ کوی
و تحریف کنندگان که بعد از عیسی بودند بطوریکه انجیل خود ناطق بر این
مطلب است آیا دیگر میتوان گفت که انجیلها در حالت اصلیه باقی ماندند
و حال آنکه اقل سیصد سال فاصله مابین عیسی و يك نسخه
بر زبان یونانی است که میگویند در فلان کلیسیا موجود است و حقیقت
حال در آن نیز نامعلوم است *

❖ رابعاً ❖ مطابق بودن این انجیلها را مؤلف ادعا کرد حال آنکه
این دعوی خود برهان بر کذب و بطلان آنست . کی وجه وقت
و در کجا این انجیلهای کهنه را که نشان میدهد در محضر معتمدین

از اهل ملل مختلفه مقابله کردند و دانستند که هیچ اختلافی در میان خود آنها و آنها را با این انجیلها که بلغتها و السنه مختلفه ترجمه کرده اند پیدا نیست . باینکه همین انجیلهای حاضره نیز چه قدرها اختلاف با همدیگر دارند پس شك نیست که هیچ خرد مندی این سخن را نتواند پذیرفت *

در نزد مردم هوشیار حال توریة و انجیل واضح و آشکار است و اگر بخواهیم تحریفات و اختلافات غیر محدوده آنها را بیکان یکان بشماریم گذشته از اینکه اصل و مأخذ آن کتب معلوم نیست . و متن عبارات آنها دلیل بر مجعول و غیر معتبر بودن آنها است کتب بسیار بزرگی جدا گانه باید بنویسیم *

اکنون قدری از حال توریة و سخنان نالایق او را که نسبت بانبیا آورده و خود ساختگی خود را آشکار کرد در اینجا برای نمونه بیاوریم . اگر چه بیانات گذشته در اثبات مطلب قویا کافی است . و در این باب معیاری جدا گانه بخوانیم *

❖ معیار سیم ❖

❖ در فصل نوزدهم سفر تکوین مخلوقات از توریة است ❖
 دختر بزرگ ❖ یعنی دختر لوط علیه السلام ❖ بدختر کوچک گفت پدر ما پیر شده است و در شهر نیز مردی نیست که بعبادت همه جای ما جاعشود بیا پدر خود را شراب بنوشانیم و با او بخوابیم و از او اولاد بیاوریم . آتش را شراب بوی نوشانیدند و دختر بزرگ نزد او رفته با او خوابید و او نفهمید چه کرد و ندانسته با دختر خوابید . فردای آنروز دختر بزرگ بکوچک گفت اینک من شب دوشین با پدرم خوابیدم امشب را نیز شراب بوی نوشانیم و تو با وی بخواب و از پدرمان اولاد بیاوریم . آتش را نیز شراب به پدرشان نوشانیدند و دختر کوچک برخاسته با او خوابید او هم نفهمید که خوابید و ندانست چه کرد .

وهر دو دختر لوط از پدر خودشان بارور شدند بزری پسری آورد و نام او را مواب گذاشت و پدر موابان اکنون او است . كوچكى نیز پسری زایید نام آنرا بن عمی گذاشت کنون پدر عمانیان او است انتهى *

درسفر صموئیل ثانی از توریة است كه سفر ملوك ثانی نیز نامیده میشود و خلاصه از فصل یازدهم سفر مذکور مینویسم *

داود علیه السلام را از پشت بام چشم بیک زن بسیار خوش صورتی افتاد و فرستاد و از او جویاشد گفتند زن او ریاست کس فرستاد و او را آورد و با او خوابید و زن بارور شد و شوهر او را خواسته . تا آنکه میکوید نامه نوشته بدست او ریاداد و بزرگوار فرستاد و در آن نامه نوشته بود او را یا را هنگام جنگ بسیار شدید پیش بینداز تا آنکه کشته شود و چنان کرد و او را در جنگ کشته شد *

درسفر ملوك ثالث که ملوك اول نیز نامیده میشود نیز در فصل یازدهم است كه هم بطور خلاصه در اینجا بیاوریم که سخن پردر آن نکشد *

سلیمان علیه السلام غیر از دختر فرعون زنهای چند را دوست داشت . از موابیان و عمونیان و ادمیان و صیدونیان و حیثیان . از کسانی که خدای بینی اسرائیل گفته بود که با آنها از دواج نکنید زیرا که دلهای شمارا مایل بخدایان خودشان کنند . سلیمان بعلت محبت با آنها که هزار زن از خاصه و متعه و کنیز از آنها داشت در حالت پیری دل او را مایل بخدایان بیکانه کردند و دل او که با خدا پاک نبود . برخلاف دل پدرش داود شد و پیرو خدا یان صید و نیان گردید *

بعد از این سخنان نالایق بسیار در حق سلیمان علیه السلام آورده است كه شرح آنها را زاید میدانم که بالاخره تصریح بارتداد آنجناب کرده است *

به بنید حال توریتی را که میکوبند کلام الهی است و وحی والهام خدا است . از بجای توریة بیاورم که بوی الهامی را بی شائبه

تغییرتوانی از آن استشماس کنی *

از ضیافت‌های خدا خبرندارید که در چند جا خدا مهمان‌ها میکند
زندان‌های آید صعود و نزول مینماید و بچشم ایشان مرئی میشود
پیغمبرهای خود را فریب میدهد العیاذ بالله تعالی من هذه الالهات *

افسوس بر چنان میزان الحقی باد که با همه این احوال میگوید يك كلمه و يك
حرف در توریة و انجیل تغییر و تبدیل و زیادت و نقصان واقع نشد .
و دلیل محکمی که در این مقام دارد این است که خدا به بنی اسرائیل
و عیسی در انجیل بتأکید تمام امر کرد که آن کتاب‌ها را حفظ و نگاهداری
کنند و زیاده و کم ننمایند . حال آنکه همان امر خدا و مسح با آنها
دلیل بر وقوع تغییرات در کتب است *

برهان دیگر نیز از قرآن آورد که خدا توریة و انجیل را نازل
کرده است . پس از این قرار بنده کتابی تألیف کنم و نام آنرا انجیل و یا توریة
بگذارم و بگویم خدا این کتاب را در قرآن خبر داد زیرا که نام آن انجیل است *

و الحاصل اگر بچشم انصاف و دل بی آرایش بستم بنکری حقیقت
حال را خواهی دید . و تصدیق مرا خواهی کرد . و اگر
انصاف نکنی وستم بر خود بی‌آوری حرجی بر من نیست و جرمی
بر من نخواهد بود *

اینکه شهادت قرآن را در حق توریة و انجیل خواندی البته آیات
تحریف را نیز خوانده و دانسته . از تو انصاف میخواهم که آیا این
قرآن در بدو اسلام این سخنان را در ملاء یهود و نصاری و مجاهد
از علما و بزرگان آنها بطور طعن و تعرض نیاورد . و آیا آنها اهل
لسان نبودند ؟ * اولاً * از قرآن نمی شنیدند که بدروغ گویان لغت
میکند و خود بدروغ نسبت تحریف و تغییر را به یهود و نصاری
میدهد ؟ ثانیاً * این دو سخن متناقض را از او نمی دیدند که در یکی
تصدیق کتب مقدسه موجود را میکند و در جای دیگر آنها را
محرف می شمارد آیا بزرگان یهود و نصاری با همه کبر و نخوتی که در نهاد
اعراب بود و از بی بهانه برای الزام قرآن و صاحب آن نیز بودند کنتک

بودند که بگویند ای محمد چرا بدروغ و افترا نسبت تحریف را بکتب مقدسه میدهی و چرا سخنان متناقض میکویی بآنکه خود در قرآن گفتی *

✽ فاجعل لعنة الله على الكاذبين ✽

چه آسانتر از این بودی که این سخن را بگویند و مانند نصاری نجران نشوند که در مقام محاصره و مباحله بودند. و پس از آنکه ایمان آوردن را عار دانستند ذلت و خواری جزیه و فدا را بر خود گرفتند *

اگر کویم از ترس شمشیر اسلام نتوانستند بمواجهه و آشکارا این سخن را بگویند ✽ بآنکه آن مقام جای شمشیر و مقاتله نبود بل هنگام مجادله با سخن و نفرین و مباحله بود و هنوز اسلام را قهر و غلبه باند رجه نبود کفار شمشیرها کشیده اطراف پیغمبر را گرفته و هر گونه اعتراض را با تحضرت میکردند ✽ پس چرا در خفا و پنهانی این سخنان خود را بزبانها نینداختند و فریاد نکردند که دروغ پیغمبر در اطراف جهان منتشر و شایع شود. و شکی در این نیست که اگر سخنی از اینقبوله بمیان میاوردند مشهور و معروف میشد و همه کس می شنیدند. همچنانکه بسیاری از محاورات و مجادلات علما و بزرگان نصاری و یهود و سایر ملل وادیان با پیغمبر و جانشینان آنحضرت در کتب توارخ ثبت و ضبط گردید *

حتی در دولفظی از قرآن اعتراض آوردند که لفظ استهزاء و کبار عربی و فصیح نیست و آنحضرت شهادت پیرمردی از عرب که او را بمجلس خواستند و مکررا او را امر بقعود و قیام فرمودند آن شیخ گفت استهزائی و انا شیخ کبار. پس اعتراض کنندگان شرمسار شدند و این سخن در جهان منتشر گردید *

مکر آیاتی را که تودرتصدیق کتابها از قرآن آوردی نمی شنیدند و نمی فهمیدند که میفرماید اعراض از حق نکردند و اختلاف و تفرقه از راه خدای نجستند مگر بعد از آنکه دانستند راه خدای را ✽ و جحد و ابها و استیغنتها انفسهم ✽ و فرمود دیگر حجتی میان ما و شما باقی نماند

و حجت بر شما تمام شد و حق از باطل تمیز یافت بطلان شما و انکار و عناد شما آشکارا گردید . حال حکم ما و شما با خدا است و او بهترین حکم کننده کا نست . یعنی در روز جزا اقامت حجت و ایفای رسم دعوت خود را در آنحضرت بیان کنم و عناد و لجاج شما را هویدا نمایم و خدای حکم کند *

✽ و هو خیر الفاصلین ✽

باوصف اینهمه تعرضات در اتمام حج و اظهار بینات و نسبت تعند و انکار بر آنها بعد از علم و آگاهی از حقیقت پیغمبر . عجب است که هیچ نکفتند و با آنهمه نخوت و غرور بر روی بزرگواری خودشان نیاوردند که یا محمدی ما بعد از علم بر حقیقت دین تو و ظهور حج و بینات از تو انکار و عناد کردیم . چرا بر ما چنان نسبت ناشایست را میدهی . و بجهت این سکوت عار جزیه و مذلت مقهوریت را بر خود گرفتند *

اکنون اگر تو نیز عناد جاهلیت را که در آنزمان شایع بوده است و در اینزمان لباس دیگر پوشیده است از خود دور کنی . خواهی دانست که این انجیل و توریة کلام خدا و وحی الهی نتواند بود . اهل زمان حضرت ختمی مآب علیه الصلوة والسلام که اهل لسان بودند و بی مأخذ بودن کتبها و وقوع هر گونه تباهی و تحریف را در آنها و بشارات ظهور آنحضرت را که بواسطه اوصیای حقۀ عیسی با آنها رسیده بود بجهت نزدیکی زمان آنها بعیسی بسیار خوب میدانستند و مجال برد آنگونه اعتراضات قرآنی پیدا نکردند و همان سکوت ایشان از اعتراض و نحواستن برهان از او محکم دلیلی است بر آگاهی آنها از حقیقت کار و حقیقت طرف مقابل *

بالجمله قرآن شهادت بر صحت این انجیل و توریة نیاورد سهلست که محرف بودن آنها را بجهات چند آشکارا داشت *

اما اینکه قرآن و قرآنیان نصاری و یهود را اهل کتب گفتند واضح است که این نسبت از راه توسع در کلام است که در اضافت ادنا مناسبتی

کافی تواند بود و از اینگونه استعمالات در نزد اهل هر لسانی شایع است *
عیسی را آیین حقیقی بجز از یکی نبود و اینهمه فرقه های کونا کون
که هر کدامی تنها خود را عیسوی حقیقی و دیگران را در کراهی دانند
بجملگی خودشان را عیسوی نامند *

پروتستان دیروزی بجز خود در دنیا عیسوی حقیقی نمیشناسد .
کاتولیک پروتستان را اهل بدعت می شمارد . ارمنی لاتین را بد
میداند . یعقوبی ملکاوای را غیر معتمدی انکار دارد . نستوری
رومی را مردودی پندارد . ومع ذلك در اصطلاح از جمله آنها
تعبیر عیسوی آورند . با آنکه اگر عیسی را خبری از آنها باشد
تنها از یک فرقه خواهد بود . که هر گاه، بچشم خدایی بنکریم
آنها در خارج از فرقه های مذکوره است . و اگر قدری از روی
تحقیق بنکریم بجز اسلامیان عیسوی حقیقی را پیدا نتوانیم کرد *

معیار چهارم

میزان الحق پروتستانی در تشخیص الهام حقیقی شرایطی آورده
در ذیل آن بطلان کتبهای بت پرستانرا متفرع بر شرایط مذکوره
میدارد و زاید نیست که عبارات او را در اینجا بیاوریم *

در صفحه یازدهم از میزان الحق مزبور است *

پس در این صورت اگر کسی کتب مذاهب بت پرستان را بنا بر شروط
مذکوره ملاحظه نموده تشخیص دهد او را بخوبی معلوم خواهد
شد که امکان ندارد که اطوار عبادت ایشان و کلام کتب آنها
از الهام حقیقی صادر گشته باشد . که تقاضای روح آدمی را
که یافتن حقیقت و بی تقصیری و پاکی و خوش حالی حقیقی است
هرگز رفع نمیتواند کرد . بلکه در خصوص ذات و صفات خدا
و اراده او تعالی که در خصوص انسان است از آنها کانهای نالایق
و ناقص صادر میشود . بمرتبه که آدمی را به بت پرستی دلالت

میکند *

در اینجا سخنی ببران الحق بگویم که این اعتراضات بر بت پرستان و کتابهای آنها که آوردی بر تو و آیین و کتاب تو نیز وارد تواند شد . مگر انجیل شما تقاضای روح انسانی را که یافتن حقیقت الهیه و بی نقصی حقیق و یابی ظاهر و باطن است رفع تواند کرد . مگر در خصوص ذات و صفات خدا و اراده و امری که خدا را در تکمیل انسان است از آن کانهای نالایق و ناقص صادر نمی شود . بر تبه که آدمی را به شرك و تعدد خدای واحد من جمیع الجهات و عروض اعراض بر او و مانند این عقائد فاسده دلالت میکند ؟ *

* مگر نشیدی که نباید تکلم بسخنی کنید *

* که همان سخن بعینه بر خود شما بر گردد *

مؤلف مذکور سخنان خود را میسراند بد آنجایی که میگوید شخص طالب حقیقت * امامی دانیم کدام حقیقت را مقصود دارد * باید تفحص کند که آیا قرآن کلام الهی است و یا انجیل یا آنکه هر دو کلام خدا است و چون بسیاری از مطالب قرآن و انجیل موافق با همدیگر نیستند پس هر دو کلام الهی نتواند بود و تنهایی از این دو کتاب را باید کلام خدا دانیم و بس *

پس از این مقدمات شروع بر اثبات صحت انجیل و توریة و عدم وقوع تحریف و منسوخ نشدن آنها کرده و در نظر خویش از عهده این امر ممتنع الاثبات بر آمده بنیان آیین پر و تنسانی را از همچنان انجیلی که از حال اوفی الجمله آگاهی جستی استوار میکند *

* تنبیه * با وجود بیانات گذشته در خصوص توریة و انجیل و بر مقتضای اذعان او که یا انجیل باید کلام خدا باشد و یا قرآن و آشکار شدن حال انجیل که هرگز کلام خدا نتواند بود ما را باقی نخواهد بود مگر قبول کردن قرآن و اقرار بر اینکه اکنون بجز از قرآن کلام حقیق الهی در دست نیست و اگر بعضی از آیات او را من و شما نفهمیم

در خارج از محل نزاع است زیرا که کلام خدا را از روی تحقیق مخاطبان حقیقی با آن کلام میدانند و بس و برمن و شما از آن نور قدیم و سر عظیم که مخاطبات حبیب با محبوب است بجز پرتوی نخواهد رسید * کیفیت وقوع وعدم وقوع تحریف را در توریة و انجیل بقدر کفایت اکتونی دانستی . و مزید آگاهی از آن را نیز در طی بیانات ❖ میزان الموازین ❖ پیدا خواهی داشت . پس عنان کیت قلم را بمیدان بیان در وقوع نسخ در کتب معطوف داریم و سخنان میزان الحق را بعبار تحقیق بیاوریم *

این بیان را در طی معیار های آینده نیک و بکر و کوش ادراک خود را باز کن *

❖ معیار پنجم ❖

در فصل دوم کتاب میزان الحق از باب دوم در اثبات عدم وقوع نسخ در کتب آسمانی کوششها میکند و دقائق سخن را از عالم ادراک خود میاورد که مرد بصیر تمند هو شیار در تباهی آن سخنان محتاج به برهائی از خارج نتواند بود *

عجب این است که از قول اسلامیان در آغاز سخن منسوخ کردن زبور توریة را آورد . معلوم است که خیلی آگاه از عقاید اهل توحید بوده است و معنی نسخ را نیز بخوبی فهمیده بوده است . راستی حیف است بیانات اهل توحید در مقابل اینگونه سخنان آورده شود ولی چه چاره که من مکلف هستم و مأمور . و المأمور معذور * ای برادر نخست بدان که کتاب کتاب را نسخ نمی کند و باطل نمی سازد بل مقصود از نسخ شریعتی بشریعت دیگر این است که احکام شریعت سابقه که در حق قومی مقرر بود بعلت اختلاف و تغییر موضوعات برداشته شده احکامی دیگر باقتضای موضوع لاحق گذاشته میشود . و آنهم چنان نیست که شریعت نخستین بکلی

برداشته شود بل جزئی تغییر را نیز نسخ توانیم گفت *
اگر بخواهی اعتقاد اسلامیان را در خصوص شریعت و نسخ
از آدم تا خاتم بدائی برای تو باختصار بیاورم . و اگر در ثانی مناسبتی
پیدا کردم سر و حکمت اختلاف شرایع و عدد معین آنها را نیز برای
تو توانم آورد *

در میزان نخستین ازین نامه دانستی که خدا را احکامی برای معلوم داشتن
مطیع و عاصی و برای نظم نوع بشر و برای تعیین خدمت جسم
و جسمانیان و برای سایر حکمتها و مصالح دیگر در هر زمانی
لازم است *

در روزیکه پدر ما آفریده شد شریعت و ناموسی از جانب خدای
برای او و اولاد او مقرر گردید و صحف آسمانی که صحف آدمش کویم
بر آنجناب نازل آمد *

تا زمان نوح صاحب السفینه شریعت آدم بود و بعد از بعثت آنحضرت
شریعت تجدید شد و وحی تأسیسی بر او نازل گردید . و آن تجدید
و تأسیس نیز بموجب صحف آسمانی بود که صحف نوح نامیده میشود *
تا زمان ابراهیم علیه و علی آباءه السلام شریعت نوح معمول بود
و بشریعت ابراهیم شریعت نوح تغییر یافت یعنی نسخ شد و بر آن
حضرت نیز صحف سماویه نازل گردید *

شریعت ابراهیمی پس از بعثت موسی علیه السلام تغییر پذیرفت و این
شریعت چهارمین شد *

شریعت موسی بعد از بعثت عیسی علیه السلام صورت نسخ گرفت
و تغییر در احکام سابقه ظاهر گردید . و مولود شریعتی که در زمان
ابوالبشر علیه السلام بمنزله نطفه از جنین بود جان گرفت و روح بر آن
جنین داخل شد . مرده تولد مولود را قالوا حاداد و کتاب او * انکلیون *
یعنی تعلیم و بشارت بود . این است که مسیح بروح ملقب گشت *
و چون در ازمنه پنجگانه موضوعات تغییر یافت احکام الهیه تغییر پذیرفت
بعثت اینکه احکام تابع بر موضوعات است جنین در شکم مادر از فاضل

خون حیض غذا میخورد و پس از تولد شیر میخورد و چون بزرگ شد خطاب ❖ احل لکم الطبیات ❖ باو میرسد *

این جهان که انسان کبیر است در طبق انسان صغیر که افراد بشر است پنج مرتبه راطی کرد چنانکه مولود صغیر را تا مقام جان گرفتن در شکم مادر پنج کونه تغییر کلی است که اهل حکمت این معنی را دانند . نخست ❖ نطفه است ❖ دوم ❖ علقه ❖ سیم ❖ مضغه ❖ چهارم ❖ عظام ❖ پنجم ❖ اکسء لحم ❖ که مقام ولوج روح است این است که زمان موسی علیه السلام یعنی اهل آن زمان بسیار مشابَهت بعظا میت داشتند و سخت دیر فهم و لجوج بودند *

تا زمان ولادت مولود رسید یعنی عبد خدای صانع تولد یافت و بتوسط عبد حقیقی الهی ❖ که پدر جسمانی او نیز ❖ عبد الله ❖ بود و مادر او ایمان بتوحید و اسماء و صفات الهیه آورده از جمله مساوی و معایب ❖ آمنه ❖ بود شریعت ششمین که ناسخ شرایع خسته متقدمه است مقرر آمد و کاملترین شریعتها شد بعلم اینکه در طبق مولود نام الخلقه بود *

❖ ثم انشأه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقین ❖ چون آن مولود را تغییر کلی نخواهد بود و هر چه بزرگتر شود همان انسان است این است که شریعت ششمین تغییر نخواهد یافت ❖ حلال محمد حلال الی یوم القیمه و حرامه حرام الی یوم القیمه ❖ *

نمیدانم این سخنان را بکدام کوش میشنوی و بکدام دل میفهمی اگر کوش شنوا و دل آگاه را همراه داری خوشا بحال تو و اگر خدای نخواسته با کوش معاند و دل بغضناک هستی پس برای اصلاح خویش طیبی حاذق از توفیق الهی بخواه *

اکنون را از این مطلب بگذریم و نسخ شرایع را بفهمیم . پس مقصود از نسخ بطلان کتب صحیحه سماویه نیست . و تغییر بیانات در خصوص اسماء و صفات و مطالب توحید جاری نتواند بود .

و همچنین آنچه مسلمی عقول سلیمه است از امر بحسن اخلاق و نیکویی آداب و خوبی معاشرت با انبای جنس و رعایت حقوق و ترك عقوق . و همچنین کلیات احکام که در صحف ابراهیم و توریة و انجیل نیز مصرح است هرگز تغییر نخواهد یافت . مانند ممنوع بودن یمین کاذب و زنا و لواط و قتل نفس بغير قصاص و سرقت و شهادت زور و خیانت بر عرض و مال همسایگان و تزویج زن پدر و تزویج مادر و دختر مادر و تزویج دختر و تزویج خواهر و تزویج خاله و عمه و جمع بین الاختین و مانند آنها . چنانکه در شریعت مقدسه اسلام نیز مقرر است و همچنین است امر ختنه و طلاق و تعدد ازواج و مطلق نماز و روزه و غسل که بعضی از اینها را عیسویان بی امر خدای تغییر دادند و مع ذلك گفتند شریعت بدوام آسمان و زمین باقی خواهد بود و نسخ هم واقع نشده است *

بالجمله کلیات شریعت را تغییر حادث نخواهد بود نهایت امر این است که بیانات الهیه بر حسب مقامات اهل هر زمانی باقتضای افهام و مدارك آنها اختلاف حاصل کند *

✱ سخنها چون بوفق منزل اقتاد ✱ در افهام خلائق مشکل افتاد ✱ به بینیم میزان پر و تستانی چه میگوید و وقوع نسخ را از توریة بسبب آمدن عیسی چگونه برمی دارد . اگر معنی نسخی را که اسلامیان میگویند خواسته است انکار کند زهی اشتباه است . و در صورتیکه هیچ اثری را از شریعت موسی در عیسویان باقی نگذاشته اند و همه را تغییر داده اند و نسخ بمعنی تغییر در احکام است دیگر این دعوی اصلا جایز خواهد بود و برهانی در رد آن لازم نیاید *

عجب داریم که میگوید خلاف و اختلاف در مضامین و احکام وارده در کتب مقدسه واقع نیست بلکه انجیل گفتههای توریة را محکم میکند زیرا که اصل بنیان توریة است و عیسی گفت من برای ابطال شریعت موسی نیامده ام بل برای محکم کردن آن آمدم *

نخست از این سخن عیسی چیزی بفهمیم و علی العمیا نکذریم .

اگر بصیرت و انصاف آوریم از این کلام وضوحا توانیم دانست که عیسی علیه السلام اقرار به تبعیت کلیم خدا کرد و او را و شریعت او را بنیان قرارداد . و بنابراین انجیل هرگاه از خدایی آنجناب بگذریم در مرتبه نبوت از این سخن پیدامیکردد که مقام کلمه با کلیم فرقی خواهد داشت و صاحب بنیان عظیمتر از صاحب فروعات خواهد بود مانند این است که توخانه محکم الاساسی را بسازی و بدست رسام و نقاش یا نجار و مانند آنها بدهی که در آن رسمها و زینتها و در و پنجره و مبیل و پرده و امثال آنها ترتیب دهند *

ولی از سخن آن سخن الهی استنباط کردیم که او نیز مانند موسی پیغمبری است مبعوث شده و کار او محکم کردن شریعت الهیه است همچنانکه خود فرمود من مبعوث نشده ام مگر بر کشد کان خانه اسرائیل *

و الحاصل صاحب کتاب در مطابق بودن انجیل با توریة و محکم کردن عیسی شریعت موسی را سخنانی چند برای نمونه آورده است که در اینجا بطور خلاصه ذکر خواهیم کرد و از همان سخنان او بطلان مدعای او را آشکار خواهیم داشت *

میکوید در توریة نهی از قتل شده است و انجیل گفت که بد کوی در حق برادر دینی مانند قتل است . در کتب عهد عتیق از زنا کردن نهی نمودند و انجیل از نگاه کردن بشهوت ممنوع داشت تا آنکه بحکم طلاق میرسد و میگوید که توریة طلاق دادن را تجویز کرد لکن مسیح بجهة توضیح معنی عظیم نکاح این اذن را برداشت و منحصر بحال وقوع زنا از زن یا شوهر نمود *

انجیا آغاز اعتراف خود صاحب کتاب بروقوع نسخ در توریة است اگر چه انجیل و عیسی از این حکم خبری ندارند و اگر گفته اند بمعنی مکروهیت طلاق در نزد خدای گفته اند نه از روی حرمت و مطلق ممنوعیت چنانکه پیغمبر ماعلیه السلام فرمودند *

❖ اَبْغَضُ الاشْیَاءِ عِنْدِي الطَّلَاقُ ❖

در نزد خردمندان نیز پوشیده نیست که مأذونیت مطلقه در امر طلاق چه قدرها فواید و محسنات را در معاشرت مردان با زنان دارد . و ممنوعیت آن چگونه مفاسد و معایب را لازم گرفته است *
گذشته از اینها اگر عیسی برخلاف حکم توریة همچنان حکمی را آورده همان معنی نسخ است که انکار آنرا داشتی خواه از راه توضیح معنی عظیم نکاح باشد و خواه از روی اخفای معنی حقیر نکاح . با آنکه این مطلب بوجهی موجب تغییر در احکام نتواند بود زیرا که معنی عظیم نکاح انحصار بزمان عیسی نخواهد داشت کسی که معنی نکاح را عظیم کرد موسی را نیز اوفرستاد و میتوانست آنوقت نیز توضیح این معنی را نماید اگر این امر لازمی بود . و گرنه عیسی را از این مطلب بری خواهیم دانست *

صاحب کتاب در فصل دوم از باب اول گوید . اینکه عبادت ظاهری توریة بعبادت باطنی و روحانی مبدل خواهد شد مطلب تازه نبود زیرا که در کتب عهد عتیق آمده است که بعوض عبادات ظاهری عبادات روحانی مقرر خواهد شد *
هرگاه این سخن را از انجیل و توریة قبول کنیم برهانی دیگر بر وقوع نسخ در شریعت خواهد بود *

شاهد بر مطلب صاحب کتاب در تبدیل عبادت ظاهری بعبادت روحانی از فصل سی و یکم کتاب ارمیا است که در ترجمه آن نسبت شوهری بخدای تعالی داده اند و محل شاهد چنان است که خدا میفرماید عهدهی که پس از آنروزها با خاندان اسرائیل خواهم بست این است که شریعت خود را بدرون آنها خواهم انداخت و آرا بردلهای ایشان خواهم نکاشت *

صاحب کتاب از این عبارات چنان میفهمد که اعمال ظاهریه بکلی متروک خواهد گردید واضح است که معنی شریعت را نفهمیده است و ندانسته است که تکالیف جسمانیه بدوام اجسام دائمی خواهد بود . و معهدا فراموش کرده است سخنی را که خود در کتابش از کتب مقدسه

نقل کرد که آسمان وزمین زایل میشوند و حکم خدا زایل نمیکردد ،
و غافل شده است از اینکه هیچ صاحب دینی اعمال ظاهریه را ترك
نکرده است . و گذشته از اینها آیات ارمیا را درست نخوانده است
که پیش از این آیات عنوان سخن از نقض عهد الهی بوده است و مقصود
خدا از این کلمات بآن قرینه روشن گردد . که فرمود زمانی
خواهد آمد که شریعت را در دل ایشان محکم کنم و عهد مرا افشکنند
و همچنانکه بارکان عمل نمایند از صمیم فؤاد نیز اعتقاد آورند *

بعد از ذکر آیات ارمیا بآیت ششم از فصل چهل و دوم کتاب اشعیا
استشهاد جست ولیک بشارت تنها اکتفا کرد و آیات را ذکر ننمود
و همچنین شواهد دیگر را که بعد از آن آورد در هیچکدام بذکر آیات
نپرداخت و علت عدم ذکر آنها را بزودی خواهی دانست .
که ❖ اولاً ❖ آن آیات بهیچ وجه دلالت بر مطلب او ندارد
❖ ثانیاً ❖ در پس و پیش آیات مزبوره شواهد بعثت و بشارت
پیغمبر آخر الزمان موجود است که از ذکر آنها صرفه بحال
خویش ندانسته صرف نظر از ذکر آنها کرد . و ما همه ترجمه هارا
از روی ترجمه های خود شان در اینجا خواهیم آورد اگر چه
در اصل کتابها واضحتر از این بوده است که اینها در ترجمه
آورده اند *

❖ از فصل چهل و دوم کتاب اشعیا است ❖

اینگ عبد من که او را دست گیرم و او بر کزیده من است و از او راضی
هستم روح خود را بروی فرستم که حکم بر طوایف را جاری کند . نه
آواز بلند کند و نه در کوچه ها فریاد نمایند من موضوعی را نشکنند
چراغ روشن سازا خواموش نکنند حکم از روی حق بیاورد تا هنگام
گذشتن حکم در روی زمین دلتنگ نشده خسته نکرد دجریه ها منتظر
شریعت او باشند . چنین فرمود آن خدای پروردگار که آسمانها را
آفرید و آنها را بسط داد الی آخره *

آیت ششم از کتاب و باب مزبور را که در تبدیل عبادت ظاهری

روحانی شاهد آورد بخوانیم *

من که خدا هستم ترا براسی خوانم و دست ترا کبیرم و ترا حفظ کنم
و ترا برای عهد و روشنایی طوایف میدهم * تا چشمهای نابینارا بینا کنی
و اسیران را از زندان و ظلمت نشینان را از تاریکی رهایی دهی .
پروردگار منم و نام من رب است عزت خود را به بیکانه وجد خود را
برتها نخواهم داد *

آیات کتاب اشعیاء آن است که شنیدی و دلالت نداشتی ششمین آیت را
برمدعای صاحب کتاب چنانست که فهمیدی *
اکنون ای مؤلفی که خود را هدایت کننده بخوانی و هنوز خود
محتاج راهنمایی دیگری هستی بیا و با من همراهی کن و تعصب و عناد را
از خود دور کنای و معنی آیاتی را که خود ترجمه کرده اید از توریة
بانصاف و هوشیاری دریاب *

❖ انصاف بد، تادار انصاف تو باز است ❖

آیات مذکوره در مقام ذم بت پرستان است و وعدهٔ بعثت پیغمبر
عظیم الشانی که او عبد خدا است نه خود خدا و نه زادهٔ خدا است .
و او برگزیده و مصطفی است و او مرتضی است که خدا از او راضی است .
روح الامین بجانب وی فرستاده شود که شریعت خدای را
در طوایف امم جاری کند . آن عبد خاضع خدای بفقر و مسکنت
افتخار آورد بدست خودنی مر ضوضی را نشکند که او رحمت بر عالمین است .
حکم و شریعت بیاورد و بر طوایف عالم احکام الهیه را صادر کند .
در گذاشتن شریعت در روی زمین اذیتها کشد و دلشک نشود .
و او عبد برگزیده و مختار و مصطفی باشد و خدا او را صادق خواند
و او را دست گیرد و او را حفظ کند . و او را برای عهد خود و روشنایی
در طوایف عالم ظاهر کند . تا آنکه نابینایان را بینا کند و جهان را
از تاریکی جهل و نادانی و ظلمت شرک و الحاد و بت پرستی رهایی
دهد . خدای پروردگار عزت و جد خود را باو عطا فرماید و او را
❖ عزیز و محمد و احد و حمید و محمود و حامد نامد ❖ که عزت و حمد خدای

به بیکاه و بتهانرسد . آن عبد حقیقی الهی بتهارا سر نکون کند
بت پرستان را در زمایه که جهان را غالب باشد مخدول و منکوب
سازد حکم الهی را باستقامت در روی زمین گذارد جزیره هامنظر
شریعت او باشند *

آیات مزبوره را عیسویان بمسیح ناویل نتوانند کرد زیرا که صاحب
شریعت نبودن عیسی را در انجیل تصریح کردند و باندک اعتراضی
که با آنجناب وارد گردید در انجیل نسبت دلتکی را باو دادند بآنکه اشعیا
گفت در گذاشتن حکم الهی در روی زمین دلتک نشود *

❖ در فصل هفدهم انجیل متی آورده اند ❖ عیسی نیز جواب داد که ای
اولا دبی ایمان و نادان تکی باشما باشم تکی تحمل از شما ها کم *

عیسی در ابطال دین بت پرستی و ترویج آیین خدا شناسی و بیان
اطوار توحید حقیقی نکرد آن کاری را که مصداق آیات اشعیا گردد *

منتظر بودن بشریعت او را از جزیره ها میشنوی که در امریکا باینکه
بمبوحه ملت عیسویان است چگونه شریعت مقدسه او ظاهر گردید .
و انبوهی از مسلمانان در اطراف آنجا پیدا شدند و اکنون در آنجا
موجود هستند . و نیز آثار شریعت او بطورهای دیگر در میان
عیسویان ساری شد و بی دعوت کننده ظاهری بواسطه عقل سلیم
که نبی باطنی و شعبه ایست از آن عقل کل آثار حقیقت شریعت
منتظره در جزائر در میان جمعی ظاهر آمد و حکم خسته و طلاق و تعدد
از دواج و مانند آنها در آنجا آشکار گردید . و تمه آیات و بیانات
فصل مذکور اشعیا در طی بشارت در معیار ششم از میزان چهارم
گفته شود * صاحب کتاب در تبدیل شریعت جسمانیه بروحانیه اشارت
دیگر بفصل صد و دهم زبور کرد و آیات را ذکر نمود *

❖ اینک آیات زبور است ❖

خدا قسم خورد و نامم نخواهد شد بآیین ملک زاذق الی الابد امام
هستی خدای تو که در بین تست در روز غضب پادشاهان و ملکان را
خواهد کشت بواسطه لشکری که دینونت برامتها خواهند کرد

وزمین را برخواهند نمود و بسیاری از بزرگان روی زمین را خواهند زد *
 مؤلف شرح و بیان آیات زبور را بنامه هفتم پولوس که بعبریان
 نوشته است محول میدارد . وسقامت ترجمه نامه مذکور را از متن
 عبارت زبور باسانی توانیم دانست که خواسته است پیشوایی بآیین
 ملک زادی را که ملک سالم و در زمان ابراهیم علیه السلام بود بعیسی
 تأویل کند و از آن عدم تأسیس عیسی یک شریعت جسمانی را برساند .
 حال آنکه در آیات مزبوره تصریح بر لشکر کشی و دیونت آن لشکر
 در روی زمین و برانداختن آنها رؤسا و بزرگان طوایف را اشکارا
 آورده است *

آیات هجدهم و نوزدهم کتاب موسی یعنی توریة مثنی را برای اثبات عدم
 تغییر شریعت و مبدل شدن جسمانی بروحانی آورد که آیات مزبوره
 نیز گذشته از عدم دلالت بر مدعای اوشاهد بر بعثت پیغمبر صاحب
 شریعت مانند موسی است و اینک ذیلا آورده میشود *

❖ آیات فصل هجدهم توریة مزبور است ❖

خدای بمن فرمود که سخنان تو معقول است از برای آنها از میان
 برادران ایشان پیغمبری مانند تو برانگیرانم و سخنان خود را بر دهان
 او نهم و آنچه را که باو گویم بایشان گوید و هر کس سخنان مرا کاو
 از زبان من گوید قبول نکند از او بازخواست کنم *

❖ و ما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى ❖

واضح است که عیسی از بنی اسرائیل بوده نه از برادران بنی اسرائیل
 که عبارت از نسل اسماعیل علیه السلام هستند و عیسی مانند موسی
 پیغمبر نبود یا خدا بود و یا آنکه پیغمبر صاحب شریعت تأسیسی باعتقاد
 عیسویان نبود و مع ذلك از بجای این آیات عدم نسخ در کتب
 آسمانی یا تبدیل عبادت جسمانی بروحانیة استنباط کرده میشود *

نمیدانم صاحب میزان الحق بکدام ملاحظه این فقرات را برای
 اثبات مطلبی آورد که اگر آن مطلب بد ترجمه ثبوت برسد موجب
 بطلان دعوی او خواهد بود که گفت نسخ در کتب و شرایع واقع

نشده است و خود وقوع تبدیل در اعمال و عبادات را که همان معنی نسخ است میخواهد اثبات کند *

✽ معیار ششم ✽

از برای منسوخ شدن توریة یعنی احکام شریعت موسی بعلت آمدن عیسی علیهما السلام دلیلی از خارج لازم نداریم و همان دلائل صاحب کتاب که در انکار نسخ آورد برای ما کافی خواهد بود و در آن ضمن پایه ادراک او نیز آشکارا خواهد شد بعلت اینکه همان انکار او و براین رد بر نسخ را که آورد اقرار و اثبات در وقوع نسخ است *

✽ کردش انکار بحدی که باقرار کشید ✽

از جمله دلائل منسوخ نشدن توریة با انجیل را میگوید که قربانی در زمان موسی بود و چون عیسی قربان شد دیگر لزومی برای آن قربانیها نماند * در توریة امر بغسل و تطهیر بدن شده بود اما چون این حکم برای این بود که بدانند يك شست و شوی باطنی هست و بعد از نزول انجیل بی آن شست و شوی ظاهر مر دم آن معنی را دریافتند این است که حکم غسل برداشته شد و لزومی برای آن نماند *

اورشليم محل عبادت و قربانگاه يهودان بود و خدا همچنان وانمود میکرد که در آنجا ساکن است و لکن برای نمونه این بود که باید دل آدمی منزل خدا باشد اما بعد از آنکه انجیل بسبب ایمان بمسیح دل انسان را همچنان مکان مقدس می سازد دیگر عبادتخانه سنی یعنی هیکلی لازم نبود *

در توریة روزهای عید مقرر گشته بود که احدی در آن روزها مشغول کاری نشود بجز از کارهای دین و این عیدها نمونه عیدهای قلبی بودند که عبارت از تقرب بخدا است و استحکام رابطه دوستی باطنی بخدا بعد از آنکه انجیل نیز مقصودش اینها باشد و تابعان خود را بآن درجه تقرب و دوستی خدا برساند دیگر آن عیدها لازم نیست *

ادله و براهین صاحب کتاب از این قرار است که نوشت واز انجیلها
و نامه ها و رساله هائیز شواهد بسیار آورد و باعتقاد خود ثابت
کرد که انجیل توریه را نسخ نمود *

در عدم دلالت فقرات مزبوره بر مدعای او و بالعکس شهادت همان
فقرات بر مدعای اسلامیان یعنی وقوع نسخ تفصیل و بیانی را
لازم نداریم هر کسی را که ادراکی هست آشکارا می بیند که خود
اعتراف بظهور نسخ را در آیین موسی بسبب آمدن مسیح بطور وضوح
آورده است *

در مطالب مذکوره صاحب کتاب سخنان دیگر داریم که اشارت
به بعضی از آنها را از یاد نمی دانم *

در خصوص بطلان غسل طهارت باطنی را قرار داد . پس سبب
غسل تعمید که در میان عیسویان معمول است چه خواهد بود و علت
اینکه عیسی علیه السلام از یحیی تعمید گرفت چه چیز است ؟ *

عبادتخانه سنکی را بسبب منزل کردن خدا در دلهای اهل ایمان باطل
کرد پس علت ترتیب کلیسیاها و معبد ها برای چیست ؟ *

انجیل را تقدیس کننده دلهای ایمان آورند کان بعیسی قرار داد
و خدا را در آن مکان مقدس نشاند لکن معین نکرد که کدامین فرقه
ایمان حقیقی آورده اند . و نکفت که آیا همه آن فرقه را قلوب مقدسه
هست یا آنکه بعضی از آنها را هست و بعض دیگر را نیست . و مع هذا

آنها بی که مقدس القواد هستند آیا همه را درجه پاکي بريك
منوال است یا آنکه تفاوت در تقدس دارند . و در این صورت آیا

خدا در همه آنها بیک اندازه منزل کرده است و یا آنکه بر حسب پاکي
آنها ظاهر خواهد شد . و نیز معین نکرد که آیا این هیكلهای

قلوب مانند همان هیكل سنکی که خدا بودن خود را در آنجا
و انمود میکرد عبادتگاه ضعیفا و عوام عیسویان توانستند بود و خدای

تعالی در آنها نیز بودن خود را وانمود میکنند یا نه . و نیز بیان
نکرد که فرق میان هیكل سنکی و هیكل دل چه چیز است اگر ظاهر

قلب است که آن نیز از عناصر و از سنخ جسد است و یا آنکه از دل انسانی چیز دیگر مقصودش بوده است ؟ *

عیدها را بسبب قربان شدن عیسی باطل کرد لکن سبب باطل نشدن یکشنبه را نکفت و علت تغییر سبت را یعنی شنبه را يك شنبه بیان ننمود . اگر عیدهای قلبی کافی بود عیسویان چرا عیدهای دیگر قرار دادند و برخلاف توراتی که میگفتی تغییر نخواهد یافت و عیسی برای محکم کردن آن آمد رفتار آوردند ؟ *

از این سخن بگذریم که در این نامه مبنای کار را بر اختصار گذاشتیم . ولیک از صاحب میزان سوالاتی دیگر داریم که جهات و اسباب تبدیل اعمال جسمانی را بروحانی در این چند مطلب گفتی پس علل و معانی اقسام نذرها و آداب مفصله آنها را که در شریعت موسی بود و شما ترك کردید چرا ذکر ننمودی ؟ *

صومها و روزه های عهد موسی را چرا برداشتید اگر صوم باطل شد چرا عیسی روزه گرفت و امر بروزه داشتن کرد و اگر نشد اطوار وضع و کیفیت صوم را چرا تغییر دادید ؟ *

از آنها گذشته این پرهیز را در جای روزه از کجا آوردید عمل عیسی را تحریف کردید شما نیستید که میگفتید تحریف در اقوال مسیح واقع نشد آیا کسی که اعمال چنانی را تغییر بدهد بر تغییر سخن قادر نتواند بود ؟ *

نمازهای متقدمین را چه کردید که همه آنها را باطل کرده نمازهای کونا کون آوردید هرگاه ایمان بانجیل مطلق نماز را باطل کرد حال آنکه عیسی خود نماز میکرد و امت را مأمور بنماز میداشت پس این نمازهای عیسویان چیست و اگر نکرد علت تغییر نمازهای مقرر در تورات چه بود ؟ *

اگر از اینگونه اختلافات آیین عیسویان و توراتیان بشماریم بسیار خواهد بود و مغایرت آیین آنها با یهودان مطلب واضحی است و برای اثبات اینکه نسخ یعنی تغییر حکم در میان شریعت عیسی و موسی واقع است تنها يك تغییر کافی تواند بود حال آنکه در این مقام سراپا

تغییرات را می بینی *

اکنون معنی کلام عیسی را که گفت من برای ابطال شریعت موسی نیامده ام بلکه برای محکم کردن آن آمدم از آقای صاحب میزان باید پرسید و معنی زایل نشدن یک حرف از شریعت را بدوام آسمان و زمین که انجیل خبر از آن داد از او باید تحقیق کرد *

❖ معیار هقتم ❖

از جمله دلائل صاحب کتاب بر انکار وقوع نسخ در شریعت موسی کیفیت خسته است که میگوید خسته در توریة از برای طایفه بنی اسرائیل مقرر گشته بود قطع نظر از اینکه علامت ظاهری بود برای عهدی که در میان خدا و آن طایفه بود نیز نمونه بود از قطع نمودن خواهش نفسانی . و حال بسبب ایمان آوردن بانبیاء قطع خواهشهای نفسانی بعمل می آید ❖ مؤلف سخن را میکشاند بانبیاء بیکه میگوید ❖ در این صورت خسته ظاهری لازم نیست از آثرویی که حال در قلب بطور روحانی بعمل می آید . و برهان این مطلب را محمول بنامه رومیان و قولوسیان چنانکه بیان خواهیم کرد میدارد *

افسوس داریم از اینکه با همه این بیانات خود میگوید انجیل کتب عهد عتیق را باطل نکرد *

چون سخن بدینجا رسید نامناسب نیست امر خسته را و منسوخ بودن و نبودن آنرا در اینجا بفهمیم اگر چه بیان این مطلب در جای دیگر نیز ممکن بودی *

اینکه عهد خسته را تنهابه بنی اسرائیل نسبت داد یا از روی سهو و اشتباه است و یا ملاحظه دیگر ان شاء الله سهو است پس بکوش هوشیاری استماع و فهمیدن این مطلب را آماده باش *

عهد خسته نه در یکجای و دو جای از توریة است بل در جاهای

بسیار عموماً و خصوصاً وارد و تأکیدات در این باب صادر گردیده است *
عیسی علیه السلام که میگویند بسبب آمدن او و ایمان با انجیل او حکم
خته ظاهری باطل شد بالاتفاق مخنون بود با آنکه اگر پای دل
از شهوات موجب بطلان حکم خسته بودی در پای دل عیسی
اسلامیان و انجیلیان متفقند و از آن طرف خود میگویند که آنجناب
خدا بود و پسر خدا بود *

عناد با یهودان را در خارج بگذاریم و تصور کنیم که همچنان عهد
ابدی خدا که با ابراهیم و نسل ابراهیم علیه السلام بسته شد و مانند
عیسی مسیح کسی آن عهد را از جانب خدای بر خود گرفت آیامیتواند
بسختن بی بنیاد باطل گردد ؟ *

برهانی که عیسویان را در ابطال این حکم مؤکد دانی و تحریف کلمه الله
عیسی است دو عبارت غیر کافی بر اثبات مدعا از نامه ها است که * اولاً *
ماخذ آن نامه ها معلوم نیست * ثانیاً * در تحریف اصل و ترجمه
آنها سخنها هست * ثالثاً * خود آن عبارات دلالت بر ترك
خته ندارد سهل است که شاهد بر لزوم خسته است *

راستی کارهای عجیب و حیرت گردنی ازین طایفه می بینیم . و الحاصل
نخست مأخذ و جوب خسته را از توریة یساوریم که اساس کار را دانسته
باشیم *

* در فصل هفدهم از سفر تکوین مخلوقات از توریة است *
پس از آنکه خدای بابر ام نمودار شد در حالتیکه نود و نه سال داشت بوی
گفت منم آن خدایی که بر همه چیز قادر است در حضور من سالک و کامل
باش عهدی میان من و تو خواهم بست و ترابه بسیاری تکثیر خواهم کرد .
آنکه ابرام سجده کرد و خدا با او بسخن درآمد و فرمود هما ناعهد
من با تو این است که تو پدر چندین امتها خواهی گردید و پس از این
نامت ابرام نشده ابراهیم باشد که ترا پدر امتهای بسیار کردم و ترابه
بسیاری زیاد خواهم کرد و امتها از تو پیدا شوند * قبیلها * از تو
ظاهر گردند . و در میان تو و من و نیز با فرزندان تو که بعد از تو آیند

عهدی میگذارم که عهد ابدی باشد و خدای تو و فرزندان تو که پس از تو آیند بوده . ترا و نسل آینده بعد از ترا و ارث دیار غربت خواهم کرد و پروردگار ایشان خواهم بود *

❖ عهد ختنه که ذیل کلمات مزبوره توریة است ❖

آنگاه مرا ابراهیم را فرمود عهد مرا تو و فرزندان تو که پس از تو آیند نگاه دارید و آن عهدی که باید تو و نسلهای آینده بعد از تو نگاه دارند این است . که هر ذکوری از شما ها ختنه شوند غلفه خود را از گوشت ختنه کنند تا آنکه علامت عهد من باشما باشد و اولاد ذکور شما نسلا بعد نسل هشت روزه ختنه نمایند خواه از نسل تو در خانه تو شوند کنند یا از بیگانه زر خرید شما باشند . آنها بی که در خانه شما بوجود آیند یا بقیمت ابتیاع شوند البته مختون بشوند که عهد من در گوشت شما میثاق ابدی گردد . ذکور غیر مختون که پوست غلفه را ختنه نکنند و عهد مرا باطل سازد از قوم خویش منقرض و ابر باد *

اکنون برهان مؤلف را در ابطال حکم ابدی و میثاق دائمی که خدای بر باطل کشته آن نفرین کرد از نامه رومیان و قوا و سیان بخوانیم *
آیت ❖ ۲۸ ❖ و ❖ ۲۹ ❖ از نامه رومیان را شاهد بر مدعای خود میسازد ولی آیت ❖ ۲۵ ❖ همان فصل را نیز پیاوریم که حال باطل کشندگان عهد الهی را واضحتر بینیم *

❖ آیت ۲۵ ❖ هرگاه شریعت را حفظ کنی خنان فایده میدهد اما اگر از شریعت تجاوز کنی خنان تو بغلفه مبدل گردد *

این آیت صریح در لزوم خنان است بعلت اینکه میگوید خنان فایده میدهد نهایت سخن این است که شرطی برای صحت وفایده آن مقرر داشت که مقصود جمع کردن حکم ظاهر با باطن است که هیچکدام بتهایی سود ندهد و این همان معنی است که در دین اسلام مقرر است چنانکه فرموده اند

❖ لا ایمان ظاهرا الا بیاطن * و لا ایمان باطنا الا بظاهر ❖

آیت ❖ ۲۸ ❖ و ❖ ۲۹ ❖ زیرا که یهودی ظاهری یهودی

نیست و خسته که در گوشت شده است خسته نیست اما یهودی آن است
که در باطن یهودی است و خسته آن است که در کتاب نیست
و در معنی با قلب است و مدح اینگونه آدمی از جانب انسان نیست
از جانب خدا است *

به بینید این آیات را که صریح میگوید ظاهر را با باطن مطابق کنید
و قناعت بر یهودی بودن در ظاهر و اختان ظاهری ننماید دلهای
خودتان را از شهوات بازدارید زیرا که خسته حقیقی چنان است .
چنانکه در آیت پیش گفت که اگر شریعت را حفظ کنی ختان فائده
میدهد و کرنه مانند این است که خسته نکرده باشی . که روح
در اعمال ظاهر به اعمال باطنیه است و جسد بی روح زنده نیست
چنانکه روح بی جسد قائم نتواند بود و هر کدام بی آن یکی ناقص
و بتر است . و هر کس عهد ابدی خدای را باطل کند از نسل
ابراهم و از برکت و مبارک بودن که خدا بسبب این عهد ابدی
با ابراهیم و ذریت ابراهیم عطا فرمود بی بهره و بتر باد *
دلیل دوم صاحب کتاب بر ابطال حکم خسته فقره بازدهم از فصل
دوم پولوس نامه است که بقولوسسیان نوشته است و آن آیت
چنان است که ذیلاً آوردیم *

برای اینکه بسبب ختان مسیح جسد گناهان گوشتی را از خود دور
کردید بختانی که در او بادست نشده بود و مخنون شدید *
به بیند پایه سخن اینها را با چه سخنی چگونه عهد خدایی را میخواهند
باطل کنند عیسی را خوب محکم کشنده شریعت موسی دانستند
و آنگونه عهد ابدی را که در خود عیسی جاری بود محض از روی
عناد و جحود با طواریهودی حکم الهی و امر عیسی یا تصریح
در انجیلهایی که خودشان قبول دارند میخواهند بدو عبارت ناقصه
از نامه هایی که میگویند از معلمان و مقدسان است و سند آن نامه را وصحت
ترجمه آن را نیز معلوم نکرده اند سهل است که آن عبارات دلالت
بر عکس مدعای آنها تواند داشت باطل کنند و تباه سازند *

میتوانم گفت که بعد از ترقی افهام و مدارك و فهمیدن مردم محسنات و فوائد خسته را و دانستن اینکه رؤسای مذاهب آنها بعد از عیسی این کار را بی مأخذ و غلط کرده اند البته اسلامیان را تصدیق خواهند نمود همچنانکه مسیو * شارل میزمر * کتابی بزبان فرانسوی در سنه * ۱۸۷۰ * بنام سواره ده قونستانینویل نوشت و در آن محسنات و فوائد اکثری از آداب و آیین اسلامیت را درج کرد و این کتاب را چاپ کرده و منتشر داشت *

* والفضل ماشهدت به الضراء *

حاصل کلام سخن در وقوع و عدم وقوع نسخ بود بحمدالله که صاحب کتاب بی زحمتی بر ما خود دلائل آنرا آورد اگر چه در صورت انکار آورد علی ذلك زیاده بر این در این مطلب بحث نکنیم که مطلب آشکار است فقط در امر خسته که متمسک بنامه هاشد سخنی در خصوص نگارنده نامه هاداریم که گاهی از روی افکار و رأی خودشان بی آنکه مأذونیت از عیسی داشته باشند باعتراف خودشان سخن گفته اند و زاید نیست که در اینجا آنگونه اعتراف را برای نمونه بیاوریم *

* در فصل هفتم نامه پولوس در فقره * ۲۵ * کوید * اکنون در خصوص باکره ها امری ندارم ولیکن مانند کسی که از خدای عنایت حقانی بودن را دریابد رای خود را میگوید . اکنون کان میکنم که بر رأی این تنگی و مضایقه حاضر این خوب است یعنی اینگونه بودن برای آدمی خوب است که چون بزنی تزویج شدی طالب تفریق نباش و چون تفریق شدی طالب آن مباش *

نکته دیگر در اینجا برای عیسویان حقیقت جوی بگویم که این حکم منع از طلاق را پولوس مقدس باینکه از رأی خود گفت باز حکم ابدی و دائمی نکرد . بل محتمل است که از اقتضایات زمانهای آینده آگاهی داشته و این حکم را موقتی آورد و سبب آن را مضایقه حالیه کرد و گفت اکنون را باید اینطور کرد و هم اعتراف نمود که امری

برمن نرسیده است ولی من اینگونه مستحسن داشتم *

❖ معیار هشتم ❖

صاحب کتاب فصل سیم باب دوم از کتاب خود را در خصوص عدم وقوع تحریف در کتب منسوبه بوحی والهام نکاشت و بدکر دلائل این مدعا پرداخت سهل است که از قرآن عظیم الشان آیهائی آورد و سخن را بد آنجار سانید که گویا اسلامیان را در عدم تحریف توریة و انجیل تا زمان ظهور اسلام سخنی نبوده است و این نسبت تحریف را در بعد از آن گفتند و آنوقت که انجیل و توریة منتشر بودند تحریف ممکن نبود پس سخن در تحریف غیر مقبول است *

اما آیات قرآنی را که در استدلال بر مدعای خود آورد که از این آیات استنباط میشود . تا زمان ظهور اسلام کتب مقدسه تحریف نیافتند بعلت اینکه در آن آیات وارد است که بکتب مسیحیان و یهودان رجوع کنید پس معلوم است که آن کتب صحیح بوده اند . اینگونه استدلال از آیات مزبور یا از روی بی اطلاعی و تفهیمیدن آیات قرآنی است یا آنکه بآیین معهود عمدا سهو کرد امید داریم که از روی بی اطلاعی بوده است *

پس در صفحه ❖ ۳۴ ❖ و ❖ ۳۵ ❖ آن کتاب هر دو قسم از آیات را بتدبر و انصاف بخوان و جواب مؤلف را از کتاب خود او بکوی *

اهل ذکر را باهل کتاب معنی کرد و آیت را آورد که ❖ فاستلوا اهل الذکر ان کتم لا تعلمون ❖ ولی ❖ اولاً ❖ غفلت از مثل این آیت کرد که میفرماید ❖ فاستلوا اهل الذکر ان کتم لا تعلمون بالبینات والبر ❖ ❖ ثانیاً ❖ ملتفت نشد بر اینکه اگر مقصود از اهل ذکر اهل کتاب بودی بهمان عبارت اهل کتاب آوردن بهتر بود زیرا که این عبارت باعث میل کردن اهل کتاب بر دین اسلام میشد ❖ ثالثاً ❖ هرگاه

قبول کنیم که مقصود اهل کتاب است از عبارت اهل ذکر که در مقابل اهل نسیان است استنباط میشود که این سؤال از کسانی تواند بود که بشارت های عیسی و اوصیای حقیقه عیسی را که بو سایط اهل ایمان رسیده بود فراموش نکرده باشند مانند عبدالله سلام و اصحاب او و امثال ایشان و دقایق کلام الهی را در اینگونه بیانات توان دیدن در ضیافتها و مهمانیها و نسبت های نالایق بر اندیا و اولیا علیهم السلام *

این آیات را نیز مؤلف اعتراض آورده و میگوید اگر قبول کنیم تحریف کتب مقدسه را از این آیات معلوم است که سخن در وقوع تحریف پس از ظهور اسلام است اکنون آیات را در اینجا بنویسیم

❖ دو آیت از سوره البقره است ❖

❖ یابنی اسرائیل لاتلبسوا الحق بالباطل و تکتموا الحق و انتم تعلمون ❖

❖ اقتطعمون ان یؤمنوا لکم و قد کان فریق منهم یسمعون کلام الله ثم یحرفونه من بعد ما عقلوه و هم یعلمون ❖

❖ آیت سیم از سوره البینه است ❖

لم یکن الذین کفروا من اهل الکتاب و المشرکین منفکین حتی تأتیهم البینه رسول من الله یتلو صحفا مطهرة فیها کتب قیمه و ما تفرق الذین اتوا الکتاب الا من بعد ما جاثمهم البینه *

در عدم دلالت آیات مزبوره بر مطلب صاحب کتاب محتاج بشرح و بسطی نیستیم و مطلب آشکار است در آیت اولی مؤلف صدر آیت را تحریف آورد لفظ یابنی اسرائیل در آیت کریمه نیست و از یک آیت بیشتر آن را برداشته در آنجا گذاشت آنهم ان شاء الله از روی سهواست *

از هیچکدام از آیات فوق عدم تحریف در تورات و انجیل تا زمان ظهور اسلام مفهوم نتواند شد فقط در نزد اسلامیان این معنی مسلم است که در نزد اهل علم از یهود و نصاری آثار و اوصاف و علامات و سمات حضرت ختمی مآب علیه السلام چه از روی بقیه کتابهای خودشان و چه از بیانات شفاهیه اوصیا و اوصیای اوصیا و صالحان عیسویان

مشهور و معلوم بوده است بخویکه هرگز بحال انکار آنحضرت را
نداشتند مگر بغضاد و پرده کشی بر آنچه داشتند همچنانکه یهودان
در انکار بر مسیح باوجود دانستن اخبار او و شناختن او کردند *

❖ قل ما كنت بدعا من الرسل ❖

در ❖ آیت نخستین ❖ آنها را از تبلیس کردن حق بیاطل و کتمان
حق بعد از علم نهی فرمود *

در ❖ آیت دوم ❖ بیان حال لجساج و تحریف یهودان است
که ❖ اولاً ❖ هفتاد کس که همراه کلیم بخدای بطور رفتند
و توریة را آورد طایفه از آنها یهودان گفتند که این احکام را
خدا بموسی نازل کرد لکن فرمود هر کدام را که میتوانید وی
خواهید بعمل بیاورید و هر چه را نتوانید ترك کنید ❖ ثانیاً ❖ يك
فرقه از یهودان از زمان موسی تا زمان اسلام در کار تحریف بهر قسمی
که میتوانند دروغ نمی کردند این است که خدا فرمود همچنان
ملتی باشکال ایمان آورند آیا طمع میکنید که بشما ایمان بیاورند و حال
آنکه يك فرقه منتخب شده از آنها آنگونه تبلیس کردند و حق را
دانسته کتمان نمودند . که همیشه آنچنان فرقه در میان آنها
بوده اند *

در ❖ آیت سیم ❖ میفرماید اهل کتاب و مشرکان میدانستند
که پیغمبر موعودی بعلامات و آثار معلومه خواهد آمد و تا آن پیغمبر
نیامده بود اذعان داشتند تا آنکه آنحضرت ظاهر شد آغاز بر انکار
کردند و میبایست هم بکنند که از ریاست و برتری و جاه گذشتن سخت
دشوار است همچنانکه یهودان در حق عیسی کردند

صاحب کتاب سبب تحریف و وقت تحریف و کیفیت تحریف را از اسلامیان
سوال کرد . سبب تحریف همان تسلط شریر یعنی شیطان و نفس
اماره بسوء و ظلمت عالم خاکی و غلبه هواها و خواهشهای نفسانی بر بنی
آدم است که اسباب و علل این مطلب را در این نامه مشروحاً نتوانیم
آورد و علی الاجمال همین وضع جهان و اختلافات امم و ملل و برداشته

شدن عظم و اعتبار در امر دین از میان مردم و بالخصوص نمونه‌هایی که در لجاجت و انکار حق در هر زمانی از کتب توارینخ و سیر فهمیده و درجه نادانی وجهات اقوام گذشته که میدانی و انقلابات کونا کون که بجهت لشکر کشیها از جانب سلاطین و پادشاهان و ظهور هر گونه فساد ظاهری و باطنی در میان اقوام و رؤسای آنها و سایر جهات که باندک تبع توانی دانست و بعلت اجرای آیین امتحان و اختبار که سنة الله از آدم تا خاتم بر آن جاری است وقوع تحریفات و تغییرات در کتب آسمانی بوقوع پیوست همچنانکه اکنون يك نسخه اصلیه که از قلم صاحب کتاب جاری باشد از این کتب عهد عتیق و جدید و نامه‌ها و رساله‌های حواریان نیز در دست نداریم تا با اصل توریة و انجیل و غیره چه برسد * اگر انصافی کنی این مطلب در غایت وضوح است و اما وقت و کیفیت آن پس بجهت دانستن اسباب و مقتضیات تحریف محتاج به تعیین وقت و کیفیت آن نیستیم زیرا که در هر وقتی بهر قسمی که ممکن بود یا آنکه حادثه اتفاق افتاد تحریف دادند و تباه کردند *

نه اینکه تنها اخبار پیغمبر آخر الزمان علیه الصلوٰة والسلام را محرف داشتند بل در تمامی فقرات تحریف واقع شد از توحید خدای و بیان اسماء و صفات الهیه و در اطوار شرایع و مقامات انبیا و اولیا حتی در توارینخ و حکایات چنانکه متن کتب شاهد بر این مطلب است و بعضی از نمونه‌های سخنان ناشایست را که هرگز کلام الهی را با آن مضامین نتوانیم شناخت برای تو آوردم و بعد از این نیز در آشنای بیانات بمناسبت خواهی شنید *

سخن دیگر در ترجمه‌ها است که بعضی از اختلاف تاریخی را از توریة در نسخه‌های عبرانی و یونانی و رومی و غیر آنها دانستی حال آنکه تاریخ مطلبی نیست که فائده و ضروری از آن حاصل گردد *
نمیدانم بعد از همه بیاناتی که در این نامه آورده شد اهل بصیرت و انصافی را سخنی در وقوع تحریفات در کتب عهد عتیق و جدید

اصلاً و ترجمهٔ باقی ماند یا آنکه از این مطلب بگذریم *
 گویا برادر پروتستانی را بعزت انسی که بسختن خود دارد و دل او را
 بحسب این انجیل و توریة برای اجرای مقصود خود پر کرده و هنوز سخن
 باقی است ولی من قادر بر تقلیب قلوب و تحویل احوال نیستم و این
 امر را برخدای توانا واگذاریم و هدایت کمره‌هان را بتوفیق او تعالی
 محول دانیم *

❖ والسلام علی من اتبع الهدی ❖

اینکه مؤلف گفت اسلامیان بایستی معین نمایند که جاهای تحریف شده
 در توریة و انجیل و مانند آنها کدامست اکنون ما از او توانیم پرسید
 که مواضع تحریف نشده در آن کتب کدام است . بلی هرگاه اصل
 کتب بوجود نسخه‌های اصلیه و اتصال سند و تصدیق پیغمبری
 آنها را ثابت میبود میتوانستیم زحمت کشیده یکی یکی تحریفات را
 زمانا و کماو کیفا معین نماییم . لکن جله آن کتب اگر برای ما مجهول الحال
 نیز باشند در آنصورت تکلیف مادر تصدیق و تکذیب معین و محدود
 باشد با آنکه حال کتب بر ما غیر مستور است . و در صورت مجهول الحال
 بودن ❖ اولاً ❖ آنچه در بیانات خداشناسی و اسماء و صفات
 الهیه موافق توحید حقیقی و تقدیس و تنزیه واقعی است توانیم گفت
 که از کتب مقدسه اخذ شده است *

❖ ثانیاً ❖ در خصوص اطوار و صفات انبیا و اولیا آنچه را
 که بیان مقامات عالیّه آن مقربان حضرت معبود تعالی است نیز
 مأخوذ از کتب آسمانی توانیم دانست و آنچه را در این دو مطلب
 برخلاف آنچه گفته شد در آنها پیدا کنیم الحاقی و محرف خواهیم
 انکاشت *

و همچنین در سایر آنچه متعلق بامر دین است هرچه لایق شان خدایی
 و موافق با جماعیات اهل کتاب و اسلامیان است جله آنها را از کتب
 آسمانی مأخوذ توانیم شمرد *
 و آنچه دایر بامر دین و آیین نیست از قبیل حکایت و تواریخ از آنها

نیز آنچه متضمن نسبت نالایقی بشما و مقربان خدا نیست قبول کنیم
و غیر آن را مردود و معمول دانیم چنانکه بعضی از نمونه های مطالب
مذکور را سابقا آوردیم و لاحقا خواهیم آورد مانند مستی
و زنا کردن و طوطی علیه السلام با دختران خود و مانند ارتداد و عبادت اصنام
سایمان علیه السلام با غوای زنهای او و امثال اینها بخوبی که در نهایات
میزان آخرین نیز خواهی شنید . پس ای مؤلف هر گاه جویای راه
حقیقت هستی بی غرضانه در حال کتب نظر کن و تکلیف خود را بدان
که فردا در محضر عیسی و جله انبیای تو محاکمه کنیم و شرمناک
شوی و هوا خواهان تو از تو تبری جویند و کسی شفاعت ترا نکند
زیرا که حجت را دیدی و سخنان خود را سنجیدی *

❖ معیار نهم ❖

در معیار چهارم از میزان نخستین گفته شد که صانع تعالی با اقتضای الهیت
و ربوبیت در طبق قدرت و علم وجود خویش و وجود انسانی را برای آیت
شناسایی خویش **مکامل** مطلق آفرید و او را آینه جلال
و جمال و مظهر صفات قدس و اوصاف کمالیه خود ساخت و آن
انسان را در عالم اول معرا از نواقص و عیوب کرد و مزه از معاصی
و ذنوب داشت *

صاحب کتاب در اثبات انحصار نجات و شفاعت بر عیسی علیه السلام
سخنان پریشان آورد **اگرچه** معنی پیغمبری و مبعوث بودن
آنجناب را بر بنی اسرائیل از نص انجیل انکار نمیتوان کرد و رفع
پریشان کوبی در حق آنجناب را خواهد نمود . لکن چون میزان الحق
بنی آدم را در کما هکاری دانست و جله بشر را غیر معصوم ساخت
و یک شفاعت کننده عمومی که نجات جهان را مالک باشد از غیر
نوع بشر لازم شمرد . و بنا بر این مقدمات جناب مسیحی را زاده خدا
و در مرتبه الوهیت گفت . لهذا تحقیق این مطلب را برای یادآوری

برادران روحانی زاید شمرده نخست از پایی انسان در مفتوح این معیار
آغاز بسخن کردیم *

در پایی و عصمت وجود انسانی و کامل بودن در بدایت خلقت
صاحب کتاب باما موافقت کرد چنانکه در صفحه ❖ ۷۰ ❖ کتابش
بعد از ذکر آیات بسیار از توریة و انجیل در این خصوص و درباره آفریده
شدن انسان بصورت خدای برای آنکه بر طیور و حیوانات بریه و بحریه
و جمله جنبندگان در روی زمین و در روی زمین حکمرانی کند میگوید *

پس از این آیات استنباط کلی حاصل میشود که آدمی از ید قدرت
خالق خود پاك و نيك و بی گناه بوجود در آمده است و شباهت خود را
که خدای تعالی در وقت خلقت آدمی باو مرحمت فرموده بود تأویل
معنی آن شبیه باین طریق است که انسان در آن وقت از گناه و مرگ
و ناپایی قلب و از خواهشها و هوسهای بدواز ضعف روح و جسم
آزاد و بری بوده است و خدا را در کمال کاملیت شناخته و دوست داشته
و خوشحالی خود را محض در رضای او داشته است چنانکه محض
خدای خود را میشناخت و محض او را دوست میداشت و محض
او را طالب بود و بس و در اینحال که آدمی خدای خود را چنین شناخته
و دوست داشته و در او بخت یافته و روحش از قدرت و معرفت
و پایی مملو گردیده بود که کویا نقش صفات الهی گشته فادر
بود که بر تمامی مخلوقات عالم ریاست و حکومت نماید انتهی *

از بحث توحید و فوائد ایجاد و بالخصوص از این همراهی که صاحب
کتاب در بیان سخن باما کرد و موافقتی که باما نمود و از کتب متقدمین
و متأخرین دلائل آورد کامل بودن و پایی و عصمت مطلق انسان
در بدایت ایجاد و استعداد او بر تدبیر و تصرف در مخلوقات که دون
از رتبه او هستند بطور بداهت معلوم گردید *

اکنون باعتقاد صاحب کتاب که جمله انسانها را ناپاك و گمراه و بدکار
میگوید و یکدو عبارت نارسا از نامه ها که مخصوص اهل روم
که مخاطب با آن نامه میتوانند شد و مانند آنها را آورده استدلال

بر بطلان مقصود الهی از آفرینش انسانی که مکرترین آفریده
های او است میکند نظر باید کرد *

﴿ در فصل دهم مر قس ﴾ از قول عیسی گوید حقا بشما میگویم که هر کس
مانند معصوم ﴿ یعنی صبی بی گناه ﴾ ملکوت خدا را قبول نکند داخل
بدرون ملکوت نخواهد شد ﴿ پس کاهکاران بنص عیسی از ملکوت
بیرون باشند عبارت توریة را که خود شاهد بر مطلب نخستین آورد نباید
فراموش کرد باشد که خدا فرمود انسان را بصورت خویش میافرینم
تا آنکه سلطنت در روی زمین و حیوانات آب و خاک و هوا نماید یعنی
مقصود من از این گونه آفرینش این است و این آفرینش چنان عظیم
از آفرینند، قادر مهمین هرگز باطل نشود و بنامه های مجهول الحال
و المال منسوخ نکردد *

اگر مطلب این است که خدا برای پیدا کردن صفات و اسماء و اوصاف
شناسایی خویش انسان را آفرید پس ازان باعتقاد صاحب کتاب
چنانکه در صفحه ﴿ ۷۲ ﴾ گوید شیطانی که مخلوق از ظلمت بود
پیداشد و اراده و مقصود خدا را کلیا بر هم زد و انبیا و اولیا را کراه
نمود حتی عیسی مسیح الله را باز بجهت خود کرد و او را بالای بام برد و گفت
اگر تو سر خدا هستی خود را از اینجا بزر انداز و از اینجا او را بالای
کوه بلندی برد و همه عزت و ممالك جهان سال
بروی نمود و گفت اگر بر من سجده آوردی جمله اینها را بتو دهم
و از اینگونه کارهای ناشایست بخدای خدا و صفات کمالیه او تعالی
پس هرگاه چنان است آنچنان خدای نیز شایسته خدایی نتواند بود
و تعالی عن ذلك علوا کبیرا *

الحاصل انسانی که خدای توانا او را بصورت خویش آفرید و مجمع
کالات ظاهریه و باطنیه اش ساخت و او را بیای و قدس مطهر تقدیس
و تعجید کرد و هیکل توحید و آیت تفریدش داشت چنانکه در میزان
نخستین از این کتاب مستطاب اشارت بر آن شد باید فهمید که علت
حدوث آلودگی و ناپایی در او چیست و سبب محجوبی او بحجابات ظلمات

و کدورتها کدام است *

حکما و دانشمندان را در میدان بیان این مطلب تسکا و رسخن لنگ است و مجال ادراک تنگ مگر آنکه از وحی آسمانی دریابند و بیان این مطلب را بالا طرف کسانی توانند کرد که خلقت اولی را تغییر نداده اند و در طبق مقصود خدای توانا باین عالم ادنای بشریت آمده و شاهد بر خلقت آسمان و زمین و آفرینش موجودات شدند و راسخ در علوم الهیه گردیدند و ایشان وحی و کلام ناطق و تکوینی خدای هستند و تحریف و نسخ در آنها جاری نتواند بود. و هر چه گویند مطابق وحی است بل عین وحی است *

دیگر از عهده بیان اینگونه مطلبی که سر مبداء و معاد اشیاء و کاشف اسرار و اطوار مذاهب و ادیانست کسانی توانند برآمد که علم را از مأخذ آن اخذ کرده و متعلم از وحی الهی یعنی کتاب تکوینی تحریف نشده خدای تعالی باشند. و بجز از این گونه عالم و متعلم از آن عالم که مظهر عالیت خداست دیگر مردم سر این مطلب بزرگ را نتوانند گفت *

میفرمایند ان الناس ثلثة عالم ربانی و متعلم علی سبیل نجات و همج رعا ع اتباع کل ناعق یمیلون مع کل ریح لم یستضیوا بنور العلم ولم یلجؤا الی رکن وثیق *

رمزی از این سر عظیم را در نخستین میزان از این نامه شنیدی و با وجود کمی آگاهی که مرا است و علایق و عوایق زمانم احاطه کرد و وضع نامه را نیز بر اختصار گذاشتم از آوردن تعلاتی که از عالمان ربانی بقدر خود فهمیده ام از شرح و بسط دادن در این مطلب اعتذار میکنم و همینقدر را میکویم که بیان اینگونه اسرار در نزد علمای اسلام پیدا تواند شد و هر کس طالب باشد پیدا تواند کرد *

❖ آب کم جوشنکی آور بدست ❖ تا بجوشد آب از بالا و پست ❖ بر سر سخن رویم که مقصود از دست نرود. مؤلف نجات را بمسیح منحصر کرد و دلائل نارسا از انجیل و نامها که حال آنها و ترجمه های آنها

واختلافات در آنهارا اجمالا دانستی وارد ساخت *

چون در این نامه اساس استدلال ما از سخنان خود صاحب کتاب است لهذا گذشته از منطق انجیل حاضر که مسیح بطور انحصار گفت من فرستاده نشده ام مگر بر کشدگان خانه اسرائیل و همچنین پیغمبری را مرد خرد مند نجات دهنده جهان بل نجات دهنده انبیا و رسل نتواند گفت *

از این مؤلف عبارتی دیده شد که از صفحه هفتادم از کتابش اکنون آوردیم که در مقام بیانات اطوار انسانی در آغاز ایجاد گفت که * انسان در آن وقت از کما، و مرک و ناپاکی قلب و از خواهشها و هوسهای بد و از ضعف روح و جسم آزاد و بری بوده * پس از او می‌رسیم که از این بیانات تو و بیاناتی که در ذیل این سخن در ظهور ناپاکی و بگی و معاصی در تمامی انسانها آوردی آشکار میشود که العیاذ بالله تعالی این گونه ناپاکی و اعوجاجها که در وقت اول انسان را نبود در مسیح علیه السلام نیز جاری شده باشد بعلم اینکه کفّی در آن وقت مرک و ضعف روح و جسم نبود و باعتقاد خود و انجیل حاضر عیسی را ضعف جسم و مرک عارض شد و چون اینها عارض شد بقاعده بیان خودت نگاه و ناپاکی قلب و خواهشها و هوسها و مانند اینها نیز طاری بر آنجانب خواهد بود پس فرق میان او و سایر انسانها چه خواهد شد و چگونه او را خدا پسر خود خواهد دانست و چگونه جهان و جهانیا را بل اولیا و انبیا را نجات تواند داد *

آفرین بر شما خوب مسیح ستایی کردید چه می‌گوی ای مؤلف ای هدایت کننده مسلمانان براهی که هنوز خود در آن راه گمراهی * ای خرد مندان چگونه توانید گفت که خلقت خدای حکیم توانا و مقصود او تعالی از آفرینش باطل شد و خاصان و مقربان او و انبیا و اولیا و دوستان او ناپاک شدند و کاهکار آمدند با آنکه هدایت جهان در دست ایشان است و نمونه تقدس و صفات کماله خدای

وجود پاك ایشان است *

در کتب لفظیه و حر و فیه بمحافظت خدای تمسک جستی و وقوع تحریف و نسخ را از آنها بکلی انکار کردی انبیا و اولیا که خدا را کتبهای تکوینیه هستند و مقصود خدا از آفرینش جهان وجود پاك ایشان است که ایشان صفوة الله هستند چگونه وقوع تحریف و تغییر و عوض کدو رات و ظلماتها را در ایشان روا داشتی راستی اگر تعقل کنی از حضور ایشانست شرم آید و از این نسبتهای ناشایست در حق ایشان در کذری *

ای مؤلف اینکه مسیح نماز میگذارد و استغفار میکرد و پیغمبر ما طلب مغفرت نممود و همچنین از انبیا و اولیا یا در حق ایشان سخنانی که موهم کاهکاری است ظاهر میشود نه چنان است که امثال ما ناقصان میفهمند کاهکاری ایشان بیان تعلق بعالم اجسام و رفتار بمقتضیات جهان خاکی و معاشرت با ناقصانست که باقتضای منزل بایستی بخورند و بیاشامند و تحمل از ناملایمات این جهان کنند و استغفار ایشان تعبیر از اشتیاق بحضارت قدس و مقامات انس و خلوت با محبوب و رسیدن بمطلوب است *

ایشان علیهم السلام را برتری از عالم بشریت است که این مقام نسبت بعوالم علویه که ایشانرا منازل حقیقیه است بمنزله معاصی تواند بود و حکمت خدای برای هدایت و ارشاد آدمیان و رهایی دادن ایشان از تاریکی و رسانیدن ایشان بدرجات کمال بر این جاری شد که ایشان علیهم السلام پایه نقصان گیرند یعنی بعالم بشری آیند و لباس آنها را بپوشند و از جنس ایشان باشند و بزبان ایشان سخن کنند و مانند پدری که طفل را زبان آموزد تی تی پایی گویند تا آنها را سخندانی آموزند از حیوانیت برتری دهند ایشان را ناطق سازند و نه تنها بزبان بلی وجود آنها را ناطق از قدرت و علم و حلم و دیگر صفات الهیه سازند همچنین که عیسی حواریان را کرد پیغمبر ماسلمان عجم را ناطق نمودند تنها ناطق فرمود بل او را عرب کرد یعنی صفات

کمالیه الهیه را مظهر و مظهر ساخت و از آنجا ترقی داد و او را داخل
برزمره اهل بیت نمود و در جله سرورهای که بشارت تولید
ایشان را از نسل اسمعیل خدای بابراهم داده بود بشمارش آورد
و او را مصداق آیت تطهیر کرد و خوارق عادات و کرامات بسیار
از دست آنجناب جاری داشت *

و اگر بخواهی تفصیل این مطلب و معنی نسبت کلاهکاری و استغفار
انبیا و اولیا را بفهمی ما را محتاج بتهید مقدمات چند و بیان مطالب
دیگر خواهی کرد بآنکه این بیان از موضوع مطلبی که ما را در میانه است
بیرون است *

❖ معیار دهم ❖

از بیاناتی که تا کنون از توحید صانع ازل و صفات کمال و تنزیهات
او عزوجل و از دلائل واضحه که در وقوع تحریفات بل مجعول
و یا مجعول الحال بودن کتب متداوله در دست طوایف عیسویان
شنیدی و از براهین قویه که در بطلان معنی تثلیث و نسبت الوهیت
بمسیح یا غیر مسیح گفته شد جواب سخنان بی اساس صاحب کتبا
که در این مطالب در باب اول و دویم از کتاب خود نوشت با سانی
خواهی دانست اکنون در این معیار آخرین از سیم میزان این نامه
فهرست مانندی برای تسهیل بر افهام برادران روحانی مرتب
داریم *

دعوی اقرار قرآن بصحت و کلام خدا بودن انجیل و توریة باطل
شد *

عدم مطابقت مطالب توریة با انجیل آشکار گردید *

وقوع نسخ در توریة بسبب انجیل واضح آمد *

تحریف یافتن توریة و انجیل در هر زمانی بانحاء مختلفه سمت ثبوت
یافت *

علت و سبب تحریف کردن یهود و نصاری کتب آسمانی را گفته شد *
 بدایت حال انسان و راه پای و تقدس ظاهر و باطن در انبیا و اولیا
 بدرجه وضوح رسید *
 عدم انحصار نجات بعیسی علیه السلام و شمول معنی شفاعت برجله
 مقربان الهی معلوم شد *

❖ تنبیه ❖

اینها مطالبی است که میزان الحق پروتستانی عنوان کرده در آنها
 سخن گفته است و کرنه در این مختصر نامه باوجود همه پریشانی
 حواس و کربت و اضطراب و قلت بضاعت که این عبد گرفتار
 بعلاق و امراض را بود نمونه از مطالب عالیه و سخنان بسیار بلند
 از آنچه بغضایات الهیه از اثر تعلیمات عالمان و ربانیان داشتم بیاری
 خدای آوردم و خدای را کواه میطلبم که همه بانصاف نکاشتم و دوری
 از اعتساف خواستم و هم خداوند راست هر آنچه برآستی گفته شود *
 ❖ کاین همه آوازه ازشه بود ❖ ❖ کرچه از حلقوم عبدالله بود ❖
 در این معیار از نخبه سخنان صاحب کتب که در الوهیت عیسی گفت
 از صفحه ❖ ۱۱۴ ❖ اوستخنی بیاوریم و مزید آگاهی از آگاهی
 اوجویم و متن عبارت مذکوره او این است *

و بنا بر این مدعا که بسوع مسیح واسطه و شافع سلسله انسانی است
 او بخدا دعا ❖ یعنی نماز ❖ و مناجات و شفاعت کرده است
 و همه این گونه افعال که از مسیح صدور می یافت بنابر تقاضای
 بشریت او بود نه بنابر الوهیت و اگر در خصوص این مدعا سؤال نمایی
 که آیا چگونه ممکن است که الوهیت و بشریت بهم ملحق شود پس
 من هم از تو سؤال می نمایم که چگونه ممکن است که روح و جسم ملحق
 یکدیگر بوده باشند چنانکه در وجود انسانی تألیف یافته اند جواب
 این سؤالها این است که حکیم علی الاطلاق بهمه چیز قادر است
 و هر چیزی را که می نماید از روی حکمت خودش میباشد و بحث
 بحکمت خدا وندی محض غرور و کم خردی است و از برای آدمی

همینقدر کافی است که بداند این مطلب در کلام خدا بوضوح پیوسته و ثابت گردیده است *

اهل اسلام یعنی موحدان و خداشناسان حقیقی از ملاحظه الفاظ و عبارات مذکوره صاحب کتاب مقتدر بر جرح و ابطال مدعای او توانند بود و محتاج باقامت برهائی از خارج نخواهند شد مع ذلک برای مزید بیان و اشارت بعنوان جواب مبادرت بسخن کنیم * این مطلب را در معیار هفتم از میزان دوم در جواب سخن پروتستانی بمسلم که میگفت امر تثلیث سر نیست از اسرار الهیه و کسی را نمی رسد که در انقیام گفتگو کند بنحو اجمال بیان کردیم . و چون در این خصوص اصراری دارند مانیز ناچار از افزودن بر بیان خویش خواهیم بود *

﴿ ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة ﴾

چون اهل تثلیث کلمات مسیح را در کتابهای خودشان گواه بر عبودیت و خضوع او و بیان توحید خدا و نفی اله دیگر یافتند چنانکه جمله انبیا را عادت بر این منوال جاری بود و از آن طرف نیز میخواستند که به تبعیت و رغم یهود که عزیر را پسر خدا گفتند مسیح را پسر خدا گویند و عبارتی دیگر بر آن بیفزایند و بگویند عیسی خدا است و خدا عیسی است و خدا ثالث شده است ناچار شدند از آنکه آئین باب را در وجه قرار دهند آیات خضوع و خشوع و عبودیت انجیل را حیل بر بشریت او کشند و آیات مجهولة الحال دیگر را که بسیاری از آنها نیز گذشته از امر تحریف دلالتی بر مدعای ایشان ندارد بجنبه الوهیت عیسی محمول دارند چنانکه از مطالعه بیانات صاحب کتاب این معنی ظاهر است *

نخست معنی قدرت خدای را بر همه چیز بفهمیم پس از آن حکمت او را که نمیتوان از آن پرسید بدانیم تا آنکه گفتههای این مؤلف دانسته شود *

خدای توانا قادر بر همه چیز هست ولی همه چیزی قابل تعلق قدرت خدای نتواند بود *

این عالم اجسام که تمامی این جهان محسوسات است در میان پوست

نظمی یا جوی نتواند گنجید *

خدای را اول مخلوق بجز آنکه در آغاز آفرینش اینجهان آفرید نتواند بود و هر چه آفریده شود در اینجهان است و در بعد از نخستین مخلوق اینجهان خواهد بود *

وجود شریکی مر خدا را متعلق قدرت نتواند بود تکون خدایی دویم از قدرت خدا صادر نتواند شد زیرا که دویم متکون شده به قدرت خدای خدا نتواند شد *

دیگر و اضحتر کنیم دبر و ز محدود و جهات دبر و زی امر و ز نتواند کردید جسم محدود جسمیت غیر قابل ابعاد سه گانه که طول و عرض و عمق است نخواهد شد *

و امثال اینگونه نمونه ها که هرگز ممکن نیست متعلق قدرت شوند لایعد و لا یحصی است پس معنی قدرت را باید فهمید . و قدرتی که در مقام تعبیر از ذات خدا آورده میشود همان ذات خدا است . و علم که گفته میشود همان ذات الهی است . و همچنین است تمامی صفات ذاتیه خدا که بی تعدد جهات همه تعبیری است از کمال وجود مقدس باری تعالی *

﴿ اسماء و تعبیر و صفات تفهیم ﴾

پس قدرت و علم و مانند آنها را که متعلق بموجودات خلقیه گوئیم ذات قدیم الهی نیست . که ذات ازل بر مخلوق وارد نشود و واقع نگردد و تعلق نکبرد . نمی بینی که علم خدا را از دانستن شریک نفی کنیم *

﴿ اتبزن لله بما لا یعلم فی السموات و لافی الارض ﴾

قدرت بر حلول در بشر نیز همین حکم را دارد اگر مبنای کار بر آنچنان حلول و اتحاد باشد پس خدا نیست و مانند یکی از مخلوقات است و در میزان نخستین دانستی که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق آن ممتنع باشد و آنچه در مخلوق ممتنع در خالق تواند بود *

گذشته از اینها آنگونه حلول و اتحادی را که میگویند در عیسی شد آیا این کار نیک بود باید . یعنی حلول کردن در بشر امری است راجح و شایسته بخدایی ازل تعالی و یا آنکه این امری است مرجوح

و نالایق بحضرت او . اگر قسم اول است پس میبایست خدا این کار را تنها در حق يك بشر نکند بلکه سنت الله را بر این جاری سازد که در بشر های بسیار حلول کند و با آنها متحد باشد بعلم اینکه کفّی این کار نیک است و خدا قادر بر همه چیز است و کار نیک را صانع قادر البتّه ترك نکند زیرا که بند گان را بسبب ترك نیکوکاری مسئول و مؤاخذ میدارد *

﴿ انا امرون الناس بالبر وتنسون انفسكم ﴾

حلول در بشر سهل است که در کمترین مخلوقات خویش نیز برای اظهار قدرت و لطف خود میبایست حلول کند *
و اگر این کار نیک و راجح نبود پس خدا را مزه از کار بدو زشت باید داشت خصوصا در حق خاصان خویش *

حیرت از گفتارهای متناقضه اینها دارم از یکطرف خود را موحد گفتند و از تغییر و تبدیل ذات خدا را مزه آوردند و از طرف دیگر اینگونه تغییرات و تبدیل در ذات او را جایز دانستند . بمیدانم چه میگویند خدا را حال حلول به بشریت عیسی غیر از حال عدم حلول است و حال پیش از اتحاد با او مغایر با حال بعد از اتحاد است . و تو خود در اول کتاب و جاهای دیگر از میزان الحق خود این عقیدت را باطل دانستی پس یکی از این دو مطلب را غلط کفّی . و چون بدلائل توحیدیه تغییر و تبدیل در ذات ازل تعالی نیست ناچاری از اینکه از دعوی حلول و اتحاد در ذات واحد الهی در گذری و بشر را جای حلول ذات خدای نکویی *

اما دلائل لفظیه که از انجیل و غیره آورد دلائلی است که هیچ خردمند صاحب ادراکی آنها را مأخذ حلول و اتحاد ازل تعالی با جسمانیات نتواند کرد *

هر گاه عباراتی است که میگویند از مسیح شنیده شد که گفت من در پدرم و پدر در من است و من و او یکی هستیم و معنی آنگونه سخنان را بر فرض صحت آنها دلیل خدا بی مسیح دانسته ذات مقدس ازل را

با آرایش حلول و اتحاد منسوب داشته اند امثال آنگونه عبارات را
در حق شما کردن و حواریان عیسی نیز نقل کرده اند و در انجیل
خودشان نوشته اند *

اینک ✽ در فصل هفدهم انجیل یوحنا ✽ از قول مسیح آورد تا آنکه ای
پدر همه یکی شوند و چنانکه تو در من هستی و من در تو ام ایشان ✽ یعنی ایمان
آورندگان بمسیح ✽ نیز یکی در ما شوند تا آنکه جهان بدانند که تو مرا
فرستاده و عزتی را که بمن دادی با آنها دادم که یکی شوند چنانکه
ما یکی هستیم من در آنها هستم و تو در من هستی تا آنکه جهان بدانند
که تو مرا بعث کردی و چنانکه مرا دوست داشتی ایشان را دوست داشتی *

نیز ✽ در آن فصل انجیل است ✽ که من کلام ترا با آنها دادم و جهان نشنید
بایشان کرد زیرا مانند اینک من از جهان نبودم ایشان نیز از جهان نبودند
و هم ✽ در آن فصل است ✽ که ایشان از جهان نیستند همچنانکه من
از جهان نیستم ایشان را بحق خود تقدیس فرمای کلام تو ✽ یعنی
وعدۀ تو در حق ایمان آورندگان ✽ حق است چنانکه تو مرا بجهان
فرستادی من نیز ایشان را بجهان فرستادم *

✽ در فصل اول نامه نخستین یوحنا است ✽ آنچه را که دیدیم و شنیدیم
بشما بیان میکنم که شما با ما متحد باشید و فی الحقیقه اتحاد ما با پدر و پسر
او عیسی مسیح است ✽ نیز در آن فصل است ✽ اما اگر مانند او که
در روشنا نیست در روشنایی است رفتار کنیم بایکدیگر متحد هستیم *

✽ در فصل چهاردهم از انجیل یوحنا است ✽ باورندارید که من در پدرم
و پدر در من است آنچه شما میگویید از خودم نیست بل پدری
که در من است ✽ و عبارت دیگر ✽ در من ساکن است بعمل
آورد ✽ نیز در آن فصل است ✽ در آن روز بدانید که من در پدرم
و شما در من هستید و من در شما هستم *

✽ در فصل ششم نامه افسوسیان است ✽ خدا و پدر همه یکی است
که او بالای همه است و با همه است و در همه است ✽ و در فصل ششم
نامه قورنتوسیان است ✽ شما هیکل خدا هستید *

از اینگونه عبارات که دلالت بر اتحاد و حلول ازل تمالی در حواریان و تلامذ عیسی بل در جمله ایمان آورندگان بمسیح تواند داشت در جمله انجیل لایعد و لایحصی آورده اند پس اگر این فقرات را که برای نمونه آوردیم و مانند آنها را در حق عیسی علیه السلام بمعنی الوهیت او و اتحاد و حلول خدا در آنجناب بدانیم پس همه خدا هستیم و خدا در ما است و مادر خدا و در مسیح شدیم و مسیح در ما شد و در خدا شد *

اکنون برادران را بیا کاهانم از موزآن کلام حقیقی الهی که در اصل و ترجمه آن تحریف نتواند بود بیشتر گفتیم که گذشته از دیگر گونه تحریفات و جعلیات که در کتب آسمانی کرده اند خطاهای بسیار در ترجمه ها شده است که بعلمت مقاصد باطله مترجمان ❖ اولاً ❖ و بسبب ممکن نبودن بیان اصل مطلب با ترجمه ❖ ثانیاً ❖ در کار است و شاهد خطای ترجمه را نیز آوردیم و این یکی شاهد را نیز بر آن بیفزاییم که اگر در فارسی کسی حال کسی را از روی مودت و لطف جو یا شود با و گوید دماغ شما چاق است و چون تحت اللفظ بترجمه عربیه بیاوریم ❖ انفکم سمین ❖ میشود و چون این ترجمه ناتویه را به پهلوی در ثانی بعبارت دیگر بیاوریم میشود ❖ بینی شما فربه است ❖ که اصل مطلب بکلی از میان رفت و معنی غیر مر بوطی که مغایر مقصود صاحب سخن بود از ترجمه ها ظاهر آمد *

معنی تثلیث را از آنگونه سخنان که در حق عیسی و روح القدس یافتند مطلبی ساختند و خواستند این کلمه را که صریح در شرك و الحاد است تصحیح کنند و نتوانستند و برای اسکات نادانان گفتند که چون از وحی و کلام خدا و از انجیل حاضر است باید تعبداً گفت خدا ثالث نشده است و عیسی پسر خدا است *

پس بیان قرآن عظیم الشان را که وحی غیر محرف الهی و معجزه باقیه بیغیر آخر الزمان است در مثل این بیان بفهمیم که آنها خدا را ثالث نشده گفتند و خدا خود را رابع نشده فرمود *

﴿ ما یكون من نبوی نشة الالهو را بعهم ﴾

راست است خدا با مخلوقات خود هست ولی نه آنچنانکه جاهلان میفهمند و معنی میکنند . پس اگر در انجیل کلماتی از این قبیل بوده معانی آنها در نزد اهل توحید آشکار و روشن است . و ذات ازل تعالی چنانکه در میزان نخستین و در جاهای دیگر اشارت بر آن شد بهیچ طوری از اطوار مناسب و علاقه ذاتیه با مخلوقات نخواهد داشت *

راست است در حق مقربان خدای و ایمان آورندگان بخدای کلماتی در کتب سماویه وارد بوده است که ظاهر آنها را اهل ظاهر بمعنی حلول و اتحاد تأویل نمیتوانستند کرد لکن اهل توحید معانی صحیحه آنها را توانند فهمید و بس . و در قرآن مجید نیز از آنگونه عبارات وارد گردید و اهل معرفت نظماً و نثراً این مطلب را گفتند *

﴿ ان الذین یبایعونک اما یبایعون الله ید الله فوق ایدیهم ﴾

بیعت بر پیغمبر را بیعت برخدای گفت و دست پیغمبر را که در بیعت بر بالای دست بیعت کنندگان بود دست خدا نامید *

﴿ و ما رمیت اذ رمیت ولكن الله رمی ﴾

اتحاد فعل را بحدی بیان فرمود که رمی را در حالتی که رمی کننده حقیق ظاهراً پیغمبر علیه السلام بود از او منفی داشته بخود منسوب نمود که رمی را تو نکردی بل خدا کرد این است که فرمودند *

﴿ من رأى فقد رأى الحق ﴾

هر که مرا دید به تحقیق خدای را مشاهده کرد و مولانای رومی در کتاب مشنوی گوید *

﴿ کرتو خواهی همنشینی با خدا ﴾ * روشن تر تو در حضور اولیا * و الحاصل معنی تثلیث و اتحاد خدا را با مسیح و دیگر مخلوقات اگر از عبارات مذکوره که از انجیل و نامه ها نمونه آنها را گفتیم استنباط کرده اند آشکار است که دلالت بر مقصود آنها نخواهد داشت . و اگر از تعبیرات ابوتی و بنوتی و پسری و پدری که در انجیل و غیر آن

در حق مسیح گفته اند دلیل بیاورند آن نیز هرگز دلالت بر مطاب
اهل تثلیث نتواند داشت . بعلت اینکه همه انجیل و توریة پر
از عبارات مذکوره و نسبتهای پدری و پسری در حق سایر مخلوقات
و انبیا و اولیا میباشد . و این تعبیرات بحدی در آن کتب هست که محتاج
بذکر نمونه های آنها نیستم و بعضی را در اثنای بیانات گذشته شنیدی
و در میان بنی اسرائیل این تعبیر شایع بوده است و یهودیها میگفتند
ما پسران خدا هستیم *

❖ در فصل ششم نامه قورنیتیوسیان است ❖ خدای توانا بر همه چیز
مفرماید که من شما را پدر شوم و شما نیز مرا پسران و دختران باشید *

هرگاه آنگونه نسبتها والوهیت بعیسی علیه السلام بواسطه معجزات
واحیاء اموات است که میگویند از آنجناب ظاهر شد واضح است
که این معنی را از معجزات که از جانب خدا بانبیا و اولیا از روی قدرت
کامله الهیه داده میشود استنباط نمیتوان کرد و هیچ صاحب عقلی
نیتواند بگوید که هر کس مرده را زنده کرد و خود گفت این کار
از جانب خدا است آن کس خدا است *

اگر مسیح سه کس را زنده کرد حزقیال چندین هزار کس را زنده
نمود چنانکه در توریة یعنی در کتاب حزقیال در فصل سی
و هفتم است . و الیسع نیز احیاء میت کرد حتی از قبر او نیز این معجزه ظاهر
شد چنانکه در فصل چهارم و سیزدهم سفر الیسع از توریة است .
و آنگونه معجزات را که از عیسی روایت کرده اند در حق شاگردان
و حواریان مسیح نیز در انجیل حاضر آورده اند . دم کاو بنی اسرائیل را
بمرده زدند و زنده شد *

اگر چه بدلائل توحیدیه و نبیذات عقل خدا شناس نسبت
الوهیت و مانند آن را بمخلوقات دادن در بطلان و سخافت نه چنانست
که محتاج بشرح و بسط و اقامت براهین دیگر گردد . لکن محض مزید
آگاهی از مأخذ عقائد فاسده ایشان مبادرت بذکر فقرات مذکوره
کردیم *

اکنون مطلب صاحب کتاب را که در خصوص حکمت خدا آورد
 بفهمیم و نمیدانم این سخن را فهمیده نوشت و یا آنکه از روی سخنانی
 که از عوام اهل اسلام شنید در کتاب خود درج کرد *
 اینکه از حکمت خدا آگاه نمیتوان شد یا آنکه از حکمت الهیه
 نباید جستجو کرد از سخنان جاهلان است. و دانشمندان دانند که تکلیف
 ما بجز از فهمیدن اطوار حکمت و آثار ربوبیت خدای تعالی چیز دیگر نیست.
 خدای توانا انسان را در صورت خویش آفرید و او را بصورت
 صفات و اسماء خویش ساخت و مظهر جلال و جمال خویش داشت.
 و قدرت و علم و حکمت خود را بوی عطا فرمود و منتهی بزرگ بر او نهاد *
 ❖ ومن یؤتی الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا ❖

و مع ذلك اینگونه اعتذار در اعتقاده تثلیث یا خود حلول و اتحاد
 ازل سبحانه مرد خردمند را شایسته نتواند بود. و چنانکه کفیم
 آتش پرستان و مانند آنها را راه اعتذار یا اینکه سخنان بی بنیان باز
 شود. و در آن صورت ناچاریم از اینکه هرگاه اهل تثلیث را موحد دانیم
 بت پرستان را نیز آفرین گوئیم و موحد شان شناسیم. و چون بدلائل
 عقلیه و نقلیه خود را بر تحسین و تصدیق آن طایفه راضی نتوانیم
 کرد لهذا اهل تثلیث را نیز در بیرون شارع توحید خواهیم دانست
 و کتب آنها را کتب الهامی نتوانیم گفت و اعتماد با آنگونه اسفار
 و رسائل نتوانیم جست *

پس باقی نماند از برای ما مگر تفحص در امر دین اسلام و کلام الهی
 بودن قرآن و تفحص از اینکه آیا اخبار پیغمبر آخر الزمان در بقیه این
 کتب آسمانی پیدا میشود یا نه. و آیا معجز و خارق عادت از آن پیغمبر
 ظاهر گردید یا نه. اگر چه بعد از مطالعه صاحبان انصاف موازین
 و معیارهای سابقه این کتاب مستطاب را محتاج بمزید بیانات در این
 نامه نبودیم ولی برای اكمال نعمت و اتمام حجت بر اهل ایمان و انکار
 بقیه بیانات در مطالب مذکوره را در طی دومیزان دیگر چنانکه
 در صدر نامه وعده کردیم بسیاری خدای و امداد اولیا در غایت ایجاز

از دیوان مولانا خالد بغدادی

«قدس الله سرّه العزیز»

السلام ائی چَهْرَه آت شمع شَبِستانِ وجود

السلام ائی قامَت سَر و بهارِستانِ جود

السلام ائی آنکه تا آرامگاهت شد زمین

هست خالِ تیره را صد نازِ بر چرخِ کبود

السلام ائی آنکه برتر پایه هر برتری

صد هزاران ساله راه از ساحِتِ قُربتِ فروز

السلام ای آنکه بر ظلمتِ نشینانِ عدم

آز تو شد گنجینه نورِ عنایتِ را کُشود

السلام ائی آنکه بر کوریِ چشم بیدلان

گِردِ نعلینِ آت جواهرِ سُرْمَه اهلِ شهود

السلام ائی آنکه اعجازتِ یکی از صد هزار

برتر از گنجایشِ فسحِ گه کُفت و شنود

السلام ای آنکه پیش از خلقِ آدم سالها

روی در محرابِ اَبْر ویتِ ملائیکِ دَر سجود

مَنْ کُجا و حدّ تسلیم تو یا خیر الانام

از خداوندِ جهانَت باد هر دم صد سلام

﴿ بسمه ذی الکبریا و العظمة ﴾

﴿ میزان چهارمین از میزان الموازن ﴾

در بیان بشارت توریة و انجیلست در حق پیغمبر موعود که منتظر در میان جمله امم و قاطبة ملل بود. که پس از همه تحریفات و تباهیها که در آن کتب سماویه کردند همین بقیه آنها بوضوح و آشکائی بعثت آن پیغمبر خدای را بنماید. و در طی این تعلیم و بشارت بمناسبت مقام بریان مطالب دیگر که ذکر آنها بردلهای پاک و روشایی تواند بخشید اشارت خواهیم کرد. و این میزان نیز درده معیار قرار گرفت *

﴿ معیار نخستین ﴾

آیین امتحان و اختبار که خدای را در حق هر قومی از اقوام و در باره هر گروهی از ملل جاری است اقتضا چنان کرد که عیسی مسیح کلمه الله را مانند آدم ابوالنشر علیهما السلام در بیرون از مقتضیات طبع و برخلاف ترتیب اسباب بر مسیبات ظاهریه بیافریند. و همچنین که پدر مارابی واسطه پدر و مادر جسمانی آفرید عیسی را نیز بی پدر جسمانی ساخت و او را مبعوث بر بنی اسرائیل فرمود و مأمور بر تعلیم و بشارت کرد. یعنی انگیون را بر وی فرستاد و روح القدس را مؤید و مسدد او داشت. و آنجناب آنچه را که مأمور بر آن بود از تبلیغ و ادای رسالت و بشارت بعمل آورد. و حواریان که صاحبان ولایت و تصرف و تدبیر در جهان بودند از برکت انفاس مسیحی تکمیل شدند

تا آنکه وقت رفتن عیسی از میان آن قوم رسید و هنگام اجرای آیین
 اختیار شد *

سرو حکمت امتحانات الهیه را که در هر قومی جاری بود و هست
 سابقا بنحو اجمال گفتیم و کسانیکه جوابای مزید آگاهی از این
 حکمت‌های الهیه باشند مراجعت باهل آن کنند . و این عبد قلیل
 البضاعة در سال هزار و دوصد و هفتادم هجری در رساله * مطالع
 الاشراق * خود که در مسائل دینی عربی العبارة نکاشتم این مطلب را
 مشروح داشتم . و در مکتوبات احمد سر هندی این سخن مشروح‌امین است
 در این مختصر نامه تطویل و شرح و بسط را در این مطلب زاید می‌شمارم *
 آیین اجرای امتحان در هر قومی بمحو کلیت چنانست . که پیغمبر یا ولی
 که داعیان پراخ خدا و هادیان و مبشران و انداز کنندگان هستند
 پس از ایفای رسم دعوت و بشارت خود از میان قوم بیرون روند و اینجهان را
 بدروود کنند . تا آنکه ایمان آورندگان حقیقی ازدروغی که بهوایهای
 نفسانی و آرزوهای شخصانی و حب ریاسات از روی ریا ایمان
 آورده بودند تمیز یابند و مؤمنان امتحان شدگان که در آن حال غیبت
 هادیان در میان فتنه و حادثه بنبات قدم مستقیم باشند در مدارج کمال
 برتری جویند . و این گونه امتحانات واقع نتواند شد مگر بغیاب رئیس
 و هادی آن قوم *

* احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آمنا وهم لا يفتنون *

پس از آنکه کلمه الله عیسی را موعد رفتن از میان امت رسید جله
 و صابای خود را مکرر و مؤکدا برای تلامیذ و اصحاب خویش بیان کرد
 و از وقایع و فتنها که میبایستی بعد از او ظاهر گردد خبر داد و چنانکه
 در بقیه انجیل است و بزودی گفته خواهد شد بشارت پیغمبر آخر الزمان را
 بنحویکه آنجناب و کتاب نازل شده براو که تعلیم و بشارت بود
 میبایستی ظاهر کنند بعمل آوردند . و فرمودند که بعد از من مسیحان
 در و غمگوی پیدا شده سخنان مرا تغیر داده اختلاف عظیم در میان امت
 من خواهند انداخت . و کلیات آنها را بهفتاد و دو فرقه متفرق خواهند

ساخت که جمله آنها در هلاکت است مگر یکفرقه که تابعان
شمعون الصفا هستند *

در ❀ فصل دوم ❀ از رساله ثابته شمعون الصفا در حق معلمان
بعد از عیسی میگوید لکن در میان مردم پیغمبران دروغ گوی بودند
چنانکه در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهد آمد. خدایی را
که خریدار آنهاست نیز انکار کنند و عقاید باطله را که شایسته
لغت باشد به پنهانی ادخال نمایند و بزودی برای خودشان هلاکت
آورند و جعی تابع طریقه های مضرت آمیز آنها شوند و بسبب آنها
در خصوص راه حق بدگویا و اطاله لسان شود و از روی طمع بسختان
ساخته ❀ یعنی معمول ❀ شما را بجای منافع بگذارند یعنی
میخرند و میفروشند و تجارت میکنند و منافع تجارتی آنها شما
میباشید *

در ❀ رساله مذکوره ❀ در فصل سیم است مهلت دادن خدای را وسیله
خلاص خود دانید. چنانکه برادر مهربان ما پولوس نیز از روی حکمتی
که باوداده شده بود بشما نوشته است. همچنانکه در جمله نوشتجات
او که در این مباحث نوشته است و در این مطالب مانیز چیزهایی هست
که فهمیدن آنها دشوار است. مردمان نادان بی ثبات همچنانکه در حق
کتابهای دیگر کردند آنها را نیز بطورهایی که داعی بر هلاکت
ایشان است تأویل کنند. اکنون شما ای دوستان این کارها را پیش
از وقت بدانید و حذر کنید که بسبب ضلالت بدکاران کمراهی نیافته
از منانت خود باز ننمایید *

در ❀ فصل دوم ❀ مکاشفات یوحنا است از دروغگویان تو رسولانی را
که میگفتند ما اهل رسالتیم و رسول نبودند و دروغگویی آنها را
با امتحان دانستی آگاه شدم *

تحریر و دست کاری در انجیل و کتمان اناجیل یعنی تعلیمات
و بشارت مسیحی و تغییرات و بدعتها که در آیین او گذاشته شد.
و اعمال و آداب آنجناب را که برای قیاسات و تأویلات باطله برهم

زند همچنانکه بعضی از نمونه های آن را پیشتر بیان کردیم و از صوم و خسته و غسل و طلاق و مانند اینها نمونه آوریم جمله این امور در اندک زمانی بعد از رفع عیسی علیه السلام بعالم بالا در میان تابعان آنجناب واقع شد. تا آنکه کار بجایی رسید که حواریان او مقهور و محبوب شدند و دعوت کنندگان و معلمان در و غکوی همچنانکه مسیح خبر داده بود باسم مسیح و حواریان مسیح در اطراف واکاف ظاهر شده و هر چه خواستند کردند *

❖ مهر در خشنده چو پنهان شود * شیره باز یکر میدان شود ❖
و چون بشارت عظمی که آن کلمه الله مأمور بر تبلیغ آن بود مرده
نزدیکی بعثت فخر کائنات بودی علیه الصلوٰه والسلام که از بد و زمان
آدم انتظار آن خلاصه آفرینش را داشتند و بعضی از معلمان را
بجز از ابطال اساس دین الهی و ایرات فساد و تباهی در روی زمین
مقصودی نبود و چنان پیدا شتندی که وعده مسیحی در ظهور آن
نور قدیم ازلی در همان زمان نزدیک انجام خواهد شد. و بدین موجب
همه همت خود شان را در اخفا و ابطال آن بشارت عظمی مصروف
کردند و مع ذلك بعثت کثرت شهرت و شایع بودن این بشارت
توانستند آنرا بکلی بردارند و نور حق را خاموش کنند *

❖ والله متم نوره ولو کره المشرکون ❖

صاحب کتاب اگر بچشم بصیرت و انصاف بیند خود حقیقت کار را
مطابق بیانات مذکوره تصدیق خواهد کرد و از اعتراض آوردن
بر اسلامیان بآیت کریمه ❖ مبشرا برسول یأتی من بعدی اسمه احمد ❖
اعتذار خواهد جست *

ای مؤلف در فصل اول از باب سیم کتابت کفتی که در هیچ صفحه وسطری
از انجیل مضمون آیت مزبوره که دلالت بر بشارت عیسی بر پیغمبر
آخر الزمان داشته باشد یافت نمی شود. و در این ضمن سخنانی
که دور از شیوه ادب و از شیوه دانش است بمیان آوردی. نخست
جواب آنگونه سخنان را از ما نخواه. مگر جواب مطلب را و بیان سخنی را

که گفتی چون مسیح خبر داده بود که بعد از او پیغمبران دروغگوی خواهند آمد این است که صاحب قرآن این آیت را آورد که نگویند او نیز از آن دروغگویان است *

نابیا همین عبارت پیغمبران را که از انجیل میگوید لفظاً و دلالتاً تغییر داده و تحریف کردی چنانکه عیسی و اوصیای او خبر داده اند و این خبر تاجیهان هست ثابت خواهد بود . تا آنکه دولت الهیه ظاهر گردد . معلمان دروغگوی همواره در میان عیسویان در هر زمانی بلباسی ظاهر توانند شد که تحریفات نقطه و تأویلیه مقصود خود شان را از پیش برند زیرا که همان علت و سبب که در این کار پیشینیان آنها را بود در اینها نیز بطریق اتم و اکمل خواهد بود *

مقصود عیسی را که در خصوص کمره کندگان بعد از خود خبر داد و مؤلف ما بدیگر عبارتش آورد از فصل سی دهم انجیل مرقس بفهمیم * عیسی علیه السلام که از خراب شدن بناهای بزرگ و مانند آنها در هنگامیکه از معبد بیرون آمد خبر میداد اصحاب از او پنهانی پرسیدند که این علامتها که ظاهر خواهد شد عیسی شروع بجواب کرد که حذر کنید شما را کسی گمراه نکند زیرا که بسیاری بعنوان مسیحی میایند و بنام من کسان بسیاری را گمراه کنند *

عبارتی را که صاحب کتاب بعیسی منسوب داشت که گفت بعد از من پیغمبران دروغگوی خواهند آمد همان است که نگارش یافت . و مؤلف آنرا تحریف کرد و پنداشت که اسلامیان بروایت و نقل او اعتماد کنند و اعتقاد آورند . و الحاصل معلمان و دعوت کنندگان دروغین بعد از مسیح ظاهر شدند و در ابطال دین خدا کوشیدند و چهره شاهد مقصود حقیقی را در پردهٔ اخفا گذاشتند . و دوست ندارم که باسم و رسم آنها تصریح کنم ورنه تعصب جاهلانه طرف مقابل را بتحریر آرم . که این نامه بدست جاهل متعصب نیز تواند رسید . و اگر پیغمبران دروغگوی نیز بآن معلمان بگویم باصطلاح خودشان خواهد بود *

❖ مبشر بر رسول یأتی من بعدی اسمه احمد ❖

ای صاحب کتب بعد از بیانات راستین که در وقوع تحریفات در کتب سماویه و ظهور معلمان و داعیان در و عکوی بعد از عیسی علیه السلام و برداشته شدن انجیل حقیقی از میان عیسویان بجهت حدوث اسباب و علل در ظاهر و باطن گفته شد اسلامیان را با اعتراض خود در خصوص آیت کریمه که خبر از بشارت عیسی میدهد بلفظ نتوان انداخت باینکه اعتراض شما در این مطلب گذشته از حد فیات و تحریفات از جهات دیگر نیز مرد و داست *

﴿ اولاً ﴾ مقصود از آیت کریمه اشارت بر بشارت دادن عیسی از پیغمبر موعود در زبان جمله انبیا است چنانکه بزودی تفصیل این بشارت را در بقیه کتب سماویه خواهی شنید . و لازم نکرده است که این بشارت را بلفظ قرآنی در انجیل پیدا کنیم حال آنکه در انجیل اصل بلفظه مکتوب است *

﴿ ثانیاً ﴾ مدلول آیت قرآنی آگاهی دادن از بشارت پیغمبر آخر الزمان است بلفظ عیسی علی نبینا وعلیه السلام نه مندرج بودن آن در انجیل حاضر شما بعبارت مخصوصه که فرمودند عیسی بشارت میداد با آمدن پیغمبری که نام پالک او احمد است و نگفتند در انجیل باین عبارت نوشته شد که مبشرا بر رسول یائی من بعدی اسمه احمد فرموده مکتوباً فی الانجیل بعثه نبی اسمه احمد . و پس از آنکه وضع زمان بعثت عیسی علیه السلام و عناد و انکار ملت بنی اسرائیل و قوعات بعد از آن جناب و پنهان شدن اوصیای حقیقی و کلمات و بشارت او بنحویکه علی الاجمال گفته شد معلوم گردید اینگونه اعتراضات را که از امثال صاحب کتب ظاهر میشود محل و موقعی نتواند بود *

حقیقت دین اسلام با وجود محجزه و برهانی مانند قرآن و بیاناتی که اسلامیان را از روی حق و صواب در دست است و استواری قوانین شرع و ناموسی که از جانب آن مفسر پیغمبران تأسیس شده است حاجتی بذکر دلائل و شواهد دیگر از خارج نخواهد داشت مگر آنکه برای مزید بیان و تمام کردن حجت بر منکران يك جمله از آیات و فقرات انجیل

و توریة و سایر دلائل و براهین را چنانکه وعده کردیم در طی این اوراق
 بیاری خدای خواهیم آورد *
 اهل کتاب بشارات وارده در این بقیة کتب آسمانی را که در حق
 پیغمبر موعود و منتظر است بخوبی میدانند ولی بعزت زبون بودن دلهای
 آنوده ایشان از سلطان جهل و عناد چنانکه عیسی خبر داد راه تأویل
 و بهانه جویی را در کلمات الهیه پیدا کنند . و پس از علم و آگاهی
 از حقایق امورات کار و جحود آورند . چنانکه یهودان در حق مسیح
 و بشارت های وارده در مسیح و در معجزات ظاهره از مسیح و در اعمال
 و رفتارهای مسیح کردند و همچنانکه صاحب کتاب از روی بی شرمی به
 تبعیت کفار عرب نسبت جنون و صرع العیاذ بالله بر آنچنان پیغمبر
 عظیم الشان داد مسیح و یحیی را بجنون منسوب داشتند *
 افسوس بر آنگونه دینداری باد . ای صاحب تألیف در انجیل خودت
 از یهودان و منکران نشنیدی که گفتند رئیس شیطانها با مسیح
 همراه است و هر چه میکند بدستیاری او میکنند . و در حق
 یحیی نیز مانند این سخن را نشنیدی و تبعیت بر یهودان را بر خود ننگ
 ندانستی ؟ *

❖ معیار دوم ❖

آیات کتاب موسی را که آنرا توریة مثنی گفته اند در معیار ششم از میزان
 سیمین بمناسبت از سخن آوردیم . و معلوم کردیم که آیات مزبوره در حق
 بشارت از پیغمبر موعود است و دلالتی بمسیح نتواند داشت ولی صاحب
 کتاب در فصل اول از کتاب سیم کتابش خود کشیها در تأویل آیات
 مزبوره میکند . و لفظ برادر را که در توریة گفت از برادران بنی اسرائیل
 پیغمبری بصفات و علامات معلومه مبعوث کنم می خواهد تأویل کند
 که اهل ذوق و ادراک در جرح و تعدیل آنگونه تأویل که در لفظ برادران
 کرده است محتاج به بیانی دیگر نیستند . و بالبدیهه برادر یکقوم

طایفه دیگری است که از یک پدر جدا شده اند چنانکه این معنی در حق نسل اسماعیل و اسحق که از ابراهیم علی نبینا وعلیهم السلام متولد شدند و بنی اسرائیل با اسحق و عرب با اسماعیل منسوب گردیدند واضحست .

این دو طایفه عطیه برادرند و در کتاب موسی است که بکلیم خویش میفرماید خدای پروردگار تو از میان برادرانت پیغمبری را مانند تو مبعوث خواهد کرد و در آیت ﴿ ۱۵ ﴾ از کتاب مزبور از فصل هجدهم است که خدا فرمود ﴿ از برای آنها پیغمبری را مانند تو از میان برادران ایشان مبعوث خواهیم کرد ﴾ و بیان دلالت این کلمات را بر پیغمبر موعود و راست نیامدن آنها در حق عیسی خصوصا بمعتقدات عیسویان که در آنجناب دارند در معیار مذکور آوردم *

در صفحه ﴿ ۱۷۹ ﴾ میزان الحق پروتستانی که در بیان این آیات بسخن پرداخت میگوید . ثانیاً از آیات توریة آشکار و مثبت میگرد که پیغمبر وعده شده بنی اسرائیل یعنی آن ذریه وعده شده بابراهیم که بسبب وی همه طوایف عالم برکت خواهند یافت از نسل اسحق و یعقوب مبعوث خواهد شدنه اینکه از نسل اسماعیل . و آیاتی در اینجا آورده است که هرگز دلالت بر مدعای او نتواند داشت ﴿ خدا بابراهیم فرمود سخن ساره را در خصوص هاجر بشنو و آنها را بدیار غربت بفرست و از ساره باین سخن ناخشنود مباش ذریت تو از نسل اسحق نیز خوانده میشود ﴾ خدا با اسحق نیز وعده داد که از ذریت تو زمین برکت خواهد یافت هیچ تنافی و تناقض با وعده مخصوصه الهیه که در حق اسماعیل و ذریت او داشت ظاهر نتواند کرد . و اگر عیسی پرستان و مدعیان عیسی پرستی بانصاف و ادراک یش آیند و کوش کنند مطلب بغایت روشن است و لکن . حب الشیء یعنی و یصم *

چون اساس سخن را بقدر امکان بر اختصار گذاشتیم در میان این مطلب و وعده برکت روی زمین که بابراهیم و ذریت آنجناب داده شد از همین توریة بقدر کفایت اهل دانش و بصیرت خواهیم آورد . و خواهیم نمود که وعده مخصوصه خدای در نسل اسماعیل علیه السلام

چگونه بوده است و در همین بقیه توریة در تصریح بر مطلب اسلامیان
چه بگذاشته اند *

سخنی در بیرون از مقام گفتگو بنظرم رسید در اینجا بیاوریم تا آنکه
مدعیان دینداری را اسباب ترك تعصب جاهلانه گردد و راه حقیق
الهی را پیدا کنند *

الهام و کلام الهی نه چنان است که هر صاحب سوادى که از خواندن
و نوشتن الفاظ و لغات آگاهی دارد از معانی لطیفه و کلمات و اشارات
دقیقه و اسرار و نکات غیر محدود آن الهامات اطلاع تواند جست .
و پیشتر گفتم که اثر مشابهه صفت مؤثر است و میان مدرک و مدرک
وجه مناسبت لازم است *

کلام خدای مانند انسان است اگر کسی حقیقت انسان را فهمید و حى
و کلام الهی را نیز تواند فهمید خصوصاً که آن کلام تغییر نیافته و مکدر
نشده باشد . مانند مسیح علیه السلام که از او از روی آنچه در ظاهر
بعقول و افهام ناقصه و فاسده میفهمیدند سخن میگفتند و تا اکنون نیز
میگویند و مقام حقیقی او را احدی از امثال ماها نتواند فهمید . پس
کلام الهی را حواس الهیه میخواهد که بفهمد و باین گوش حیوانی
نمیتوانش بشنوی *

بدان که اولاد ابراهیم و اسماعیل و اسحق شدن گذشته از اینکه در عالم
جسمانیات و توالد و تناسل بشری امریست عظیم و سری است کریم
• و پایی اعراف و اصالت نسب کاری است لازم الاعتسا • لکن
نه چنان است که این مطلب را قانون کلی بر خود قرار دهیم •
یا آنکه خدای را مجبور بطوری غیر از طور معروف خود مان دانیم •
و گوئیم که زید باید از نسل عمرو باشد تا حکم فلانی در حق او جاری گردد
• که اینگونه ملاحظات در خدای توانا جاری نتواند بود •
و کسی را در آنحضرت جای اعتراض نتواند شد • بعلمت اینکه بی
اطلاعی ما و امثال ما از اسرار و حقایق امور آشکار است *

﴿ در فصل سیم انجیل متی است ﴾ که در پیش خود تان ننویسد

و تصور نکنید که پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم خدا از این
 سنگها نیز برای ابراهیم اولاد حاصل تواند کرد *
 ❖ در انجیل لوقا است ❖ اکنون میوه ها را بثمر شایستگی بتوبه
 بیاورید خود بخود نکوید پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم
 خدای از این سنگها نیز برای ابراهیم اولاد تواند آورد *
 ای مؤلف بنص توریة کسانی که عهد ابدی خدا را برداشتند از نسل ابراهیم
 منقرض و ابتر خواهند بود و ابراهیم و اولاد حقیقی ابراهیم از باطل
 کنندگان عهد و میثاق خدای بیزارند . اگر محبت خدا را در دل دارید
 و از عصیان برا و ترسناک هستید در کار دین بصیرت جوید و حقیقت را
 یابید . و اگر بخیال باطل بگویید ما بلفظ عیسی و انجیل ایمان آوردیم و عیسی
 ما را نجات خواهد داد و ما را راهایی خواهد بخشید حاشا که عیسی خرسندی
 از شما و از عقاید و اعمال شما داشته باشد یا آنکه شما را بشناسد و قبول کند .
 همین آیاتی را که میگویید در اختصاص برکت امتهای بر نسل اسحق است
 آوردی و گفتی که دعوی محمدیان باطل است . آیادر ذیل عهد
 ابدی الهی که ابراهیم و نسل ابراهیم را مأمور بخته داشت و باطل کننده
 آنرا ابتر خوانند مذکور ساخت . مگر شما را هیچ ربطی در لحن
 کلام نیست ؟ *

از آیات همان فصل هفدهم کتاب نخستین موسی برای تو بیاورم
 که وعده مخصوصه خدای را در حق نسل اسماعیل یکقدری بدانی *
 ❖ در معیار هفتم از میزان سیم ❖ عبارات توریة را شنیدی
 و وعده خدا را با ابراهیم در خصوص برکت یافتن جهان بذریع
 او و ظاهر شدن سرورها از نسل اودا نستی . آغاز سخن را از آنجا بگیر
 و استواری امر میثاق ابدی را در خصوص خسته معلوم نمای و در ذیل
 آن بشارت الهیه را بذریع اسماعیل دریافته پایه بیان مؤلف را
 در مخصوص کردن مبارك شدن زمین بذریع اسحق مشاهده کن *
 ❖ در آیت هفدهم فصل تکوین المخلوقات از توریة است ❖ ابراهیم
 بخدای گفت همانا اسماعیل در حضرت تو زنده گانی کناد . و این سخن

ابراهیم علیه السلام پس از ورود خطاب الهی درباره تولد اسحق شد . و از لحن کلام خصوصاً بقرینه لفظ همان یا همانا اسماعیل در حضرت توزند کافی نکاد روشن است که مقدمات بشارات و تولید امیت ها از ابراهیم در میان او و خدای تعالی معهود بوده است زیرا که خدای تعالی در بشارت از اسحق این سخن را گفت و در جواب ابراهیم از تولد اسحق و ثبوت عهد و میثاق در او و در ذریه او خبر داده و فرمود ❖ و از برای اسماعیل نیز ترا پذیرم اینک او را مبارک خواهیم کرد و برکت خواهیم داد و او را عظیم خواهیم نمود و او را بغایت بسیار خواهیم ساخت ❖ دوازده فرزند ❖ از او تولید خواهیم کرد و او را صاحب امت عظیمه خواهیم نمود ❖ و پس از این مکالمات شروع میکند به بیان جاری کردن ابراهیم علیه السلام عهد خسته را که میثاق ابدی بود و این همه بشارات در حق اسماعیل و اسحق در ذیل آن تعاهد واقع گردید . و ابراهیم نود و نه سال داشت که بدست خویش خود را خسته کرد و جله اولاد خود را در آن روز در طبق امر دائمی که از جانب خدا صادر شد مخون ساخت *

الحاصل قبیله ها ❖ از دوازده فرزند ❖ که خدای تعالی در مقام منت ابراهیم در ضمن بشارات الهیه و وعده مبارک شدن زمین بذریه بر ابراهیم مخصوص یدکر فرمود همانا ❖ دوازده فرزند ❖ که صاحبان قبائل مختلفه بودند

شکر فیض تو چمن چون کند ای ابر بهار
که اگر خار و اگر گل همه پرورده تست

اکنون اگر اهل کتاب را نصفت همراه باشد آیات مزبوره توریة را خصوصاً بقرینة بشارت عظمی که در خصوص ذریت اسماعیل بودن امیرها از نسل اوبی تأویل و توجیه صریحة الدلالة در حق پیغمبر موعود خواهند دید . و از تقلید جاهلانه بر برادران پروتستانی گذشته و برادران بنی اسرائیل را همان ذریت اسماعیل دانسته مبارک شدن زمین را در هر دو نسل از اولاد ابراهیم خواهند شناخت . و پیغمبر مانند موسی را بصفت معلومه که یکی بودن کلام الهی از زبان او است چنانکه سابقاً کتیم بجز از آن مظهر کلام الهی که تمامی احکام و شرایع را بدرجه کمال رساند و خداشناسی را در جهان ثابت الیاس داشت نخواهند دانست *

آیاتی را که در اختصاص برکت یافتن زمین بذریت اسحق در تأویل عبارات توریة در صفحه ﴿ ۱۸۹ ﴾ کتاب میزان الحق پروتستانی آورد پس از مطالعه بیانات حقایقه که شنیدی بر فرض صحت آن آیاتی که از انجیل معلوم الحال است بخوبی خواهی دانست . که هرگز آن آیات دلالتی بر مدعای او ندارد و همه استدلالات صاحب کتاب مزبور در اینجا مانند دیگر سخنان او سقیم و غیر مستقیم است . که از جمله آنها سخنی است که از قول عیسی گفت که ﴿ اگر موسی را قبول میکردید مرا نیز قبول مینمودید بعلم اینکه او در حق من نوشت ﴾ و از این سخن میکوبد که برکت موعوده در ذریت ابراهیم منحصر بعیسی است و پیغمبری که بموسی گفته شد خواهد آمد عیسی است . و در عدم دلالت آن سخن بر این مطلب صاحبان انصاف نیازمند تأمل نخواهند بود . نوشتن موسی در حق عیسی اگر انحصار باین آیات توریة داشت پس حق بجانب یهودان است که او را انکار از روی صواب کرده اند . پس عیسی را اقلای پیغمبر گویند که مطابق بالفظ توریة باشد و جواب یکجمله از اعتراضات یهودان را بتوانند داد *

جای حیرت و افسوس این است که باین تفصیل سخنان بی اساس خود هیچ آزمی نکرده و میکوبد . پس دعوی محمدیان

باطل شد و در آن مقام سخنان جاهلانه که شایسته احوال برادران
 او تواند بود مندرج ساخت . و چون دانشمندان را ایراد آنگونه
 سخنان نشاید از جواب بر او گذشتیم *

﴿ ولولا الشعر للعلماء یزری ﴾ لکنک الیوم اشعر من لبید *

﴿ معیار سیم ﴾

کوش ادراک خود را باز کن عقائد موهومه را آنچه بر آن مألوف
 و مأنوسی . همه را از دل خود موقف دور نمای . مشاعر خود را
 برای فهمیدن سخنان راست من در نزد من بعاریت بگذار . و پس
 از نیل مقصود که رسیدن بمقام ادراک و فهم سخنان است در نظرگاه

خدای با اختیار خویش راه پیمای *

از بشارات بقیه کتب آسمانی که در نسخه های موجوده در نزد طوایف
 ملل از اهل کتب در حق پیغمبر آخر الزمان است در اینجا بیاوریم .
 و میزان پروتستانی را بمیزان راستین حقیقت شناسی بسنجیم . و پس
 از اقامت بینات و راهنمایی طالبان دین حقیقی ایشان را در قبول و انکار
 بر مکافات و جزا از جانب خدای محول داریم *

نخست از بشاراتی که در خصوص بعثت خاتم انبیا و قیام سرور کائنات
 علیه الصلوة والسلام در توریة و انجیل و ارداست بطریق اجمال بیان
 کنیم . و در این معیار از لزوم برخواستن آن رحمت کلیه الهیه
 باشمشیر و مستقیم شدن دین خدای بسیف قاطع و حسام غالب که در دست
 یداللهی بود بیاری خدای سخن گویم *

خدای جهان را چنانکه بصفات رحمت و رؤفت و عطوفت موصوف
 دانیم صفات قهر و غضب و انتقام را نیز در آن حضرت اعتراف
 خواهیم داشت . و گذشته از دلائل ضروری که در این سخن عقلا
 و ارداست کتب سماویه را بر تصدیق این مطلب کواه راستین
 خواهیم دانست *

آثار صفات قهر و غضب خدای در هر زمانی بطورهای کونا کون
 در حق اقوام و ملل بظهور آمد تاریخ شناسان جهان از تفصیل این

آگاهی بشایسته دارند *

❖ شمعون الصفا ❖ در انجیل یعنی در نامه دوم نوشت که لکن اینها طبعی ادراک بوده مانند حیواناتی که برای کشته شدن آفریده شده اند گرفتار شده بجهت فساد خود شان که ذم و قدح میکنند کارهایی را که بر آن جاهل هستند هلاک خواهند شد *

خدای قهار منتقم از کشیده شدن شمشیرها بامراو و هلاک نمودن حیواناتی که برای کشته شدن هستند بآن نکند و در کتب سماویه شواهد این سخن بسیار است *

❖ در آیات فصل سی و دوم از توریة مثنی است ❖

انا هو الذی انا و لیس معی اله غیر من زنده کنم و بمیراتم و میزنم و میکشم کسی را از دست من رهایی نیست دست خود را بردارم و گویم که حی ابدی منم . اگر شمشیر برهنه خود را پیدا کنم و بازوی من بحکم برسد از دشمنان انتقام خواهم گرفت اعدای خود را مکافات خواهم داد پیکانهای خود را مست از خون کنم . شمشیر من گوشت خواهد خورد و از خون کشتگان و اسیران و سرهای سروران دشمنان خواهد آشامید *

❖ در فصل بیست و ششم سفر لاویان از توریة است ❖ بردشمنان غالب خواهید شد و از شمشیرهای شما در پیش روی شما بیفتند . و پنج کس از شما صد کس را غالب شود و صد کس از شما ده هزار کس را مغلوب سازد تا دشمنان شما در پیش روی شما بیفتند ❖ در فصل دهم انجیل مثنی است ❖

کان نکنید که من برای گذاشتن صلح در روی زمین آمدم بل برای فرستاده شدن شمشیر آمدم *

در میزان نخستین از این کتاب مستطاب گفته شد که انسان حقیقی آنکه نتیجه ایجاد جهان است و مقصود بالذات صانع حکیم تعالی شاه غیر این انسان ترابی و جادی است و عظم و اعتبار این قالب بشری بمظهریت و حاملیت آن نور اعظم است که هیکل اسماء و صفات خدایی است و کرنه این جسد خاکی را در صورت دوری از آن عالم

پای هباونی بها باید دانست *
طوایف جهان در نظر الهی هرگز شان و عظمی نتواند داشت
مگر آنکه مبادی عالیّه را حکایت کنند و روح انسانی را باخود
همراه آورند *

❖ در فصل چهلم از کتاب اشعیا است ❖ طوایف در نظرش لاشی*
بل از لاشی* کمتر و در نزد او ناچیز معدود شوند *
سرپای این جهان بمنزله انسانی است که بنی آدم از جمله اعضای
آن انسان است. و همچنینکه انسان جزو راهر ضرها و علتهای پیدا کرد
انسان جهانی را نیز امراض و اعراض پدید آید . که خدای حکیم
انبیاء و اولیاء را در هر زمانی باقتضای آن زمان بمعالجات آنها
بکار دارد . و چون علت شفا قلوس که یک عضو از اعضا عارض
شود طبیب حاذق در محافطت حیات انسان محتاج به بریدن عضو
مذکور گردد و ناچار از قطع آن شود . تا آنکه آن انسان
مکرم را از مرگ رهایی دهد و نکذارد سرایت بجمله اعضا کرده
هلاکش سازد *

سیرت جنك و نفرین و هلاك ساختن اقوام در انبیای عظام جاری بود .
و چون اقوام را در اطوار انکار ثابت و را سخ میافتند و میدیدند
که از آیات و معجزات متنبه نشدند ناچار میشدند از اینکه یا بر آنها نفرین
آورند و بقیه و انتقام الهی آنها را مبتلا دارند که دیگر اقوام را
موجب عبرت و اسباب هدایت گردد که منکران را بجز از هلاك چاره
در اصلاح نیست . و بسبب مردن دلهای ایشان حامل آثار الهیه
نتوانند شد و مقصود الهی از ساختن آن قالب جسمانی بعمل نیاید .
و یا آنکه بامر خدای شمشیر می کشیدند و بر آنها می نهادند و جنك
میکردند و شوکت باطل را می شکستند که دین الهی باعمال نشود و راه
خدا شناسی از میان نرود . چنانکه موسی کلیم خدای باعالمه کرد .
و جنك کردن موسی و پس از او جنك کردن یوشع بن نون معروفست

و مشهور . و در توریة و در کتب تواریح مزبور است
و مسطور *

﴿ در کتب ناحوم از توریة است ﴾

خدای غیور و منتقم او است خدای منتقم و غضبناک است خدای
از دشمنان خویش انتقام کشد غضب خود را بر دشمنان جاری
کند خدای در غضب متأنی و در قوت عظیم و بزرگست *

﴿ در فصل نهم کتب اشعیا است ﴾ جنك جنك. آوران باهنكامه
نزدیک شد لباسها خون آلود شوند پس از آن غذای آتش شده
بسوزند . زیرا که برای مامولودی بوجود آید و بر ما داده میشود
که سلطنت در عقب او است و نام او ﴿ عجیب و ناصح و جبار
و رب الابدیه و سلام و سلطان ﴾ است . از دیاد سلام و سلطنت
بر روی تخت و ملک او بلانهایت خواهد بود . غیرت خدای
آزرا از کنون تا ابد الابد پایدار و برقرار خواهد داشت *

پس ای صاحب کتب از شمشر خاتم پیغمبران که بامر خدای کشیده
شد هیچ استعجاب مکن . و از روی هوشیاری وضع زمان
برخواستن آن ناصح جبار را که از دیاد سلام و سلطنت یر بالای تختگاه
عدالت الهیه که مسند شریعت او است بلانهایت خواهد بود بدستی
ملاحظه نمای . و غلبهٔ جهل و نادانی و تراکم ظلمات و کدورتها
و شیوع آیین بت پرستی و تضییع دین و شریعت خدایی و ظهور
بدعتها که در دین حق گذاشته شده بود همه را بالا طرف
نصورت کن . و شریعت و بعثت آن خاتم پیغمبران را عمومی بدان
بطوریکه میبایست حکم او در اقطار جهان جاری گردد و جزیره ها
منتظر شریعت او شوند . پس آیا لازم نبود که آن ظلمتها را
بردارد و ابرهای تاریک را که بر روی خورشید دین الهی بودند به
بروق شمشر قاطع مرتفع سازد . و بنیان بت پرستی را براندازد .
صیت توحید و خداشناسی را بلند آواز کند آیا لازم نبود بنحویکه
عیسی بشارت داد آن قالبها را مانند کوزه های کوزه کر بشکند

و کوزه‌ها بطرز نوین بسازد . و بشمشیر آهنین حکومت کند .
 حکم ابدی را در جهان بگذارد . آیا لازم نبود که عضو شقاق لوسی را
 بریده انسان شریعت را از هلاکت و تباهی محفوظ دارد ؟ *
 ای صاحب کتاب منصفانه جواب بپار . در چنان حالی اگر آن
 هادی مطلق سکوت میکردی و رسم دعوت را مانند دیگر پیغمبران
 که جنک نکردند مینهادی حال جهالت جهان و شیوع آیین
 بت پرستی که در ششصد سال بعد از عیسی بآندرجه رسید تا کنون
 بکجایم انجامید با آنکه این کار امری بود موعود و اراده بود از جانب
 خدای مبرم چنانکه بزودی خواهی دانست *

راست است اگر آن هادی مطلق مبنای کار خود را تنها بشمشیر
 میکذاشت و نبوت مطلقه خود را بشمشیر تنها جاری میکرد سخنان
 اهل انکار را جای تصدیق توانستی بود . لکن پس از آنکه معجزات
 باهرات آورد و از جنس حروف و کلمات که در زبانها بهر گونه
 ترکیب و لغات تألیف میشد و در آنروز فصاحت کلام عرب را
 مایه مفخرت بود . سخنی از جانب خدای آورد که شامل بر جوامع
 کلم و حاوی احکام و اسرار و مین اطوار کائنات و مکونات بود .
 و آن کلام را بنظمی مغایر نظم و نثر و ترتیبی بیرون از اسلوب کلمات
 آن قوم ظاهر کرد . و تحدی نمود و گفت این کلام خدا است
 و اگر شکی دارید یکسوره از مانند آن را بیاورید . پس انکار
 کردند و بعبادت پدران خویش در عناد اصرار نمودند . و اذیتها
 و آزارها را در حق او روا دیدند . بحدی که فرمود ✽ ما اودئی
 نبی مثل ما اودیت ✽ و مع هذا بشیوه فقر و مسکنت زفتار نمود و فرمود
 ✽ انا المسکین جالس المسکین . والفقر فخری و به افتخر ✽ و بامر
 خدای فرمودند ✽ ما کنت بدعامن الرسل ✽ تا آنکه بت پرستان
 و مخالفان دین حقیقی و صاحبان هواهای نفسانی که بظاهر ایمان
 موسی و عیسی داشتند شرم نکرده و انصافی ننموده اقرار نیاوردند

و کار بجایی رسید که در وطن خویش و در میان آن قوم نتوانست
اقامت کند و از آنجا هجرت فرمود در آنجا نیز آسوده نکذا شدند تا
آنکه حکم الهی را وقت اجراء سید و کار منجر بجهاد و استعمال قوه
جبریه شد . و بامر خدای غضبناک هلاک کننده فرعون و شداد .
و ازپای در آورنده قوم ثمود و عاد . شمشیر انتقام را بر آنها نهاد .
و آیت قهاریت الهی را برایشان ظاهر کرد *

﴿ فلما آسفونا انتقمنا ﴾

﴿ لطف حق با تو مداراها کند ﴾

﴿ چونکه از حد بگذری رسوا کند ﴾

نه چنان است که بضرب شمشیر و طعن پیکان و سنان هر کسی را
که برا و دست میافت در قبول اسلام و ایمانش مجبور سازد که خود
از جانب خدای میفرمود ﴿ لا اکراه فی الدین ﴾ بل بسیاری از آنها را
در پند رفتن دین و در دادن فدیة و جزیه مخیر میداشت *

چون آن هادی مطلق را از حکم شمشیر باقتضای زمان بعثت شکستن
شوکت باطل و اعلاء کلمه حق مقصود بود و این مقصود در اندک
زمانی بنخواست خدای دست داد . و رشد و راستکاری از غی
و کراهی تبیین گرفت . و لازم بود بر جهانیان معنی خضوع
و انکسار را بنخواست اکل نیز بفهماند و آنها را آگاه سازد از مقصود
حقیقی خود که مغایر بود با شمشیر کشی که مقصود بالتبع و مطلوب بالعرض
بودی .

از دیوان مولانا خالد بغدادی

«قدس الله تعالى روحه العزيز»

عجایب نشئه زین دامن گھسار می آید

تو گوئی بانسیم صبح بوی یار می آید

ز خاکش یافت تسکین زخمهای سینه ریشم

تعالی الله چنان آزمیشک این کردار می آید

نشانی از هلالِ عیدِ وصلِ دوستِ می بخشد
 هر آن نقشِ زِسمِ توستنِ رهوارِ می آید

می دانم از گجا می آید اما اینقدَر دانم
 دَمادَم نَفَخهای طَبْلَه عطارِ می آید

علامتهای روز و شبِ بکلی از میانِ برخواست
 زِ بسِ نگسسته از همِ پرتوِ انوارِ می آید

اگر نه جای آن سَرَحَلَقَه مشکینِ غزالانِ است
 چرا زینِ خالِک بویِ نافه تاتارِ می آید

بلی این جلوگاهِ دلربایِ عالمِ آشوبست
 که تصویرِ نظیرش بر خِرَدِ دشوارِ می آید

بَهَرِ ساحتِ دمی آن مایه جانِ جلوه گر گردد
 زِ خاکش تا بمحشرِ نُکْهَتِ گلزارِ می آید

نشانی از کفِ پایش بَهَرِ مَنزِلِ که شد پیدا
 آزانِ جاسُرمِه چشمِ اولوالِابصارِ می آید

همه آزادِ سَرْوانِ بنده بالایِ او گردند
 خیرامانِ چونِ بَعَزَمِ جلوه دَر رفتارِ می آید

نگینِ خاتمِ جَم شد مرا هَر دانه سُرخی
 زِ شوقِ لعلِ او آزدیده خونبارِ می آید

دِلا هُشیارِ باش از پرتوِ حُسنِ آزنِ اینجا
 تَجَلّیها دَمادَم بَرِ دِلِ هُشیارِ می آید

به بیداریم دادند آنچه دَر خوابش نمیدیدم
 سعادتِ بینِ مرا کَز دولتِ بیدارِ می آید

سُخُنْ سَرْ بَسْتَه تا گنی بانسیم صُبْحَدَمْ خالِد

شمیم خالک کوی احمد مختار می آید

آمین (لی مع الله) مخرم آسرار (ما اوحی)

زهی و صفش که گویم برتر از پندار می آید

شهی تختِ لَعْمُرْکْ شهِسوار عرصه لولاک

مُجَلَّدْ ها ثنائیش زیزد دادار می آید

زِیْمَنِ پای بوسش قرش را بَرِ عَرَشِ تفضیل است

سُعُودِ نَحْسِ را انکار دَرِ آنکار می آید

زِ آیوانِ جَلالِش بر صُفُوفِ زائرانِ قُدس

صدایِ دُورِ شُودِ دُورِ آذِ دُرو دیوار می آید

زهی آیوانکه گمتر بنده گانِ آستانِ او

ز شاهنشاهی رویِ زمینش عار می آید

ز زیرین پایه آتش شهبازِ فِکَرْتِ تا فِرازِ عرش

بمقصدِ نارسیده خُونش از مِناقَرِ می آید

جُنُونِ دَوَرَه دارد چَرُخْ از سَوْدایِ پابُوسش

ازین معنی چنین در گردش دَوّار می آید

گَرِزِ اَهلِ عِنادَمْ دَرِ رَهشِ خاری خَلَدِ بَرْدِن

کجا گُلچینِ زِ خارِ کَلَشَشِ آزار می آید

مَراتاتاری از گیسویِ طَرارِش بَچَنکْ افتد

کجا هرگز سخن از نَافَهِ تاتارِ می آید

زهی شاهی که نایند غیرِ اندر رشته و صفش

ز گنجِ عرشِ اعظمِ هر دُری شَهوارِ می آید

دهد یکتاره مُویش رِشته تشبیه را از کَف
به نَعْتش چون کمالِ حُسنِ دَرِ اشعارِ می آید

ثَنایش از خِرَدِ دَرِ تَنکِنایِ امتناعِ افتاد
مَعَاذِ اللَّهِ جِسانِ از عَقْلِ اینمقدارِ می آید

بُودِ از آفرینش آفرینش بادِ پیمایی
هَمین جانِ آفرین از عَهْدِ این کارِ می آید

جهانرا میتوان دَرِ دانه خشخاش جا کردن
وَلِ مَدَحش کجا در حَیْزِ گفتارِ می آید

کسی کُوهرِ دُو عالمِ رُو بَسِلِکِ انتظامِ آمد
چِه سُودِ از گویَمش بر سَرورِانِ سردارِ می آید

زِ اسرارِ دَرُ وِش جبرئیل آگه نخواهد شد
زِ بهرِ شَقِّ صَدَرش گَزَدِ می صَدبارِ می آید

درین مَوَسِمِ بیابانِ طی مَکُنِ بیهوده آئی حاجی
که بیتِ الله بَطْوِفِ رَوْضِه دِلدارِ می آید

بیامرز و گریمی کَزِ وجودِ فائِضِ الجودش
دُر از دریا گُهر از خارِه گُل از خارِ می آید

نیایی غنچه لَب از تبسم باز ناکرده
اگر از حُسنِ خَلَقش بحثِ در گلزارِ می آید

بَحْسنِ التفاتش میتوان رستن دَرِ آن رُوزی
که از گردنِ فرازانِ نالهای زارِ می آید

گاهی مَه نیمه میگردد ز اعجازِ سَرِ انگشتش
گاهی بَرِ تَشَنگانِ از بیخِ او آنهارِ می آید

سخن با مشک چین از چین کیسویش خطا باشد
که این هرخته را مرهم و زان آزار می آید

نه تنها آهوی وحشی بتصدیقش زبان بکشد
ز سنگ خاره بز اعجاز او اقرار می آید

بآنکه مدتی رفت و پیامد بازراهی را
که برپیک خرد پیمودنش دشوار می آید

ملائک تابنده صف کشیده در سیر راهش
بشارت گوی و بین هم سید مختار می آید

اگر بز مشتری خورشید رُویش جلوه گر گردد
مه کنعان ینقد جان سوی بازار می آید

زهجش چوب مینالید زار و تونمی میری
اگر مردی ترا زین زندگانی عار می آید

گهی دادست نسبت قدو رخسارش بسر وکل
خرد شرمنده این فکرناهموار می آید

اگر از مهر گویی پرتوی از انوار او باشد
و راز گل قطره خوی زان گل رخسار می آید

بود یک جذبه از عشق وی پرتو از رُویش
نیاز از بی دلان و ناز از دِلدار می آید

ازو خیزد تجلی از درخت وادی ایمن
و زو بز طور موسی طالب دیدار می آید

بود حرف مفید و مختصر در بحث نیرویش
برون از آستینش پنجه قهار می آید

ز جودش آبر گر بزخویش گیرند جای آن دارد
گفشا صد هزاران خنده بر آنحار می آید

اگر بزبز چکد یک قطره از دریای احسانش
بخشکی هر طرف صد قلزم زحار می آید

درین معنی حکیم گوریدن اندر غلط افتاد
وساطت زوشت گفت از کتبد دوار می آید

ز سر سینه پاک وی از نصّ الّمْ نشرخ
همین دانی و بس کان مخزن اسرار می آید

گدازد انبیا را زهره آندز موقف محشر
اگر نه جلوه در عرصه اظهار می آید

گند ناموس اکبر فخرها از غاشیه بزداریش
بلی زین نکته بر حیل ملک سالار می آید

سخن در وصف او زین پایه بسی بالا ترست اما
اگر بر تر روم نا اهل را انکار می آید

به بزم قدسیان چون نکته از فضل بشر رانند
نخستین از مهاجر وانگه از انصار می آید

جوان مردان گردون جاه دشمن شوز شیر افکن
که اوصاف پیمبر در همه تکرار می آید

ز جود خویش گو شرمنده شو آئی حاتم طایی
کز و گردن فرازان بحث از ایثار می آید

نه چون آن مهتر آزاده گان سرمایه ایمان
که در هر منقبت سر دفتر آبرار می آید

صَدِیقِ سَرور وُصَدِیقِ اکبر آنکه در شانش

بقرآنِ ثانیِ اثنینِ اِذْهُما فی الغارِ می آید

ملائیکِ ژنده پوش از خرَقَه پَشْمِیْنَه اُو یَنَدُ

نَوید اِرتضایِش زِ یزدِ دادار می آید

بکامِ مارِ پابگذاشتِ تا ز و دوستِ نیازارد

تواینِ یاری نه پندارِ یکِه از هز یارِ می آید

مَکَرِ کِشورِ ستانی تاخِ بخشیِ خرَقَه پَشْمِیْنی

که باعزْمِشِ مقارِنِ سطوَتِ قَهَّارِ می آید

گِرِیَزْدِ آرزُ کوهشِ دِیو دُونِ چون پشه از صَرَصَر

بَجَزوئی کئی چنین کِز دارِ از دِیَارِ می آید

زِ عِلْمِ وِ حِلْمِ وِ عَدْلِ وِ فَضْلِ وِ عِرْفَانِ وِ کِمالاتش

خِرَدِ سَر گشته تر از گردشِ پَر کارِ می آید

فِر و نِگِرِفته دَر هَر دُو سَر اِ هَر دُو سَر از پایش

چنین باشد کسی کِز بَخْتِ بَر خُوردارِ می آید

بِیا وُداستانِ پورِ داستانِ را قلمِ بَر گَش

که بحثِ از گِیرو دارِ حَیْدَرِ کَرارِ می آید

اکنون از بشاراتِ کُتبِ آسمانی در خصوصِ بعثتِ خاتمِ پیغمبران

پیاوریم و نخست از آیات و کلماتی که قیامِ او و قوامِ شریعتِ او را بشمیر

آگاهی میدهند ذکر کنیم *

✽ معیارِ چهارم ✽

صاحب کتاب آیاتی را که ذیلا از زبور در حق بشارت پیغمبر موعود خواهی شنید ❖ در صفحه صد و هشتادم ❖ گابش آورده و از نامه عبرانیان آیات دیگر در تفسیر آنها ذکر میکنند و میگوید بدلات آن نامه که از مفرعات انجیل ایشان است واضح میشود که آیات زبور دلالت بر بشارت محمدی ندارد *

آیات زبور را بتامی از روی ترجمه های خودشان در اینجا بیاوریم و تصدیق آنرا حواله بآیه ادراله و انصافی کنیم تا بدانند که آیات مزبوره بشارت بر پیغمبر آخر الزمان است و بدالات بمسیح تواند داشت و معلوم کنند که نامه عبرانیان درست گفت یا نامه ایمانیان *

و اگر می دانستند که نویسنده آن نامه چه بلاها بسرانجیل آورد و بنام عیسی چه قدر مردم را از مطلب دور کرد و نام خود را نیز مقدس خواند هرگز نامی از نامه او نمیبردند و بسخن او تسك نمی جستند *

❖ آیات مزبور چهل و پنجم زبور است ❖

دل من سخن نیک بر آورد . کارهای خود را بر ملک عرضه کنم . زبان من قلم دبیرما هری است . نیکوتر از اولاد بنی آدم شدی لطافت بر لبهای تو ریخت بدین موجب خدای ترا بدوام دهر مبارک داشت . ای توانا شمشیر خود را بر روی ران خویش بیاور که عزت و شهرت تو از آن است . در شهرت خویش کامیاب باش برای حق و عدالت و راستکاری سوار شو . دست راست تو کارهای عجیب و هیبتناکت بیاموزد . پیکانهای توای توانا تیز است در دلهای دشمنان ملک نشیند . اقوام مقهور تو شوند کرسی توای خدای ابد الا باد است . عصای مملکت عصای عدالت تست . نیکی را دوست داشتی و بدی را دشمن گرفتی و بدی بتوجب ای خدا خدایت به برتری از شریکانت بروغن شادکامی ممسوح داشت مرصافی و عهود و سلیمه از جامه های تست . از منازل شرفناک تو عاجی است که را شاد کام کند دختران پادشاهان در میان زنان مکرمات تست ملکه آرایش یافته

بجامه زرین در خدمت تو بایستد . ای دختر بشنو و نگاه کن و بکوش
خود استماع کن قوم خویش و خانه پدر خود را فراموش نمای حسن
نورا ملک خواهان شود . زیرا که او پرورش دهنده خدای تست
و تو او را سجده آوری . دختران صور برای پیشکشها بیاورند .
توانگران از طوایف بیدار تو حسرت برند همه بزرگیهای دختر ملک
از درون از جامه زردوز است دختران با کره از پی جامهای زردوز
رفیقان آنها برای ملک بیاورند و بر خدمت تو تقدیم کنند .
و با بهجت و سرور ابلاغ دارند و بسرای ملک داخل شوند .
اولاد تو بجای پدران تو باشند و ایشان را بر تمامی زمین سروری
دهم بقرون و اعصار نام ترا یاد کنم و امتها بدوام دهور و اعصار
برای تو اعتراف بیاورند . تمام شد زبور چهل و پنجم داود
علیه السلام *

شهادت دادن این آیات از زبور بر بشارت پیغمبر و وراثت علماء اُمت
او در زمین در نزد هوشمندان آگاه آشکار است و از جمله جاهایی است
که در آیت قرآنی اشارت بر آن فرموده اند *

❖ ولقد ڪتبنا فی الزبور من بعد الذکر ❖

❖ ان الارض برئها عبادى الصالحون ❖

بعد از ذکر پیغمبر و اوصاف و اطوار آنحضرت چنان نوشتند که وارثان
و مالکان زمین بندهای صالح خدا است که ایشان را بر تمامی زمین
سروری باشد و وعده خدای بپراهمیم در حق ذریت اسمعیل
انجام یابد *

صاحب کتاب آیات مذکوره زبور را بتأویلات بعیده میخواهد
بمسیح تفسیر کند و دلالت آنرا بر پیغمبر صاحب السیف و لطافة الکلام
انکار نماید و حال آنکه کثرینی او را کی در شهادت تمامی آیات مزبوره
بر حضرت پیغمبر کفایت کند *

بنابر بیان بعضی از محققین پولوس دعوت کنندگان کاذب بود
که مسیح را برای اجرای ریاست خود بخدایی خواند و با اقتضای مقصود

خود بدعتها در آیین خدا گذا رد. در ضمن نامه که بعبرانیان نوشت
و خواست دلیلی برای ایشان از توریة یساورد. این است
که دو آیت از همین فصل زبور یعنی مز مور چهل و پنجم را آورده
و استدلال بر مدعای خود کرد. و این مؤلف بیچاره به تبعیت او سخن دانی نمود.
فقرات نامه پولوس که مؤلف میزان پروتستانی متمسک بآن میشود
چنان است *

لکن به پسر میگوید که کرسی تو ای خدا ابدی و ازلیست عصای
ملکوت تو عصای عدالت است صلاح را دوست داشتی بدیغوجب
خدای یعنی خدای تو ترا بروغن بهجت مسح کرد و ترا از رفیقان
تو برتری داد *

در اینجا یک لفظ مسح که مطابق با ترجمه لقبی از عیسی تواند بود پیدا کرد
و دست آور ساخت پس از این قرار در هیچ جایی عبارت مسح نیاورند
حال آنکه در توریة امثال این تعبیر در حق انبیا بسیار و اصطلاح توریة
بر این جاری است. و مسح بروغن بهجت بمعنی شاد کام و مسرور
داشتن است. اگر راست میگویند آیات زبور را چرا در نامها بتامی
نیاورند چرا علی التفصیل تفسیر نکردند. و نیز همین دو آیت را بجه
قرینت بر عیسی تأویل میکنند گویا بقرینة لفظ ✽ ای خدا ✽
است که عیسی را خدا نامیده اند و بکس دیگر دلالت نکند *
اهل ادراک از متن عبارت حاضر زبور دانند که خدا تعبیر از غیر
ازل تعالی است چنانکه در ذیل آن گفت خدا یعنی خدای تو واضح است
کسی که او را خدایی باشد در واقع بنده خداست و در این صورت
بهر معنی که در عیسی گویند این تعبیر در حضرت پیغمبری بطریق
اولی تواند بود اعتراف بعبودیت آن پیغمبر توانا کرد با اینکه
طوایف بسیاری بخدایی آن بزرگوار اعتقاد کردند همین دو
آیت زبور را تماماً در حق عیسی نتوانند بیان کنند. چه
فائده که در وقت تنکنایی مبادرت بنکارش این نامه کردم

ای بیچاره چشمی باز کن همین دو آیت را که آوردی به بین که پولوس چگونه تحریف نمود . و چنانکه شمعون بطرس در حق معلم دروغگوی گفته بود تحریف را به پنهانی داخل کرد ﴿ عصای ملکوت تو ﴾ که در ترجمه گفتم در نسخه صحیح زبور بلفظ عصای استقامت تو و در بعضی از ترجمه های پروتستانها عصای مملکت آورده شده است *

و علت همه این تحریفات این است که در آیات مذکوره خطاب بخداوند شریعت دائمی کرده است . و میگوید کرسی توای خدا ابدی و ازلی است عصای استقامت یا عصای مملکت عصای عدالت نیست . و در احوال آیات چنان گفت که شمشیرت را ای توانا بر بالای ران بیاویز برای حق و عدالت و استقامت سوار شو . و این معانی بجز در پیغمبر آخر الزمان صادق نتواند بود عیسی را نه سیف بود و نه آنچنان سوار شد که عدل و داد و استقامت را در زمین بگذارد و نه اورا کرسی و عصای عدالتی که عبارت از شریعت مؤسسه دائمه باشد کسی اعتقاد کرده یا دعوی نموده است . این است که پولوس این کار را بعالم ملکوت انداخت که يك قدری از بنیان تأویل تأسیس کرده شود تا آنکه پروتستانها آمده در ترفیع آن بنیان بی اساس سخن گویند *

و الحاصل سخن در آیات زبور است که هفده آیت است و بتامی ذکر حضرت پیغمبر و اطوار و اوصاف ایشان و اشارت با أصحاب ایشان و اولاد و زوجات اولاد اطهار آنحضرت است *

سزوری روی زمین را بایشان علیه وعلیهم السلام مسلم داشت و چون دلالات واضح آیات بر آنحضرت در نزد هوشمند با انصاف محتاج بشرح و بسط نیست و بر مکران تعصب جوی سودی ندهد لهذا اختصار در سخن را بهتر دیدیم *

زبور چنین می سراید و سخنان خود را بحضرت ملك الملوك موجودات عرضه میدارد * نیکوترین اولاد بنی آدم شدی . و بهترین

مخلوقات کشتی لطافت و فصاحت و اعجاز بر لبهای مبارک آمیخت .
 و سخن خدای بلطافت از آن لبهای نازنین ظاهر شد . و بدین سبب
 چنانکه بر ابراهیم وعده داده شده بود بدو امر شریعت و سلطنت ذریت خود
 که دوازده فرزند از اسماعیل بودند ابدالدهر مبارک شدی و برکت
 یافتی ای قوی و توانا بر همه چیز شمشیر خود را بر بالای ران خویش بعدادت
 عربی پیاف و بکوی اتانای بالسیف . که عزت تو و دین تو و شهرت
 نام مبارک تو و رسیدن شریعت تو بجزا تر بقهار بت سیف الهی
 تواند بود . برای گذاردن حق عدالت و راستکاری سوار شو .
 پیکانهای توای توانا سخت تیز است که تیراندازی از قدرت اسماعیل
 برای چنان وقتی یاد کارت شد که بر دلهای دشمنان ملک نشینند
 اقوام مقهور تو شوند . کرسی توای خداوند شریعت ابد الا باد است .
 و شریعت تو که ناموس استقامت جهان است ابد الدهر بوده عصا
 و عماد در مملکت ایجاد عصای عدالت تست که بواسطه شریعت غرای
 مستقیمه ات در جهان نهادی *

﴿ وبالعدل قامت السموت والارض ﴾

نیکی را دوست داشتی و بدی را دشمن گرفتی . و بدین جهات
 که عرض کردم خدای یعنی خدای تو ترا از سایر پیغمبران که در پیغمبری
 با تو سهیم و شریک هستند برتری داد و ترا اشرف انبیا و مرسلین کرد .
 و ملک وجودین و مالک دارینت نمود . و بدین سبب ترا با بتهاج دائمی
 مسرور داشت *

نمیدانم صاحب کتاب در این آیات چه میگوید و دل او چگونه کواهی
 میدهد آیا خود تصدیق میکند که آیات مزبوره در حق عیسی است
 و در حق آن اشرف پیغمبران نیست ؟ *

آیت اخیر را که در نامه عبرانیان آورده بود نپرسیدیم که چگونه بعیسی
 تاویل کردند مقصود از شریکان اگر شر اکت در نبوت است که عیسی

پیغمبر نبود اگر در خدایی است خداران نیز بجز دوشریک که یکی ذات اب و یکی روح القدس است شریک دیگر اعتقاد نکرده اند . مگر آنکه بگویند از این دوشریک او را برتری داده شد لکن آنوقت خدا یعنی خدای تو را برتری بر خدا داد عبارت بسیار مشکلی میشود که ماها نمیتوانیم فهمیدی بلکه دیگری بفهمد *

عجب است از مؤلف ما که میگوید بقراین آیات آخری از این زبور مقصود از آن آیات حضرت پیغمبر علیه السلام نتواند بود بل عیسی مقصود است *

بسیار خوب تا انجای آیات که اشارت کردیم دلالتی بر مسیح از آنها ظاهر نتواند شد و تماماً صریح در حضرت ختمی مآب علیه الصلوة والسلام است و تمة آیات نیز دلالت بر داخل شدن زنان پادشاهان و رؤسای اقوام و بزرگان بخانه پیغمبری دارد چه در زمان خویش و چه در زمان خلفاء و اولاد طاهرنش و چه در حالت غلبات و فتوحات بمجوریت و چه در هر حال دیگر برضا و میولات که ارباب آگاهی از تاریخ و اخبار علی التفصیل دانستند . شهر بانو دختر یزدجرد پادشاه ایران در خانه حضرت حسن رضی الله عنه بود و نیز مادر چند سرور برزکوار از پادشاه زادگان است *

عیسی علی نبینا و آله و علیه السلام زن نبرد و اولاد از او نبود و هدایا برای او نمیگرفت و تمامی این اخبار زبور را بطور واقعی در بیان اوصاف و اطوار حضرت خاتمی علیه السلام توانیم دانست و بس . و پادشاه بودن ابناء اصحاب کرام آنحضرت در ظاهر و باطن واضح است . و در اینجا سخنان بسیار لطیف دارم که در هر کله از کلمات زبور برای برادرانم بطوری توانم شرح و بیان آورد که حیرت عقول و مدارك گردد ولیک بهمین قدرها در این مقام کفایت کنیم که بسی از سخنها را همه وقتی و بهر کسی نباید گفت . و مع هذا وصیت میکنم ترا بتدبر و تأمل در همان فقرات زبور که ترا موجب مزید آگاهی گردد *

﴿ تفسیر الهامی ﴾

عجبت اینکه صاحب کتاب در ذیل آیات مزبور زبور از مکاشفات
والهامات یوحنا آیتی در اثبات مدعای خود آورد که همان
الهامات یوحنا برهان جداگانه بربعث نبی موعود است و بوجهی
دالات بر مسیح ندارد تا چه رسد باثبات مدعای مؤلف که می خواهد
آیات زبور بآن آشکاری را تأویل بمسیح کند دام خوبی برای خود
درست کرد خانه خود را بدست خویش خراب ساخت *

﴿ یخریون پیوتهم بایدبهم وایدی المؤمنین ﴾

در معیار هفتم از میزان اول نیز وعده بیان آیات مکاشفات یوحنا را
کردیم ولیک نقل عبارات یوحنا را در اینجا نیز بیاوریم و این فقرات
در فصل نوزدهم مکاشفات است *

آسمان را کشوده دیدم و انگاه اسب سفید را دیدم که سوار بر آن را
امین و صادقی میگفتند برای حق استقامت جنگ میکنند . چشمان
او مانند شعله نار بود . و بر سر افسرهای بسیار داشت و او را
نامی بود که بجز او کسی دیگر نمیتوانست آنرا بخواند . و جبه خون
آلودی پوشیده بود که نام آنرا کلام الهی میگفتند . و جاعتهای
آسمان بر بالای اسبهای سفید با جامه های سفید و لطیف پرندی
در پشت سر او میرفتند و برای زدن طوایف شمیر قاطعی از دهانش
بیرون می آمد و با عصای آهنین حکومت خواهد کرد . و معصره
شراب قهر و غضب خدای قادر بر همه چیز را خود فشار میدهد .
و بر لباس و ران خود نامی دارد بمعنی ملك الملوك و رب الارباب *

نخست از تحریف صاحب کتاب بنیه تنقیدی برای تو بگویم که میزان
کار آنها را نیک بشناسی *

این ترجمه را که در اینجا از مکاشفات یوحنا آوردیم از روی دو
ترجمه از خود پروتستانها است که یکی را بترکی در سنه ﴿ ۱۸۲۷ ﴾

در پاریس از جانب جمعیت انگلیسی چاپ کرده و میگوید برای انتشار کتب مقدسه در اطراف واکاف انگلستان و سایر ربع مسکون طبع کرده شد. و دیگری را نیز بتری در سنه ۱۸۵۷ ❖ در لندن از جانب جمعیت آنجا چاپ کرده و میگوید که این کتاب باطلاع فلان و فلان تصحیح شده مطبوع و در انگلستان و سایر ممالک ربع مسکون منتشر گردید. اکنون مقابله کنیم این ترجمه را با عباراتی که در صفحه ۱۸۱ ❖ میزان الحق خودشان آورده اند *

گذشته از سایر تحریفات عبارت آخری را که معصره شراب قهر و غضب الهی را تا آخر باشد در میزان الحق خود چنین نوشت. که میخانه قهر و سخط خدای قادر مطلق را پامال میسازد که معنی عبارت چنان می آید که خدای قادر بر همه چیز را دیگر صفت قهر و سخطی باقی نخواهد ماند که مخلوق از مخلوقات تصرف در ذات و صفات قدیم تعالی کرده آن دو صفت را پامال و معدوم سازد. و مع هذا آن خدا قادر بر همه چیز است حال آنکه در ترجمه های نری بجای میخانه در یکی باصق است و بجای پامال میکند چنینه جکدر. و در دیگری بعوض میخانه معصره است که آلت عصر و فشار دادن انگور و شراب مقصود است و بجای پامال میکند گفته است باصا جقدر. و معنی عبارت موافق این دو ترجمه بکلی مغایر و منافی با ترجمه منقوله در میزان است که مقصود ظاهر کردن آثار سخط و غضب الهی است بفرینه لفظ خدای قادر بر همه چیز خصوصاً بفرینه سوق کلام که گفت برای زدن طوایف شمشیر برنده از دهان او بیرون آمده باعصای آهنین یعنی تکیه گاه آهنین و حربه آهنین که همان شمشیر بیرون آمده از حکم و امر او است حکومت خواهد کرد. و معصره قهر و غضب خدای قادر مطلق را خود معصور کرده آثار سخط الهی را در جهان ظاهر کرده انسانیهای زیانکار و اهل خسران را هلاک خواهد نمود و این عصر در یکی از تفاسیر همان است که در قرآن مجید آرایاد فرموده و بآن

قسم خورد *

❖ والعصران الانسان لفي خسر ❖

و چون در قواعد عربیه مصدر بمعنی فاعل نیز آید بدلال انجیل مقصود از عصر خود حضرت پیغمبری نیز تواند بود که عصر کننده شراب سخط الهی برای دشمنان دین بود *

بالجمله حیرت از این دارم که از بجای مکاشفات استدلال برمدای خود کرد . اگر از لفظ کلام الهی و عبارت جامه خون آلود است زهی بی اطلاعی است پس سایر کلمات را که هیچ مناسبت بمسح ندارد چه خواهد کرد . میخانه را درست کرد شمشیر برنده یاشمشیر دوسر را که در نسخه اصل انجیل است باعصای آهنین و حکم و حکومت با آن را چه میکند . آن سوار را جامه کلام الهی است که گفت آنرا پوشیده بود پس سوار غیر از آن کلام است و آن کلام جبه آن سوار و حافظ او از حرد برد و زینت و شرف او است . آن جبه که کلام خدا و معجزه باقیه و دائمه آن سوار است بخونریزها دربر او ماند و کرنه آن جامه را نمیتوانستی باخود دارد . و آن کلام همچنانکه در مقام الفاظ معجز و زینت و مروج دین و شریعت و بیان کننده احکام خدای بود . در مقام انسانی نیز آن سوار ازل را کلام ناطق الهی در بر بود که معجز تکوینی او بود و رواج دهند دین او بود و مظهر عجایب و مین او بود که عدد نام مبارك آنکلام خدا با عدد یمن مطابق بود *

❖ فسلام لك من اصحاب اليمين ❖

آن کلام ناطق الهی بدست شقی ترین مخلوقات در حال سجود و مقام مناجات بامعبود از ضربت آن ملعون ازل و ابد خون آلود شد * نام مبارك آن سوار امین و صادق بود که یدش از ظهور بعثت ظاهری او در عالم اجسام در میان مردم بصدق و امانت معروف و یابین دو نام و لقب ملقب بود *

در جامه و بهلوی آن سوار که برای حق انصاف و استقامت سوار شد

نامی نوشته شده بود یعنی هلاک الملوك ورب الارباب . ربوبیت
و سلطنت عمومی آن سلطان جهان که بخص قرآن بر تمامی موجودات
هیئت ربوبیت داشت . و آن ربوبیت کنه عبودیت مطلقه
آنحضرت بود در آن جامه که کلام لفظی و تدوینی بود لفظاً
مکتوب شد . و آثار بعثت و اوصاف و کمالات آنحضرت را بیان فرمودند
و بر مالمین نذیر و هادی نامیده آمد و در جامه که کلام تکوینی خدا بود
فعلاً و کوناً ربوبیت او ظاهر آمد . و جمله اوصاف و ولایت مطلقه
اورا آن کلام ناطق الهی مظهر گردید *

❖ هو صنع الآله والخلق طراً * صنع من کادان یكون الهه *
بیان ربوبیت مطلقه امکانیه و سلطنت عمومیه آن حبیب مطلق خدای
را بنحو اجمال در معیار هفتم از میزان نخستین و در سایر بیانات خویش
در این کتاب مستطاب آوردیم . اگر مزید آگاهی را بخواهی مراجعت
بکتاب و مؤلفات از اهل تحقیق و علمای دین اسلام نمای *

❖ والحمد لله رب العالمین ❖
کاش مر از زبان کویایی میشد و ترا کوش شنوایی و مدح آن جند الهی را
که رب جهان و تربیت کنندۀ پیدا و نهان است بزبان دیگر
در اینجایی کفتم *

* غیر این منطق لبی پیکشادمی * در مدیحش داد معنی داد می *
نی نی غلط کفتم و خطا آوردم این التراب ورب الارباب . کلمات خدای
به بیانات جهان و جهانیان محدود نشود و مدایح آن مدح اعظم
و نور اقدم بسنخنان امکان و اکوان معدود و نکرده *
❖ قل لو کان البحر مداداً لکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ❖

❖ معیار پنجم ❖

❖ در زبور صد و چهل و نهم ❖ بشارت بعثت خاتم پیغمبران
و برخواستن آنحضرت را باشمشیر خبر داد و چنان گفت که . خدای را

بتسبیح نو بن تسبیح کو یسید اورا در مجمع پا کان تسبیح کنید .
 اسرائیل با فریفته خویش فرحناک شود و بنی صیهون بملک خود
 شادمان گردد . نام اورا بدف و طبل و مزمار تسبیح کنند و ترتیل
 نمایند . زیرا که خدای از قوم خود خشنود است تواضع کنند کان را
 با استخلاص شرف و عزت دهد . پا کان بعزت ابتهاج آورند
 و در خوا بگاه خودشان شاد کام شوند . تکبیرهای خدای بر دهان
 ایشانست و تبغ دوسر در دست آنهاست . تا آنکه از امتها انتقام
 گیرند و آنها را ادب آموزند . ملوک آنها را مقید کنند بز رکان آنها را
 مغلول سازند . تا آنکه حکم مکتوب را در حق آنها جاری نمایند . این
 بزرگی مر جله پا کان را خواهد بود *

این بشارت در حق سلیمان بن داود نتواند بود که بعقیدت اهل کتاب
 خدای از او خشنود نشد بل در نهایت زند گانی دل اورا ز نان او مایل
 بغیر خدا کردند . و بعضی بن مریم نیز تأویل آن آیات جایز نخواهد
 شد . همانا خاتم پیغمبران و ایمان آورند کان با آنحضرت بودند
 که تکبیر میکردند و شمشیر دوسر یعنی ذوالفقار در دست ایشان
 بود و بامر خدای از دشمنان دین انتقام کشیدند . و چهار را بشریعت
 محکمه و ناموس دائمی ادب آموختند . سرها و سرورهارا در قید
 مقهوریت گذاشتند . بزرگان را بزنجیر بیچاری و خول مغلول داشتند .
 و حکم مکتوب خدای را در حق ایشان جاری کردند .
 و این بزرگی مر جله پا کان را از جا نشینان آنحضرت بوده
 و خواهد بود *

❖ تعلیم و بشارت ❖

تحریر دادن اهل کتاب بقیه کتب آسمانی را اصلا و ترجمه بیشتر بیان
 کرده ایم . و پس از توضوح دلالات و اشارات در همین بقیه که غفلت
 کرده و گذاشته اند در تعیین جاهای تحریف و تغیر رجوعی نداریم

که همان محل شاهد در میان مطلب و اثبات مدعا کفایت کند .
و این سخن را بکلیت در خاطر خویش نگاهدار و منتظر بشارت
از انکیون باش *

❖ در فصل دوم ❖ از مکاشفات یوحنا است که از قول عیسی
گفته میشود *

لکن اکنون آنچه را که شما دارید تا آمدن من استوار بدارید .
آن کسی که غالب شود و جله اعمال مرانگاه دارد حکومت بر طوایف
رابوی دهم . مانند آنکه من از پدرم دریافتم اونیز با چاق آهنین
بر آنها حکم آورد . و آنان مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد
بشکنند . و ستاره صبح رابوی دهم . کسانی که کوش دارند بشنوند
که روح بجماعت چه گفت *

آن سلطان امم که غالب علی الاطلاق است پس از مسیح امر نبوت
و حکم شریعتا و بشمیر آشکار شود . و بشمیر بر طوایف حکم کند
و آنها را بشکند و آنها را مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد کند
و همچنین که عیسی از جانب خدای اخذ میکرد حکومت الهی از عیسی
گذشته بوی رسد و عیسی بر او واگذارد . و او اعمال عیسی را
نصدیق کند و حفظ نماید . بر خلاف آنچه معلمان دروغ کوی تباه
کرده باشند . ستاره صبح که علامت شمس ازل و ظهور کلی الهی است
و یک طلوعی از آن بعثت بشارتی که از عیسی ظاهر شد در نزد عیسی
بود بروی مسلم گردد . و آن ستاره بکلیت در آن حاکم مطلق ظاهر
آید . که آن ستاره همان نور نبوت مطلقه او بود و از او بود که بشئون
و اطوار در انبیاء و ابرار بودیعت از او بود . چون صاحب کوکب
باموکب جسمانی هویدا شد آن امانت بمالك کل آن اعادت شود
و امثال امر الهی بعمل آید که میفرماید *

❖ ان الله يأمرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها ❖

در انجیل در جاهای چند عبارت حکومت بعضای آهنین بعبارات مختلفه موجود است و مادرائشای بیانات کاهی بلفظه و کاهی بتکیه کاه و کاهی بحربه و کاهی بشمشیر از آن تعبیر کنیم وجمله اینها صحیح است . و یکی از القاب حضرت نبوی علیه الصلوٰۃ والسلام در انجیل همان ❖ صاحب الهراوه ❖ است بکسر هاء و این لفظ که بمعنی صاحب عصای ضخیمه و چاقست تعبیر و تکایت از قهاری و غلبه است و مانند این تعبیر را در لسان فارسی نیز موجود داریم که می گوئیم فلانکس صاحب چاق است یعنی زور مند و توانا است و غالب و قاهر است . پس عبارت باچاق آهنین حکومت کند تعبیر و تکایت از هیمنت و استیلای حضرت نبوی است که بسبب شمشیر و امر جهاد در شریعت او است و ما برای تفنن در تعبیر عبارات کونا کون در تفسیرها آورده ایم *

اهل تاریخ نوشته اند که سطح نام کاهن معروف از نام آنحضرت بصاحب الهراوه تعبیر کرد . در هنگامیکه در شب ولادت باسعادت نبویه ایوان کسری شکست والی الان در حوالی بغداد در محل مداین بهممان حال باقی است . و آتشکده فارس خواموش شد بعد از آنکه هزار سال بود می سوخت . و دریاچه ساوه خشکید . و مؤبدان در عهد انوشیروان که آنروز پادشاه ایران و بزرگترین سلاطین جهان بود در خواب دیدند که شتران سرکش اسبهای عربان را میکشند و نهر دجله منقطع شد و در شهرها پراکنده گردید نوشیروان از ظهور این امور سخت بترسید و عبدالمسیح را بترد سطح کاهن فرستاد که از سر و حکمت این کارها آگاهی گیرد . عبد السلام بشام آمده سطح را در حال سكرات موت یافت و از او سؤال کرد سطح چنان گفت ❖ اذا كثرت السلاوة و ظهر صاحب الهراوة و غاضت بحیره ساوة و خدت نار فارس فلیست بابل للفرس مقاما ولا الشام لسطیح مناما یملك منهم ملوك و ملکات علی عدد الشرافات و کلا هوأت آن ❖ و عدد شرافات که کنکره های ایوان کسری

بود و در لیلۃ المیلاد نبویه منهدم گردید چهارده بود . که تازمان
خلافت خلیفه سیم بهمان عدد ملک و ملکه در آنجا سلطنت کردند
و یزدجرد آخر آنها بود که در زمان خلافت حضرت عثمان «رضی
الله تعالی عنه» هلاک شد و تفصیل این وقوعات در کتب تواریخ مسطور
است.

❖ معیار ششم ❖

از بشارت‌های توریة بعثت حضرت نبوی را از اول فصل چهل
ودوم از کتاب اشعیا در طی معیار پنجم از میزان سیم نوشتیم . اکنون
بشارت دیگر از آن فصل را چنانکه در آنجا وعده کردیم در این
مقام بیآوریم *

❖ از آیات نهم فصل ۴۲ ❖ اشعیا است ❖

اینک کارهای نخستین بوقوع پیوست . از حادثات آیند، نیز شما را
آگاه کنم و بیش از آنکه بشود بشما بشنوام . ای سوار شوندگان
بدریاها و ساکنان و پرکنندگان جزیره ها خدای را بیک تسبیح نوین
تسبیح آورید . حمد او را از نهاییات زمین بگویید صحراها و شهرها
که در آنهاست آواز را بلند کنند . دهکده های مسکونه قیدار
و ساکنان کوهستانها از رؤس جبال کلماتک زنند . خدا را تسبیح
کنند و حمد او را بجزیره ها رسانند . پروردگار مانند جباری
بیرون آید . مثل مرد بهادر غیرت را بیدار کند نهیب زند و صبحه
کند بر دشمنان غالب آید . زمان بسیاری سکوت کردم و صبر نموده
و هیچ نکفتم . دیگر مانند زن زاینده فریاد کنم . هم ویران
سازم و هم فرو برم . کوهستان و صحراها را خراب نمایم نباتات
انهارا بخشانم . نهرها را جزیره ها کنم دریاچه ها را خشک
گردانم . نابینایان را براهی که نمی دانند راهما شوم و در شار عهایی
که آگاهی ندارند آنها را براه برم . تاریکی را برای ایشان
روشنایی کنم . و کجیهارا بر راستی مبدل سازم . اینهارا در حق

ایشان خواهیم کرد و برایشان نخواهم گرفت ❖ و مأخوذ شان نخواهم داشت ❖ تابازگشت کنند . کسانی که بر اشکال تراشیده اعتماد ورزند هزیمت و پریشانی تمام خواهند یافت *

بر داناتان اسرار آگاهی و نجات یافتگان از تاریکی جهل واضح و روشن است . که تسبیح نوین و حمد الهی از همه اطراف روی زمین عبارت از ظهور شریعت تازه عمومی محمدی است . که نهایات زمین و اهل صحراها و شهرها و ساکنان جزیره ها و راکبان بدریاها را حکم آن شریعت غرا و ناموس پاك الهی جاری است . و همه جهان مخاطب بآن شریعت تابناکند و مأمور بتسبیح خدای بآن تسبیح جدید و حمد رسا و شایان بخدایی او *

دهکده های مسکونه قیدار را که مخصوص بذکر فرمود صریح تعبیری است لطیف از اینکه حامل آن شریعت الهیه از نسل قیدار ابن اسمعیل و ظهور او از عرب و در عرب خواهد بود . کلمات از رؤس جبال و تمجید خدای روشن عبارتی است در ظهور تسبیح و تلبیه و تمجید در اطوار آیین آن پیغمبر پاك که بر بالای کوهستان و جبال در مکه و بطحا به هنگام ادای فریضه و آداب حج بجای آورند *

از اطراف جهان از دریاهای و صحراها گذرند و بر آن مکان مقدس رسند . و بامر خدای و خداوند ناموس اعظم امتثال کنند و سخن خدا را که میفرماید ❖ و اذن فی الناس بالحدیج یا تؤک رجالا و علی کل ضامر یا تبین من کل فج عبق ❖ از جان و دل بشنوند و شریعت بردل های ایشان نکاشته آید چنانکه در کتاب ارمیا نوشته شد *

حمد و ستایش خدا را بجزیره ها باید رسانند در اوقات نمازهای پنجگانه چهاراً تکبیر و توحید و تمجید خدا را بجای آورند در بلندیهای و پستیها نام خدا را آشکار کنند . پروردگار را مظهر جباری بیرون آمده غیرت را بیدار کرد و حکم جهاد را آورد . تا آنکه ویرانیها در جهان پدید آید و خرابیها ظاهر شود . قلبهای انسانی که مانند نباتات صحراها هستند خشکیده و نابدید کردند . رای آنکه

هدایت خدا در جهان ظاهر آید و شوارع شریعت الهیه واضح شود *

خدای صبور توانا پس از آنکه در زمانهای طولانی نارا ستیهایی جهان را بسکوت گذراند و صبر کند • بهنکام رسیدن ایام قهاریت برای اظهار دین خدا شناسی و یگانه پرستی و ابطال اطوار یگانه پرستی و بت ستایی و شناساندن تباهی عقاید شرک و تثلیث آوازی فوق العاده بر آورد • و نهیب زند و صیحه کند تا آنکه به بهادری بردشمنان غالب و قاهر گردد و تاریکیها را باین غلبات بروشنایی تبدیل سازد بکیهارا راست و اعوجاجها را مستقیم فرماید • کسانیکه بر شکلهای تراشیده اعتماد آورند و بر صورتهای مخلوقات که خدایی آنها را خود جعل میکنند ستایش نمایند منهزم و بریشان شوند *

میزان الحق در صفحه ❖ ۱۸۳ ❖ خواست این آیات را بتأویلات و دلائلی که از انجیل معلوم الحال دارد بمسیح علیه السلام تأویل کنند و اهل ادراک را در بطلان دعوی او و بطلان دلائل انجیل او همان متن آیات اشعیای برهان قاطع است و محتاج به بیانات دیگر نیست • عیسی کدام جباریت الهیه را ظاهر کرد • کی مانند مرد بهادر بیرون آمد، غیرت را به بختان آورد و نعره زد و بردشمنان غالب گشت • طوایف عرب که مساکن اولاد قیدار بود در کجا با او تسبیح جدید و شریعت تازه برپا کردند • عجب است که آیات دیگر از باب (۶۰) اشعیاء در تقویت سخن خویش آورد که آنها دیگر صریحتر در دلالت بشارات مذکوره اشعیایی بر پیغمبر آخر الزمان است • و همان آیات را بعادت مألوفه خویش در ترجمه تغیر داد و مع هذا اصل مطلب نیز از آن ترجمه تحریف شده آشکارا شد *

❖ همانا آیات باب (۶۰) اشعیاء است ❖

انبوهی شتران و جازهای مدیان و عیقا ترا احاطه کنند • همه ساکنان سبازند تو آمده طلا و عطرها را آورده تسبیح خدا را ظاهر سازند •

همه کوسفندان قیدار بر تو کرد آیند . قوچهای نیایوت ترا خدمت کنند . از روی شوق بر مذبح من برآیند عزت خانه خود را عزیز گردانم *

این است برهان مؤلف که میثنوی . و مرا از اینگونه استدالات اوسخت عجب آید . که اینگونه استدلالها را صاحبان ادراک مستقیم در کلابی که برای هدایت یا اضلال ملتی مانند اسلام مینویسند هرگز مندرج نتوانند کرد . و بدست خود شان خود را رسوا نتوانند نمود . و دلیل محکم دیگر بر طرف مقابل در خلاف قول خود شان نشان نتوانند داد

میزان الحق عبارتهای مذکوره را تغییر داد سهل است که فقره جازه های مدیان و عیقات را احاطه کند را چنین آورد که ❖ کلیسای مسیحی ❖ را مستور خواهند کرد حال آنکه خود بخوبی میداند که پروتستانها معتقد بکلیسای ظاهری مسیحی نیستند و حکم معبد های ظاهری را برداشته اند و معبد های معنویه اعتقاد میکنند و در اینصورت میبایست کلیسیاهای معنویه مسیحیه یا جماعت عیسویه را بگوید وجهیت پروتستانی را قصد کند و آنهم راست نیاید که جماعت جماعت را احاطه کند بی معنی خواهد بود *

و الحاصل همین فقرات ثانویه از اشعیا مؤکد و مبین آیات اولیه است . شتران و جازه های مذکوره قبائل عرب است و کوسفندان قیدار صریح تغییر از این معنی است . قوچهای نیایوت رؤسای اقوام است که با انواع خدمت در حضرت پیغمبری ایستاده اند از روی شوق بر کوه منار آیند و خانه خدا و عزت کعبه و بطحارا بیفزایند الی آخره * صاحب کتاب در صفحه (۱۸۳) اعتراف بانحصار بعثت عیسی علیه السلام بر بنی اسرائیل در طبق مدلول انجیل چنانکه پیشتر اشارت بر آن شد نمود . و گفت که دهکده مسکونه قیدار در آیات مذکوره اشعیا طوایف عرب است و مع ذلک چنانکه شععون الصفا گفته بود تبعیت بر معلمان و اهل تأویل کرده آیات باب (۶۰) اشعیا را

قربنه دلالت آیات مزبوره در فصل (۴۲) کتاب اشعیا بعیسی کرد . و بحمد الله که آیات مزبوره در مد نظر ما است و سبک عبارات و کلامها و لحن مقال را ارباب زکاوت و فطانت باسانی دانند و آمدن عیسی در روز آخر که در انجیل نیز گفته شده است هیچ ربطی بمضامین آیات مذکوره در هر سه فصل کتاب اشعیا ندارد . و شیوع دین مسیحی در دنیا بعد از دانستن مقدمات مطلب و منحصر داشتن خود آنجناب بعثت خود را به بنی اسرائیل از سخنانی است که بجز از جاهلان بی سعادت فریب بآن نرزد *

شیوع دین مسیحی را نگفت کدام است و مقصود از آن را معلوم نکرد . با آنکه اولاً مسیح صاحب دین جدا گانه نبود برای تأکید و تأیید شریعت موسویه آمد چنانکه خود شان از انجیل گفتند . ثانیاً اسکر مقصود شایع شدن طریقه مستحدثه پروتستانی در روی زمین است آنهم که باتفاق جمله اهل ادیان و بتصدیق فرقه های عیسویان خارج از عیسویت و دین عیسی است . و بر مؤلف است که این مدعای خود را مبرهن سازد و این موضوع را معلوم کند تا بر سیم بشیوع دین مسیحی در جهان و ایمان آوردن طوایف عرب و مساکن قیدار بآیین پروتستانی *

زهی بی انصافی است که آیات واضحه الدلالات بر پیغمبر عظیم الشان را بدانگونه تصورات باطله و تخیلات بی اساس بنخواهند ابطال کنند و معانی دیگر دهند از اینقرار یهودان مردمان بادرایت و با انصافی بوده اند *

صاحب کتاب جمله سخنان خود را بر یک منوال آورده و بطور بی ادبی و بی انصافی تعییرات ناشایست از اسلامیان آورد . و این بنده را شایسته بجزاین نیست که از جواب بر سخنان پریشان او چشم پوشم . و در خارج از مطلب حقیقی سخن نگویم *

در صفحه (۱۸۵) به آیت هفتم فصل بیست و یکم اشعیا اشارت کرده و میگوید . علمای محمدیه از جهة بی اطلاعی از کتب مقدسه

آیت مذکوره را بحضرت محمد نسبت داده اند حال آنکه از آیات قبل و بعد معلوم میشود که آن آیات ربطی بحضرت محمد و مسیح ندارد . بلکه بیان خرابی شهر بابل است و آن در سواریکه یکی را کب حجار و دیگری را کب جل بود و آیت اشعیا دلالت بر آن داشت ایلغار سپاه کینخسرو بود که بر بابل حمله آوردند و تسخیر نمودند

عبارات کتب اشعیا را چنان پریشان آورد که اصل مطلب از میان رفت و پس از آن بخیال خود معنی نمود . و دو سوار را بابلشکر کینخسرو معنی کرد و اسلامیان را به بخبری از کتب آسمانی منسوب داشت

آیت کتب اشعیا چنان است که دو سوار را که یکی را کب حجار و دیگری را کب جل بود دید . و این مشاهده را اشعیا بعالم رؤیا نسبت داده . خراب شدن شهر بابل را بدست عساکر پادشاه ایران که مداین یعنی فارس . و سمت شرقی ایران و عیلام یعنی آذربایجان و طرف غربی را مالک بود خبر میدهد . تا آنکه در آیت نهم میگوید آن دو سوار آمدند و نداننده گفتند افتاد بابل افتاد و بتهای خدا های آنها شکسته شده بر زمین آمدند *

اسلامیان دو سوار را بر حضرت نبوی و جناب مسیحی تفسیر کردند که در عالم مکاشفه بر اشعیا ظاهر شدند . و دو یست سال تقریباً بخراب شدن بابل مانده بود که او را آگاه از خرابی آنجا و سرنکون شدن بتها داشتند *

در نزد اهل حقیقت که روح معانی را از الفاظ دریابند واضح است که مقصود از خراب شدن بابل و شکسته شدن بتها و اصنام و آلهه مصنوعی در روایای اشعیا بی تعبیر از تمهید مقدمات انکسار شوکت آیین بت پرستی است که در آثار و شهر بابل مرکز بت پرستی بود . اگر چه بدست پادشاهان ظاهری باشد که خدا دین خود را بهر قسمی تأیید فرماید . و تعبیر را کب الحجار از عیسی عبارتست که انکار آرا بجز غیر منصف کنند و را کب الجمل بغير از حضرت پیغمبر نتواند بود که آن دو بزرگوار برای برداشته شدن آیین بت پرستی بودند و اشعیا را

از ظهور يك مقدمه نژديك آن امر آگاه داشتند *
 پس از فهمیدن اين مطلب و مراجعت بترجه هاى كه خود شان
 در كتاب اشعيا کرده اند . سخنان و ترجمه هاى محرفه مؤلف را
 كه در صفحه مذكوره نوشت بنظر دقت نگاه كنيد . تا آنكه پايه
 بيان او آشكار شود و بى اطلاعى او و اطلاع كامل علمائى اسلام
 از كتب مقدسه و تحريفات واقع در آنها و از تأويلات باطله مأولين
 كالشمس فى وسط النهار بيدار و آشكار گردد *

❖ معيار هفتم ❖

انجيليان برخلاف بشارت و اوامر صادره از جانب مسيحى بعثت غلبه
 جهل و نادانى در آفرمان و سبب بسيارى كدورات در آن اهل همتها
 بر تغيير بشارتهاى مسيح بر ظهور امر پيغمبر آخر الزمان گذاشتند .
 و جمله آن بشارتها را اصلاً و ترجمه از ميان برداشتند . ولى چون
 حجت خدا بهمه جاى بايد برسد و مخلوق ناتوان امر حق و مقصود
 الهى را بكملى باطل نتواند كرد ❖ والله غالب على امره ❖
 اين است كه با همه دست كارها كه در انجيل كر دند و تحريفها
 كه اصلاً و ترجمه و تفسيراً و تأويلات نمودند . شواهد بسيار در بقيه
 انجيل حاضر باقى ماند . و اگر چه در ترجمه ها از ترس اسلاميان
 بعلامه حظه اينكه حجت بر آنها نشود نياوردند باز آياتى چند كه بجزئى
 تأمل دلالت آنها بر بشارت پيغمبرى ظاهر است در همين ترجمه ها
 مندرج كرديد . چنانكه بعضى از آنها را شنيدى و يك جمله
 ديكر را بزودى در اين نامه خواهى ديد . و اين مطلب برهان قوى
 بر آشكارى امر دين اسلام است *

❖ يريدون ان يطفؤا نور الله بافواههم والله منم نوره ❖

❖ ولو كره المشركون ❖

عيسى عليه السلام نمازى را كه تعليم كرد و ما از انجيل در معيار هشتم

از میزان دوم ترجمه آنرا آوردیم شاهد است بر اینکه عیسی
همچنانکه بشارت میداد بر ظهور شریعت حق و بطلان امر بت پرستی
و شکست شوکت جهالت و بیگانه پرستی که بسبب شمشیر اسلام
میایستی بشود این مطلب را جزء نماز خود کرد . و امت را نیز امر
نمود که همه اوقات از خدای درخواست کنند که آن ظهور ملکوت
خدا چنانکه در آسمان است در زمین هم چنان گردد . و مقصود
مسیح علیه السلام نه تنهادر خواست قوی و لفظی بود بل تمامی
امت را امر کرد که وصایا و بشارات و تعلیمات آنجناب را حفظ
کنند و توبه نمایند . و منتظر بر ظهور ملکوت سموات که آثار
توحید و خدا شناسی و هویدا شدن اطوار اسماء و صفات الهیه
در بنی آدم بطور اکل بود بشوند . و معاونت بصاحب آن ملکوت
خدا بسبب ایمان و اطاعت خود شان کنند و مقدمات آن ظهور
ملکوتی را روز بروز محکم دارند *

در آغاز سخن ❖ در فصل سیم انجیل متی است ❖ که بحی
عیسه السلام بمردم اندرز میکرد و میگفت توبه کنید که ملکوت
آسمانها نزدیک است *

❖ در فصل چهارم متی است ❖ که عیسی از آنروز آغاز
به نصیحت دادن نمود و گفت توبه نمایید که ملکوت سموات
نزدیک است *

چون بعثت عیسی علیه السلام را بر کشد کان خانه اسرائیل میدانی
این است که در ❖ باب دهم ❖ انجیل متی دوازده کس حواریان
خود را مأمور بدعوت فرمود و چنان دستور العمل داد که بسوی
کوسفندان کم شده خانه اسرائیل بروید و چون بآنها رسیدید
پند بدهید و بگویید ملکوت آسمانها نزدیک است *

❖ در فصل نهم انجیل لوقا است ❖ که عیسی حواریان را جمع
کرده و ایشانرا قادر و توانا بر جله شیطانها نمود و بر دفع امراض
مأذون داشت و آنها را برای دعوت و ندا بملکوت الهی و شفا دادن

ناخوشیها فرستاد *

❖ در فصل دهم انجیل لوقا است ❖ که با آنها بگویند ملکوت آسمانها بر شما نزدیک شده است و نیز ❖ در آیت یازدهم است ❖ ولی به تحقیق بدانید که ملکوت سموات نزدیک بر شما شده است . و مانند این عبارات در همین انجیل حاضر که ترجمه های آنها را به رزبانی چاپ کرده اند موجود است *

اکنون مقصود از این بشارت یحیی و عیسی و دوازده نفر حواریان یا هفتاد کس که میگویند از جانب مسیح مأمور بدعوت شدند چه بود . هرگاه مقصود آمدن عیسی بود در بشارت یحیی موجه میشود . لکن بشارت خود عیسی و بشارت دادن تلامذ او حضرت برای هوشندان با شکاری میفهماند که ملکوت کلیه الهیه را بشارت میدادند . یعنی عیسی ظهور امر عظیمی را مرده میداد و از آمدن بزرگوار که حامل ومظهر ملکوت کلیه الهیه است جهان را آگاه میساخت . و ملکوت خداوندی وعزت وساطنت آسمانی در زمان عیسی و پس از آن ظاهر نشد مگر بظهور پیغمبر آخر الزمان علیه الصلوة والسلام . که بسبب آن بندگان کفرو بت پرستی از روی زمین برانداخته شد . و اساس جهل و نادانی منهدم گردید . توحید حقیقی صانع ازل در جهان ظاهر آمد . مدح وجد خدای متعال بشایستگی آغاز بانشار در ارکان زمین نهاد . مدارك و مشاعر تغییر یافت . شریعت محکم الاساسی که حاوی بر تمامی احکام وحدود الهیه بود مقرر شد . والحاصل ملکوتی که مسیح وتلامذ او آنجناب جهانیان را مبشر با آن میداشتند بجز از ظهور امر خاتم انبیا چیز دیگر نتواند بود . و هر چه تأویلات دیگر در این بشارت پیاورند از روی بی انصافی باشد . این است که عیسی قبول نکردن آنگونه امتنان وصایای او را و پنهان کردن ایشان بشارتهای انجنا برا دانست و چنانکه در انجیل متی در ❖ فصل ۲۱ ❖ گفته اند بایشان فرمود . بدین جهت است بشما میگویم که ملکوت

الهی از شما برداشته شده بامتی داده خواهد شد که میوه های آن
 باغ را بخری و بیاورند یعنی میوه آن را یانع ورسیده نمایند *
 مسیح علیه السلام برای ملکوت الهیه مثلها آورده و بحواریان
 فرمود . بجز شماها دیگران سر و حقیقت آنرا نمیفهمند .
 و در ظاهر سخنی میشوند و گاهی بحجه و زرع و کاشتن و بزرگ
 شدن آن تشبیه آورد . و گاهی بیایمی تمثیل از آن گفت *
 ❖ در قرآن در سورة الفتح در وصف مؤمنان میفرماید ❖

❖ ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شطأ . ❖
 ❖ فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار ❖

حضرت نبوی صاحب الملکوت علیه الصلوة والسلام نیز
 در اشارت بآن ملکوت میفرماید . منم ریشه آن درخت الهی .
 و تابعان و پیروان ما برکها و ور قهای آن درخت هستند . و علوم
 ماثره آن شجره الهیه است *

اما معنی لفظ ملکوت که بجز در حضرت ختمی مآبی و شریعت و دین
 او مصداقی بطور اتم نداشت این است . که ملکوت صیغه فعلون
 از ملک است و او و تا بر ملک افزوده شده است و بمعنی عزت و سلطان
 و مملکت است و ملکوت بالاتر از ملک است . و گفته اند که ملکوت بعد از
 جبروت است و جبروت بعد از لاهوت است *

پس عزت و سلطان خدای بموجب بشارت مسیح و انکلیون و بشارت
 حواریان و اصحاب عیسی علیه السلام و باسجابت دعای ایشان
 که در نمازها میکردند در زمین ظاهر شد چنانکه در آسمان بودی .
 لکن چه فائده که معلمان و مأولان راه عیسی را تغییر دادند و اوامر
 او را مهمل گذاشتند و نگذاشتند چنانکه مقصود الهی بود ملکوت

سموات در روی زمین آنچنان ظاهر گردد *

نمیدانم در روز جزا جواب مسیح را چه خواهند گفت و از این همه ظلمات و کدورات که بسبب مخفی داشتن آنها بشارات عیسی را و بیرون رفتن آنها از طریق حقیقه که عیسی با آنها امر کرد در روی زمین باقی ماند و شایع شد چگونه عذر خواهند آورد . و از عهده و بال کراه شدن هزاران هزار بندگان خدا در هر قرن و زمانی بچه قسم توانند برآمد . تمامی اوزار بر عهده معلمان هوا پرست و ریاست طلب و جاه جوی خدای شناس است که در هر قرن و زمانی همه فتنها از آن گونه رؤسا و متبوعان هوا پرست در روی زمین برپا شد . و عوام ضعیفاء که از عقل و ادراک دور بودند بسخنان آنها فریب یافتند و فردا در محضر الهی عذری پیدا نتوانند کرد و خواهند گفت *

❖ ربنا انا اطعنا سادتنا و کبرائنا فاضلونا السبیل *

الآیه

❖ معیار هشتم ❖

از بشارات انکلیون در حق ظهور صاحب الملکوت که بجماع آهنین سلطنت الهیه را در زمین ظاهر داشت آیاتی است که در انجیل یوحنا باقی است . و اکنون پس از دستکاری در ترجمه ها نیز اسلامیان را حجت باهره در الزام خصم است . و آیات مزبوره در ❖ فصل چهاردهم یوحنا ❖ است که ذیلاً ثبت میکنیم و تفاسیر آنها را از روی حق و راستی بیان می نمایم *

مسیح علیه السلام در هنگام نزدیکی رفتن خویش از این عالم گفت * اگر مرا دوست میدارید وصیتهای مرا حفظ کنید . و من از پدر درخواست میکنم که پسر قلیط را دیگر بسوی شما فرستد که دائماً در میان شما باشد . روح حق را که جهان نتواند پذیرفت زیرا که او را نتواند درک نمود و نتواند دید . ولی شما آنرا در صورتی

توانید دید که در نزد شما قائم باشد و در میان شما باشد . من شما را بلا عقب
نمیگذارم من نیز بشما خواهم آمد بعد از چندی از زمان . دیگر جهان
مرا نه بیند لکن شما که بزندگی من زنده باشید مرا می بینید آنکه میدانید
که من در پدرم و شما در من هستید و من در شما هستم . دوست دارنده
من کسی است که وصیتهای مرا اخذ کند و حفظ نماید . و کسی که مرا
دوست دارد محبوب خدا شود و من نیز او را دوست دارم و خود را
بر او آشکار کنم . یهودا امانه اسخریوطی بوی گفت که از ظاهر
کردن خودت بر ما و ظاهر نشدن بر جهان چه میخواهی بگوئی .
عیسی جواب داد و بوی گفت که اگر کسی مرا دوست دارد کلمات
مرا حفظ کند و پدرم او را دوست بدارد مانیز بسوی او آمده در وی
تکون یابم . آنانی که مرا دوست ندارند سخنان مرا حفظ نخواهند
کرد . و سخنی که میشنوید از من نیست بل از پدری است که مرا
مبعوث کرد . من در حالتیکه در میان شما بودم اینها را بشما گفتم
اما بار قلیط ﴿ یعنی روح القدس ﴾ که او را پدر بسمه
من خواهد فرستاد همه چیز را او بشما خواهد آموخت . و جله
آنچه را بشما گفته ام بخاطر شما خواهد آورد . و من سلام را بشما
وامی گذارم . و سلام خودم را بشما میدهم . امانه چنان سلامی
که جهان میدهند . دلهای شما با اضطراب نیفتد و ترسناک نشوید .
شنیدید که من بشما چگونه گفتم من میروم و نیز بسوی شما خواهم
آمد . اگر شما مرا دوست میداشتید از اینکه گفتم بسوی پدر میروم
شاد گام میشدید بعلم اینکه پدرم از من بزرگ است . اکنون من
پیش از آنکه واقع گردد بشما بیان کردم تا آنکه در هنگام واقع شدن
ایمان بیاورید . من بعد از این بشما سخن زیادی نخواهم گفت زیرا
که سلطان این جهان خواهد آمد . و از آنچه او را هست چیزی
در من نیست . و لکن جهان بداند که من پدر را دوست میدارم و آنگونه
که پدر بر من امر کرده بود آنچنان کردم ﴿ یعنی امر خدای را در تبلیغ
این بشارت بجای آوردم ﴾

﴿ در آخر فصل (۱۵) یوحنا است ﴾ لکن یار قلبی که بشما از جانب پدر فرستاده میشود یعنی در زمانی که روح حق از پدر صدور یابد برای من شهادت خواهد داد شما نیز شهادت بدهید زیرا که شما از نخست بامن هستید *

﴿ در فصل (۱۶) یوحنا است ﴾ لاجرم بجهة اینکه من این سخنان را بشما گفتم قساوت دلهای شما را پر کرد . لکن من بشما راستی میگویم و برای شما نیک است که من بروم بعلت اینکه اگر نروم یار قلبی برای شما نخواهد آمد . ولیک چون من بروم او بر شما فرستاده شود و در زمانی که او بیاید جهان را بجهة معصیت و عدالت و حکم الزام نماید . اما گناه بعلت اینکه بر من ایمان نیاوردند . و اما عدالت بموجب اینکه من بسوی پدر میروم و شما دیگر مرا نخواهید دید . و اما حکم بجهة اینکه سلطان این جهان مدان ﴾ و محقر ﴾ شده است . سخنهای گفتمی بشما بسیار دارم لکن شما اکنون تحمل آنرا نتوانید داشت ولی هنگام آمدن آن روح حق او شما را بر همه چیز ارشاد کند و شما از آینده ها خبر دهد و او مرا تمجید کند . زیرا که او از آنکه از آن منست اخذ کرده بشما خواهد آموخت *

﴿ نیز در فصل مزبور ﴾ بعد از آنکه سخنان مسیح را در خصوص غیاب خود و ظهور خود بعد از چندی از زمان شنیدند به همه هه افتاده معنی آن سخنان را از همدیگر میپرسیدند مسیح گفت *

حقا و حقیقه بشما میگویم که شما ناله و فریاد میکنید اما جهان مسرور خواهد شد . شما متالم میشوید ولی غم شما بشادی مبدل خواهد گردید . زن در هنگام وضع حمل در دناک شود که ساعت آن رسیده است فقط بمحض تولد مولود چون انسان بجهان آمده است از مسرت درد را فراموش کند . اکنون شما نیز غمناک میشوید اما من نیز شمارا خواهم دید و دلهای شما مسرور خواهد شد و آن سرور شمارا کسی از شما دور نتواند کرد *

تمام شد آیاتی که از انجیل یوحنا میبایستی آورده شود و بدین تفصیل عبارات

آن را آوردم که رشته سخن مربوط کرد و از هم نکسلد و منکران روح حق نکوبند که پس و پیش آیات شاهد بر مطلب دیگر است . و چون این مطلب در میان علمای اسلام و عیسویان محل اعتنا گردیده انجیلیان نیز در تأویل و تفسیر کلمات مزبوره قیل و قالها بمیان آورده اند .
لهذا تفسیر آیات مذکوره را بطور استقامت در اینجا خواهم آورد
❖ تاسیه روی شود هر که در او غش باشد ❖

تعصب و لجاج را از خود دور کن و با چشم بینا و گوش شنوا و دل آگاه آماده بر فهمیدن انجیل باش . و بدان که هر کس این وصایای آخری مسیحی را حفظ نکرد دشمن مسیح و دشمن خدای مسیح است . اکنون از آغاز آیات انجیل را که نوشته شد یکی یکی بنظر آورده معانی آنها را بفهم *

در سخن اول گفت دوست دارنده من کسی است که وصیتهای مرا حفظ کند که عبارت از بشارتی است که همواره میگفت و در تالی این سخن نیز بطور وضوح میگوید *

من از پدر در خواست میکنم که ❖ پار قلیط ❖ را دیگر بسوی شما فرستد که دائماً در میان شما باشد این درخواست همان مسئلتی است که عیسی و تابعان او در نمازها از خدای میکردند که ملکوت تو در زمین چنان باد که در آن آسمانست و آن روح حق که فرمود جهان آنرا قبول نتواند کرد زیرا که او را نتوانند دید مطلق ارواح الهیه مقصود است یعنی ارواحی که هدایت جهان بآنها تواند شد . مانند روح من امر الله و روح القدس و روح الامین جبرائیل و روح علی ملائکه الحجب و روح خدایی که از اثر آن در مریم علیها السلام ظاهر گردید و فرمودند ❖ ففحننا فیهما من روحنا ❖ و روح الله عیسی و روح نخستین مخلوق خدا و همچنین ارواح ابتدای عظام . که عیسی پسان هادی و نجات دهنده جهان را میکرد و گفت روح حق را این عالم اجسام برای رفع حوائج هدایت و نجات از خودشان نتوانند دید که از او تحصیل حوائج دین و اطوار خدا شناسی را نمایند . و لازم است بخوبی که سته الله بر آن

جاری بود و هست هدایت کننده بشر از نوع بشر باشد *

❖ واللبسنا علیهم مایلبسون ❖

بعد از آن گفت اورا می بینید بعلمت اینکه در نزد شما و در میان شما باشد . اما اگر آن روح حق در نزد شما و در عالم جسم و جسد در میان شما نباشد چگونه اورا توانید دید پس باید از نسخ بشر یار قلیط بسوی شما بیاید . و من شما را بلا عقب نمی گذارم یعنی یار قلیط از عقب من می آید من نیز بشما خواهم آمد . یعنی اگر چه آنکه میاید غیر از من است لکن چون در یک مقامی از مقامات من و او یکی هستیم مانند این است که من خود نیز آمده ام که اتحاد اشراقی و فعلی و وصفی با او دارم *

❖ متحد جانهای شیران خداست ❖

در اینجا سخنان باریک و لطیف دارم لکن وقت آن نیست . متن انجیل تنها را بفهمیم ❖ ولاتوتوا السفهاء اموالکم ❖ دیگر جهان مرانه بیند لکن شما که بحیات من زنده باشید مرا می بینید و انگاه میفهمید معنی اتحاد مرا باینکه که مرا مبشر خود فرستاده بود و اتحاد مرا با شما که حیوة معنویة که مظهریت اسماء و اطوار خدایی است و بسبب من در شما ظاهر گردیده است شما را با عالم اتحاد با من تواند رسانید . زیرا که حفظ کشد کان و صیای من از من گرفته اند و با من گفته اند و در من گفته اند و در راه من شده اند . و مانند آینه ها که زید مقابل را نمایند بشارت مرا نموده و بهدایت و حیوة من هدایت یافته بحیوة دائمیه رسیده اند *

یهودا که غیر اسخریوطی است از این سخنان مسیح چنان فهمید که آنجناب این سخنان را بموجب مدلولات ظاهریه گفتند . که دیگران مرا نمی بیند لکن شما همی بینید این است که مسیح چنان معنی کرد که دوست من دوست شخصانی من نیست که این قالب جسدی مرا میخواهد به بیند . و آنرا نتوانید دید . زیرا که آن جسد نیز روحانی خواهد شد . بلکه دوست دارنده من کسی است که کلمات مرا یعنی بشارتهایی را که من داده ام حفظ کند و من در روی نمکن شوم . و سخنانی را که بشما میگویم از من نیست بل از خدایی است که مرا مبعوث کرد و من در میان شما بودم مأمور

آنسختن را بشما کفتم . لکن ❖ فارقلیط ❖ که اورا خدا بهمان
نامی که من نامیدم وسمات وعلاماتی که بیان کردم خواهد فرستاد .
همه چیز را از علوم اولین وآخرین وعلوم کائنات ومکونات وعلوم
ملکوت وملك وناسوت وعلوم جبروت ولاهوت وعلومی که تاکنون
بیان آن از هیچ کدام از انبیاء و مرسلین نشده است جمله آن
چیزها را فارقلیط بشما خواهد آموخت . زیرا که مدینه علمی بجز
پارقلیط موعود نیست *

❖ فان من جودك الدنيا وضررتها * ومن علومك علم اللوح والقلم ❖
آن پارقلیط بخواطر شما خواهد آورد آنچه را که من بشما گفته ام
زیرا که او عالم است بر آنچه من بشما گفته ام و دانوا آگاهست از آنچه
جمله انبیاء بر امتان خودشان گفته اند . و شاهد است بر خلقت
آسمان وزمین زیرا که او نخستین موجود در عالم امکان است و تمامی
عوالم بواسطت او آفریده شده اند . و در روز محشر که انبیاء و رسل
شهادت در حق امتهای خویش دهند آن مالک ملک و ملکوت
شهادت بر جمله انبیاء و تبلیغ و ادای رسالت ایشان و جمله معاملات
انبیاء امتان خودشان بیاورد *

❖ فكيف اذا جئنا من كل امة بشهيد وجئناك على هؤلاء شهيدا ❖
مسیح پس از ادای تبلیغ بشارت خود در خصوص پارقلیط گفت . سلام
بر خدمت آنحضرت را بشما واگذار میکنم که بدو آید بتوسط اوصیای
و اوصیای اوصیای من سلام مرا بر آنحضرت برسانید . چنانکه در این
خصوص از راهبان و مقدسان عیسویان روایات بسیار نقل شده است
و در کتب اسلام و تواریح و سیر مسطور است . که خدمت آنحضرت
رسیده و ایمان آوردند و سلام مسیح علیه السلام را بآنحضرت تبلیغ
کردند . و یکی از جمله اوصیای اوصیای مسلمان فارسی بود که از اصحاب
بکار آن پارقلیط موعود گردید *

و سلامی که من بشما برای تبلیغ بآنحضرت در نزد شما و دیعت نهادم و شما را
بسلامت از عیبها و معاصی و تغیرات خواندم نه از آن سلامها است که اهل

جهان بیکدیگر دهند بعلت اینکه آن پار قلیط و من با هم عالمی دیگر داریم
که خارج از این جهان ظلمانی است

دل‌های شما مضطرب و ترسناک نشود من باز بسوی شما خواهم آمد . اگر
شما مرا دوست میداشتید از رفتن من خرسند میشدید بعلت اینکه خدای
من یا آن پار قلیط که مرا پدر حقیقی است از من بزرگتر است . و رفتن
من مقدمه آمدن او است اگر من نروم او نخواهد آمد . زیرا که از جانب
خود در عالم اجسام مرا حاکم و هادی کرد . و من از او هستم و خود
او هستم او در من است و من در او هستم . و با بودن من در عالم جسمانی
جهان را دو پیغمبر صاحب دعوت مستقله نتواند بود و من اگر زمان او را
دریابم بعنوان نبوت دعوت نتوانم کرد زیرا که او خاتم پیغمبران است و غیر
از او و بعد از او پیغمبری نخواهد بود *

محال ست سعدی که راه صفا توان رفت جز در پی مصطفی

این بشارت‌ها را بشما ادم و قبل الوقوع بشما کفتم بجهت اینکه
در هنگام واقع شدن ایمان بیاورید . و من بعد از این باشما گفتگوی
زیادی نمی‌کنم و زیاده بر آنچه کفتم نمی‌گویم . زیرا که سلطان
این جهان و صاحب ملکوت زمین و آسمان و رب العزة و السلطان
خواهد آمد . و از آنچه او را در مقام تفرد و اصالت هست از جهت
ذات چیزی در من نیست که چه من مظهري هستم از مظاهر
کلیه او و ظهورات او تمام با من هست . ولی مظهر را در مقام
ذات ظاهر جای نیست و آینه را از ذات زید نصیبی نی . و بجهت
ظهور امر او و اشکاری جلالت شان متبارک اولاً زم نبود که سخن
زیاد در حق او بگویم . زیرا که او محتاج بتعریف من نیست
و چراغ را نرسد که روشنایی آفتاب را نمایندگی کند . لکن برای این

کنم که بدانید وظیفه خود را در حق آن پدرا دادا کردم و محبت
 اور اورزیدم و شرط محبت را که امثال بر امر او است بجای آوردم *
 پار قلیطی که از جانب آن پدر است و رب النوع انبیا است و حقایق
 انبیا از قطرات نور پاک او است و تجسم او در این جهان ظهور کلی او است
 • و همچنین که فاتح است خاتم و مهمیمن بر کل است • در زمانی
 که ظاهر شود و روح الامین جبرائیل از آن مقام اعلی صادر و با آن جسم
 پاک وحی الهی را بیاورد بر من شهادت دهد • و مرا قبول کند
 و بپذیرد • زیرا که من آینه جلال و جلال او بودم و او را برستی
 و درستی نمودم • شما نیز بایمان آوردن بر آن نور پاک و شهادت
 دادن من بر آن اریکه پیرای عالم لولا که شهادت بدهید • و بدانید
 که من شهادت خود را در حق او ادا کردم زیرا که از روز نخست شما
 بامن بودید و همه بشارتها و شهادتهای مرا درباره او شنیدید *
 متأثر از رفتن من از میان شما نشوید که رفتن من برای شما سودمند است
 • و اگر من بروم او یعنی پار قلیط بسوی شما با بشریت مخصوصه
 خود نیاید باید من بروم و زمانی چند شدن آنها بشود • و خباثت
 و ملغنت مغلان در و غکوی بعد از من آشکار شود و در امتحانات و فتنها
 بیفتند و جهالت و ظلمت جهان را احاطه کند • تا آنکه آن پار قلیط
 بسوی شما فرستاده گردد و چون بیاید جهان را الزام و توبیخ و غلبه
 کند • و الزام او بجهت گناه و مخالفت شما یعنی مدعیان عیسی پرستی است
 که از امر من و بشارت من تخلف خواهید کرد • و کما هکار خواهید
 بود و نیز الزام بعدالت و استقامت کند زیرا که من بسوی پدر میروم و شما
 مرا نخواهید دید • و مع ذلك برخلاف رضا و امر من تخلف
 از اطاعت پار قلیط کنید و میگویید ما مسیح را می شناسیم و بس • حال
 آنکه حکم دعوت من باطل شد و من از اینجهان رفتم و کسی مرا نتواند دید
 مگر بحفظ وصیت من و انتظار و قبول آن کسی که بر او شهادت دادم •
 و شما اور او خلیفه های او و سرورهای موعود از احباب او را و حواریان
 او را خواهید دید و بدین جهات که ظاهر ا دعوی ایمان بر من نمایید

وفي الحقيقة انكار مر اكرده ايد ووصايای مراستروك داشته ايد .
بعدالت وحكم شما را الزام ومغلوب سازد و بر شما توبیخها وعارها
بگذارد *

سخنهای بسیار دارم که بشما گفتنی است لکن آتر احوال نتوانید شد .
واگر بگویم یا تحمل نمیشوید و یا آنکه جل و نقل آن بآن زمان سعادت
واهل آن زمان برای شما مقدور نکردد . زیرا که جهل و نادانی جهان را
فرا گیرد و اوصیای من مخفی و پنهان شوند و مقهور و مظلوم و مقول
گردند . معلمان و مآولان جهان را اکراه کنند و آن سخنان
من از میان برداشته شود *

باوجود آمدن پارقلیط و آمدن روح القدس و روح الاثمین از جانب
خدای بسوی او لازم نیست که با بحال آن سخنان را بشمایان کنم زیرا
که او بهترین بیان کنندگان است و او شما را بر همه چیز ایشاد کند
و از آیندها و غیوب تمامی اشیا شما را آگاه سازد *

مرا تمجید کند و طوری بیان حال مرا کند که باعث عزت و مجد
من گردد . نه مانند شما که برخلاف رضا و امر من رفتار کنید
و باو هام باطله در حق من سخن گوید که باعث تذلیل من شود .
شراب را که خدا نهی از آن کرده است خون من مینامید .
نانی را که هر حیوانی و هر کافری آنرا میخورد و گوشت
من میخوانند . و مانند این عقائد باطله در حق من میگویند .
و خدای واحد را که من برای اثبات احدیت و صمدیت او معوث شده ام
مانند مشرکان ثالث ثلثه و صاحب اولادش دانسته . تذلیل
احدیت الهی را می کنید . و مرا خوار و ذلیل میسازید . ولی
تمجید شایسته مرا آن پارقلیط ظاهر کند . و هر چه در حق من گوید
از روی حق و صدق باشد زیرا که از آنکه من از او اخذ کرده
و بشما کفتم او نیز از آنجا گوید . که مبدء کلی ما بجز از یکی نیست
و هر دو از جانب خدا گوئیم *

تلامیذ عیسی که از سخنان او در خصوص آمدن خودش بطور

تعمیه والغاز گفت به همه افتادند و معانی آن کلمات را از هم دیگر
پرسیدن گرفتند مسیح گفت *

شما غمناك ميشويد اما جهان بسبب آمدن پاره قلیط شادمان خواهد
گشت . و غمهای شما مبدل به بهجت و شادگامی گردد . این
جهان را انبیا تربیت کردند و چنین الهی که میبایست متولد شود
در چهار شریعت بتوسط آدم و نوح و ابراهیم و موسی بدرجه
عظامت یعنی استخوانی رسید و در زمان من هنگام اکتسای لحم و ولوج
روح شد . و آن مولود جان گرفت و بدین موجب من روح الله شدم
و زمانم از آن چهار برتری جست . تا آنکه در زمان پاره قلیط موعود
مولود بوجود آید و انسان حقیقی تولد یابد . و شریعت او بعلت
تغیر نیافتن موضوع حکم ابدی و دائمی شود . پس بسبب تولد آن مولود
همه غمها یکسو گردد . و جمله تعب و مشقتها که انبیا و اولیا
در تربیت آن مولود اعظم کشیدند فراموش آید . شما نیز غمناك
نشوید چنان نیست که من بکلی از میان رفته باشم بلکه همراه
پاره قلیط خواهم بود و شما را خواهم دید و شما مرا نخواهید دید .
دلهای شما بسبب آن مولود پاك مسرور گردد . و آن سرور را کسی
از شما دور نتواند کرد که اراده الهیه بر تولد آن مولود تعلق
گرفت . باید بجهان بیاید و بزرگ شود و بر تبه کمال عقل بسبب
ترتیبهای ظاهر و باطن با اسباب نزدیک و دور جهان را کامل کند .
و شایسته این نماید که عقل عالم اکبر یعنی ✽ چهار یار گزین ✽
همراه مسیح که وزیر او است و نیز جان جهان است در این عالم
هویدا گردد . و جمله بشارات کتب مقدسه که بطور صحیح

و راستی نوشته شده است تمامیت پدید کند *

این است مجملی از آیات را تفسیر کردیم . و با همه اجمال سخنان باریك
و لطیف از نمونه آن کلمات آورده شد . که مسیح برای اصحاب
خویش بملاحظات چند بیان فرمود . و وعده بیان آنها را
بپاره قلیط داد . و رشتی از رشحات قطرات دریای علوم و اسرار

که از آن مدینه علم الهی بواسطه ربانیان و جانشینان سروران
دین پالک با مشال این عبد ناچیز قلیل البضاعه رسیده . این بنده نیز
بجهت نداشتن مجال و نیافتن اقبال از جانب دل پر ملال کمی از بسیار
برای یادآوری برادران روحانی در این نامه آوردم . واکنوزا
همینقدر برای ارباب درایت کافی تواند بود *

﴿ فارقلیتا ﴾

املائی فارقلیتا بغاوباه فارسی در اول و طاء و تاء در آخر جایز است
واملائی مخصوصی ندارد که معرب شده و در عربی فارقلیط است
و در فارسی پارقلیط و پارقلیت میشود *

لفظ فارقلیط معرب از لفظ یونانی است که بمعنی ﴿ احمد و محمد و محمود
و ستوده و مصطفی ﴾ و بیک ملاحظه بمعنی تسلی دهنده و امداد کننده
و وکیل است *

لفظی که از عبارت عیسی علی نبینا وعلیه السلام در اینجورده صادر شد
بلغت عبرتیه است . و عیسی بجزاز عبرانی سخن بلغت دیگر نگفت
که لسان خود و قوم خود بود . و بعد از عیسی که اختلاف
در شمعون الصفا کردند . و اختلافات در میان فرقه های عیسویه
پیداشد . و هرج و مرج در دین خدای ظاهر گردید . و اصل
انجیل که بلفظ عیسی بیان شده بود بکلی از میان رفت . چهار کس
که متی و لوقا و مرقس و یوحنا باشند در ضمن تاریخ بعثت و رفتار
عیسی تا روز رفتن از میان آنها کلماتی از عیسی نقل کردند . که بعضی
از آن کلمات از بشریت عیسی بود یعنی نسبت باقتضای آن عالم جسمانی
داشت . و برخی از جنبه الوهیت که بواسطه روح را آنجناب روح الهی
میرسید . و حقیقت انجیل همان قسم ثانی بود و آن چهار تاریخ بعلاوه
نامه ها و رساله ها و غیر آنها که بحواریان و مصلحان دیگر منسوب گردیده است
بمرور زمان در میان ملت عیسویه بانجیل معروف گردید و از راه

مجاز مجموع آنها را انجیل نامیدند و علامت مجاز صحت سلب است بقاعده اصولیه *

چون یوحنا آنچه در حق بشارت احدی صلوات الله علیه از مسیح شنیده بود در انجیل خود درج کرد و پنهان نمود . و آن انجیل بدست جاهلان عیسویان صاحبان هوا و شهوات که نام خود شان را معلم گذاشته بودند و بدست یهودان که ظاهرا ایمان بعیسی علیه السلام آورده بودند افتاد . و بسبب مبولات نفسانی و اسباب و علتها که بعضی از آنها را در این نامه شنیدی بنای هر گونه تغیر و تحریف را گذاشتند . همچنانکه امر و نمونه آن تحریفات را از پروتستانها برای العین مشاهده میکنی که با وجود طبع و نشر کتب عهدین که بهر زبانی مکررا ترجمه کرده و طبع می نمایند دو ترجمه پیدا نتوانی کرد که با هم مطابق باشند . پس در آن زمان که مردم نادان بودند و نسخه های کتب کباب بود و کار در دست یکا نکان افتاده بود به بین چه چیز نمی توانستند بکنند . و الحاصل دامن این سخن را برچینیم که از مطلب باز نمانیم *

لفظ یونانی پارقلیط ❖ پیرکلوطوس است ❖ و بمعنی ❖ احد و محمد و محمود و مصطفی ❖ می آید و تحریف کشندگان آنرا در نوشتن ❖ پارا کلیطوس ❖ کردند یعنی تسلی دهنده و معین و مدد و وکیل و بنا بر هر دو معنی مطلب مبرهن است *

❖ ازالة وهم ❖

مخاطبات مسیح در آیات مذ کوره همه بلفظ شما است که اصحاب آنجناب باشند . دور نیست بعضی از ناقصان توهم کنند که آن اشخاص تا زمان حضرت ختمی مآب زنده نبودند که این بشارتها و وصایای عیسی با آنحضرت راست بیاید . چنانکه همین توهم را میزان الحق در صفحه ❖ ۱۸۷ ❖ بیان کرد *

کسی که ادنا شعور و آگاهی داشته باشد و از سبک وحی و الهامات و کلمات مقدسه اطلاع یابد خواهد دانست . که خصوصیت مورد سخن مانع از عمومیت خطاب نتواند شد . و در کتب حاضره سماویه از اینگونه تعبیرات لایعد و لایحصی وارد است . و در خود همین آیات مسیح میگوید من بسوی شما خواهم آمد حال آنکه در آخر الزمان خواهد آمد *

اگر از اشتباهکارهای صاحب کتاب که در میزان الحق آورد بخوایم در این نامه بیاوریم سخن بدرازی کشد . و پس از آشکار بودن حقیقت کار ثمری از ذکر آن تفصیلات برای ماندهست و هو شنیدان جمله آنها را با داناتا مل دانند *

در صفحه ❖ ۹۸ ❖ کتابش آیاتی از زبور یسئ و دوم در حق مسیح ذکر کرد . که هر که زبور را به بیند خواهد دانست که ظاهراً هیچ ربطی بمسیح ندارد . سخنانی است که داود در مناجات خود گوید و معانی جداگانه دارد و آیات را محرفاً از زبور چنین آورد *

تمامی پیشند کام مرا استهزا میکنند عبوسی بلبها کرده سررامی جنبانند که بخداوند توکل نمود تا که او راهایی دهد . چونکه از او محفوظ است . سکان مرا احاطه نمودند . و جاعت اشرا در دور مرا گرفتند دستها و پاهایم را سوراخ کردند . اثواب مرا در میان خود قسمت نمودند . و بجهت لباسم قرعه انداختند . و از این قبیل در ذیل کلمات از زبور آورده و بعضی توجیه میکند و حال آنکه عیسی در آن زمان نبود و زبور از زبان داود است مگر آنکه بمناسبت پدری و پسری که میان داود و عیسی بود سخنان داود را از قول عیسی شمارند . یعنی آنچه بر سر میشود بعینه بپدر شده است زیرا که اولاد اجزای آبا هستند چنانکه از آیات قرآنی نیز استنباط میشود که در دم کسانی که گفتند ملائکه دختران خدا هستند فرمود *

❖ و جعلوا له من عباده جزءاً ان الا نسان لکفورمین ❖

از این جهت است که حضرت خاتم انبیا فرمودند . هیچ پیغمبری را اذیت و جفا آنچنان نکردند که بمن کردند . که يك اشارت بزرگ از این کلام برواقعه اخذ و شهادت عم شهید او بود . و بدین جهت آنچه زبور از قول داود در حق مظلومیت خود گفت تعبیر از مظلومیت عیسی تواند بود *

از این جهت است که در مخاطبات قرآنی چون یهود ان بحضرت پیغمبر عرض کردند که ما ایمان آورده ایم با آنچه برمانازل گردیده است و حال آنکه انجیل را انکار کردند و آیت کریمه نازل شد و فرمودند *

❖ قل فم تقتلون انبیاء الله من قبل ان کنتم مؤمنین ❖

ای یهودان اگر شما ایمان آورندگان حقیقی بودید پس چرا پیغمبران خدا را بقتل رسانیدید . با آنکه یهودان آنزمان پیغمبری را نکرشته بودند . و بنسب کفته میزان الحق میبایست اعتراض بحضرت پیغمبری کنند و دعواچی شوند . که نسبت بیجایی بر ما دادی و ما را قاتلان انبیاء الله خواندی . ولی چون از موارد سخن بیشتر از مؤلف آگاه بودند مجال اعتراض را نداشتند . پس اولاد بخطابات پدران و پدران بخطابات اولاد مخاطب میشوند . و این پدری و پسر مدخلیتی بعالم ظاهر تنها ندارد زیرا که ابوت و بنوت معنویه اقوی و محکمتر است *

پس در مخاطبات عیسی مطلق ایمان آورندگان با تجناب مقصود است . کسانیکه زمان ظهور پاد قلیط را دریا بندویا آنکه به بشارت و نام مبارک او ایمان بیاورند *

ظهور اشتباه و وقوع شك در مدلول لفظ شما در آیات مذکوره یوحنا مر خردمندان را روان خواهد بود . معلوم است مؤلف اسلامیان را بسیار نادان شناخت لکن در غلط بزرگ افتاد *

از متن بشارات یوحنا که از کلام کلمه الله عیسی در انجیل خود آورد و بتمامها عبارات و تفاسیر آنها را شنیدی واضح و آشکار است .
 که مقصود از آن بشارات آمدن شخصی است که در میان مردم قائم باشد و هر چیزی را با آنها بیاموزد . زیرا که روح را جسمانیان نتوانند دید و از او نتوانند تعلم جست . که معلم و هادی هر قومی را از جنس و نوع آنقوم باید باشد . هرگاه اهل زمین ملائکه میبوندند پیغمبری از ملائکه برای ایشان فرستاده میشد و چون بشر هستند هدایت کننده ایشان نیز میبایست بشر باشد *

✽ قل لو کان فی الارض ملائکه یمشون مطمئین ✽

✽ لنزلنا علیهم من السماء ملکاً سولاً ✽

پس بسخن تأویل کنندگان نادان اعتماد نباید جست که خواسته اند آیات مزبوره را بظهور روح القدس که میگویند در روز عید الحسین بر حواریان ظاهر شد تأویل کنند . چنانکه در باب دوم از اعمال حواریان نوشته اند که این سخن بر فرض تسلیم تنافی و تناقض بابشارت از بار قلیط ندارد *

عجب است که صاحب کتاب در صفحه ۱۸۶ ✽ میگوید که در هیچ جایی محمد با لفظ روح القدس نامیده و مخاطب نشده است . و نمیدانم مقصودش از هیچ جا چه چیز است هرگاه در اصطلاح و کتب و مؤلفات خودشان می گوید . راست است همچنان تعبیر و تسمیه نباید در آنها باشد . و اگر کتب الهیه را بگوید همین آیات یوحنا حاضر است که آنجناب را بروح القدس نامید با آنکه روح القدس مسدد جله انبیاء بود ولی بوجوه و رؤس و بکلیت ظاهر نشد مگر در حضرت خاتم رسل و صاحب ملکوت الهیه . و اگر مقصودش کتب اسلامیان است که میگوید همچنان سخنی در حق پیغمبر خودشان نکفته اند از راه بی اطلاعی از کتب و عقائد اسلامیه میگوید . راست است اسلامیان به تثلیث معتقد نتوانند شد لکن روح القدس خلق از روحانیان از یمین عرش رحن و مقامی از مقامات حقیقت محمدیه است و از سخنان

سروران دین است که میفرمایند *

﴿ روح القدس فی جنان الصاقورة ﴾

﴿ اول من ذاق من حدا یقنا الباکورة ﴾

﴿ فائده ﴾

در کتب آسمانی و تعییرات بزرگان دین بعضی عبارات هست که معنی اتحاد دو چیز را بیان میفرمایند لکن همچنانکه آن دو چیز را جهت اتحاد هست جهت تعدد و افتراق نیز میباشد و گرنه دو چیز نمیشدند . و بدینوجب ناقصان و بی ادراکان خاصه بعضی از عیسویان در امر تثلیث و اتحاد روح القدس با مسیح یا اتحاد آنها با ذات واحد ازل تعالی بخطا و غلط افتادند و از جهة فرق و تمیز آن دو چیز که متحدان گفته میشود بی ادراک ماندند *

پس بدانکه دو چیز را که یکدیگر حل کنند فرضا گویند زید آهن است یا عمرو آتش است از جهة جامعه آنها اتحاد ثابت گردند اینک در حقیقت انسان آهن یا آتش شده باشد *

این اتحاد نسبتی را بر هشت گونه تقسیم فرموده اند ﴿ جنسی و نوعی و صنفی و شخصی و اشراقی و فعلی و وصفی ﴾ و هر کدام از این اقسام را تفصیلی از بیان لازم است که این نامه را جای آن نیست و برای نمونه مثالی از بعضی اقسام اتحادات برای تو بیاورم ﴿ حل اشراقی ﴾ مانند اتحاد صورت ظ هرّه زید در آینه بازید است که صورت را زید خطاب کنیم ﴿ حل فعلی ﴾ مانند اتحاد وکیل با موکل و یکی بودن صدر اعظم با سلطان است اگر گوئیم صدر اعظم پادشاه است اتحاد ذاتی را مقصود نکنیم بلکه افعال و تدبیر و رأی و صوابدید او را بلافرق افعال و رأی و تدبیر سلطانی است . و اینگونه اتحاد در تعییرات شایع و ذایع است این است که خدا دوستی انبیا و اولیا را دوستی خود نامید مودت ایشان را مودت خود ساخت . رضای ایشان را رضای خویش گفت اسف ایشان را اسف خویش خواند دشمنی با ایشان را دشمنی خویش داشت . و همچنین جمله اعمال

و افعال که بخدا منسوب میشود در انبیا و مقرران الهی گفته میشود *

نمیدانم اهل کتاب در همین بقیه کتب آسمانی معانی اینگونه اتحادات را فهمیده و دانسته اند که اتحاد فعلی کدام است و اتحاد ذاتی که مستلزم شرك و الحاذ است کدام . ومع ذلك در امر تثلیث و مانند آن عقاید باطله ظاهر کرده اند یا آنکه این معانی را نفهمیده از ظاهر الفاظ کتابها بغلط افتاده اند *

اما ﴿ حل و صفی ﴾ پس چنان است که دو کس مثلاً در صفی متفق باشند ولی ذاتاً متغایر باشند که آن دو کس را در آن وصف متحد گویند و یکدیگر حل شوند . پس اگر عیسی گوید من موسی و ابراهیم هستم صحیح گفته است و اگر موسی گوید من نوح و آدم هستم راست گفته است که در پیغمبری و تأسیس شریعت و غیر آن متحدند . الحاصل سخن در اتحاد روح القدس با حضرت خاتم الانبیا علیه السلام بود که بدین مقدمات بوجوه چند طریق اتحاد آنجناب با روح القدس و با عیسی و جله انبیا واضح و آشکار است . و آن حقیقت مقدسه در عالم اجسام با طوار تعینات ظاهر گردیده و مقام نفرد و کلیت او نیز منزله از تنزل بدرجات نازله جسمانیان است . و مقام روح القدس را در اواخر این کتاب بخواست خدای خواهی شنید *

﴿ ازالة شبهة ﴾

در خاتمه آیات مزبوره یوحنا که مسیح گفت ﴿ من دیگر باشما گفتگو بسیار نکنم زیرا که سلطان این جهان می آید ﴾ و معانی آنها را من البدوالی الختم با جمال برای تو گفتیم و دانستی که اهل کتاب از کتب و تفاسیر کتب خود شان بی خبرند . و میزان الحق بعادت مستمره خود خواست تا ویلی دیگر کند و آیات واضحه الدلالات انجیل را تا ویلات بعیده نالایق مأول بدارد . این است که در عبارت سلطان اینجهان می آید در صفحه ﴿ ۱۸۹ ﴾ تمهیدات در سخن کرده و خواسته است که ریش شرور یعنی شیطان را سلطان جهان نماید

بعثت اینکه دید که از تحریف و تأویل در فار قلیط مقصود تمام
 نشد و این عبارت صریح است در آمدن کسی که عیسی امر او را عظیم
 می شمارد . و چنانکه گفت پار قلیط شمارا بهمه چیزی ارشاد و تعلیم
 و راهنمایی میکند میگوید من دیگر باشما سخن زیاد نمیگویم بعثت
 اینکه مالک و صاحب ملکوت زمین که صاحب عزت و سلطان
 است می آید . لهذا چاره کار خود را چنان دید که این عبارت واضح
 در بشارت پیغمبر را بابلیس رئیس جهان تلبیس تأویل کند .
 باینکه در انجیل نوشته اند که شیطان بسبب آمدن عیسی مقید شد .
 و در همین کتاب از کتب آسمانی گوید که عیسی سرمار یعنی
 شطرا خواهد کوبید . و باینکه در جاهای بسیار نزدیکی
 ملکوت آسمان را بشارت داده اند . و باینکه شیطان هم در جهان
 بود و خواهد آمد را بشیطان موجود بوجهی معنی نمیتوان کرد
 . و الحاصل هیچ صاحب شعور با انصافی عبارت مذکور را
 ❖ که سلطان جهان می آید باشد ❖ به آمدن شیطان که هیچ بمطلب
 مناسبی ندارد خصوصاً بقراین کلمات سابقه و قرینه مقام هرگز تأویل
 نتواند کرد . مگر برادر پسر شیطان باشد و بخواید تلبیس و اشتباهکاری
 کند یا آنکه خیلی نادان باشد . دلالت آیات یوحنا بر بشارت حضرت
 خاتم الانبیا چنانکه شنیدی رهوشمندان مستقیم الا دراله بغایت
 واضح و آشکار است . و بکمتر تدبری بطلان سخنان بیهوده
 صاحبان تأویل و تضلیل روشن و هویدا است . و این معیار را
 در اینجا ختم کنیم ❖ والسلام علی من ینصف ربه ❖

❖ معیار نهم ❖

از انجیل یوحنا شاهی دیگر برای منتظر بودن بنی اسرائیل بر ظهور
 پیغمبر موعود بسیاریم ❖ که چه در انجیلهای دیگر نیز همین
 مطلب موجود است . ولی ترجمه آنها را آشکار تحریف کرده اند

چنانکه بزودی آن تحریفات را خواهی دانست *

در فصل اول یوحنا است ﴿ ۱۹ ﴾ هکامیکه یهودان فریسیان
ولاویانو را نزد یحیی فرستادند که از او سؤال کنند که تو کیستی
شهادت او چنان شد ﴿ ۲۰ ﴾ او اقرار کرد و انکار نیاورد
و گفت من مسیح نیستم ﴿ ۲۱ ﴾ ایشان از او پرسیدند که پس
اکنون تو کیستی تو ایلیا هستی گفت فی توان پیغمبر هستی گفت فی
﴿ ۲۲ ﴾ آنکه بوی گفتند پس تو کیستی که بر فرستند کان خویش
جواب بیریم در حق خویش چه میگوی ﴿ ۲۵ ﴾ و ایشان از او سؤال
کردند که اکنون اگر تو مسیح یا خود ایلیا یا خود آن پیغمبر نیستی
چگونه تعمید میکنی ﴿ ۲۶ ﴾ یحیی بایشان جواب داد و گفت
من بآب تعمید میکنم اما در میان شما کسی قائم خواهد شد که شما
او را نخواهید شناخت ﴿ ۲۷ ﴾ آنکسی که بعد از من خواهد آمد
آن است که پیش از من شده است من لایق نیستم که بند پا پوش او را
باز کنم *

﴿ در فصل هفتم انجیل یوحنا است ﴾ بسیاری از جماعت که آن
سخن را شنیدند گفتند که تحقیقاً این همان پیغمبر است . دیگران
گفتند این مسیح است اما آن جماعت گفتند آیا مسیح از جلیل می آید مگر
توریه نگفت که مسیح از نسل داود و از قصبه بیت اللحم مسکن داود
خواهد آمد . آنکه در میان جماعت در خصوص او اختلاف پیدا شد *

از مطالعه فقرات مزبوره آشکار میشود که بنی اسرائیل از روی
اخبار کتب و انبیای سلف منتظر پیغمبری بودند که غیر از مسیح بود و آن
پیغمبر چنان عظیم و معروف بود که در اینگونه مقامات
محتاج بذکر نام مبارک آن بعلت اشتهار و بجهت تعظیم نبوده بحرف
اشارت از او تغییر میکردند . و میگفتند ای یحیی حال که تو مسیح
و ایلیا و آن پیغمبر نیستی چرا تعمید میکنی . و ﴿ در فصل هفتم ﴾
نیز پس از آنکه حاضران در انجمن عیسی سخن او را در امر دعوت
شنیدند اختلاف کردند در اینکه آیا آنجناب مسیح است و یا خود همان

پیغمبر موعود است . و یحیی در فصل اول تجسید آن پیغمبر عظیم
الشان را چنان کرد که او پیش از من موجود شده یعنی اول است و آخر
خواهد آمد و من شایسته بندگی او و باز کردن بند پاپوش او نیستم .
و این سخن را در حق عیسی نکفت زیرا که عیسی در آنوقت حاضر
بود و یحیی او را غسل تعمید داده بود و لیاقت باز کردن بند پاپوش
او را داشت . سهل است که خود مسیح در حق او چنانکه در فصل
هفتم انجیل لوقا است چنان شهادت داد که من بشما میگویم که در میان
زادگان از زنان بزرگتر از یحیی تعمید کننده پیغمبری نیست اما نسبت
بملکوت الهی ✽ یعنی صاحب ملکوت جهان ✽ آنکه کوچکتر
است از او بزرگتر است . و نیز یحیی گفت خواهد آمد و بعد از من
است پس تاویل دیگر در اینجا غلط خواهد بود و این مطلب را
در جای دیگر محقق خواهی یافت *

✽ در فصل (۲۴) انجیل متی است ✽

این انجیل ملکوت بر تمامی جهان و جله امتان برای اینکه شهادت را
باشد باید بشارت داده شود و آن زمان آخر خواهد آمد *
اگر از نسخه های قدیمه انجیل در میان میشد تحریف ترجمه هارا
برای انجیلیان بیان میکردم و معلوم میشد که در عبارت آخری یعنی
آن زمان آخر خواهد آمد چه کرده اند *
در فصل نهم لوقا عبارتست که بفرینه انجیل یوحنا ترجمه را
تغییر داده اند *

آیت ✽ ۱۹ ✽ ایشان نیز جواب داده گفتند بعضی تعمید کننده
یحیی و جمعی ایلیا و دیگران گفتند از پیغمبران قدیم یکی قیام کرده است
یعنی زنده شده است *

✽ حکایت ✽

در سنه (۱۲۸۱) یعنی شش سال پیش از این در حدود ایران از جانب

دولت مأموریتی داشتم درقریه دیکاله ازدهات ارومی مهمان قسبسی
از نصاری شدم وجعی از کشیشان و معلمان ازفرقه های عیسویان
که در آنجا هستند در آن انجمن حاضر بودند . سخن از بشارت
انجیل در حق پیغمبر موعود بعد از عیسی را بمیان آوردند و نخست
انجیل فارسی را خواستم و باب اول و هفتم آنرا باز کرده از آنها جواب
طلبیدم تا کار بحاضر کردن نسخه های چند از انجیل کشید .
از علمای مسیحیه در آن بزم از قاتولیک و ارمنی و کالدانی و نسطوری
و پروتستان بودند . و از جمله انجیلیها که آوردیم انجیلی بود
که در پوست آهو بقلم سریانی نوشته شده بود ولی بعضی از جاهای
آن انجیل سقط شده و در ثانی باز در پوست نوشته شده و تمام کرده
بودند که تاریخ آخر انجیل مزبور که از او راق تازه او بود نهصد
سال تقریباً پیش از آن تاریخ بود و عبارت یوحنا را که پیدا کردیم
معلوم شد که نویسنده آن بکنه سخن برخورده ادات عهد را
❖ که در لفظ آن پیغمبر هستی بود ❖ حذف کرده و نوشته است
❖ انوبه و ت ❖ یعنی پیغمبر نیستی *

در آن بزم یوسف نام را که از معلمان پروتستانی بود و حسن ظنی برادرک
او داشتم حکم و منصف قرار دادیم با آخره اذعان آورد که يك رايحه
از آنچه شما میگوید یعنی منتظر بودن بنی اسرائیل بر پیغمبر معهودی
مفهوم میشود لکن من باید در این مطلب بدو قنور پرکنس امریکایی
که در آنصفحات رئیس پروتستانها بود مراجعت کرده و بشما جواب
بدهم . کفتم سالها بتو مهلت دادم که جواب این سخن را تو و همه
حاضران از روی انصاف برای من بیاورید و پس از آن تاریخ
بارها با اهل آن مجلس ملاقات کردم و جوابی در این باب از ایشان
نتوانستم پیدا کنم *

میزان الحق پروتستانی بشارت جناب یحیی را که در خصوص حضرت ختمی مآب گفت و در معیار گذشته از انجیل آوردیم . که آنجناب گفت بعد از من کسی خواهد آمد که من لایق باز کردن بند پاوش او نیستم و او پیش از من است . و در دیگر انجیلها نیز باین مضمونها از یحیی دارد کرده اند در صفحه ✽ ۱۹۳ ✽ خواسته است آنها را تأویل بعیسی نماید و گفته است نهایت محمدی در اینجا نیز غلط کرده و خلاف بیان نموده اند . و پس از آنکه جواب این سخن را در معیار سابق قهמידی و تأویلات آنها را از قبیل اجتهاد در مقابل نصوص مشاهده کردی و حکم کلام شمعون پطرس را که در باب سیم نامه دوم خود در خصوص آنگونه تأویل کنندگان دانستی . غلط کوپی و غلط کاری را بهر کدام طرف که ادراک و انصاف تو تصدیق نماید منسوب بدار *

اما آیاتی که از انجیل یوحنا بآن تمسک بسته و گفت که بآن دلیل مقصود از آن کلمات عیسی است بشهادت بداهت چنانکه کفیم عبارت مزبوره از الحاقیات در اصل و ترجمه ها است . بعلم اینکه عبارت بعد از من خواهد آمد و در میان شما خواهند بود که مطابق بشارت عیسی در حق یار قلیط است . و بقرینه تعبد یافتن عیسی از یحیی و موجود بودن مسیح در هنگام گفتن یحیی این کلمات را و صاحب وحی جدا گانه بودن یحیی و سایر رفتارهای یحیی در حق عیسی و بقواعد الهیه که ما را در دست است . هیچ اشتباهی در الحاقی بودن فقرات ✽ ۲۹ ✽ و ✽ ۳۰ ✽ فصل اول یوحنا نخواهد بود *

اما اینکه خود اعتراض آورده و خود بجواب خود خویش را ساکت کرده و گفت . اگر کسی گوید که در این صورت که مسیح در آن وقت موجود بوده پس نسبت باو یحیی بچه طریق میتوانست گفت که بعد از من خواهد آمد . جواب این است که یحیی این مضمون را در باره تعلیم دادن مسیح گفته است چنانکه بعد از آنکه یحیی تبلیغ

رسالت خود را تمام کرد مسیح خروج نموده تعلیم و تبحر نمودن شروع ساخت . معلوم است این بیچاره از معنی نبوت و رسالت و از اطوار دعوت و تعلیم آگاهی نداشته است سهل است که از انجیل خود شان نیز بوجهی مطلع نبوده است . فی خطا کفتم از انجیل حاضر خوب اطلاع دارد زیرا که سرمایه کارشان آن است لیکن هدایت و ارشاد کردن براه باطل را آیین چنان است که نخست در اصل کتب نصرف کنند و کم گذارند و بیفزایند پس از آن ترجمه ها را بعبارت هایی که موافق دلخواه است بیاورند و آنکه اگر مقصود تمام نشود بتأویلات پردازند و با همه اینها در هنگامیکه آنگونه هدایت اقتضا کنند کتب مصدقه خود را نیز فراموش سازند زیرا که مقصود باید بدست بیاید *

الحاصل جواب او را که بر سؤال خود آورد بفهمیم ﴿اولا﴾ راست است یحیی صاحب وحی جدا گانه بود و مسیح او را بسیار تجید کرد و خود صاحب دعوت بود و عیسی واسطه دعوت او نبود یعنی مردم را پس از توحید به نبوت عیسی دعوت نمیکرد همانا وحی الهی باو میرسد . ومع ذلك صاحب شریعت مؤسسه نبود یعنی مطابق آن شریعت بود که عیسی بآن میکرد و در اینحال بودن چند پیغمبر در یکزمان معمول و متداول بوده است و بالعکس هرگاه دو پیغمبر صاحب وحی بایستی در یکزمان باشند بجز یکی از ایشان ناطق نتواند بود . زیرا که شریعت بجز یکی نتواند شد این است که عیسی گفت اگر من از میان شما نزوم فار قلیط بسوی شما نخواهد آمد ﴿ثانیا﴾ از جواب او بر اعتراض خویش چنان معلوم شد که مسیح مادامیکه یحیی بود تعلیم نکرد و دعوت ننمود و مہجرات نیساورد . و حال آنکه این سخن بقاعد مذکوره غلط است و مؤلف باوصف آگاهی از دعوت و مہجرات مسیح در زمان یحیی اسلامیان را بغلط منسوب داشت ! *

﴿ در انجیل لوقا ﴾ که از ابتدای ظهور امر مسیح گرفته

و تعلیمات و دعوتها و مواعظ او را تا فصل هفتم بیان کرده است
 ﴿ در آیت شانزدهم فصل مزبور گوید ﴾ و بر همه آنها رب غالب شد
 و شکر خدای را بجای آوردند و گفتند که در میان ما پیغمبر بزرگی
 ظاهر شده است و خدا نظر لطف خود را بسوی قوم خود انداخت
 (۱۷) گفتگوهایی که در این خصوص شد بولایاتی که در تمامی
 یهودا و اطراف آن بود منتشر گردید (۱۸) و تلامیذ یحیی
 از جمله این وقایع با آن جناب آگاهی دادند (۱۹) یحیی نیز
 دو کس از شاگردان خود را نزد خود خواسته آنها را نزد عیسی
 فرستاد و گفت پرسید آن کسی که خواهد آمد تو هستی یا آنکه
 منتظری یکی دیگر باشیم (۲۰) آن دو کس نزد عیسی آمده
 و گفتند که ما را یحیی تعمیمد کننده بسوی تو فرستاد و گفت آن کسی
 که خواهد آمد تو هستی یا آنکه انتظار او را داشته باشیم (۲۱) و همان
 در آن ساعت چند کس را از مرض و علت و ارواح شریره شفاداده
 و چند کس نابینا را بینا کرد (۲۲) پس عیسی جواب داده بایشان گفت
 بروید و از آنچه دیده و شنیدید یحیی را آگاهی دهید که نابینایان
 بینا میشوند . و زمین کیران راه میروند . و مجذومان از علت پاک
 میگردند . و کران شنوایی میکسیرند و مردگان زندگی مییابند .
 و بیچارگان را انجیل آموخته میشود . یعنی یحیی از این کارها
 میداند که من دعوی آنچنانی ندارم و بکار بشارت و تعلیم پرداخته
 مقدمات کار را ترتیب میدهم . و اینها همه از ترجمه های است
 که پروتستانها کرده و در اطراف جهان منتشر داشته اند و مع ذلک
 میگوید عیسی با وجود یحیی تعلیم نکرد و سخن نگفت و معجزات نمود *
 پس برای شخص هوشمند در الحاقی بودن فقرات (۲۹)
 و (۳۰) فصل اول انجیل یوحنا که مؤلف بد آنگونه جواب
 ناصواب که متافی با آیات مذکوره انجیل لوقا است میخواهد تأویل
 کند شك و اشتباهی باقی نماند *
 اگر بخواهیم در جمله سخنان میزان الحقی بیانات مفصله آورده

حقیقت کار را آشکار کنیم بذکر دلائل از خارج محتاج نیستیم و سرپای کتاب مذکور از این قاش است که ذکر شد و نمونه آنرا در همین نامه باک مشاهده کردی *

✽ در انجیل لوقا ✽ پس از مخاره یحیی با عیسی که رسولان او بسوی او برگشتند میگوید عیسی شروع کرد بتعجید نمودن از یحیی و بیان اوصاف و مقامات او . و بقدر هفت و هشت آیت مفصله در آتباب آورد و گفت جله مردم بشنیدن این سخنان اقرار بعد الت الهیه کرده بممودیت یحیی تعجید گرفتند . و پس از این سخنان باز شروع بتفصیل دعوتها و تعلیمات و معجزات عیسی مینماید *

نمیدانم لحن مقال و حدود سخن و قراین حالیه برای تو ظاهر کرد که یحیی پیغمبری بود که بی تو وسط عیسی بامر دعوت و تعلیم و مقتضیات نبوت قائم بود . و آنکه بعد از من گفت خواهد آمد غیر از عیسی بود . یا آنکه باز تعصب اعصاب و عروق ترا فرا گرفته تجمیع در قبول این سخن داری . ولی ما را بجز از بیان حقیقت کار تکلیفی نیست . ما براسی نوشتیم و براسی خواندیم و اگر چشم تو نایبنا و احول باشد بر من حرجی نیست . عیسی بدان جلالت شان که نایبنا یان را بینا کردی و کران را شنوا نمودی انکار و عنساد منکران را چاره نتوانست کرد *

چون دانستی که یحیی علیه السلام در زمان حضرت مسیحی حی و حاضر بود و بامر نبوت و دعوت قائم و در زبان عیسی معجده و معظم گردید . و در میان آن دو پیغمبر جلیل الشان مخبرات واقع شد و عیسی نیز در آن حال دعوت و تعلیم میکرد . و یحیی در آن وقت بشارت از آمدن بزرگواری میداد چنانکه در معیار گذشته شنیدی و ذیلا عبارات انجیل را نیز تبرکاً میشنوی . پس بدرایت و ادراک منصفانه خویش مراجعت کن و به بین که اگر مقصود از شخص مبشر و موعود که در حق او میگفت من شایسته بر بندگی او نیستم بعد از من خواهد آمد و پیش از من هست . چنانچه مسیح

علیه السلام بودی آیا بعبارت بعد از من خواهد آمد را می گفتی با آنکه خود بمسح غسل تعید داد و زرد او ایلچی فرستاد . و گذشته از این اگر میدیدی که او همان پیغمبر موعود و متظر است التزام خدمت او را نمیکردی . و در جرك تلامیذ و اصحاب او نمی آمدی . و مردم را بسوی او نمی خواندی . و حضور در خدمت او را مغتنم نمی شمردی . و خاک پای او را نمی بوسیدی . چه میکوبی ای مدعی وداعیه جوی دین داری این معانی را تصور کن و سخن را دانسته پیار *

﴿ مزین بی تأمل بکفتاردم * نکو کوی اگر در کوبی چه غم ﴾
 ﴿ در آیت هفتم ﴾ از فصل اول انجیل مرقس بشارت نبی متظر و صاحب ملکوت را از قول یحیی گوید . در هتکام و عظمی گفت که بعد از من بسیار توانا تر از من کسی خواهد آمد که من سزاوار آن نیستم که خم شده دوال نعلین او را باز کنم *
 ﴿ این همان نعلین است که عرش الهی بدان زینت گرفت ﴾

﴿ پایان سخن ﴾

در خصوص بشارات از کتب آسمانی در حق حضرت خاتم انبیا علیه السلام علماء اسلام تألیفات بسیار نوشته اند . و اکثر آنها را بعلت نیازمند نبودن ملل اسلامی در اثبات حقیقت دین خویش بر آنها مطبوع و منتشر نکرده اند . و آنچه طبع و نشر داشته اند معدودی از آنها است . و اگر موازنه بشود با اخباری که انجیلیان از توریت در حق تصدیق عیسی دارند البته ده مساوی آن بشارات که در حق مسیح از توریه است بشارات توریه و انجیل در خصوص حضرت ختمی مآب خواهد بود . اکنون موازنه حال منکران عیسی با منکران آنحضرت بر عقل دراک هوشمندان باید کرد و از ایشان تصدیق باید خواست *
 آنچه این عبد عاجز از بشارات و سایر مطالب در این نامه آوردم

نمی بود از بسیاران و نمونه بود برای یاد آوری دل‌های پاک . بعثت
اینکه این نامه را با سلوب دیگر تألیفات نوشتم . و اگر باور کنی
بی مسوده نوشتم . و با همه گرفتاریها و پریشانی که مرا بود قادر
بر تفصیل نگاری نبودم و از خود ستایی ننشستم . و مع ذلک
امید دارم که در نزد دانشمندان موقع قبول یابد . و نواقص آنرا
به هم جهت بمن توجه خویش تکمیل نمایند . و مرا بصدق
نیت و خلوص عقیدت خود که دارم بر حجت یاد کنند *

﴿ مناجات ﴾

﴿ الهی ﴾ آنان که ترا یافتند چه کم کردند و آنانکه ترا کم کردند چه یافتند *
﴿ الهی ﴾ دین تو استوار است ما را بر آن استواری ده و راه تو مستقیم است
ما را در آن راستکار کن . ﴿ الهی ﴾ دوستان تو از تو گویند و از تو شنوند
ما را نیز چنان کن که از ایشان شنویم و از ایشان گوئیم . ﴿ الهی ﴾
دل‌های دوستانت بمشاهدات تو خرم است . دل‌های ما را بیدار ایشان
خرسند فرمای . ﴿ الهی ﴾ ما خاکیم ما را بکرم خویش به بخشای
و از این تاریکی ما را بروشنایی ابدی برسان . ﴿ الهی ﴾ تو بخشاینده
و مهربانی بر ما آنچنان کن که در ما کفایتی *

﴿ چه کنیم بامش خای جز آنکه بیامرزیم ﴾

ولی چون شه مرا برداشت از خاک ☆ سزد گر بگذرانم سر ز افلاک
من آن خاکم که ابر نو بهاری ☆ کند از لطف بر من قطره باری
اگر بر روید از من صد زبانم ☆ چو سبزه شکر لطفش کی توانم

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

﴿ میزان پنجمین از میزان الموازین ﴾

مطالعه این نامه را ندانستم که بکدامین نظر تابانجا رسانیدی .
امیدوارم که از روی آگاهی وترك آیین عناد و لجاج و فراموشی
از قواعد انس و عادات تأمل در این سخنان پاك از آلائش ناراستی کردی
• وحقیقت کار را دریافتی و از زندان تاریکی رهایاب کشتی و راه
خدا شناسی را سراغ گرفتی * ﴿ و علی الله قصد السبیل ﴾
برای اتمام بیانات مقصوده در این نامه را بسیاری خدا و یاران خدا
در خصوص معجزات و وحی و الهام آسمانی و ستایش از قرآن الهی
و از سایر اطوار دین مبین اسلام بر حسب کنجایش حال و سعت مقدرت
ده معیار استوار بساوریم • و این جمله پنجاه معیار را سنین را
که در طی پنج میزان مرتب شد بجای اساس پنجاهه ایمانیان دانسته
در عید الخمسین خدا شناسی و یگانه پرستی عیشها کنیم و جشنها
نماییم و بایران ایمانی با بقای رسم معایده پردازیم *
﴿ اخوانا علی سرر متقابلین ﴾

﴿ معیار نخستین ﴾

میزان الحق بر و ستانی از روی آیین خویش در صفحه (۲۴۷)
سخن از اوصاف پیغمبری آورده و چند آیت از قرآن که هرگز بر مدعی
اود دلالت نتواند داشت ذکر کرده و در صفحه (۲۴۹) میگوید
از این آیات مفهوم میگردد که محمد هیچ معجزه ظاهر نکرده و بظاهر

ساختن هم قادر نبوده است . و ما نخست از کار معجزه های مسیحی سخن بیاوریم تا بتحقیق معجزات پیغمبری که جهان پر از معجزه های آن مالک ملک و ملکوتست بسپرد ازیم . و حقیقت حال را مشاهده کنیم *

صاحب کتاب در اول کتاب خود گفت که وحی و الهام را علامت چنان است که در مدلولات و مضامین آن کتاب آسمانی اختلاف و تناقض پیدانشود . و اختلافات ظاهره از انجیل و تورات ایشان را قدری در میرانهای گذشته بجهت نمونه دانستی . اکنون در خصوص معجزات مسیحی که در تمامی انجیل خود شان نقل کرده اند به بینیم در انجیل چه گفت *

﴿ در فصل شانزدهم انجیل متی ﴾ در آیت چهارم است که بعد از خواستن فریسیان و صادوقیان معجزات و علامات را از مسیح چنان گفت * نسل شیطان و زنازاده علامت میخواهد اما برای او ﴿ یعنی عیسی ﴾ علامت دیگر بجز از علامت یونان پیغمبر ﴿ یعنی یونس بن متی ﴾ علامت دیگر داده نخواهد شد *

از این عبارات مسیح آشکار است که گفت من قادر بر آوردن علامات و معجزات نیستم مگر بیک معجزی که پس از مصلوب شدن من ظاهر شود و باعتقاد عیسی پرستان مرا بکشند و بقیرم گذارند . و همچنانکه یونان پیغمبر که ذوالنون یونس باشد سه روز در شکم ماهی مبادا ماند من نیز سه روز در بطن ماهی خالک مانده و آنکاه بیرون آمده سر با فلاك میکشیم . و چون تکره در سیاق نفی افاده عمومیت را کند و بمدلول ظاهر وجدان نیز واضح است که باین عبارت عیسی در تحت انحصار ظهور معجزات را از خود نفی کرد مگر بیک معجزه را که آن هم بعد از ممات بود و آنهم معجزه خود نبوده قدرت نمایی خدا بود و آن هم در صورتی است که این سخن بدرجه ثبوت رسیده باشد که همچنان چیزی واقع گردید *

﴿ در نهایت فصل سیزدهم متی است ﴾ برای او معجزت میکشیدند

ولی عیسی بایشان گفت که هیچ پیغمبری بی قدر و بی اعتبار نیست
مگر در وطن خود و در خانه خود . و بجهت بی ایمان بودن ایشان عیسی
چندان معجزاتی برایشان ظاهر نکرد ❖ در فصل هشتم انجیل
مرقس ❖ نوشت که فریسیان معجز آسمانی از عیسی خواستند
و او را امتحان کردند و او آهی ازدل برآورد و گفت چرا این نسل
معجزه میخواهند حقا بشما میگویم که بر این نسل معجزه و علامت ظاهر
نخواهد شد ❖ در چهارمین فصل انجیل مزبور است ❖

آنکه عیسی از جانب روح یعنی بامر روح القدس بهجرا رفت
که از شیطان امتحان گیرد چهل شبانه روزی گرفت و آنکه بنهایت
گرسنه شد . گمراه کننده نزد وی آمد و گفت اگر پسر خدا
هستی امر کن این سنگها همه نان شوند . لکن او جواب داد و گفت
نوشته شده است که انسان بنان تنها سیر نمی شود فقط باهر کلامی
که از لسان خدا جاری گردد نیز سیر شود . و این فقرات مفصلی است
تا آنکه بجای میبرساند که شیطان بعیسی گفت خورت را از بالای
بام بزر بپنداز که نوشته شده است او بر ملکها امر کند و در بالای
دستهای خود شان ترا بردا رند و پای تو پستک نخورد . عیسی باو
گفت همچنین باز نوشته شده است که خدای پروردگار را امتحان
نکنی . تا آنکه شیطان او را بر بالای کوه بلندی برده جلوه مملکتها
و ملکوت زمین را باو ظاهر کرد و او را امر بسجده خود نمود . و عیسی
او را طرد کرده و گفت بخدای پروردگار باید سجده کرد و باو تنها باید
عبادت نمود که چنین نوشته شده است . آنکه شیطان از وی
دست کشید و ملکها آمده خدمت او را میکردند . که این عبارات
آخری را ملخصا آوردم *

از عبارات مذکوره بنسبتی خالص مسیح علیه السلام ظاهر است
که محل امتحان یافتن از شیطان بودی و روز کفرتی و بشدت
گرسنه میشدی و سجده و عبادت خود را بر خدای واحد تعالی
مخصوص میداشتی و جایز نبودن امتحان کردن خدایی باظهار

قدرت خویش از کتب آسمانی بیان میکردی *

چون فقرات مزبوره را دانستی در اطوار انبیا و اولیا درست تدبیر نمایی و بقواعد توحیدیه و مقتضیات حدود بندگی و بندگان را ملاحظه کن . و بدان که خدای هیچ گاهی و بهیچ طوری و در هیچ امری تابع هواها و خواهشهای مخلوقات خود نشود و اگر بشود خدا نیست و نیز کار جهان را سراسر تباهی رسد *

❖ ولواتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض ❖

انبیا و اولیا که مظاهر ارادات و اوامر الهیه هستند و انصاف باوصاف الهیه دارند ایشان نیز بوجهی تابع آراء فاسد، و هواهای نفسانیه از رعیت نشوند که اساس کار خدایی براینگونه گذاشته شده است *

❖ ولن ترضی عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم ❖

صاحب کتاب را نمی دانم چه چیز واداشت براینکه کلمات صریحه عیسی را که در خصوص قادر نبودن خود باظهار مطلق معجزات گفت تأویل و توجیه کند . و طوری هم تأویل کند که اهل دانش غلط بودن آنگونه تأویل را از برای آنچنان کلامی بقاعده علم تصدیق نمایند . و از آنطرف در همچنان مقامی همان تأویل کننده از روی هواپرستی و اتباع ابالسسه آیاتی از قرآنی بیاورد که نه لفظ آنرا فهمیده است و نه معنی آنرا دانسته و نه از مورد آن آگاهی بسته و نه از نکات و اشارات آن بوی برده است . راستی از جنس اینگونه جسارنها که در راه کراهی کنند سخت عجبناهی آید . اینک دو آیتی که صاحب کتاب بر مدعای خویش کواه آورد

❖ واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها ❖

❖ قل انما الايات عند الله وما يشعر كم انها انجات لايؤمنون ❖

❖ ما عندى ما تستعجلون به ان الحكم الا الله يقص الحق وهو خير ❖

❖ الفاصلين قل لو ان عندى ما تستعجلون به لفضى الامر بينى وبينكم ❖

آیتهای مذکوره بر مدعای صاحب کتاب دلالتی ندارد سهل است

که مرده و شمنند شهادت دادن آیات را در وجود آیات الهیه در نزد آن آیه الله اعظم صلی الله علیه و سلم آشکار بیند که فرمود آیات در نزد خدا است همچنانکه عیسی گفت این اعمال از من نیست *

مؤلف سخن عیسی را که گفت مرا معجزی داده نشده است الخ تأویل میکند بر اینکه معجز خاصی از او خواستند و می خواستند او را امتحان کنند آن معجز مخصوص را انکار کرد. و با اینکه این تأویل را که از مدلول لفظ خارج است در اینجا روایت . در آیت کریمه لا اقل این قدر توجیه را نیز جایز ندانسته بتکلفات میخواهد از مدلول ظاهر برگردانیده بمقصود خویش تأویل کند *

الحاصل بمدلول قواعد الهیه و کلمات بزرگان و اعتراف خود مؤلف انبیا و اولیا در مقام امتحان جویی اغلب معجزات نیاورند . و سر و حکمت این کار در نزد اهل حق واضح است این است که عیسی گفت من معجز ندارم نه اینکه تنهانی آورد بل انکار از قدرت خود بر مطلق معجزه کرد *

اما ﴿ آیت نخستین ﴾ که در سوره انعام است از اول آیات معلوم میشود که در حق مشرکان نازل گردید . و مورد آن چنان است که مشرکان گفتند اگر معجزاتی را که ما می خواهیم بیاوری ایمان آوریم . و گفتند که اگر کو، صفارا پر از طلای احمر کنی و مرده های ما را زنده نمایی و ملائکه آسمان را بر ما بنمایی بر تو ایمان بیاوریم . و بخدای بسوگند شدید خود شان قسم یاد کردند که اگر یکی از اینها بشود البته ایمان خواهیم آورد . لهذا فرمود بکوی ای مظهر آیات من که بتحقیق جمله آیات در نزد خدا است که آن نزد خدا حقیقت من است که خدا را نزد مکانی بجز از دل حبیب خویش نیست . پس از آن فرمود آیا شما را آگاہ نساخت از اینکه در هنگام ظهور معجزه ایمان نخواهند آورد *

بعد از آن در آیت بعد میفرماید دلها و دیده های آنها را بر میگردانیم همچنانکه در مره اولی ﴿ که معجزه ها آوردی و شق القمر کردی

و آنها ﴿ ایمان نیاوردند و آنها را در طغیانهای خود شان ترك
 متخایم و در سر کرد کافی طغیان بسر برند *

و دلیل بر اینکه کفار قریش مجزات مخصوصه مذکوره را خواستند
 همان ذیل آیت کریمه است که میفرماید *

﴿ ولوانزلنا اليهم الملائكة و كلمهم الموتى و حشرنا عليهم كل شيء ﴾
 ﴿ قبل ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله ولكن اكثرهم يجهلون ﴾
 و اما آیت دوم که صدر آن را ترك نموده و آورده است آن نیز
 در جواب کفار و بت پرستان قریش است . که گفتند اگر او پیغمبری
 از جانب خدا است عذابی بر ما نازل کند و در این باب استجمال میکردند
 این است که وحی الهی رسید که *

﴿ قل انى على بينة من ربي و كذبتم به ما عئدي ﴾ تا آخر آیه .
 و آیات دیگر نیز در همان صفحه و بعد از آن نقل کرده است که مجزات
 مخصوصه خواستن کفار از متن آیات واضح است و همان لفظ آیات را
 در اینجا برای ذکر پیاوریم *

از آنجمله آیاتی است که بعد از آیت تحدی بعدم اقتدار جن و انس
 از آوردن مانند قرآن چنانکه بزودی تفصیل آنرا میشنوی فرمود *

﴿ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا . او تكون لك
 جنة من نخيل و عنب فتفجر الانهار خلا لها تفجيرا او تسقط السماء
 كازعت علينا كسفا او تأتي بالله و الملائكة قبيلا . او يكون لك بيت
 من زخرف او ترقى في السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا
 نقرؤه . قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا رسولا ﴾ *

چون کفار که از نسل شریر یعنی شیطان و مانند آن بودند با تکیه
 تعبیرات مجرزه ها خواستند آن آیت الله علی الاطلاق بامر الهی
 فرمود ﴿ سبحان ربي ﴾ منزّه است خدای من از اینکه من او را
 باملائکه بر زمین پیاورم . با آنکه خدا را تابع خیالات و خواهشهای
 شما کنم . یا خود حبیب او پیرو او هام و هواهای شما گردد .
 مگر من مجز از رسالت و بشریت اظهار مدعایی در حق خود

بشما کردم *

از آیات مذکوره اهل ادراک حقیقت حال رامعانه کنند و همان عبارت
﴿ کازعت ﴾ دلیل واضح است بر اینکه اظهار آنگونه آیات
و معجزات را از کارهای دیگر و معجزاتی که دیده بودند استدلال کرده
بودند که دعوی قدرت بر اظهار آنها را دارد . و بدین سبب از روی
امتحان و مبارزه آن معجزات را در مقابل تحدی در امر قرآن خواستند . یعنی
پس از آنکه فرمودند اگر تمامی جن و انس یعنی مخلوقات نهائی
و آشکاری و وحشی و مدنی و همین جن و انس معروف از اکنون
تاقیم قیامت جمع بشوند . مانند قرآن را نتوانند آورد و آنکه
که عجز خود را در این کار مشاهده کردند و خواستند که بمخالطه
و خلط مهت همچنانکه در هر زمانی کفار و منکران رایشه و آیین است
قوت آن تحدی را که در خصوص آن مجریه عظیمه و آیت قدیمه دارد کردید
با آنگونه سخنان بشکستند آنگونه معجزات خواستند را آغاز کردند .
و جواب رد شنیدند چنانکه از مسیح شنیده بودند *

﴿ والله من نوره ولو كره المشركون ﴾

پس واضح است که معجزات تابع خیالات و امتحانات نتواند بود . و خدا
و مفریان خدا که در نزد خدا هستند و جله آیات و آثار الهیه در نزد
ایشان است هرگز بهواها و میولات نفسانیه که جاهلان و منکران را است
رفتار نتوانند کرد . این است که بحضرت خاتم رسل و متبوع جزو و کل فرمود
﴿ ولا تتبع اهل اوامهم ﴾ و آنحضرت فرمودند ﴿ ان اتبع الا ما یوحی
الی ﴾ و در خانه این آیات که شنیدی فرمود ﴿ قل سبحان ربی هل کنت
الابشر ﴾ رسولاً ﴿ منزله است پروردگار من آیین بجز بشار
رسول هستم . و در آیت دیگر فرمود ﴿ ما کنت بدعا
من الرسل ﴾ نمی بینی که مسیح در هنگامیکه با اعتقاد مسیحیان مظلوما
بر سردار بر آورده شد یهودان میکشند ایلیارامی خواند و میگوید ای
ایلیا چرا مرا ترک نمودی چرا مرا نجات نمیدی به ینیم آیا ایلیا بفریاد
او میرسد . و عیسی خدا را میخواهد و اگر میخواهد از دست یهودان

استخلاص هم می یافت او و یا مانند او را بدار نمی توانستند کشید .
 و در آن حال نیز قدرت بر هر گونه رهایی از دست آنها و بر هلاک
 نمودن آنها داشت و توانا بود ولیک از جانب خدا مأذون نبود و اراده الله
 بر آن متعلق نشده بود . پس مانند یهودان نباید گفت که چرا
 معجزی که مادر نظر داشتیم عیسی یا خاتم انبیاء نیاورد . و چرا
 گفتند که معجز علامت یونس بن متی معجزه برمن داده نشده است
 یا آنکه آیات و معجزات در نزد خدا است *

در خصوص معجزات و اظهار و عدم اظهار آن و بیان معجزه حقه
 که از جانب خدا است و آنچه بسحر و شعبده و استعمال علوم چهارگانه
 که لیمیا و سیمیا و رمیا و همیا است آورده میشود . و در تحقیق
 اطوار و اوضاع و حقایق و صور و ظواهر و بواطن این امور
 که از جانب خدای قادر حکیم در مظاهر نورانیه و ظلماتیه گذاشته
 شده است . و همچنین اخبار از مغیبات و تصرف در مکونات
 که بر ایضات حقایق و یا شیطانیه میشود . و در خصوص سایر مفردات
 بر این مطلب بزرگ در نزد علماء امت پیغمبر که در حق ایشان فرمودند
 ﴿علاء امتی کانبیاء بنی اسرائیل﴾ یا ﴿افضل من انبیاء بنی اسرائیل﴾
 تحقیقات عجیبه و بیانات بسیار بلند توانی یافت و نمونه آن بیانات در کتب
 و مؤلفات اسلامیه موجود است و طالبان را طریق رجوع بر آنها
 مفزوح است *

حقایق امور و تحقیقات این مطلب را یعنی اطوار معجزات انبیا و اولیا
 و آنچه مشابه معجزه و خرق عادت از شیطانیان ظاهر میشود کسی
 تواند دانست که از اهل وحی و شهود اخذ کرده و از سر خلقت
 موجودات آکا، و مبادی و نهایات مصنوعات را دانسته باشد . و ما را
 باینکه در این مقام دست رسایی نیست و این نامه را اساس بر اختصار
 است و نیز شرح و بسط آوردن در این مطلب در بیرون از موضوع سخن
 خواهد بود همانا اشارت بر نوع سخن بنحو اجال برای ارباب الباب
 کفایت کند *

بر مستعان خدا جوی و خداشناس که آینه های ادراك ایشان مطالب و بیانات الهیه را باستقامت پیشند صافی هویدا است که اهل عناد و لجاج بعزت ناراستی و اعوجاج که در مرا یای دلهای ایشان است مطالب صحیح و بیانات حق و معجزات باهرات الهیه را ناراست و معوج پیشند *

عیسویان این معنی را در بقیه کتب آسمانی از اطوار کفار اقوام و منکران ملل که با انبیاء عظام در قر و ن ماضیه داشتند توانند فهمید . و از طوایف یهود که در انکار عیسی و بشارت های عیسی و کرامات و معجزات عیسی بجه کونه جحود آوردند و اصرار کردند و تأویل نمودند نیک توانند دید *

﴿ چشم بدانیش که برکنده باد ﴾ * عیب نماید هنرش در نظر ﴿ از همین يك سخن صاحب کتاب که در حق معجزات باهرات حضرت فخر رسل علیه الصلوٰۃ والسلام آورد معیار جهل و بی انصافی را آشکارا توانی دانست *

الحاصل صاحب کتاب و امثال او همچنانکه از هیچ جای در امر دین خدایی آکا نیستند . از معنی نبوت و رسالت و از اقتضای مقام عبودیت بنسبگان حقیقی و از اسرار مخاطبات دوستان و یکانسکان و از نکات عالم وصل و اتصال نیز بوی نبرده اند . پس چگونه توانند قدم بمیدان تحقیق در امر دین گذارند بکدام وحی و الهام اتصال آوردند و از کدام روح القدس پر شدند و یا ز پرشدگان روح القدس فهمیدند *

ماخذ سخنشان ناقص و ابتر آنها بجز از خیالات و توهمات خود شان نتواند بود . حال انجیل و تورات ایشان را معلوم کردی و عدم اتصال سند آنها را که بقیه از احادیث حواریان و یا معلمان مجهول الاحوال است بجای محکم الاساسی دانستی . ومع ذلك بی وجود مبین و تفسیر کننده که از جانب خدا مخصوص و منصوص باشد کلمات الهامی

و کتب آسمانی را صاحبان هوا و شهوات تفسیر نتوانند کرد و تأویل کنندگان که بکفته شمعون الصفا در کتب آسمانی دخل و تصرف کنند مسوع القول در امر تأویل و تفسیر نتوانند بود *

حال معجزات ظاهره از حضرت سرور کائنات در نزد خرد مندان هوشیار بکمتر تدبری معلوم است . و در اثبات این مطلب کواهی بهتر از مقابله بالمثل که عیسویان در خصوص معجزات عیسی دارند اکنون را لازم نداریم . سند روایات ملت اسلام اتصال بزمان ظهور معجزات از خاتم انبیا علیه وعلیه السلام داشته و محکمتر از سند روایات عیسویان است که معلمان دروغگوی دست تفسیر در کتب و روایات آنها نهاده اند و متن کتب آنها که بمنزله کتب احادیث اسلامیان توانستی بشود . یعنی هرگاه بی تحریف و تغییر با اتصال سند بدست ما میرسیدی شاهد بر پریشان گویی ایشان است . و اگر انصاف بدهند حقیقت کار را چه در خصوص معجزات باهرات و چه در وقوع بشارت از مسیح و از جمله انبیا در حق پیغمبر آخر الزمان و چه در ظهور آنحضرت در زمانیکه بت پرستی و کفر و شرک و جهالت جهان را فرا گرفته بود و چه در مقهور داشتن آن صاحب الملك و الملکوت بت پرستان و کفار را باظهار معجزات و معجزه باقیه و قاهره خود و شکستن شوکت کفر و ظلمت را بسبب جهادی که پیغمبران گذشته از آن خبر داده بودند و چه در نهادن ناموس بزرگ و شریعت استوار در روی زمین و چه در راستی و درستی او و اطوار و آداب آن صاحب خلق عظیم و همچنین جمله احکام خداشناسی و خداپرستی و یگانگی خدا را از آنمظهر کلی خدای آشکارا مشاهده میکنند *

وجود پاک آن مخاطب لولاك سراپای معجزه بودی . و اگر نصاری یعنی عیسویان در انکار این کار لجاج و عناد کنند کار تازه نکرده اند ❖ و لیست باول قاروره کسرت فی الاسلام ❖

❖ فان کذبوک فقد کذب رسل من قبلک جاوا بالینات والبر والکتاب المنیر ❖

متابعان هوا و پیروان نفس شریر که از ظلمت زادند و در ظلمت بزرگ
شدند همواره در تکذیب اهل حق بوده اند زیرا که تاریکی دشمن
روشنایی است چنانکه توریت نوشت *

(نعت محمدی) ﷺ

ای شده در دور لعلت تازه ایام مسیح
زنده گشت از دم جان پرورت نام مسیح
عالم و آدم گرفتار خط سبز تو شد
نه همین زنجیر موسی گشت یا دام مسیح
پای کی بر تارک گردون نهادی از شرف
گر نشد بر بنده گیت ختم انجام مسیح
گر لب او را بدی خاصیت لعلت چرا
عالم سفلی سلیمان وش نشد رام مسیح
خالدا مردانه از دنیا بر افشان آستین
کز تجرد گشت گردون جای آرام مسیح

❖ معیار دوم ❖

عبارت بزرگان دین را اثری مخصوص در دل تواند بود .

❖ وفیکم والا فالحدیث مخلوق * وعنکم والا فالحدیث کاذب ❖

میفرمایند يك شيخ نصرانی گفته است و بتحقیق روح الله عیسی از اولو
العزم از پیغمبران مرسل بودی و او را در نزد خدای شانیست عظیم و
قدری است جلیل و او اشرف انبیا است. پس از چهار کس از اولو
العزم و اوحی و موجود است و از آسمان چهارم بالا رفته در بیت
المعمور جای گرفت. و او از حاملان عرش است و از بعض ظهورات
او بینا کردن نابینایان و شفادادن مبر و صین و برانگیزانیدن
زمین کیران و زنده کردن مردگان است. و مقام آتجناب بالاتر

و بزرگتر از اینها است و بالاتر از آن است که نصاری گویند و ما گوئیم
ولیک نصاری بشناسایی شایسته او را نشناختند و او را توصیف بغير صفت
او کردند و بعلامت دیگر علامت از او آوردند و گاهی او را بخدایی موصوف
داشتند و گاهی ابن اللهش گفتند و گاهی او را یکی از تعینات خدا
دانستند . و مانند اینها از سخنان مزخرف در حق او ذکر کردند .
مگر کسانی که تابعان شمعون الصفا شدند و آنجناب را بدینگونه توصیف
کردند . که او بنده خدا و رسول خدا و روح خدا است که بمریم آتوا
الفا کرد و مثال او در نزد خدای مانند آدم است که آتوا از خالک آفرید
و او را گفت ﴿ کن ﴾ و او موجود و متکون شد و او علیه السلام در فخر
و در شرف بالاتر از آن است که ما گوئیم و جمله گویند کان از طبقه
رعیت گویند و این امر واضح است و شکی در آن نیست و شبهه بر آن
وارد نیاید . ولیکن عیسی است تکافی نمیکند از اینکه نبوت او بنبوت نبوت
محمدی علیه الصلوٰۃ والسلام نسخ بشود و او یکی از رعیتها و امت
آنحضرت باشد *

﴿ لن یستکف المسیح ان یکون عبد الله ﴾

سخن شیخ نصرانی که گفت و اما محمد پس معجزات نیاورد بل بشمشیر
آمد . ولیکن معجزاتی از او نقل شده است اما چگونه معجزاتی
که یا از قبیل چیزهایی بود که اظهار آنها ممکن بود بیک حیلت که قوه
بشریه از عهده آن برمی آید و یا آنکه از چیزهایی بود که شهود حال نداشت
و یا آنکه از اموری بود که محال است آوردن آنها و عقل آنها را بعید میداند
مانند ﴿ انشقاق قمر ﴾ که حکایت کرده اند و همه اینها بطوری است
که اعتماد بآن نمیتوان کرد * پس این سخنان شیخ مزبور کلامی است
باطل و مخفی است محنت و زائل . اما اینکه گفت محمد علیه
الصلوٰۃ والسلام معجزات نیاورد بل بشمشیر آمد کدام معجزه است هویدا
و آشکار تراز قرآنی که اگر جن و انس بر آن اجتماع کنند مانند آن را
نمی توانند آورد . اگر چه همه آنها معاونت همدیگر را نمایند و کدام
معجزه بود عیسی را که نساوی باین معجزه کند بکجا مانده که اقویتر

از آن باشد . پیدا است که ابراهیم و ابرص را بسا هست که راه
 شبهه باز میکرد که اطباء ما هر آنرا نتوانند کرد . مانند احیاء اموات که اتفاق
 افتاده است از بعض اطباء که مرده تازه را زنده کرده اند . اگر چه
 آنچه بمحضره عیسی آورد احیاء میت کهنه بود لکن شبهات را بکلی بر نمی
 دارد مگر بقراین دیگر بخلاف قرآن که همان حروف و الفاظی است
 که هر کس از عرب آنرا استعمال میکنند و کثرت الدور است .
 و چیزی است که بر لسان جاری است ماده و مایه آن هواست و صورت
 آن تقطیع حروف است و ضم بعضی از آنها بر بعض دیگر و این سهلترین
 انجیزها است که برای هر کسی باشد . و مع ذلك کله آورد آن رسول
 خدای يك تألیف و ترکیبی را که عاجز نمود تمامی جهان را از آوردن
 مانند آن و تحدی کرد بر ایشان و گفت ﴿ فأتوا بسورة من مثله ﴾ که اگر
 بیاورند بسبب آن نبوتش باطل شود و حجتش منقطع گردد باوصف
 این احدی نتوانست یکسوره از مانند آنرا بیاورد یا آنکه جاری سازد کلام
 خود را بر آن مسلك . بعلم اینکه قرآن هرگز شبیه و مانند بکلام مخلوقات
 نشود . نه بکلام مشور ایشان و نه منظوم ایشان و نه خطب ایشان
 و نه مانند آنها را از اطوار کلامهایی که استعمال میکنند زیرا که قرآن
 مانند انسان است هر کس کسی توانست خلقی مانند انسان
 بیاورد قادر بر آوردن يك سوره از مثل آن تواند شد . و چون نتوانستند
 و الی الابد نیز قادر بر آن نتوانند شد و خدای ایشان را ممکن از این
 کارند اشت . بعلم یقینی و اعتقاد قطعی حقیقی دانستیم و قطع کردیم
 که قرآن مجزه ایست که جمله مجزه هادر نزد آن پست شد .
 و از آوردن مانند آن طبایع و غرائز کنگ آمد . و این مجزی است
 باقی و مستمر است تا روز قیامت . و کدام مجزه از مجزات انبیا است
 که مستمر و باقی باشد بدوام نبوت او . و این کار بجز در پیغمبر مادر هیچکدام
 از پیغمبران بمصوب نیامد . و در این حال انکار مجز بودن آن یا از کمال
 نبودن انصاف و دخول در ظلم و اعتساف است . و یا آنکه از کمی
 ادراك و فهم وضعف معرفت و نادانی بر مواقع اشیا

پس هرگاه انکار کنی دیگر معجزات آن حضرت را وسعت نیست
ترا در انکار قرآن . زیرا که آن معجزی است آشکارتر . و اگر مراد این
امر تصدیق نکنی پس مانند آن را و یک سوره از مانند آن را بیا .
و یاری بخواه از همه آنچه بخواهی از انس و جن و ساحران و کاهنان
و اهل جفر جامعه و از هر چیزی که امید واری برای حصول این
مطلب از آن توانی داشت . اگر چنانچه آوردی مانند آن را نبوت
آن پیغمبر را باطل توانی کرد . و اگر چنانچه مبنای کار بر پیروی کردن
احتمالات بدیهیگونه باشد هیچ پیغمبری را نبوتی ثابت نتواند شد و هیچ
رسولی را شریعتی برقرار نخواهد کردید . پس مطلق دین را باید
سلام گفت ﴿ و دین و دینداری را بخدای باید سپرد ﴾ و این
امری است واضح و انکار آن مکاره بر ضروریات و مصادمه
بر بدیهیات است *

بعد از این بیانات در بیان شمشیر آوردن آنحضرت اشعار فرموده اند
که بعضی از آن بیانات ایشان است آنچه در میزان گذشته
از من شنیدی ﴿ کان همه آوازه از شه بود ﴾ پس از آن میفرمایند
اگر بر پیغمبر مایه را خواستن بشمشیر را عیب جویند هرگاه از جهت
این است که نبوت اینگونه اقتضای ندارد . پس از روی تحقیق دانستی
که پس از اظهار عجز، همین ﴿ یعنی حکم جهاد و جنگ با کفار و اهل
انکار ﴾ از مقتضیات نبوت است . و کره تمامی حدود و تعزیرات و قصاص
و آنچه بدان ماند باطل میشد و بطلان این ﴿ یعنی بطلان باطل شدن
احکام مزبوره ﴾ معین است زیرا که در کتب آسمانی است که شریعت
بدوام آسمان و زمین برقرار خواهد بود ﴿ و اگر از جهة این باشد
که عیسی شمشیر نکشید پس پیغمبر خدا موسی این کار را کرد . و اگر
مبنای کار بر این باشد که هر چه عیسی نکرد بر سایر پیغمبران حجت گردد
نبوت جله انبیاء باطل شود . بعلم اینکه عیسی زن نیز نبرد و سایر انبیا
از آدم تا بنحاتم همه تزویج کردند . و عیسی را اولاد نبود و جله انبیاء را
فرزندان و اولاد بودی . و همچنین است سایر احوال و اوضاع .

که مر پیغمبر بر امناط نیست اینکه پیغمبر مخصوصی کار مخصوصی را بجای
 بیاورد یا فعل خاصی را ترك نماید زیرا که اقتضاء ات انبیا و مصالح
 رعیت و مانند آنها با اختلاف خواهد بود . بلکه مناط در پیغمبری
 آن است که بتحقیق برسد ادعای نبوت و خرق عادت که با تحدی مقرون
 باشد . ولی احکام قتل و نهب و اسیر کردن و قصاص و اقامه
 حدود بجهة جنایات و معاصی معلومه و تعزیرات و تنایم این امور
 از اقتضاء ات پیغمبری است و از فروع نبوت است که بی آنها برپا نشود
 و قائم نکردد . و گاهی بعضی از انبیا بر حسب مصالح رعیت خودشان
 مأمور و مکلف شوند با آوردن جمله آن امور همچنانکه ابراهیم
 و موسی و پیغمبر ما علیه و علیهم السلام کردند . و گاهی مصلحت
 در آوردن بعضی از آن امور و ترك بعض دیگر باشد همچنانکه
 یحیی و عیسی علیهما السلام نمودند *

اما سخن شیخ نصرانی که گفت مجزات پیغمبر ما یا از قبیل آن امور بود
 که يك حیلتي که قوه بشریه از عهده آن توانستی برآید ممکن بودی
 آورده شود . نمیدانم کدام يك از مجزات را مقصود کرده که مقصودش
 قرآن است کدام حیلتي در حور بشریت از عهده آوردن مانند آن برآید .
 پس چرا آن حیلتي را بکار نبردند و نمیزند و مانند آن را نیاوردند و خلاصی
 از ذلت و خواری نجستند و عار و شار را از خود برنداشتند . و از دادن
 جزیه بدست خود بحالت ذلت ❀ که بطرزی مخصوص که علامت
 ذلت بود میدادند ❀ رهایی نیافتند . و اگر از آن مجزات سایه
 نداشتن آن حضرت را مقصود دارد که در هنگام ایستادن
 در آفتاب سایه از آن جسد انور نیفتادی . با تسبیح کردن سنك ریزه
 در دست مبارك او را . و یا ناله کردن درخت خشک شده از فراق
 آنحضرت را . و یا تأثیر کردن پای شریفش در سنك خار و نماندن
 اثر آن در ريك نرم و خاك و كل را . و یا ارتفاع و بلند نمودن آنحضرت را
 از هر کسی که با او ایستادندی که بر حسب افطار و افغان با آنحضرت
 . آنحضرت بلندتر از همه بودند . حتی مرغان هوا از بالای سرم مبارك

ایشان نمیکدشتندی ❖ زیرا که آن حاکم بر جله کائنات بهترین آدمیان است که در توریة گفت انسان را بصورت خود بیافرینم که بر جله طيور و حیوانات و جنبند کان در روی زمین و دریا و هوا حکومت و سلطنت نماید . و رعیت را نمی رسد که برتری بر حاکم خویش گیرد ❖ و ما من دابة فی الارض ولا طائر یطیر یجناحیه الا امم امثالکم ❖ و با جوشیدن آب از چاه خشک را که آب آن فرو رفته بود بسبب آب دهان مبارك آنحضرت که با آن چاه انداختند . و با شکافته شدن ایوان کسری در شب ولادت او را . و یا خاموش شدن آتشکده فارس . و فرو رفتن دریاچه ساوه را در آن هنگام و یا مانند آنها را . معجزاتی که هرگز آنها را احصا نتوان کرد و احدی را استقصای آنها ممکن نیست . پس کدام حلیتی است در خور قوه بشریه که در این امور مذکوره هست . و در معجزاتی که موسی و عیسی آوردند آن حلیتها نتواند بود *

❖ مالکم کیف تحکمون ❖

تاکی با حق و راستی عناد میکنید و از حق و راستی دوری میورزید ❖ کانهم حرمستغفرة فرت من قسورة ❖

و اما سخن نصرانی . که در خصوص معجزات گفت که . یا از قبیل محال است که عقل آنرا بعید می شمارد مانند ❖ شق القمر ❖ کدام محال است در انشقاق قر و بدو نیم شدن آن . هرگاه از جهت این است که خرق و التیام روانیست پس این مطلب را در بسیاری از مباحث خودمان مبرهن داشتیم که این هر دو در فلك جائز تواند بود . و بر فرض عدم امکان از انشقاق قر خرق و التیامی لازم نخواهد آمد . که ستاره قوه ایست متألف و عارض شده بر جسم فلك و بتیمز و سوا شدن این قوه موجب خرق و التیام نخواهد شد *

و این مطلب را از روی تحقیق در بسیاری از کتب و رساله ها و مباحثات خویش مبین و مبرهن داشته ایم هر کس بخواند رجوع بانها نماید . که مرا با وجود کثرت اشغالی که دارم و بعلت تبلیل بال

وزجات سفر بسبب حل وارتحال که مرا هست زیاده بر آنچه آوردم وسعت
مقال نیست . ولی در آنچه گفته شد علیل را شفاست و تشنه را
سیرابی است *

✽ والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ✽

و اگر از جهت این است که نصاری و یهود در کتب خود شان
آرا ننوشتند و در دفترهای خود درج نکردند . اگر چه این یکی
دلیل بر محال بودن مطلب نیست . پس میگویم که سابقا برای تویبان
کردیم ایشان محو کردند و برداشتند از کتب سماویه آنچه چیزی را که دلالت
بر نبوت پیغمبر ما و جانشینی جانشینان و امت او

و در این حال چگونه

مینوشتند و ثابت میکردند معجزات و آیات و بینات او را ؛ که هرگز
منکر معاند نمیکوید و ذکر نمیکند چیز را که خصم او بسبب
آن غاب شود . و اما تصدیق کنندگان نبوت او پس حقا نوشتند
و گفتند و واضح نمودند . و اینک کتب تواریخ مطالعه نمای
ونگاه کن تا آنکه عیاناً مشاهده کنی . و نیز در قرآن مذکور است
و اگر وقوع نداشته باشد پس چرا انکار بر آنحضرت نیاوردند ؟ لا والله ✽
اگر میتوانستند انکار میکردند و لکن بسکه امر ظاهر بود نتوانستند
منکر شوند *

چون سخن بدینجا کشید کلام دیگر از آنجناب را که در کتاب مذکور
در خصوص پیغمبری راستین و دروغین دستور العمل ادراک و تصدیق
و تکذیب تواند بود آورده اند در طی معیار دیگر ترجمه کنیم . زیرا
که کلام ملوک ملوک کلام است *

ترسم نرسی بکعبه ای اعرابی ✽ کین ره که تو میروی بترکستان است

﴿ معیار سیم ﴾

﴿ تنبیه ﴾ بدانکه هرگاه کسی ادعای نبوت کند باینکه مبعوث از جانب خدا است از دو حال بیرون نیست . یا این است که پروردگار خود را توصیف میکند بصفات کمالیه و تنزیه نماید او را از اوصافی تنزیه امکنید . و ثابت میکند بر او سبحانه محاسن افعال را و تنزیه میسازد او را از قبایح اعمال . و نیز او خود از سلسله شریفه معروفه است و مردی است کریم الاخلاق و طیب الاعراق . مؤتمر است ﴿ یعنی بجای آورنده او امر است ﴾ بدآنچه امر میکند . و منتهی ﴿ و ترك كنده است ﴾ چیزهایی را که از آن نهی میکند . بشریعت خود عامل است . و عابد است پروردگار خود را و زاهد و تارك است غیر از خدا را . رضای او را طالب است و بمولای خود راغب . و یا آنکه باین طورها نیست بل خدای خود را بصفات امکان موصوف میدارد . و از عیوب و نقصان تنزیهش نمیکند بلکه ثابت میکند بر او جهل و کم و کیف و حدود و قرانات و اوضاع و اتصال و انفصال و حرکت و سکون و دیگر صفات امکان را . و نیز خود مؤتمر نیست بدآنچیزی که امر میکند و منتهی نیست از آنچه نهی نماید . پس هرگاه قسم ثانی است واجب آید تکذیب او اگر چه از خوارق عادات چندان بیارود که بجز خدای شماره آن را کسی نتواند ﴿ چنانکه مسیح در فصل سیزدهم انجیل مرقس گفت زیرا که مسیحان دروغگوی و خبر دهندگان کاذب ظاهر خواهند شد و علامات و معجزات خواهند آورد بطوری که اگر ممکن میشد بر کزیدگان را نیز گمراه

میکردند اما حذر کنید که پیش از وقت بشما کفتم ❖
 و لازم است حکم کردن بر اینکه آنگونه خارق عادات سحر است
 و شعبده است و مخاریق و حیلها و تمویهات است . که از استعمال
 علم سیمیا و لیمیا و ربمیا و همیا آورده میشود . زیرا که ادعای اودلیل
 بر بطلان او است . و آنگونه توصیف او پروردگار خود را دلیل
 بر کذب او است . بعد از آن ترك نکردن او منهیات خود را عامل
 نشدن او بر آنچه در شریعت خویش است دلیل است بر عدم وثوق
 او بر آن . پس شکی نیست در اینکه او کذاب و خبیث است .
 و جایز نیست التفات کردن بر او و اعتماد آوردن بر او و بر سخن او .
 و اعتنا نمودن بچیزی از مرام او . و لازم نگرفته است که این مرد
 جامع باشد جمله او صافی را که در وجه ثانی گفتیم . بل هرگاه يك
 خصلت از آنها در او باشد در لزوم اجتناب کردن از او و اعراض
 جستن از او و التفات نکردن بر او کفایت کند . زیرا که دعوی او را
 دلالت مستغله بر ابطال او هست . و هرگاه از قسم نخستین باشد پس
 موجود بودن صفات حسنه در او و سمات و علامات حقّه برای او
 در تصدیق نبوت و رسالت او کافی نخواهد بود بل باوصف اینها
 ناچار از افتحان و اختبار کردن او است باظهار معجزات و آوردن
 خارق عادات تا آنکه از جانب خدا بودن او معلوم گردد و دانسته
 شود که خدا او را فرستاده است . بعلم اینکه در اخلاق و آداب
 او و توصیف او خدای را چیزی نیست که منافی نبوت او باشد
 و در اینحال واجب است اختبار او با آیات بینات و دلالات ظاهرات .
 و بمطالعه خرق عادات اگر چه بزرگ و عظیم باشد . زیرا که آن را
 از پیش خود نمی آورد بلکه بقوّه الهیه که پروردگار او بوی
 عطا کند ظاهر سازد بل فاعل آن خدای سبحانه است ❖ چنانکه
 عیسی گفت که این کارها از من نیست بل عامل آنها ربی است
 که مرا فرستاد ❖ و خدای را هیچ چیز از امکان درمانده نتواند
 کرد اگر چه عظیم و جلیل و دشوار باشد . پس هرگاه اقتراح

و مطالبه کند از او خرق عادت را و آوردن بکمجزه را و او بیاورد
آن را بی آنکه حیل و چاره بکار برد یا آنکه تفکر و تدبر و طلب
مهلت نماید و بمحض خواست و اقتراح آن را بیاورد و مقرون بتجبدی
نماید ❖ یعنی بگوید که این برهان پیغمبری من است و اگر تصدیق
ندارید مانند آن را بیاورید ❖ پس شك و ریبی در این نیست که او
از جانب خدا است . و کسی که آنرا آورد پیغمبر خدا است
که خدای دروغگوی را تصدیق نکند و اگر باطل نماید . زیرا
که هرگاه، او از جانب خدای نباشد و در آنحال چیزی که دلالت
بر بطلان او کند موجود نکرد لازم آید که خدای اغراء بیاطل کرده
مخلوق خود را مهمل و سر خود گذاشته باشد و آنها را بحیرت
انداخته باشد و مر خدا بر هرگز این کارها جایز نتواند بود *

و اگر گوئیم که احتمال سحر در همچنان مقامی برای ردع و منع کافی
تواند بود . میگوئیم پس در این حال باچه چیز تمیز داده شود
که این احتمال در هر حال جاری گردد . و لازم آید که خدای
سبحانه بند کان خود را در حیرت و کراهی گذارد . و الحاصل
هرگاه آن شخص ادعای نبوت را کرد و خارق عادات را آورد و بتجبدی
مقرونش داشت و کسی بمقام معارضت نتوانست بر آید . لازم است
که قطع و حکم کرده شود بر اینکه صاحب آن خارق عادت همان
پیغمبر خدا است یقیناً و بلا شك . و آنچه از خارق عادات آورد
بی شبهه سحر و خیانت نیست *

در باب این قاعده کلیه را و بر خدای شا کر باش . و بسوی راه حق
سلوک نمای اگر طالب آن هستی . که بتحقیق برای تود در این مختصر
رای اثبات نبوت محمد علیه الصلاة والسلام بیان کردم سهلترین راهها
و واضحترین و اشکارا ترین طرق را . و اگر انصاف بدهی
و کوش بداری در حالیکه شاهد و بینا باشی در این مطلب هرگز
محتاج بچیز دیگر نخواهی بود . پس نیک بفهم آنچه را که بسوی تو
القا کردیم *

آن کس که بیافت دولتی یافت عظیم
و آن کس که نیافت درد نایافت بس است

❖ معیار چهارم ❖

مرد هوشیار و خردمند از مطالعه این دو معیار که از کلمات مقدسه عالم اسلام بترجمه آورديم دستور العمل دين و عقايد خویش را براسی تواند گرفت . و حال انجیل و توریة حاضر و پریشان کوبی آنها و نسبتهای نالایقی آنها را که بمقام الوهیت و بندگان خاص و پیغمبران پاك داده اند معلوم کرده عظمت قرآن و جلالت شان آن برهان الهی را بادیده روشن و دل پاك آزالایش مشاهد، تواند کرد . و تواند دانست که بجز دین اسلام در نزد خدای دینی نتواند بود *

❖ ان الدين عند الله الاسلام ❖

چهار فائده وجه چاره که اگر وضع این مختصر اقتضا میداشت و مخاطب من که يك روی جمعیت پروتستانی با حالت انکار است کوشش نماید داشت . و من گذشته از موانع دیگر ممنوع از بیان بعضی از مطالب و اسرار دین در این نامه نمیبودم بیاری دوستان خدای از اطوار ظاهر و باطن اسلام و آداب اسلام و شرف اسلام و نتیجه اسلام مجملی در اینجا برای توبیان میگردم *

❖ مدح توحیف است بازندانیان * کویم اندر مجمع روحانیان ❖
بخواهی از امر قرآن برای نمونه در اینجا اشارتی بیاوریم . و ليك نه از اطوار فصاحت الفاظ و معانی و بیان و جزالت کلمات آن که علمای اسلام کتابهای بسیار در این خصوصها نوشته اند . ولی آنچه من برای برادران روحانی عرض خواهم کرد از عالم روحانیان است و کوش

روحانی که منظر توجه روح القدس تواند بود شایسته استماع اسرار
 کلام الهی خواهد شد پس راستی بشنو تا مستقیم شوی *

﴿ ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة ﴾

خیال نکنی که ملائکه یاروح القدس تنها بخواریان مسیح وایمان
 آورند کان با آنجناب نازل میشدند یا آنکه تنها ایشان را تسدید
 و تأیید میکردند که اگر مراتب خلقت و طبقات سلسله های وجود
 و تفاوت نبودن در آفرینش خدای و سایر اطوار این مطلب را بنحویکه
 علمای دین مبین نوشته اند ملاحظه نمایی و بفهمی . خواهی
 دانست که وجود تو چگونه کوهرا کز انبها است که بخاک و گل آلوده اش
 کردی . و دل تو چگونه آینه جهان نما است که بزرگ آرایش
 جهان مگردش داشتی . روح القدس و ملائکه آسمانها
 و علویات ترا احاطه کرده اند و تواز ایشان غافلگی . یک گوشه از آینه را
 پاک از کد و رات کن تا نمونه جلال پاکان را مشاهده نمایی *

﴿ ان الملائكة لخدامنا وخدام محبتنا ﴾

﴿ حکمت عرشیه ﴾

در میزان نخستین دانستی که مخلوق نخستین و تعین اول واسطه کبری
 و نبی مطلق و معوث شده بر کافه مخلوقات است . و رحمت کلیه
 کبری خدا است که خدا با و فرمود ﴿ و ما ارسلناك الا رحمة للعالمين ﴾

و چون قرآن در آن عالم سرمدی یعنی هنگام هست شدن آن تعین اول
 که وجودش مقدم بر زمان و زمانیات است نازل بر آن وجود مقدس شد .
 پس از آن خدای انسان را یعنی حقایق انسانی را نازل کرد
 بعالمهای پایین که قدرت خویش را بر آنها و از آنها بنماید . و اسما
 و صفات خود و ادله حکمتهای خود را بر آنها آشکار کند . و چون
 آنها را هادی و راهنمای همراه آمد یعنی نبی مطلق و صاحب ولایت
 مطلقه برای بشارت و انذار با ایشان بود آن صاحب ال ریاستین

که نور الهی فی المغربین والمشرقین است والواقف علی الطنجین . در منزل
نخستین آنها که عالم انوار شد قرآن را که نیز بعالم آنها نازل گردید
برای ایشان بیان و تعلیم فرمود . و قرآن در آن عالم انوار نوری
بود لامع و ضیائی بود ساطع . در هیئت انسانی کامل الشخص
و در دست خویش عصائی از نور داشت . و اهل آن عالم جمله بدیخال
وصفت بودند . و قرآن ایشان از نسخ خودشان بود . پس بتعلیم
لسان الهی قرآن را و بیان قرآن را شناختند . و فهمیدند بهدریکه
استعداد داشتند و بهر کونه که قابلیت ایشان اقتضا کرد . پس از آن عالم
بعالم ارواح نازل شدند و نبی مطلق و کتاب همین نیز بعالم ارواح آمدند .
و تا این عالم معنی آیت کریمه ﴿ و كذلك اوحينا اليك روحا من امرنا ﴾
بر امت مخفی بود . تا آنکه آن روح جمله ارواح مکتب الهی را
که نیز روحانی بود برای آنها تلاوت فرمود و بیان کرد و تعلیم
نمود *

﴿ الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه البيان ﴾
آن مظهر رحانیت الهیه بتعلیم قرآن خلقی دیگر باقریدن خدای
واحسد که بجز او در وجود مؤثری نیست و بر آن معلم الهی ما خلقت
اذ خلقت تواند گفت در انسان در وجود انسانی ظاهر فرمودی و بیان را
بر او تعلیم و یاد میدادی که انسان را مالک و مملک گرداند و مقصود
خدای را از آفرینش انسان آشکار سازد *
این است معنی قرآن که مجزئه آن واسطه نخستین الهی است اکرب
ناداتی تصور در الفاظ همین آیت مبارکه نماید دور نیست بگوید .
﴿ علم القرآن ﴾ نمی بایستی پیش از ﴿ خلق الانسان ﴾ باشد زیرا که تعلیم
قرآن فرع بر خلقت انسان است . و الحاصل تدبر در معنی مذکور نموده
بعالم ارواح مناسب جوی و درست بفهم که مقصود من از این تفسیر
در آیت کریمه چه بود ﴿ وما هو بالهزل ﴾
پس از آنکه اهل عالم ارواح حسب الاستعداد نصیب خود را از علم
کتاب برداشتند . در منزل سیم رسیدند یعنی بعالم اشباح و عالم

دویم آمدند در آنجانب نیز نبی مطلق علیه الصلوٰۃ والسلام قرآن را برای
 آنها بیان فرمود . و قرآن در این عالم نوری بود سبز برنگ اهل آن
 عالم چنانکه در عالم دویم نور اصفر بودی . و پس از این عالم انسان
 بکون ناری در مرتبه چهارم نازل گردید و قرآن در آن عالم نور احمر بود .
 که از شدت صفای حرت چشم را خیره میداشت تا آنکه بعالم کون
 مائی آمدند و قرآن نیز برنگ آن عالم نوری بود لامع تا بعالم خاك و جهان
 صورت و مثال آمدند . و آن حقایق کامله در این خاك تیره که آخر
 منازل است مستور و مودوع شدند . و قرآن در این عالم برنگ نور
 اخضر و مایل بسیاهی ظاهر گردید *

❖ بسیاهی گردانی نور ذاتست * بتاریکی درون آبجیات است ❖
 و چون هر مرتبه از مراتب را که قرآن طی میکرد مراتب اولی
 در باطن مینامد . و همان ظهور آخری پیدا و ظاهر بود . این است
 که قرآن را شش بطن و شش باطن در این مرتبه آخری موجود گردید *
 چون در آن هنگام که انسان بعالم ترابی رسید و معنی آیت کریمه ❖ لقد
 خلقنا الانسان فی احسن تقویم ثم ردناه اسفل سافلین ❖ تمام شد
 آن عالم ترابی نیز در کمال استقامت بود و کواکب در شرف خود شان
 بودند . و طالع دنیا سرطان بود . و در آنوقت آفتاب در وسط
 السماء بود و هنگام ظهر بود و مقام ظهور الهی بود . و جله اهل
 آن عالم در آن محضر حاضر و قائم بودند . تا آنکه بتقدیر عزیز علیم
 از حرکت افلاك و گردش کواکب ویشی گرفتن شب ظلمانی برروز
 روشن و تحقق اقاایم و حصول بعد کامل از خط استوا . تغیر در خلقت
 انسانی حاصل آمد . و آن فطرت پاک آرایش پذیرفت و متبدل
 شد . و در او ظاهر گردید اطوار اختلاف و ابتلاف و خفا و ظهور
 و قوت و ضعف و مرض و صحت و لاغری و فربهی و کوچکی و بزرگی .
 و همه اینها بر آن خلقت بسبب مشتهیات و خواهشهای ظاهری
 آنها راه یافت اگرچه برخلاف خواهشهای حقیقه آنها بودی .
 و بدینوجب عرضها را حکم غالبیت در ایشان ظاهر آمد و آنگونه

امراض مختلفه در ایشان ممکن شد . و در آن حال قرآن عظیم
الشان برای هدایت و ارشاد در قالب الفاظ و عبارات و حروف و کلمات
و اوضاع و دلالات چنانکه توان دید لباس ظهور را پوشید . زیرا
که جهانیان را در آن حال آلودگی یارای تحمل از نور اقدس و فیض
مقدس لطف الله علی العالمین و خیرة الله فی السموات و الارضین علیه
الصلوة والسلام نبودى . بعلم اینکه اضحلال و تباهی در آن صورت
بر وجود ایشان راه مییافت و ممکن نبود که آن نبی مطلق بغير صورة
عالم ایشان ظاهر گردد . زیرا که حکمت الهیه باطل می گردید مانند
اینکه نطفه را قابلیت تحمل ظهور روح نیست مگر از پس برده و ازوراء
حجاب . و بدین جهات آن هادی کل هر دو وحی الهی را از پس
برده بجهانیان میبایستی برساند . این است که قرآن نیز از پس برده
بر حسب اقتضای زمان و مکان متشعب و منفرع گردید بر ✽ صحف
آدم و صحف نوح و صحف ابراهیم و توریة موسی و انجیل عیسی ✽
بطوریکه طبایع اهل هر زمانی در اقتضایات حال و لسان مقتضی
مشد *

تا آنکه نور الهی آشکار شد و ظهور حق بیدار آمد و بنیه جهان
نصیح گرفت . بحدیکه تحمل ظهور آن نور اقدم و نبی اعظم
صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم را توانستی کرد . و قرآن نیز
نازل گردید با او چنانکه می بینی بالفاظ و عبارات و اشارات
و تلویحات که بر حسب اقتضای عالم قشور و ظواهر است .
و در این مقام قرآن را هفت بطن و هفت باطن پیدا گردید *
و اما آنچه مفسرین در میان ظاهر الفاظ و معانی و اطوار فصاحت
و موارد کلام و حد و د و قرانات آن که در کتابهای تفسیر نوشته اند
و از بسیاری آنچه در همین تفسیر ظاهری است عدد آنها بشماره نیاید .
پس تمامی آنها بقدر افهام و مدارک خود شان و بر حسب استعدادی
که داشته اند بیان کرده اند . و گرنه امر قرآن عظیم است پس
قرآن قدیم چنان نیست که مخصوص بوجهی باشد و دیگر وجه را

شامل نکردد و یا آنکه اختصاص بقومی تنها داشته باشد . یا آنکه اختصاص بحالتی تنها داشته باشد . و یا آنکه اختصاص بوقت وزمانی یا اهل و مکانی داشته باشد . زیرا که کلام خدای همیشه زنده است و مانند درخت میوه دار پاکیزه در هر آن ثمر میدهد باذن خدای تعالی و سخن خدای را مرک و تباهی روی ندهد *

﴿ لا بأتیه الباطل من بین یدیه ولا من خلفه تنزیل من حکیم حید ﴾
ای برادران من این سخنان باریک را که از قلم من بخوانید از من نیست بل از مکاشفات ایمانیان و از فیض روح قدسی است که روشنائی بر توی از لمعات انوار الهیه بواسطه ایشانم بغیر استحقاق رسیده است . و محض اشارت بر آن مقامات عالیہ نمونه کمی برای شما در اینجا آوردم اگر استعداد دارید و خواهان هستید اینک کتب و رسائل مقدسه که علمای دین ما نوشتند و بیان میفرمایند. با خصوص مکتوبات امام ربانی مجدد آلف ثانی شیخ احمد فاروقی سرهندی ازین علوم شریفه و اسرار عجیبه مالا مال است [۱]

قرآن یعنی همین الفاظ و آیات پاک نوری بود از انوار قدس در تحت حجاب واحدیت و آن قدیم و سر قدیم است . و این همان نقطه نورانیة الهیه است که در جله عوالم و مقامات ظاهر و هویدا گردید *

﴿ قد طاشت النقطة فی الدائرة ﴾ * ولم تزل فی ذاتها حائرة *

﴿ محجوبة الأدرک عنها بها ﴾ * منها لها جارحة ناظرة *

﴿ سمت علی الأشياء حتی لقد ﴾ * فوضت الدنیامع الآخره *

چون اهل این جهان تاریک بجز از عالم محسوسات ادراک معنیهای باریک و لطیف را نتوانند کرد . برای ظهور آن نور قدیم الهی در قالب الفاظ مثالی بیاوریم که مطلب را با ادراک مانزدیک نماید . نمی بینی درخت میوه دار بزرگی را که شاخ و برگ و میوه های آن را بعبج آورد از بیک حصه نخم است که در حال نخستین آن شاخ و برگ و ثمر را در آن توانی دید .

نمی بینی ماست و پنیر و زوغن و سرشیر و اقسام آنچه از شیر حاصل
کردد چگونه درغیب شیر بود . ملاحظه کن پنهان بودن صورت
انسانی را در باطن نباتات و اوراق و برگها و میوه ها و درختها و حیوانات
و طعامها و در آنچه در دهان تو بجهت خوراك است و در کیلوس
و کیوس و در عروق و رگها و در اعضا و اجزای تو تا آنکه منی شود
و نطفه در رحم مادر گردد و نطفه علقه و علقه مضغه پس عظام
شود پس از آن بمقام استساء لحم رسد و آنکا، بعد از ظهور در این
صورت های کونا کون آن صورت الهیه پدید آید *

﴿ فَبَارِكْ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴾

الحاصل اگر در این نامه بخوایم کمی از اوصاف و مقامات کلمات
الهییه بیان کنیم نه ما را یارای چنان بیان است و نه زمان را اقتضای
آن و نه اهل را استعدادی بد آنگونه مشهود است *

ای گروه پروستان وای برادران هواهای نفسانی چرا زجت کشیده
بیهوده اتلاف زندگانی را در تألیف کردن آنگونه کتابها میکنید .
پولها خرج کرده کتب آنچنانی را طبع مینمایید و مجانی مردم میدهید .
و اکتفا بر اینها نکرده ضعیفا را نصیب بمال دنیوی مینمایید .
معلمان و واعظان در اطراف می کارید بنحیال اینکه بکوام بیچاره را
غرور دهید و کول بزنید و بطریقه خویش داخل کنید . چرا
مینویسید و ترجمه میکنید اینگونه کتابها را که مایه رسوایی خودتان
است . اعتقاد شما مگر این نیست که محمد بن عبدالله قرآن را خود
ساخت و آوردن مانند آن بسی آسان است . و میدانید که اعظم
مجازات که اسلامیان بدان توسل جویند قرآن است . و میدانید
که اهل این زمان داناتر و عالمتر و با قدرت تر از قرنهای گذشته است .
و میدانید که مردم بنده کان درهم و دینار هستند . و می بینید
که دشمن ملت اسلام غیر از شما همه جای دنیا را فرا گرفته است .
﴿ از بهر شکست دل من بسته صفی * یار از طرفی و روزگار از طرفی ﴾
بدین همت که شما هستید و اکنون در عرض مدت پانصد سال تقریباً

در همه جای دنیا روز کرده و بهر ملتی دستی یافته آید . پس چرا اتفاق نمیکنید بر اینکه چاره کار را یکدفعه نمایید . ملت‌های مختلفه را جمع آوری کنید و استعانت از آنها جوید یاری بخواید از عرب و از غیر عرب فصحا را انجمن سازید پول بریزید يك سوره تنها از مانند قرآن بیاورید . و دروغ آن پیغمبر را ظاهر سازید و حجت اسلام را باطل دارید و نفس اسلامیان را قطع کنید . و دین محمدی را رسوا نمائید . و همینکه این کار شما صورت گرفت یقین بدانید اول کسی که شما را تصدیق کند فصحا و بلغا خواهند بود و سایرین بالطبع تابع خواهند شد *

چرا همت نمیکنید جان عالم را فارغ نمی سازید شمس چرا یکدفعه بدین راه آسان مردم را بهدایت نمی رسانید جهان را يك کله و يك کله بان نمی سازید . لکن این نکته را هم بشما بگویم که کله بانها نمی گذارند شما کوسفتان ایشان را بدزدید *

ای اهل ادراک دلیل این کتاب نویس را در ابطال امر قرآن به بیند که مینویسد مزد دار نام گفته است که ممکن است کسی مانند قرآن کلامی بیاورد . حال آنکه مرتد بودن مزد دار و اعتقادات سخیفه او را که میگفته است خدای راد روغکوی و کذب و مانند آن جایز است خود میداند . و میداند که این تجویز گذشته از اینکه مفید بحال او نیست لازم نکرده است که بمزد دار نسبت داده شود بل خود او و برادران او مانند این سخن را نیز توانست گفت ولی گفتن تا کردن دونا است . و مانند این است که مثل من کسی بگوید من نیز مانند مسیح مرده را زنده کنم یا آنکه مانند کلیم چوبی را از درها سازم و از سنگ خاره چشمه ها جاری سازم لکن کووی و چگونه ؟ *

میگوید فلان انگلیسی گفته است که مقامات حریری و مقامات همدانی افصح از قرآنست . و مانند این سخنان که هیچ خردمندی در مقام انصاف و حق شناسی تکلم با آنگونه سخنان را جایز نتواند

دید خواست در فصاحت و اعجاز قرآنی که حال آرا با جلال دانستی
راه ابطال پیدا کند *

الحاصل آن کلام خون آلود الهی که لباس بالا پوش نبوت خاتم
الانبیاء علیه السلام است از یک هزار و دویست و هشتاد و هفت سال
پیش تا امروز بندای فصیح و آشکار بمسامع جهان و جهانیان میرساند
و متحدی میکند . که من برهان محکم و همچنین با هر بر آن صاحب ملکوت جهاتم
که حبیبی و یحیی مژده نزدیکی آن را آوردند . هرگاه انکار از این
معنی دارید جلّه جهانیان از جنی و انسی و از پیدا و پنهانی اتفاق
کنید و معاونت بپدید بگردانید و یک سوره کوچکی از ما ندیدم بیاورید
و چون نتوانستید و الی الا بدوام ملک خدای نیز نخواهید آورد
و مقتدر نخواهید شد . پس از پیروی هواها و شهوات نفسانیّه
خویش اعراض کنید و از بیعت و تبعیت بشر بردوری جوید .
و بپایید بسوی من که شما را در راه راست خدای بمقامات عالیّه
برسانم . و بپایید بسوی شریعت حقّه و آیین محکم اسلام و آن
اتفاق و زجات را که در مذاهب مختلفه خویش دارید اتفاق
با اسلامیان در دین پاك اسلام تبدیل نماید . که بسبب این اتفاق
شما با ایشان دین خدای قوت گیرد و استحکام پذیرد . ادیان مختلفه
بت پرستان و مذاهب متنوعه مشرکان از روی زمین برداشته شود .
بی دینان و ملحدان را بازار کراهی و اضلال کساد گردد . جاهلان
و نادانان علم دین بیاموزند . و بعلت این همراهی شما با اسلامیان
علی التدریج کار توحید و خدا شناسی و خدا پرستی بالا ببرد و علی
التدریج اسباب ترویج شریعت حقّه فراهم آید . و ظلمات و تاریکیها
مبدل بروشنایی و نورانیت شود . ملکوت خدای چنانکه
در آسمانهاست در اقطار ربع مسکون انتشار و اشتها ریابد . و مورد تحسین
خدای و آفرین مقربان او شوید . و اگر باوصف دانستن شما حقیقت
دین اسلام و راستی شرع محمدی را از روی هوا و هوس و بمقتضیات
عادات و طبایع ناراست خویش مخالفت بیاورید و اعراض نماید

وذر و وبال دیگر کراهان جهان و جله بت پرستان و بی دینان
و جاهلان براوزار انکار و کفران شما افزوده شود . ومع ذلك
از این مخالفت و انکار شما و از اصرار شما در عناد و لجاج خویش
ضرری بر حال من و بر حال اسلام و اسلامیان و برخدای اسلامیان
نیز متصور نخواهد بود *

﴿ ومن كفر فان الله غني عن العالمين ﴾

﴿ معیار پنجم ﴾

اما اینکه میزان حق پروتستانی در تفسیر آیت کریمه ﴿ اقتربت
الساعة وانشق القمر ﴾ و غیر آن وقوف و اطلاعات خود را بیان
کرد و خواست بگوید که در قرآن از معجزات نبویه مذکور نگردیده است
و این آیات دلالت بر وقوع معجزات ندارد . پس سخنی است منافی با انصاف
و موافق با بی اطلاعی . در صفحه (۲۳۲) شروع بتحقیق کرد
و در تفسیر آیات مذکوره تحقیقات خود را بجای آورد . و مره کار
در این است که عبارت کشاف را بتغییر و تا تمام ذکر کرد و بتداشت
که آنچه در تفسیر انجیلها کرده اند در تفسیر آیات قرآنی هم باید بکار
برد . و ما عبارت کشاف را تنها در اینجا نقل کنیم و باقی سخن را با درالک
هوشمندان محول داریم که تطویل کلام در این مقام برای امثال مؤلف
زاید است ﴿ ترجمه عبارت ز مخشری در کشاف چنان است ﴾
که از بعضی مردمان روایت شده است که معنی آن چنان است
که ماه در روز قیامت بدو نیم شود و قول خدای تعالی ﴿ وان
بروا آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر ﴾ آن سخن را مردود میسازد
و کافی است در رد بر آن قرائت حذیفه که وقدا نشق القمر گفته است .
یعنی ساعت نزدیک شد و از علامات نزدیکی آن این است که بتحقیق
ماه بدو نیم شد چنانکه کوبی ﴿ اقبل الامير وقد جاء البشير بقدمه ﴾
امیری آید و بتحقیق مرده دهنده بقدم او آمد . و از حذیفه روایت

شد که اودر مداین خطبه خواند و گفت آگاه باشید که قیامت نزدیک
 گردید و بدرستی که ماه در عهد پیغمبر شما بدو نیم شد . تمام شد ترجمه
 زنجشیری . اکنون اگر کسی بخواهد رجوع به عبارات میزان
 الحق مذکور نماید و به یقین چه میگوید و بفهمد چه القا میکند *
 ترجمه ظاهری و تحت اللفظی آیت کریمه و ما بعد آیات آشکار میگوید
 که مقصود از شق القمر همانا معجز حضرت خاتم الانبیاء است
 و بهیچ وجه دلالت بر انشقاق فر در روز قیامت نتواند داشت .
 زیرا که در تالی آیت است که میفرماید ﴿ و ان یروا آیه یعرضوا
 ویقولوا سحر مستر ﴾ در روز قیامت اگر از جانب خدای همچنان
 آینی ظاهر گردد چنان میدانم که اعراض و انکار نتواند کرد و لب
 بگفتار ناصواب نتوانند کشود و خدا را متهم با آوردن سحر مستر
 نتوانند ساخت . نمی دانم باعتقاد من که جمله خردمندان را نیز در
 این عقیدت با خود شریک میدانم چنان است . و اگر پروتستانها
 و ریفقان ایشان برخلاف ما گویند جواب آنها با خدای توانا است
 و ما را بجز این نیست که این سخن زو رایشان را نیز بسار سخنان ایشان
 عطف کنیم و این مصراع را که در غیر این موضعست بخوانیم *

﴿ کاین هم بر سر نمازهای رستان ﴾

بامزه تر این است که میگوید اگر بالفرض قبول کنیم که شق القمر
 بوقوع آمده است در آن حال نیز معجزه محمد نخواهد بود زیرا که نه در
 خود آیت و نه من بعد گفته شده است که این امر بوسیله وجهت
 محمد وقوع یافت تا آخر سخنان او که باقضای خیالات خویش
 گفته است *

کاش یکی از این مردمی برسد که ترابا بین پروتستانی خودت سو کند
 میده هرگاه در قرآن میگفت که محمد علیه السلام شق القمر کرد
 و واضح و آشکار این معجزه دیگر معجزات آنحضرت را بتعداد میاورد
 . آیاتون او را تصدیق مینمودی و میگفتی که چون صریح گفتند
 که شق القمر و معراج و سایه نداشتن و تأثیر نکردن اثرای مبارک اودر خاک

و ريك و جا كردن آن در سلك خاره و مانند آنها هجرات آنحضرت است و بايد قبول كرد . شخص ترا كه مؤلف آنگونه ميزان الحق هستی نمیدانم لکن از روی یقین شهادت میدهم بر اینکه كفار بدیدن آن آیات واضح و بدیدن هجره بودن خود قرآن جمود و انكار كردند . كفار این زمان بشنیدن سخن از آن هجرات چگونه ایمان آوردند مگر آنكه عنایت غیبیه آنها را هدایت كند . و روح قدسی بدلهای ایشان بدمد و پرده را از دلهای ایشان بردارد و چشم و گوش ایشان شنو و بینا كرد پس از آنكه كور و كر بودند *

﴿ صم بكم عی فهم لا يرجعون ﴾

در خصوص آیت کریمه ﴿ و ما رمیت اذ رمیت ولكن الله رمی ﴾ تفصیل دیگر در ذیل آیت مزبوره آورد كه پس ظاهر است كه از چنین الفاظ غیر معینه نزد عاقلان و عارفان هجره محمّد ثابت نخواهد شد . نهایت بنابر مضمون احادیث مفسرین می نویسند كه در غزوه بدر یا حنین محمّد يك مشت ريك گرفته بطرف لشكر كفار انداخته است چنانچه چشمهای ایشان از ريك پر شده آنها هزیمت فاش یافته بودند . و میگویند كه آیت مزبوره اشارت بدین واقعه دارد لکن با احادیث ما راجحه كار مباحثه ما با قرآن است و بیان هجره با تفصیل و تعیین از قرآن خواسته ایم نه از احادیث . تا آخر سخنان او كه بر این بنیان سست خویش منفرع ساخته است *

و در صفحه (۲۳۳) نیز مانند این سخن را آورد كه میبایست در قرآن یکی یکی هجرات نبویه را بشمارد چنانكه هجرات موسی و عیسی و حواریان و غیرهم در توریة و انجیل بتفصیل بیان شده است *

اگرچه با وجود معین بودن حال انجیل و توریة محتاج بتفصیل دادن در این مطلب نیستیم ولی اینقدر را برای برادران ایمانی یاد آور شدیم . كه این بیچاره از وضع انجیلهای خود شان غافل شده اند و ندانسته اند كه اگر انجیل حاضر را معتبر و صحیح توانیم دانست بمثله احادیث اسلام

تواند بود . و همان متن عبارات واسم مؤلفین آنها که با آنها یعنی با انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است شاهد صدق بر این مطلب است . و واضح است که ❖ متن ولوقا و مرقس و یوحنا ❖ و دیگران آنها را در بیان سرگذشت عیسی و تاریخ احوال و اطوار آنجناب نوشته اند . اقلانجیل مریم و عیسی را که از جمله هفتاد و هفت انجیل منسوبه بآنجناب و حواریان و تلامیذ و دعوت کنندگان راستین و دروغین بود و در میان ابن عیسویان بکلی متروک و غیر مصدق است می آوردند و استنهاد میکردند بازو جهی در این گونه اعتراض میتوانستند داشت *

❖ در همین انجیل لوقا در فصل نهم ❖ نوشته اند که عیسی بدوازده حواری امر کرد که بدهکده ها رفته انجیل را بابشان یاد دهند و تبشیر نمایند . و نیز هنگامیکه یحیی شاکردان خود را نزد مسیح فرستاد و از حال او خبر گرفت آنجناب در جواب رسولان یحیی گفت . انجیل را به بینوایان و عطف میکنیم . و در جاهای بسیار از انجیل حاضر از اینجمله سخنان وارد است . پس واضح است که انجیل آسمانی و انجیلی که مسیح آنرا تعلیم میکرد یا شاگردان را برای تعلیم آن مأمور میداشت غیر این انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است . که بالاتفاق جمله آنها بعد از مسیح علیه السلام نوشته شده است . و یقینا در آن انجیل که عیسی را بود بیان احوالات حاضره خود مسیح یا معجزات او نبود مگر بعضی از خطابات الهیه و وعده هایی که در خصوص او و ایمان آورندگان بآنجناب بود . و اخبار از گذشته و آینده و از قصص انبیای سلف و انذار از ترک دین و شریعت . و مواعظ و نصایح و آداب و احکام ظاهریه و باطنیه . و اطوار شریعت و تهذیب نفس و نهی از قبیایح اعمال و بیان مشکلات آن قوم . و الحاصل جمله آنچیزی که بر حسب اقتضای اهل و زمان و وضع امور اسباب اصلاح امت توانستی بشود در انجیل اصل بودی . و این سخن راهیج منصف آگاهی انکار نتواند کرد *

خیال نکنی که علمای اسلامیان از اطوار ائم و کتب منزله برانبیا و رسل آگاهی ندارند که اگر بخوانند حرفا بحرف از آغاز ایجاد عالم بشری تا کنون اسامی کتب و پیغمبرانی را که صاحبان کتبها بودند و اطوار انتهای ایشان و آنچه را که بسران کتبها آورده اند برای تو بیان کنند *

و الحاصل کلیه کتبها که بصاحبان شریعت مؤسسه نازل گردید و بیشتر اشعار بر آنها در بحث نسخ شریعت گردید ﴿ شش کتب است ﴾ که اینها اصول کتب سماویه است و آنچه بدیگر انبیا که تابعان اولی الشرایع بودند نازل گردید یکصد و چهارده و یک روایت یکصد و سیزده کتب است که نوشته اند . تمامی آنها توابع صحف و کتبی است که بر صاحبان شرایع مؤسسه نازل شده است که ایشان ﴿ آدم و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد ﴾ علیهم السلامند و قرآن اصل واس واسطقص است برای صحف و کتب مزبوره چنانکه بیانی از این مطلب را شنیدی *

بالجمله سخن در بیان معجزه ها بود که باید کتب آسمانی معجزات صاحب کتب را بشمارد . و هیچ عاقلی این سخن را نمیگوید که پیغمبر حاضر معجزات بیاورد و کتبی که از جانب خدای یا از جانب پدر یا میسرسد مشتمل باشد بر بیان همان معجزات که بی دربی از او ظاهر میشود . باین معنی که خدا یا پسر خدا بگوید که ای پیغمبر من توفلان روز فلان مرده را باین تفصیل زنده کردی . یا پسر گوید من در فلان وقت و در فلان مکان فلان نابینا را بینا نمودم . از اینگونه سخنان مرا حیرت آید ظاهر قالب و قیافت و وضع یال و کوپال و نطق و مقال این طایفه را یعنی منکران دین مبین را که می بینی و میشنوی واقعی و عظمی در مرحله نخستین از ایشان مشاهده مینمائی . و چون تأمل کنی و تعقل و رزی همانا قالب انسانی را دارند و بس . بعینه حکایت آن نسناس است . که زیر کانش کلماتی چند یاد دادند و متاع تاجر بیچاره را بردند و آن حیوان را ترك نمودند . و هر چه تاجر گفت این خدام

تو بجا رفتند آن حیوان همان سخن خود را مکرر میداشت که . بیزند
و به پیشند پسندیدند بردارند نه پسندیدند بیاورند *
این بیچارگان بهمان تفصیل که مبین کردید کلماتی از گذشتگان بدست
آورده و نام آن را انجیل و توریة گذاشته اند . و بقول خواجه
نصرالدین آنقدر گفته اند که کویا بر خود شان نیز مشبه شده است .
و هر مطلبی که بمان می آید فی الفور تمسک بهمان امام زاده ساخته
خود شان میجویند . و بآن سخنان مجعوله پیشینیان خود شان
در مطالب واهی خویش دلیل میگویند . که در فلان ایة فلان انجیل
یا فلان ایة فلان نامه فلان معلم عیسوی گفته شده است . که خدا
بر سه گونه است مثلا . اسم است و فعل است و حرف زیرا که کلمات
بر سه قسم است . گاهی خدا را جسم کنند گاهی کبوتر سازند
گاهی بدار کنند گاهی شراب مینامند و میخورند و گاهی نان میکنند
و هضم میدهند گاهی خدا را پسر یوسف بنجار میسازند گاهی تواید
او را در آخور میگویند . و الحاصل از پریشانی ایشان پریشانی پیدا شد
و پریشان نوشتم و عذر از برادران میخواهم که مرا ملامت نکنند
که آخر شب است و اول صبح *

﴿ اطف السراج فقد طلع الصبح ﴾

جان کلام این است که بیرون ماندگان از خانه اسلام در آغاز دین
و عقاید خود شان که شناختن خدای سبحانه و توحید او تعالی است
در غلط مانده اند . چنانکه در بدایات این نامه اشعار کردیم و چون
در بنیان کج هستند بناچار بنا نیز کج خواهد بود . این است که در امر
توحید تفکر و تدبر بسیار باید کرد و خدا را باید شناخت . تا آنکه
اطوار بعث رسل و انزال کتب و اصدار معجزات و جله اوضاع دین
و آیین دانسته شود . و از این است که بزرگان دین مبین فرمودند *

﴿ اول الدین معرفه و کمال معرفه التوحیدله ﴾

﴿ کلمه توحید ﴾

اول چیزی که صاحب ملکوت آسمان وزمین فانی وخاتم پیغمبران وحامل
هیئت الهیه بر تمامی موجودات حبیب خدا وعبد خدا . جهانیان را
دعوت بر آن فرمود و برای اثبات واستقرار آن دعوت هر گونه
محنت واذیتها را از جهال ومعاندین تحمل نمود وغب الامر چنانکه
مقرر بود شمشیر جهاد و قتال را بر آنها نهاد همسانا کلمه توحید بود
که فرمود *

﴿ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلُوبًا ﴾

کاش معنی همین کلمه طیبه را میفهمیدی وپی بحقایق وارواح میردی .
و بیانات اهل حق را درک مینمودی باجالت گویم که بیانات در این
کلمه مبارکه از چند وجه است ﴿ یکی ﴾ در ترتیب حروف
و کلمات این کلمه است و در آوردن استثنا وخصوص همین هیئت
تألیفیه و تعیین جزء مقدر که آیا موجود است یا ممکن و یا مستحق للعباده
و یا غیر اینها ﴿ دوم ﴾ در خصوص حروف این کلمه است و بیان
بودن حروف آن بعدد معین که دوازده است ﴿ سیم ﴾ در بیان
اصول این حروف در این کلمه طیبه است که آن سه حرف است
(ل ه و) و باقی دیگر تکرار آن سه حرف است و بیان اینکه علت
آن چیست و وجه آن کدام است و تکرر هر کدام بطور مخصوص
از چه راه است ﴿ چهارم ﴾ در بیان فرق مابین لا اله الا الله و لا اله
الا هو ﴿ پنجم ﴾ در بیان باطن و سر این کلمه مقدسه است
﴿ ششم ﴾ در بیان ظاهر ظاهر آن است ﴿ هفتم ﴾ در تأویل آن است
﴿ هشتم ﴾ در باطن باطن و سر سر آن است ﴿ نهم ﴾ در خصوص
حقیقت لام و سر آن و حقیقت الف و اطوار آن است ﴿ دهم ﴾
در بیان لفظ جلالة الله و آنچه متعلق بر آن است و آنچه بدان اضافه
داده شود . و در این کلمه طیبه مباحث دیگر هست که نیز متفرع
بر بحثهای مذکوره است و این اوراق را کنجایش بیان وتفصیل
آنها نیست *

﴿ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴾

باجمله مجزات عیسی بجز از راه روایات از بعضی از اصحاب آنجناب
 باین زمان نرسید که حال آنها و حال روایات آنها نیز هنوز موقع صحت
 نتواند یافت . و سخنان بسیار در خصوص خود ایشان و روایتهایی
 که کرده اند هست . و در خصوص وسایط و سند های روایتهای
 ایشان از هزار و هشتصد و هفتاد سال پیش از این تا این زمان
 و در خصوص نسخه های اصلیه آنها که هیچکدام از توشنجات
 ایشان در دست نیست . و در خصوص اصلاحات و تصحیحات
 که در زمان سلاطین عیسویه در قرقنهای نزدیک عیسی برای برداشتن
 اختلافات و دیگر مقاصد و منظورات که داشتند کردند . و همچنین
 در باب ترجمه های آنها خصوصا در ترجمه های پروتستانها که باتفاق
 جمله عیسویان و اسلامیان محل وثوق و اعتماد نتوانند بود .
 و در خصوص انجیلهایی که پنهان کرده اند بعلمت اینکه
 اختلافات عظیمه در میان آنها و باین انجیلها پیدا بود و در سایر
 اطوار و اوضاع این انجیلها و فروعات آنها که قدر قلیلی از آنها را
 در این نامه برای نمونه شنیدی آنقدر راه گفتگو باز است که یکی
 از این اعتراضات تنها در موثق نبودن آن روایات کافی است .
 عجب از این است که در مجزات عیسی باینگونه روایات در این مدت
 طولانی با آنهمه انقلابات و با وجود داخل شدن معلمان دروغ کوی
 و مسیحیان کاذب در میان ملل عیسویه و با وجود دشمنی مانند یهود
 که غالب و قاهر و محیل و تباه کننده دین خدای بودند و بد آنگونه
 اختلال ظاهری و باطنی انداختن را در طریق و کتب عیسی اقتدار
 داشتند . چنانکه در حق شخص مسیح از هر گونه فساد کوتاهی
 نکردند . با همه این تفصیل باید اعتماد آورد و خبر های مرسل
 و منقطع السند کذابی را باید قبول کرد . و از اینطرف مجزات باهرات
 ختم پیغمبران را که همان آداب و شریعت طاهره او و اطوار توحید
 و پسانات خدا شناسی . و اوامر و نواهی او بی برهانی از خارج
 بزرگترین دلایل و پراهمین بر حقیقت آنحضرت و راستی شریعت

طاهره و مستقیمه و دائمه اوست . و جمله آن مجزات باتصال سند از ثقات و معتمدین یدابید در این زمان نزدیک بی وقوع صدمات و انقلابات بدست مارسیده است باید انکار کرد و دلیل بر انکار را چنان باید آورد که چون طائفه نو ظهور پروتستانی یامانند آنها بعضی از رسائل مرویه از معلمان مجهول الاحوال یا خود معلوم الاحوال را انجیل نامیده اند . و مجزات مسیح یکان یکان در آن انجیل مشروح و مبین شده است و قرآن اسلامیان که بمنزله انجیل است مانند انجیل مجزات محمدی را علیه السلام بدانگونه تفصیل بیان نکرد . پس مجزات حضرت محمد را باید انکار کرد بعلت اینکه کتاب آسمانی باید مجزات پیغمبر صاحب همان کتاب را باید تعداد نماید چنانکه انجیل مجزات مسیح را مذکور میدارد *

نمیدانم تصور میکنی سخنان مزور اینها را و بیهمی آنچه را که با جال برای تو میگویم یا آنکه محتاج بتفصیل و شرح و بسط هستی * آیات بینات و مجزات باهرات که از حضرت فخر انبیا خلاصه موجودات علیه السلام و از خلفای راشدین و آل طاهربین و اصحاب کبار و مؤمنین و متقیان و علمای اعلام و رؤسای شریعت مقدسه آن قادرترین مخلوقات . در هر جزء زمان و در عهد و اوان ظاهر گردید و ظاهر است و ظاهر خواهد شد . در نزد اهل بصیرت و ایمان کالشمس فی رابعة النهار واضح و آشکار است . و امانسل شریرو زنا زادگان چنانکه مسیح گفت علامات و مجزات آسمانی را نخواهند دید و قبول نخواهند کرد و ایمان نخواهند آورد *

جواب این سخنان پروتستانی را در خصوص مجزات عیسی یهودان چه گونه میگویند مؤلف از آنها بایستی درست تعلیم گیرد و در انکار خود بر مجزات پیغمبر ما بر اطلاعات خویش بیفزاید *

در خصوص مجزات در این مختصر زیاده بر این سخن را محتاج نیستیم . در قرآن عظیم الشان مجمل و مفصلا بعضی از آیات و مجزات بیان شد . و در احادیث که بسی معتبر از احادیث انجیلیان است

بتفصیل آمد . واکرا از هجرات دیگر انبیا چیزنی باقی نماند
مکر روایات و حکایات بحمدالله تعالی اعظم هجرات پیغمبر ما
علیه الصلوٰۃ والسلام حاضر و موجود و وحی و ناطق است *

﴿ میفرمایند ﴾

وان كنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا
شهادتكم من دون الله ان كنتم صادقين *
قل لئن اجتمعت الانس والجن علی ان یاتوا بمثل هذا القرآن
لا یأتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهیرا *
ان هذا القرآن یهدی للی هی اقوم ویشیر المؤمنین الذین یعملون
الصالحات ان لهم اجرا کبیرا *

هر که او روی به بهبود نداشت ☆ دیدن روی نبی سود نداشت

﴿ معیار ششم ﴾

برونسان صاحب کتاب سخنی دیگر در این مقام آورد که ضعفای
نادان را بلکه مغرور دارد و حاصل آنکلام چنان است که اخبار
قبل الوقوع در قرآن نیست . و تحقیقات غیر منصفانه خود را
منتهی میسازد بر اینکه در هنگام وقوع سستی و ضعف در لشکر اسلام
در غزوات آتایی را که دلالت بر غلبهٔ اسلامیان میکرد میآوردی
که بد آن سبب دل آنها را قوی گرداند همچنانکه هر جنگجوی
لشکر کشتی از این گونه تدبیرها در هنگام قتال وجدال بکار میرد *
این مطلب نیز راجع بمطلب هجرات است و ندانستن سبک دین و کتاب
و الهامات الهیه و یا خود هواهای نفسانی آنها را بنوشتن و کففتن
این گونه سخنان و اداسن . اخبار قبل الوقوع با جالات و از کارهای
عده در قرآن است . و بتفصیل در احادیث معتبره و صحیحیه که جهة
صحت آنها را گفتیم متدرج است . اقتضای حکمت خدا و استمرار الهیه
و مصالح تکمیلات و سنت امتحان و اختصار در تمامی از منه و اعصار
در مخاطبات خدای بای پیغمبران خویش چنان بودی . که از امور معظمه

و یا از واقعیاتی که در اظهار آن حکمتی ملحوظ بودی با جلال یا تفصیلی که نیز یکجمله ابهامی داشتی اخبار میدادند . همچنانکه در توریة و انجیل حاضر نمونه آنها پیدا است . نه اینکه خدای تعالی جمله آینده ها و وقایع از منته مستقبله را یکان یکان به تعداد بیاورد و مشروح دارد که در اینحال حکمت خدای باطل میشدی و سنت امتحان بندگان که بزرگترین وسائل برای تکمیل انسان است تباہ میکشتی . آیاتمی بینید در میان اقوام و ملتها و طوایف اهل ادیان و مذاهب چه قدرها اختلاف و تباین پدید شد . و نبود مگر از تأویلاتی که در کلمات و الهامات خدای کردند . بسبب اینکه بیانات الهامیه ممکن نیست بغیر آنطورها یعنی غیر قابل تأویل بطور مطلق بوده باشد *

ای پروتستان برای تو مثالی از کلمات انجیل بیاورم بلکه از این نمونه بویی از عالم معانی بمشام تو برسد *

✽ در آخر فصل انجیل یوحنا ✽ عیسی در حق یوحنا به پطرس گفت که اگر من بخواهم که او تا آمدن من باقی بماند تو را چه کار است . او این سخن را برخلاف مقصود فهمید که یوحنا نخواهد مرد آنکه این مطلب در میان برادران شایع گردید *

✽ پسلی ✽ نام پروتستان کبابی در خصوص اسناد نوشته و آنکتاب را در سنه (۱۸۵۰) میلادی چاپ کرده اند در صفحه (۳۴۳) میگوید . غلط دوم که بقدمای مسیحیه منسوب است این است که آنها امید و ابریزد یکی قیامت بودند و من یک نظیر دیگر قبل از اعتراض بیاورم و آن این است که رب ما در حق یوحنا به پطرس گفت . تا آخر فقرات انجیل که در آن کتاب گفته است و اثبات سهو و غلط را بر حواریان و تلامیذ عیسی کرده است *

الحاصل سخن بسیار داریم لکن مقام تنک است و اقبال بر سخنکوبی بسبب موانع و مشاغل ناموجود و در آنچه نوشتیم از باب الباب را کفایت خواهد بود *

سخنی را که مکرر گفتیم بیاد دار که ادراک هر چیزی را مدرك یعنی آلت ادراک از جنس آن مدرك باید باشد. کلام الهی را کوش الهی می‌شنود و دلی که منزل تجلیات الهیه است می‌فهمد *

❖ ثم ذرهم فی خوضهم یلعون ❖

اما اینکه گفت بجهت قوی داشتند لها در هنگام جنگ آیات آورده میشد این سخن نیز ظاهر البطلانست. زیرا که اگر چنانچه پیغمبر برحق مأمور بجهاد و جدال شود و وحی آسمانی وعده فتح و نصرت را بر او دهد بجز جاهلان و برادران شریر آن وحی واقع و آن الهام صحیح الوقوع را بدانگونه تأویلانات ناشایست و توجیهات نالایق تأویل نیسازند *

مکر از توریة خود نان آگاهی ندارید که در جاهای بسیار از اینگونه اخبار داله بر فتح و نصرت داده شد مکر در فصل (۲۶) سفر لاویان به بنی اسرائیل گفته نشد که بر دشمنان غلبه خواهید کرد و در پیش روی شما از شمشیر شما برافتد. و پنج کس از شما صد کس از آنها را غلبه کنند و صد کس از شما هاده هزار کس از آنها را مغلوب سازند. و نیز دشمنان شما در مقابل شما از ضرب شمشیر شما برافتند. اکنون اگر کسی بگوید که موسی خود اینها را ساخت که دل‌های بنی اسرائیل را قوی دارد و در جنگ مستقیم شوند. جواب صاحب کتاب چیست هر چه از روی انصاف در جواب گویند هما نا جواب اسلامیان نیز خواهد بود *

در مغلوبیت روم و غالب شدن آنها در ثانی که در آیات قرآنی خبر داده شد میگوید. از روی خورده بینی یعنی حدسیات بود. جواب این سخن نیز از مراجعت بکتاب مصدقه خودشان که از آنگونه اخبار بسیار آورده است واضح تواند شد. از عیسی که معجزات خواستند و گفت ❖ بر من معجزه داده نشده است مگر علامت ذوالنون یونس ❖ در آنجا گفت که شما قراین استدلال بر صافی هوا و خوبی آن بیاورند می خواهید کرد یعنی اگر معجزات بیاورم و از آینده

خبردهم خواهید گفت که از روی خورده بینی وحد سیات است *
ومع ذلك قرآن عظیم الشان از مغیبات واز وقوعات آینده بخوبی
خبرداد که هیچ خردمند صاحب ادراک آنها را بر حد سیات محمول
ن تواند داشت *

یکی در هنگام فتح مکه معظمه است که يك سال پیش آیت کریمه نازل
شد وتفصیل آن در کتب تواریح واحادیث وتفسیرها مضبوط است
میفرماید ﴿ لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنین محلّقین رؤسکم
ومقصرین لا تخافون ﴾ هر آینه بخواست خدای البتہ بر مسجد الحرام
داخل میشوید و سرهای خود را می تراشید یعنی اعمال حج را
بجای آورید وحلق وتفصیر میکنید پس از آنکه در سال اول محرم
شدید *

در آیت دیگر از فتح خیر خبر داد حال آنکه نظر بظاهر اسباب
فتح خیر از تمتعات بودی . و از غنائم بسیار که از آنجانب دست مؤمنان
رسید و آیت ومعجزه که در آن غزوه برای مؤمنین ظاهر گردید که
عبارت از کیفیت فتح خیر است پس از مایوس شدن اصحاب از تسخیر
آن قلعه های استوار آگاه داشت *

چنانکه تفصیل این وقعه در نزد تاریخ شناسان جهان واضح است
که چون کار بر اسلامیان سخت شد حضرت پیغمبر فرمودند
﴿ لا عطين الراية غدا رجلا يحب الله ورسوله ويحبه الله ورسوله ﴾
و در آن روز حبیب خدای و حبیب رسول خدای یعنی علی ابن ابی طالب علیه
الْحِیة وَالْمُرْتَضَان در آن جای حاضر نبودندی تا آنکه فرمادند *

اصحاب کرام منتظر بودند که اواء فتح ونصرت را کدام سعادت مند
حامل خواهد بود . که ناگاه آنحضرت از راه رسید و در چشم
مبارک ایشان رمزی بود و از آب دهان مقدس نبوی شفا یافت و بیری
اسلام را بر دوش پاک نهاد . و بدان تفصیلی که شنیده در خیر را
که عظمت و بزرگی آن را میدانی از جای برکنند و بر هوا انداخت .
که چون بر زمین آمد قلعه های خیر برزله افتاد . و آنگاه مصراع

باب را آن باب مدینه حکمت و علم بقوت ید الهی گرفت و در میان خندقی
در هوا ایستاد . و لشکر اسلام را بد انسوی گذار داد . این است
آن علامت آسمانی که بر کرامت رسول خدای از آن سرور ظاهر
گردید *

❖ چنانکه میفرماید ❖

❖ لقد رضی الله عن المؤمنین اذ یبایعونک تحت الشجرة فعلم ما فی قلوبهم
فانزل السکینه علیهم واثابهم فتحا قریبا و مغنم کثیرة یاخذونها و کان الله
عزیزا حکیمًا و عدلکم الله مغنم کثیرة تاخذونها فجعل لکم هذه و کف
ایدی الناس عنکم و لتکون آية للمؤمنین و یهدیکم صراطا مستقیما *

آیات بر مؤمنین که موجب هدایت آنها بصراط مستقیم گردید همان
تفصیل فتح است چنانکه اشارت بر آن کردیم . و اینکه فرمود و کف
ایدی الناس عنکم مقصود همسو کردن اهل خیر است که طایفه
بنی غطفان و بنی اسد بودند *

در آیت دیگر در خصوص قافله شام و حجاز بود که فرمود
❖ و اذ یعدکم الله احدی الطائفتین انھا لکم و تودون ان یتوزع
الشوکه تكون لکم و یرید الله ان یمحق الحق بکلماته و یقطع
دابر الکافرین ❖ که غیر ذات شوکه قافله شام بودی و آن وعده الهیه
در حق آنها انجام یافت *

در آیت کریمه ❖ الم غلبت الروم فی ادنی الارض و هم من بعد غلبهم
سیغلبون فی بضع سنین الله الامر من قبل و من بعد و یومئذ یفرح المؤمنون
بنصر الله یتصر من یشاء و هو العزيز الرحیم ❖ نه سیریح فرمود بر اینکه روم
در ادنای ارض یعنی در زمین عرب مغلوب شدند . و پس از آن در اندک زمانی
بر فرس غالب آیند . چون فرس در آن زمان محوسی بودند و در میان
عیسوی بودند و مغلوب شدن اینها بمشركان بیکه رسید خوشحالی کرده
بمؤمنان گفتند که شما و عیسویان اهل کتاب هستید و ما و فارسین ایمان
هستیم و کتاب نداریم و بزودی ما . نیز بر شما غالب خواهیم شد چنانکه
برادران ما بر بردران شما غالب آمدند . و آنکه که اسلامیان را اندوه

پیدا شد آیت کریمه نازل گردید که ❖ من بعد غلبهم سیفلبون ❖ تا آنکه فرمود
❖ و یومئذ یفرح المؤمنون ❖ و چون آیه نازل شد ابن ابی خلف نام
که از مشرکان بود بحضرت صدیق خلیفه نخستین تعرض جست
که این کذب است و بیا با تو رگروگان بندیم . که اگر این کار ناسه سال
دیگر واقع شد ده نفر شتر ماده من بتو دهم و کر نه تو بمن عطا کن .
صدیق بحضرت پیغمبری عرضه داشت که اینگونه گفتگوی گروگان
با ابن ابی خلف داریم . فرمودند معنی بضع سنین از سه سال تانه سال است
و بدینوجب آنجناب بر یکصد نفر شتر ماده نه ساله یا پسر ابی خلف
رهان بست . و او پس از برگشتن از غزوه احد فوت کرد و در سال
هفتم غلبه رومیان بر فارسیان اتفاق افتاد . و صدیق رضی الله عنه از
وارثان ابی بن ابی خلف شترانرا گرفت و بامر پیغمبری تصدق کرد .
و از اینگونه آیات که در آن زمان دلالت آنها بر اخبار آئیه قریب
الوقوع آشکار بود و اکنون نیز در نزد اهل ادراک و آگاهی
آشکار است در قرآن عظیم الشان موجود . و همچنین از خبرهای
کلیه و وقایع عظیمه در آن کلام مجز نظام لایعد و لایحصی است *
❖ و وعد الله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الارض
کما استخلف الذین من قبلهم ولیکنن لهم دینهم الذی ار تضى لهم
ولیبذلهم من بعد خوفهم امنا یعبدوننی لایشرکون بی شیأ ❖ *

همچنانکه تمامی این کارها بعد از حضرت خاتم انبیا بوقوع
پیوست و خلیفه ها و جانشینان آنحضرت در زمین بقول مطلق استخلاف
یافتند مانند جانشینان انبیای اولی العزم و صاحبان ولایت و سلطنت
الهیة . و برقرار و استوار کرد دینی را که مرتضی است برای ایشان
تا آخر ترجمه آیات . و اگر کسی در خصوص معجزات و آتایی
که دلالت بر اخبار از امور آینده دار د آگاهی کامل را طالب باشد
رجوع بکتابهای مفصله و تواریح مضبوطه که در بیان معجزات خاتم انبیا
و جانشینان آنحضرت است نماید . و علی الاجمال باید دانست که بجز
از اهل عناد و لجاج احدی از خرد مندان در حقیقت اسلام و کلیه معجزات

حضرت فخر امام علیه الصلوة والسلام نمیتواند انکار بیاورد *

﴿ قد تبين الرشد من الغي ﴾

هنوز آیوان استغنا بلند است ☆ ترا فکر رسیدن نا پسند است

﴿ معیار هضم ﴾

میزان الحق در او آخر سخنان خویش آیاتی چند از قرآن که در خصوص اطوار بهشت و دوزخ و مانند آنها است آورده و گفت که بهشت محمدیان مجازی و جسمانی است . بدان طریق که هر لذت و عیش و عشرت نفسانی و جسمانی که قلب افسان میل بآن کند در آنجا یافت میشود . و واضح است که امید بچنین بهشت دادن آدمی را از تلاش بای قلب و نیکی افکار باز داشته بخوا هشهای نفسانی قوت و قدرت میدهد . و اینگونه بهشت لایق تقدس خدا وندی نیست . و در این مقام شرح و بسط میدهد سخنان خود را که محض از روی بی اطلاعی از اطوار الهامات و بیانات الهیه و بی خبری از موارد کلام و رموز مخاطب و مدلولات ظاهر الفاظ در همان آیات و غفلت از معانی حقیقه و روحانیه آنها آورده است *

و همچنین در ابطال امر قرآن عظیم الشان در فصل (۲) و (۳) کتاب مزبور عنواناتی چند آورده به بیانات ناقصه و ناراست خویش استدلال بر مطالب خود مینماید که اغلب آنها از قبیل سخنانی است که بعینها بر خود او مردود است *

اگر چه همان بیاناتی که در این آخرین میزان در خصوص معجز بودن الفاظ و کلمات قرآنی که جهان و جهات یسان از آوردن مانند آن عاجز هستند و بودند و خواهند بود گفته شد . جواب تمامی اعتراضات او است و با وصف آن محتاج به هیچ گونه جوابی خاصه بر منکر معاند نتوانیم شد . ولی در بیان این مطلب که گفت آیات مزبوره لایق و سزاوار بخدا نیست و تقاضای دل آدمی را رفع نمیسازد و برای فهمیدن کلیه مقصود مجلا بقدریکه لازم است در این معیار بیاوریم *

بدانکه مطابق بودن احکامی چند یا بعضی از قصه های انبیا که در شریعت اسلام و در کلام الهی است با کتب طالموت و کمر و انجیل مسیح در نزد هیچ صاحب ادراکی اسباب طعن و قدح بر شریعت طاهره یا آئین کلامی که بطور انجاز دعوت براه خدای میکند نتواند بود . اگر طالموت و کمر یعنی شرح مسنا و مجموع شرح و متن یا انجیل عیسی سخنی موافق با الهامات الهیه بیاورند نباید آنها را بمحض انتساب بطایفه یهودان یا فرقه از عیسویان مردود بداریم که این شیوه حقانیت و شعار اهل شعور نیست *

بدانکه مسنا گابی است مشتمل بر روایات مختلفه از یهود و شرحهای کتب مقدسه با اعتقاد آنهاست که میگویند از جانب خدای در کوه طور توریة موسی داده شد و این روایات نیز یا واعطا کردید . موسی بهرون تعلیم کرد و یوشع و الیعازار آموخت و از ایشان بابلیا رسید . و بدایید رسید بیهودا حق دوش ﴿ یعنی مقدس ﴾ و او در قرن دوم میلاد مسیح در مدت چهل سال آن کتاب را تألیف کرد که اکنون در نزد یهود معمول و معظم است . و این کتاب مسنا را دوش شرح نوشتند یکی را در بیت المقدس در قرن سیم و دیگری را در بابل در قرن ششم از میلاد عیسی و نام این شرحها را ﴿ کمر ﴾ نامیدند یعنی کمال که مقصودشان کمال یافتن توریة است بسبب آنها و چون متن و شرح در یکجا مجموع و منضم شد آنرا ﴿ طالموت ﴾ گویند *

این کتابها را نصاری در نهایت دشمن میدارند و عمده سبب در این دشمنی علاوه بر دلائلی که در این مطلب دارند این است که شعرون تانی که میگویند صلیب مسیح را او برداشت و بدست او کرفتار شد در طریق روایت و سلسله سند آن روایاتی که مأخذ کتابها است واقع بوده است *

بدین سبب نباید بیک کلمه از آن کتابها اعتقاد آورد . و چون چگونگی بهشت و فرشتگان و سؤال قبر و هفت طبقه بودن جهنم و خبر اعراف و شهادت دادن اعضای انسانی در روز قیامت بر گناهان

بنی آدم و همچنین آداب غسل و تیمم در جایی که آب نباشد و روزه داری . و تبیین خیط ایض از خیط اسود که برای روزه و نماز صحیح وقت قرار داده شده است . و همچنین بعضی از حکایات و قصص انبیا که عیسویان بآنها معتقد نیستند و در قرآن تصریح بر آنها شد . و مانند اینها که در اسلام مسلم شده در کتابهای مذکور یهودان نیز هست . پس باید قرآن و اسلام را انکار کرد بعلت اینکه باخیالات و اوهام مامواقت نکردند و با کتابهای یهودان که مارا با آنها عداوت و دشمنی هست موافق آوردند *

حالا بیاید بهمچنان مردمان مطلب حالی کنید واز معانی و ارواح الهامات نیز بایشان تعلیم نمائید . همین عناد و لجاج است که هرگونه فساد و تباهی را در روی زمین و در هر قرن از قرون در میان طوایف و ملل احداث کرد . و همان استنکار ظلمت مر نور را موجب ساری بودن کدورتها و نادیدهها و مروضهای ظاهری و باطنی در جله جهانیان شد و دین الهی مستور ماند و راه خدا متروک و انبیا و اولیا محجوب و مظلوم و مقهور شدند . اکر این گونه عنادها و انکارها نمیبود و پرده های بی انصافی و احتساف را بر چهره مقصود الهی نمی کشیدند . و کار را بجایی نمیرسانیدند که چهارا شرک و الحاد و جهالت فرا گیرد رجة للعالمین را با شمشیر چه کار بود . به بینید و آگاهی جوئید از وضع زمان جاهلیت که بعد از مسیح چها کردند . یهودان آنگونه کتابها را در مقابل عیسویان با اخبار و روایات صحیحه بمزوج کرده موافق اوهام و افکار ناقصه خودشان تألیف کردند . عیسویان و مصلان در وضکوی و کراه کشد کان بامید ریاسات و بزرکیها علم دعوت را برافراشتند . و در آن میان بضاد یهودان شریعت را برهم زده آیین دیگر نهادند . و انجیلها ساختند و نامها نوشتند و هنگامها برپا کردند . مجوسان در این بین که این اختلاف عظیم را در میان اهل کتاب دیدند برقص درآمدند و خوشنودیها کردند . و از آنطرف مشرکان و بت پرستان و دیگر طوایف غیر

گایه آنهمه هرج و مرج آنها را دیده آیین باطل خویش را استوار داشتند . تا کار بجای رسید که از دین و شریعت بجزا زاسم چیز دیگر باقی نماند . و آنکه هنگام پیداشدن ملکوت آسمان بر حسب بشارت بحی و عیسی رسید و ناچار از شکست شوکت باطل بشمشیر شد *

❖ فوق الحق و بطل ما کائوا بعملون ❖

❖ بطرس وصی عیسی در رساله خود میگوید ❖ همچنانکه در میان قوم پیغمبران دروغگوی بودند در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهند بود که حتی عیسی را انکار کرده عقاید باطله مستحق بر لعنت را به پنهانی ادخال کنند و برخوردشان هلاک عاجل را بیاورند و جمعی پیرو طریقههای مضرت آمیز آنها شوند و شما را از روی طمع با سخنان ساخته خودشان بجای امتعه گذارند *

مبنای ~~سکالر~~ اسلام در امر دین بمخاصمه و عناد شخصاتی نیست . و معلومست که در کتب و روایات اهل کتاب بل در کتب دیگر اهل ادیان سخنان حق و صواب هست که موافق با الهامات الهیه است . پس جمله آنها را مصدق و مقبول باید داشت . و آنچه را که مخالف با آیین توحید حقیقی و نالایق بحضرت احدیت و مقربان درگاه الهی است که بهوهای نفسانی و از آثار و حیهای شیطانی است چنانکه میفرمایند ❖ وان الشیاطین لبو حون الی اولیائهم ❖ جمله آنها را مردود و غیر مقبول باید دانست *

❖ کلام ربانی ❖

لنوم تناسب مدرك را بامدرك اساس ادراك خویش كن و از این يك باب هزار دراز علم را بر روی خویش كشوده دار *

كلام قدیم الهی که بتوسط خلیفه الله علی العالمین پیغمبر مبعوث بر هدایت جمله کائنات در میان امت اودیعت الهیه است . بلسان فصیح احکام دین مبین را بیان میکند . و اطوار و آداب شریعت مقدسه را

توضیح مینماید و از اطوار دنیا و عقی و از اوضاع بهشت و دوزخ آگاهی میدهد *

بیک کلمه جامعه سخن میگوید و شنوندگان بلغتهای کونا کون هر کسی بلسان خویش معانی آنرا درک نمایند و اهل ادراک را در این معنی عجب افزاید *

آنچه در ﴿ باب دوم ﴾ از اعمال حواریان از انجیل در عید الخمسین شنیدی که روح القدس بواسطه لمعان آتش محبت از اثر آواز آسمانی مجمع حواریان را احاطه کرد . و آنها را پر نمود و بسخن گفتن آغاز کردند . و هر کس از حاضران سخنان ایشان را می شنید و حیران و عجبناک میکردید . و در این باب سخنان می گفتند و بیگانگان استهزا میکردند و نسبت مستی را بایشان میدادند . جله اینها ظاهر و پوری بود از آیات قرآنی که در آن زمان بحواریان مسیحی جلوه گر شد *

﴿ هر دم بلباس دگر آن ماه برآید ﴾ ای برادران چرا چشم پاک روحانی را باز نمی کنید که حال مشکران قرآن را و استهزا کنندگان بر آن را مشاهده نمایید . و بدانید که اینان همان استهزا کنندگان بروح القدس و حواریان هستند که اکنون بلباس دیگر بیرون آمده اند همچنانکه روح القدس و صدای آسمانی بظهور دیگر در آمد *

این است معنی آنچه انجیل گفت که بسیاری از پیشی گرفتگان واپس روند و بسی از عقب ماندگان پیشی گیرند *

﴿ علی رضی الله تعالی عنه میفرماید ﴾

لَتَبْلُغُنَّ بِلِسَلَةٍ وَلَتَغْرِبُنَّ غُرْبَةً وَلَتَسَاطُنَّ سَوَاطِنَ الْقُدْرَةِ حَتَّى يَصْبِرَ اسْفَلَکُمْ اَعْلَاکُمْ وَاَعْلَاکُمْ اسْفَلَکُمْ وَلَيَسْبِقَنَّ سَابِقُونَ کَانُوا قَدْ قَصُرُوا وَلَيَقْصُرَنَّ قَاصِرُونَ کَانُوا قَدْ سَبَقُوا *

کول نخوری که اینها عیسی و انجیل و حواریان را بظاهر لفظ تصدیق کردند که موسائیان نیز به سخن در حق کلیم خدای اذعان

آوردند *

﴿ وکل یدعی وصلا بللی * ولیلی لاتقرلهم بذاکا ﴾

الحاصل چون (میزان الحق) سخن از بیانات قرآنی که در خصوص بهشت و دوزخ و مانند آنها است بمیان آورد و لازم بود از اطوار معانی کلام الهی شرحی در این نامه آورده شود . لیکن حیف از آن معانی است که بکوش مستمع بی انصاف برسد و موجب مزید حیرانی و جهالت او گردد بل بر تمسخر خویش بیفزاید . مع هذا برای نمونه تنهاییك لغت را در خصوص آیتی از آن کلام حی و قیوم برای تو بیاوریم تا آنکه بدانی روح القدس از منطق حواریان چگونه بیانات کونا کون را آشکار کرد *

بیچاره مؤلف از اسلامیان شنید که قرآن هفت یا هشتاد معنی باطنی دارد . و چنان دانست که اگر يك معنی را بکیریم معانی دیگر غیر مقصود خواهد بود . و ما سابقا اشعاری بر این مطلب کـردیم و اکنون نیز کیفیت ذو وجوه بودن آنرا کفیم . واضح است که جمله معانی غیر متناهیة قرآن که کلیات آن بر حسب طبقات موجودات هفت و بملا حظة ظهور اطوار عشره در هفت هفتاد شود مقصود است و اگر اینگونه نباشد کلام حی و قیوم نیست *

اگر چنانچه آیتی در حق يك قوم و یا يك امری نازل گردد و بعد آن قوم بمیرد و یا آن امر بانجام رسد و آن آیت بسبب تمام شدن آن قوم یا گذشتن آن امر بلامعنی و بلا حکم بماند . قرآن حی و قیوم نخواهد بود . و لکن قرآن حی است و شجره طيبة الهیه است که اول آن بر آخر آن جاری است *

﴿ توفی اکلهما کل حین باذن ربها ﴾

در آیت کریمه ﴿ و السماء رفعها و وضع المیزان ﴾ يك معنی ظاهری تحت اللفظی برای اهل ظاهر است که آنها بجز از لفظ رانمی فهمند زیرا که کفیم تناسب در میان مدرك بامدرك لازم است ولی در نزد اهل حقیقت و روحانیان قواعدی در تفسیر قرآن هست که آن را

عوام اسلامیان بدون تعلیم ندانند تاچه رسد بآنانی که از لفظ ولغت و حدود کلمات آن آگاهی ندارند . و نمی دانند اطوار آنرا از محکم و متشابه و مطلق و مفید و خاص و عام و مجمل و مفصل و اضمحار و اظهار و کفایات و اشعارات و حقایق و مجازات و مقدمات و مؤخرات و منقطع و معطوف و حرفی را که بجای حرف دیگری است و الفاظ عمومی که معانی مخصوصه از آن مقصود است و بالعکس . و مطالب و مفاسدی را که بعضی از آنها در يك سوره است و بعضی دیگر در سوره دیگر . و اطوار ناسخ و منسوخ و آیاتی که نیمه از آنها منسوخ است و باقی آن غیر منسوخ . و آیاتی که نصف آنها خطاب بقومی است و نصف دیگر بدیگران . و آیاتی که از قبیل ایاک اعمی و اسمعی یا جارتی است . و آیاتی که لفظ آن برای قومی وارد است و معنی آن برای اقوام دیگر و آیهایی در حق يك سرور از عشره مبشره و آیاتی که عمومیت بر دیگر جانشینان پیغمبر دارد . و آیاتی که در حق ظالمان و منکران و اطوار آنها تا هنگام ظهور حضرت مهدی و آمدن حضرت عیسی مسیح کلمه الله و مانند آنها که تمام در ظاهر امور جاری است *

پس نمی داند باین حال حقایق و ارواح را همچنان کسی باوجود کوش عنادی که همراه او باشد چگونه خواهد فهمید . مگر آنکه کوش حیوانی را فروخته و کوش مناسب بادرک حقایق و ارواح الهیه پیآورد *

﴿ و السماء رفعها ﴾ سماء يك معنی حقیقی آسمان پیغمبری و فلك نبوت مطلقه مخاطب لولاك . واسطه ایجاد افلاک است علیه الصلوة والسلام . خدایتعالی باقتضای مصالح بسیار و اجرای آیین اختیار و امتحان آن آسمان نبوت الهیه را از میان مردم برداشت و برتری داد . زیرا که عالم بشری عالم ادنا و مقام نقصان گرفتن آنجناب بود که بجهت تکمیل جهان آن ملکوت آسمان چنانکه بیحی و مسیح مژده آن را دادند در عالم بشری ظاهر آمد *

✽ از بشری رسته بود باز برای بشد ✽

✽ تا بکمال آورد پایه نقصان گرفت ✽

✽ و وضع میزان ✽ در این جهان میزان دو کفه کتاب الله و سنت را گذاشت و بامر خدای سبحانه جهانیان را مأمور بر ترازوی جستن بر آن میزان و مراجعت کردن بآن فرمود حسین واعظ کاشفی [۱] فرمود
بیا فرید یا منزل گردانید ترازو را با الهام داد خلق را بکیفیت ایجاد آن:

چون ترازوی تو کج بود و دغا هم راست چون جویی ترازوی جزا

مقصود از سنت احادیث نبویه است چنانکه

پیشتر بیان آن راشیدی. و اگر دل آگاه داری امر اسلام بسی آشکار است *

این وجه یکی از وجوه معانی آیت قرآنی است که بجهت نمونه آوردیم
و اگر مؤلف را استعداد شنیدن بودی در معنی آیاتی که برای بیان
انهار اربعه بهشتی وارد کرده است یسائات نفز و باریک را
میساوردم * ✽ خدا فرمود ✽

مثل الجنة التي وعد المتقون فيها انهار من ماء غير آسن وانهار
من لبن لم يتغير طعمه وانهار من خمر لذة للشاربين وانهار من عسل مصفى
ولهم فيها من كل الثمرات ومغفرة من ربهم *
میگوید این آیات منافی با شان خدایی است و همه لذاذت جسمانی است
که انسا را از سلوک حقیقی باز میدارد * ✽

کاش این بیچاره اقل صدر آیت کریمه را بنظر میاوردی که میفرماید
✽ مثل الجنة التي وعد المتقون ✽ که چون خطاب ظاهر با جسمانیان است
باعلا درجه بیان از عالم جسمانیان برای بهشت مثال آوردند.
و پس از آن فرمودند ✽ ومغفرة من ربهم ✽ با آنکه در بهشت کما نیست
و بدین کلام اشارت بمعنی باریکی آوردند. و اگر بخواهیم یکی یکی آیات را
در اینجا تفسیر کنیم و ظاهر و باطن آنرا بقدر ادراک خود و مستعان آن بیان
نمایم دفترهای بسیار باید بنویسیم و مقدمات چند ترتیب دهیم.
و جنت را بدو قسم کرده هم بیان احوال جنت دنیا را که قرارگاه پدر ما آدم

علیه السلام بود چنانکه در باب دوم سفر تکوین در خصوص آن گفت که خدا جنت عدن را در فلان جای کاشت و آدم را که آفریده بود در آنجا گذاشت. و نیز بیان حال جنت آخرت را بیاوریم ولی از وجوه باطنی در آنهار مزبوره که مثال جنت موعوده است مجلی برای برادران ایمانی مذکور داریم اگر چه بیکانه رانصیبی از ادراک آن معانی نباشت *

﴿ چهار نهر ﴾ در طبق چهار نهر دنیا است که در توریة در ذیل ذکر بهشت آدم علی نبینا وعلیه السلام تعداد کرد *

﴿ چهار نهر ﴾ معنوی و روحانی از چهار رکن قبه ﴿ بسم الله الرحمن الرحیم ﴾ جاری میشود بجریان روحانی *

﴿ نهر نخسین ﴾ ماء خالص غیر آسن از میم بسم جاری است و در زمین بهشت شعبها از آن منشعب گردیده و حوضها پر شده است *

﴿ نهر دوم ﴾ لبن یعنی شیر کوارا که طعم آن تغیر نیافته است و در اصل فطرت باقی است از هاء الله جاری است *

﴿ نهر سیم ﴾ خمر است لذة الشاربین که از میم رحمن جاری است *

﴿ نهر چهارم ﴾ عسل مصفی از میم رحیم جاری است *

عرش خدای سبحانه که بر جایت خود بر آن استوا و استیلا دارد از چهار نور که مبداء جله انوارند ترکیب شده است ﴿ نور ابیض و نور اصفر و نور احمر و نور اخضر ﴾ که تمامی الوان اصولا و فروعا از آن چهار حکایت آوردند و مظهریت جستند. کلهها و ریاحین خاکیان را که در گلستانها و صحراها بینی از نهایات آثار آن کلههای معنوی است *

﴿ قوس الله ﴾ که در هنگام تصفیة هوا بآمدن باران و میل آفتاب از وسط السماء بواسطه انعکاس آفتاب در آینه هوا بر حسب موقع ظاهر شود از همان چهار رنگ که از عرش با آفتاب رسید و در شعاع آفتاب غیر مرئی شد در آن قوس ظاهر آید *

حاملان چهار رکن عرش خدای که مصدر آثار چهار کانه اطوار خلقیه است یعنی ﴿ خلق و رزق و موت و حیوة ﴾ چهار ملک است. جبرائیل و میکائیل و عزرائیل و اسرافیل *

در قبه مقدسه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ سه ملك رئيس است
وقبه عرش را كه مجمل ومحل اجتماع آثار آن قبه مقدسه است چهار رئيس
ميشايد تفصیلی كه ذیلای نگاریم *

﴿ رئيس اول ﴾ روح القدس است كه سروران دين در حق آن
فرمودند روح القدس في جنان الصاقوره اول من ذاق من حدائق
الباكوره *

﴿ رئيس ثانی ﴾ روح من امر الله است كه در قرآن فرمود
﴿ يسئلونك عن الروح قل الروح من امر ربي ﴾ *

﴿ رئيس ثالث ﴾ نفس الله است كه عيسى گفت ﴿ ولا اعلم ما في نفسك ﴾
هنكاميكه خدای فرمود يا عيسى تو گفتی كه مرا وما درم را دو خدای
قرار دهيد بغير خدای تعالى عيسى گفت اكر گفته باشم تودانسته
باشی كه تو بر آنچه در ذات من هست عالمی ومن دانایستم بر چیزی
كه در نفس تست . وسابقا معنی نفس الله وروح الله وذات الله وبيت الله
وما تندر آنها را بیان کرده ایم . واین نفس مقامش بالاتر از روح است *

﴿ رئيس رابع ﴾ روح اعلى ملائكة الحجب است كه بیان این
اركان و رؤسای آنها و شرح اطوار و مناسبات و مقامات آنها در این
مختصر مناسب نیست . و در كتب علمای اسلام و بزرگان دين مبین
مبین است . و مخفی نمائند كه رئيس كل وزعيم جله رؤسای اربعة
مذكوره روح القدس است كه نخستین موجود از روحانیان از عین
عرش است و اول کسی است كه میوه نوری را از باغ اولیا در جنان
صاقوره یعنی اعلی درجه بهشت چشید *

﴿ چهارفهری ﴾ كه خدای بهشت خود را بد آنها مایل داشت در جله
عوالم غیبیه و شهودیه بظهورات مختلفه و اطوار غیر متماهیبه ظاهر
کردید . بعلت اینکه بهشت خدای ظهور مقامات و علامات
الهیه است كه در تمامی موجودات بر حسب استعداد مراتب آنها
جلوه گر کردید *

﴿ و مقاماتك و علاماتك التي لا تعطيل لها في كل مكان يعرفك بهما من عرفك ﴾

همچنانکه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ که اسم اعظم الهی است در هر طلی از عوالم وجود لفظاً و معنا و ذاتاً و صفة باطوار کونا کون ظاهر گردد انهار جاریه از کلمات چهار گانه آن نیز بتعدد مراتب موجودات و اطوار افراد کائنات تعدد خواهد داشت .
و همین چهار است که سر آن در موجودات و اشیاء جاری و بهمه جای ساری گردید *

ارکان عرش و حاملان عرش و الوان ارکان عرش که مبدأ جله انوار و روشنائیها و اصل همه الوان و رنگها است . چهار است *
بیت العمور که در محاذات عرش رحمانی و مظهر آثار فیوضات ربانیه است و مکان روح الله عیسی است . مربع الارکانست *
خانه کعبه که مطاف آدم ابوالبشر در محل آن شد و بتعلیم جبرائیل اعمال و مناسک حج را با آداب اسلام در آنجا بجای آورد و آن صفی الله در صفا و مرتبه در مر وه ایستادند و در عرفات همد یکر را شناختند . و آن خانه بدست خلیل الرحمن اب الانبیاء والمرسلین و اسمعیل پدر پیغمبر آخر الزمان بنا کرده شد . و اکنون قبله اسلامیان و مطاف طوایف ایمانیانست .
مربع الارکان است . و آن خانه خدا در محاذات بیت المعمور است *
اساس دین خدا که اسلام است . کلمات چهار گانه است که از ﴿ تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر ﴾ خدای آگاهی دهد * سبحان الله *
والحمد لله * ولا اله الا الله * والله اکبر *

ارکان دین و ایمان حقیقی است ﴿ توحید ﴾ و نبوت ﴿ لا اله الا الله . محمد رسول الله . خلفاء رسول الله اولیاء الله . او الی من والوا و اعادی من عادوا .

همچنین است اطوار ظاهریه که در این عالم جسمانی است مانند چهار بودن عناصر * و چهار بودن طبایع * و چهار بودن فصول سال * و چهار بودن کلمات ریاح * که صبا و جنوب است و دبور و شمال *
توحید خدای سبحانه بر چهار گونه است که ذیلا مینگارم *
﴿ توحید ذات ﴾ از آیت کریمه ﴿ لا تتخذوا الهین اثنین انما هو اله واحد ﴾ *

﴿ توحید صفات ﴾ لیس کثله شیء وهو السمع البصیر *
 ﴿ توحید افعال ﴾ هو الذی خلقکم ثم رزقکم ثم میتکم ثم یمیکم
 هل من شرکائکم من یفعل من ذلکم من شیء سبحانه وتعالی
 عما یشرکون *

﴿ توحید عبادت ﴾ فمن کان یرجو لقاء ربه فلیعمل عملا صالحا
 ولا یشرک بعبادة ربه احدا *

راهبی از راهبان نصارای نجران از یمین باتفاق زن راهبه خدمت
 ابو ابراهیم موسی کاظم رحمه الله علیه آمد و برای
 شرفیابی از حضرت ایشان استیذان کرد و بفردای آنروز رخصت
 قبول یافت . پس بخدمت آنجناب رسید و از مسائل و مطالبی که داشت
 سؤال کرد و آخر چیزی که پرسید این بود . که خبرده مرا از چهار
 حرفی که در آسمان است و از تفسیر کننده آنها و از چهار حرفی
 که بر زمین نازل شده است . فرمودند چهار حرف اولی ﴿ بقائم
 بنی محمد ﴾ نازل گردد و تفسیر کننده آنها او است و نازل شود برا و آنچه
 بر پیغمبران نازل نکردید . و اما چهار حرف دومی را برای تو بیان
 کنم پس ﴿ نخستین آنها ﴾ لا اله الا الله است باقی ﴿ و دومی
 آنها ﴾ محمد رسول الله است مخلصا ﴿ و سیمین از آنها ﴾ خلفا
 و مذاهب اربعه و اولاد پیغمبر است ﴿ و چهارمین آنها ﴾ تابعان
 همه اصحاب کرام است . که ایشان ایمان آورد کان رسول خدا
 و خدای سبحانه است . پس راهب بهمان چهار کلمه ایمان آورد
 و شهادت داد و در حق مؤمنان بطهارت و پاکی کواهی کرد و گفت .
 و انهم المطهرون المستبدلون و لکم عاقبة الله و الحمد لله رب العالمین *
 پس آنجناب ایمان او را پذیرفت و یکدست لباس مر آن راهب را خلعت
 داد . یعنی جبه از خز باقیمت و پیراهنی از پارچه قوهی و یک طیلسان
 و یک چکمه و یک کلاه سر که در حدیث بعبارت قلنسوه وارد است .
 آنگاه نماز پیشین را بجای آوردند و مر راهب را فرمود خسته نمای
 عرض کرد اختنت فی سابعی . و چون کتاب حدیث را حاضر

نداشتم حدیث را تماما در اینجا نیاورده اکتفا بر محل شاهد کردم *
 و از این فقره آخری واضح است که امر خسته در میان خواص عیسویان
 معمول بوده است **ا**کریچه بعلت تغییر دادن معلمان دروغگوی
 که در شریعت موسی و عیسی بدعتها نهادند متروک شده بود *
 الحاصل بیان جمله **۱** اطوار نهرهای چهارگانه که برای بهشت جسمانی
 از اطوار انهار جسمانیان مثال آورده شد در این مختصر نخواهد
 گنجید . و جمله **۲** این انهار در هر مقامی از مقامات مثالی از برای
 بهشت خدایی است که در حق آن فرمودند *

❖ **فیهما لایعین رأی ولا اذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر** ❖
 پس بهشت خدا را منحصر بیک گونه بهشت نباید کرد . که هشت
 درجه بهشت در عالم جسم است و مطابق عالمهای هشتگانه که انسان
 مختصر از آن عوالم است و آنها . قوادر است . و عقل . و نفس .
 و روح . و طبیعت . و ماده . و مثال . و جسم *
 چون اهل دوزخ را از مرتبه قوادر که آیه الله است نصیبی نیست
 و قوادر در دوزخ معذب نخواهد شد این است که طبقات جهنم
 هفت گونه شد اعاذنا الله منها *

و این تفصیل در سلسله **۳** عرضیه در مقام اجسام است و اگر نه از مراتب
 سلسله های طولیه نه ماها توانیم فهمید و نه بیان آنرا توانیم کرد
 و بهشت آنجا از ادراک حواس ظاهره و باطنه ماها بالاتر است .
 بعلت اینکه آن عوالم ربوبیت است نسبت بعالم ظاهر و مقام مؤثر را
 آثار درک نکنند . که میان مدرک و مدبر از وجود مناسبتی
 ناچار است . و آنچه در عوالم سفلیه دیده شود از قبیل حکایت و نمونه
 خواهد بود . و بیان سلسله **۴** طولیه و عرضیه را با جلال در معیار
 ششم از میزان اول آوردیم و در کتب مفصله **۵** ایمانیان بتفصیل
 آن آگاهی توانی یافت . ولیکن اینقدر باید دانست که همان انهار
 اربعه در عوالم طولیه نیز موجود خواهد بود بعلت اینکه معطی
 فاقد نتواند شد و این مطلب در حکمت الهیه مبرهن است ولی انهار

هر مقامی از نسخ آنجا است .

بالجمله معنی آیات زاهر کسی بقدر ادراک خویش و در خور تبعیت شریعت محمدیه تواند فهمید . و بافتنهای مختلفه و زبانهای کونا کون سر ملك و ملكوت و جبروت را و اطوار احکام ناسوت را از يك كلام بیان میفرماید و منکرانش استهرا میکند و نسبت صرع و مستی بوی دهند *

﴿ و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة ﴾

﴿ للمؤمنین و لایزید الظالمین الا خسارا ﴾

برادر من تو که از عالم اجسامی و هنوز تکمیل نشدی چون خدای بخواد مثلی از بهشت برای تو بیاورد بجز اینکه از عالم ادراک تو سخن گوید راهی نیست . و اگر غیر این باشد خلاف حکمت خواهد بود . همانا مانند تکلمات پدر است بلا تشبیه که با طفل خویش کند و او را بزبان او و باندازه ادراک او تلطیف و تربیت نماید و از عالم او با او رفتار و گفتار آورد . چون بخواد او را رفتار آموزد دست او را گرفته بلهجه و حالت او را و ﴿ تی تی پایی ﴾ گوید و چون قدری بزرگ شود خواست که او را بتعلیم علوم و فنون ترغیب نماید بوعده ها و امید واریها از عالم او سخن گوید و لبها سهای رنگین بوی وعده کند و بوی پوشاند پول میدهد و خواهشهای ناقصانه او را تماما اجرا میکند *

طفل شیرخواره که هنوز دندان نیاورد و قوای او قوت نکرده غذاهای لطیفه را نتواند خورد . مادرا و غذاها را ترجمه کند یعنی شیر نموده موافق طبع و قوای او سازد و بوی دهد *

﴿ کلم الناس علی قدر عقولهم ﴾ و ما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه ﴿ پیغمبران و اولیا بمنزله پدران و مادران جهانند و رفتار ایشان با جهانیان مانند رفتار آباء و امهات و مرضعات با طفل باشد . این است که اقوام و امم در فهمیدن مقصود از بیانات و رفتارهای انبیا و اولیا قاصر مانندند . و اهل تبلیس برای ابطال دین و شریعت که باقتضای مصالح

و حکمت‌هایی که بعضی از آنها را شنیدی مطلق العنان در اغوا و اضلال بودند هر گونه فساد و تباهی را در میان آن ناقصان شایع و ذایع کردند . و آنها را ضایع و کراه نمودند و بدین خانه رنگین دنیا آنها را مغرور داشتند *

❖ همه اندر زمن بتوان است * که توفلی و خانه رنگین است ❖
 پس مر خردمندان را پوشیده نیست که بیانات الهامیه الهیه در احسن ترتیب و اکمل بیان بجز در قرآن عظیم الشان پیدا نخواهد شد : و اگر بخواهیم از سخنان ناشایست و نسبت‌های غیر لایق و مجعولاتی که از روی هواها و شرار نهادر کتب متداوله در دست یهودان و عیسویان دروغین مندرج کرده اند بتفصیل در این نامه بیاوریم سخن بدرازی کشد . اگر چه برخی از آن پیشتر مذکور شد . ولی زاید نیست که فقرات دیگر را که اکنون در نظر داریم بخواهیم در اینجا بیاوریم . تا معلوم گردد که آیا آن کتابها شایسته خدایی خدا هستند . و مناسبت بعالم وحی و الهام آسمانی دارند . یا آنکه محض از روی هواها و شرارت برادران شریر کتابهای مقدسه را با آن قالب ریخته و آورده اند . پس در معیار دیگر مجملی از آنها را بنکاریم *

آگه از خویشتن چون نیست چنین ☆ چه خبر دارد از چنان و چنین

❖ معیار هشتم ❖

❖ در معیار سیم از میزان سیم ❖ حکایت نسبت زنا کردن لوط علیه السلام را با دختران خود در حالت مستی شدید و اولاد آوردن آنها از پدر خودشان را از توریة شنیدی و میدانی که ممنوع بودن شراب نیز خصوصاً افراط آن در همین انجیل و توریة مصرح است و لوط را بطرس وصی عیسی در رساله (۲) خود چنان تمجید کرد . که لوط صالحی که از معاشرت شهوتناک فاجران بیزاری جست آن مرد صالح که در میان آنها بود و کردارهای حرام آنها را میدید و می شنید همه روزه بر خود جفا کشید .

عاشق شدن داود علیه السلام که صاحب زبور است برزن اور یا نام
و آوردن اورا بخانه اش و زنا کردن با او . و سهل است شو هر اورا
بمعركه جنگ يك بهانه فرستادن و بسر عسکر در جزو نوشتن که این
مرد را بکشتن بده . و کشته شدن آن بیچاره بحيله داود العیاذ بالله
مفصلا در معیار مذکور مذکور شد . نیز در آنجا از توریة حکایت
بت پرستی و ارتداد سلیمان علیه السلام را و مخالفت اورا با امر خدای و ناپایی
دل اورا که با کمال بی شرمی نوشته اند ذکر نمودیم *

﴿ در فصل نهم سفر تنکوین توریة است ﴾ نوح شراب خورد
و مست شد و در چادر خود برهنه خوابید و حام عورتین پدرش را
دید، برادرانش گفت سام یافت پوشای برده عقب عقب رفته
اورا سرعورت کردند . نوح از اخبار افاق یافت و از این تفصیل
آگاهی جست آنکه کنعان پسر حام را لعنت کرد و گفت او بنده بندگان
برادرانش باد . و سام را دعا کرد و گفت کنعان مرا اورا بنده باد و مانند این
سخن را در حق یافت گفت این است ملخص آنچه در فصل مزبور آورده اند *
عجب است که گناه را حام کرد و کنعان پسر او ملعون و مطرود
و بنده شد خوب عدالتی است آفرین بر اینگونه پیغمبر نمیدانم این
توریة نویس چرا يك نکته دیگر را علاوه بر مقال نکرد که این دعا و نفرین
نوح در حالت خمار بود و کرنه پسر را بکنش پدر نمیکرفت . و این
همان نوح است که در انجیل خودشان از قول پطرس اورا واعظ
را ستکاری نامیده است عجب راستکاری و عدالت است آری شایسته
خدایی آنگونه خدایی که اینان فهمیده اند اینگونه کتابها است
و آنچه پیغمبران است *

﴿ در فصل دوازدهم سفر مذکور است ﴾ که چون ابراهیم
علیه السلام نزدیک بمصر شد برزن خود ساره گفت که تو زن خو بروی
زیبا هستی و میدانم اگر مصریان بدانند که تو زن من هستی بطمع تو مرا
میکشند تو بکوی که من خواهر ابراهیم هستم مصریان اورا دیدند
و پیاد شاه خبر بردند و ساره را پادشاه بحرم سرای خویش برد . و با ابراهیم

بخطرات او محبتها کرد و خدا بجهت زن ابراهیم بر پادشاه و خانه او بلاهای بزرگ انداخت و پادشاه از او دست برداشته با ابراهیم تسلیم کرد *
 به بینید چه میگویند و الهامات الهیه را چگونه میدانند . آیامانند این کار را از شخص بی عاری که فی الجمله ناموس و غیرت داشته باشد میتوان روا دید . حال آنکه ابراهیم علیه السلام از پیغمبران اولوالعزم است و خلیل خداوند غیور توانا است . عجب است که ابراهیم ساره را بدر و غکوبی امر کرد و او نیز دروغ گفت . و مانند این دروغ را با ابراهیم و ساره در جای دیگر نسبت داده اند چنانکه در سفر مذکور ﴿ در فصل بیستم است ﴾ که ابراهیم بسمت ایل جنوب رفته در مابین سور و قادس سکنا کرد و در جرار اقامه نمود و در حق ساره گفت که این خواهر من است . ملک جرار او را فرستاد و ساره را از او گرفت . و شبانگاه خدای در خواب بر ملک آمد و گفت بجهت این زن که گرفتی خواهی مرد یعنی مرگ ترا دریابد زیرا که او زن شوهر دار است . تا آنکه ساره را با ابراهیم پس داد و ملک ابراهیم را محسیر کرد که در هر جای از ملک او نخواهد بشیند . و ساره گفت اینک هزار مثقال نقره به برادر تو دادم . و در ضمن این تفصیل است که چون ملک از ابراهیم پرسید چرا دروغ گفتید که این خواهر تست ابراهیم گفت از ترس اینکه مبادا او را از دست من بگیرند این دروغ را گفتم و نیز این خواهر مادری من است *

حالا خبر ندارید از کتابی که ﴿ ولیم اسمت ﴾ نام پروتستان در شرح احوال انبیا از آدم تا یعقوب علیهما السلام نوشته و در سنه (۱۸۴۸)^{۱۰} عیسوی آن کتاب را که بزبان اردو است در هندوستان چاپ کرده اند . وجه من خرافات در آن کتاب در حق انبیا نوشته است که آدم توبه نکرد . و حال ابراهیم تا هفتاد سال معلوم نبود بعثت اینکه در میان بت پرستان نشو و نما کرد و زیادی عمر او با آنها گذشت . و معلوم میشود که پدر و مادر او خدای حق را نمی شناختند . و دور نیست که خود او نیز ستایش بت را میکرد . تا وقتی که خدا

بر او ظاهر شد و او را از اینای زمان منتخب داشت و او را به بندگی خویش مخصوص داشت *

در فقره ابراهیم و ساره میگوید بساهست که ابراهیم چون در دفعه اولی انکار از زوجه خود کرد در پیش خود گفت که دیگر همچنان گاهی را نخواهم کرد لکن بار دیگر بدام شیطان افتاد بعزت هفت خود که حاصل داشت *

مؤلف مزبور در آن کتاب نوشته است که ممکن نیست ابراهیم در نکاح کردن ها جر گاهکار نباشد . زیرا که او خوب پیدا نیست سخن مسیح را که در انجیل است که خدای مردم را ذکور و اناث آفرید و بدین جهت است که مرد پدر و مادر خود را ترك میکند و بزوجه خود التصاق میجوید و هر دو جسد واحد شوند *

این مؤلف فراموش کرد که گاهی دیگر بکردن ابراهیم بگذارد . زیرا که او مانند اینکه قول مسیح را میدانست قول کلیم را نیز که در توریة است میدانست . که میگوید ﴿ خواهر خود را خواه از پدرت باشد و خواه از مادرت در خانه تو متولد باشد یاد را خارج بزنی قبول نکن ﴾ و نیز میگوید هر کس تزویج کند با خواهر خود که دختر پدرش باشد یا خواهر خویش را که دختر مادرش باشد و صورت آنها را بیند یعنی نزدیکی با آنها کند . پس عاری است بزرگ و هر دو یعنی مرد و زن در پیش روی قوم خود شان باید بقتل رسند . بجهت اینکه عورت برادر خود را کشف کرد پس گاه آنها بر سر آنها وارد شود *

بمعنی کردن هر دو را باید زد و همچنین موسی گفت ملعون است کسی که با خواهر پدری و یا مادری خود بخوابد . مؤلف مدکور را نمی داند چرا از این گاه فراموشی آورده در اینجا ذکر نکرد . که بکلی جله پیغمبران را که از نسل ابراهیم هستند العیاذ بالله اولاد زنا کنند . و آیین بی دینی را اساس محکمی بگذارد . این کتابها را که سلفهای اینها مفشوش کرده مضامین شرك و کفر و ناپاکیها را

در آنها مندرج داشته و نام آنها را کتب مقدسه گذاشتند کفایت
در اجرای مقاصد و مفاسد نکرد . کذشتگان بنیان را
ساختند و آنقدر بیکه توانستند کردند . و اینان اکنون تکمیل آن بنا را
می کنند *

﴿ در میزان سیم ﴾ کیفیت نسبت زنا کردن لوط را با دخترا
خود و تولد مواب را از دختر بزرگ و تولد موایان . از او وزاییده
شدن بن عمی از دختر کوچک و پدر شدن او بر عمانیان شنیدی .
اکنون در نسب بعضی از انبیا نظر کنیم و بدانیم که از کتب مقدسه
چگونه تقدیس انساب پیغمبران رامیکنند *

﴿ در آغاز انجیل متی ﴾ که میگوید کتاب نسل عیسی مسیح بن داود بن
ابراهیم است . و جد داود را عوید می شمارد و مادر عوید را عووث
موایه است . پس جده بزرگ داود از آنگونه نسل زبانی که پیغمبری
با دختر خود در حال مستی کرده باشد خواهد بود . و نیز در آن فصل
نسب مسیح رجعم بن سلیمان بن داود را آورد . که این رجعم را
نیز مادر عمانیه بود چنانکه در ﴿ فصل چهاردهم ﴾ سفر ملوک
اول از توریة است . پس نسب عیسی مسیح العیاذ بالله از دو جهة
مثنوی باولاد زنا تواند شد . با آنکه موایان و عمانیان بنص توریة
داخل جماعت الهیه نتوانند شد . چنانکه در سفر استثنا است یعنی
توریة مثنی و در فصل (۲۳) که هر کس عمانی و موایی باشد داخل
جماعت رب نخواهد شد . تاده دهر نیز داخل بجماعت رب
نخواهد شد *

یعنی الی الابد این حکم در حق ایشان جاری است . و چون
واضح است که در نسب نامه خصوصا در نسب مسیحیه بنص انجیل
انتساب مادری معتبر است . بعلم اینکه اگر مسیح از طرف مادر اتصال
بداود و اسحق و ابراهیم نداشته باشد او را مسیح بن داود
ابن اسحق بن ابراهیم نمیتوانیم گفت . و از کتب آسمانی
بر حقیقت او استدلال نتوانیم کرد . چنانکه برهان بزرگ عیسویان

در این مقام همین کیفیت ترتیب تناسل آنجناب است . و در
 ✽ فصل اول انجیل متی ✽ تشریح بآن کرد . و صاحب میزان
 الحق در صفحه (۱۷۹) و (۱۸۰) شرح و بسط در این
 مطلب داده و میگوید . خدا بآبراهیم گفت که عهد خود را با اسحق
 و ذریت او ثابت میکنم . یعنی آن پیغمبر بزرگ و رهاننده موعود
 از اولاد اسحق ظهور خواهد یافت نه از اولاد اسماعیل . پس
 انتساب مادری عیسی بدادود و اسحق این همه شرافت را برای
 او آورد و اینگونه انتساب معتبر شد . فعلی هذا موایبان و عمایبان
 داخل در نسب مسیح شوند و داخل در جماعت رب شوند بطوریکه
 گفته شد . بلکه داخل در نسب پسران خدا شدند که داود
 و سایرین نیز با اعتقاد اینها پسران خدا بودند نهایت عیسی ابن الله
 وحید است *

سبحان الله چگونه شد که آنگونه نسل زنا که توریة الی الابد دخول
 آنها را در جماعت الهیه انکار کرد داخل بر آن جماعت مقدسه شدند .
 بلکه پدر جماعت الله شد . بلکه پدر خدای شدند . بلکه خدای خود
 داخل در آن جماعت زنازاده شد نعوذ بالله تعالی من هذه العقاید .
 ✽ در فصل (۲۶) سفر تکوین ✽ مانند همان نسبتی را که در حق
 ابراهیم علیه السلام در فقره انکار او زوجه خویش را گفت با اسحق
 علیه السلام داد . و ولیم اسمت در کتاب خود در شرح این فقره گوید .
 ایمان اسحق نیز لغزش و سستی پذیرفت زیرا که زن خود را خواهر خود
 گفت . پس از آن گوید افسوس دارم که این مقربان در نزد خدای
 محتاج وعظ و نصیحت بوده اند . و در آنجاها سخنان شایسته بعالم
 خود آورده است که مرا از ذکر آنها شرم آید *

✽ در فصل بیست و هفتم تکوین است ✽ اسحق در حال پیری و نایبانی
 عیسو پسر بزرگ خود را خواست و گفت پیر شده ام و نمیدانم کی خواهم
 مرد . بصحرا برو و شکار بکن طعمای بدنخواه من ترتیب نمای
 که یدش از مرگ بخورم و در حق تو دعای خیر کنم . مادر یعقوب

ایستطلب را شنید و او را فرستاد و از کله دو بزغاله آورد و آنهارا اطعمای
 ترتیب داد و از لباسهای عیسو یعقوب پوشاند . و چون کردن دستهای
 یعقوب برخلاف برادرش موی دار و پشمین نبود از پوست بزغاله ها پوشاند
 که اسحق را بغلط بیندازد و یعقوب را از عیسو باز نشناسد . و دعای
 خیر را که مقصود نبوت و مبارکی و سروری بود در حق او کنند .
 و الحاصل اسحق را فریب دادند و آن دعای خیر را از دست او گرفتند
 و بدان دعا بركت زمین و آسمان . و فراوانی کندم و شراب و مخدومی
 و مطاعی در میان طوایف و اقوام مر یعقوب را مسلم گردید .
 و از جمله دعا های پدرش این بود که تو مولای برادرانت باشی .
 و پسران مادرت برای تور کوع کنند . لعنت کنند کان بر تو ملعون
 شوند و مبارك کنند کان تو مبارك باشند . تا آنکه عیسو از شکار
 باز آمد و در آنجا شرح و بسط در فریب خوردن اسحق میدهد .
 و آنکا بسیار متحیر شد و گفت برادرت بحیث آن دعا را از من
 گرفت . عیسو التماس کرد که بمن هم دعا بکن مگر برای من از آن
 دعا چیزی ننکا ، نداشتی . تا آخر حکایت آنها که در اینجا بطور خلاصه
 آوردیم و اگر کسی بخواهد رجوع بکتاب مذکور نماید *

﴿ در فصل بیست و نهم سفر مذکور است ﴾ یعقوب بدختر کوچک
 لابان پس از مخبر کردن او یعقوب را در تزویج دو دختر خویش اظهار
 میل کرد و برای مهریه راحیل که دختر کوچک بود هفت سال اجیر
 شد . بعلت اینکه لابان بوی گفت که بجهت برادری بامن لازم
 نکرده است که بجانا بر من خدمت کنی . آنکا، یعقوب بجهت
 محبتی که ﴿ بر راحیل ﴾ داشت هفت سال را مانند اندك زمانی
 بخدمت بسر آورد . و زوجه خود را از لابان خواست عروسی
 و ضیافت کردند و شبانگاه بجای دختر کوچک که خوب روی و زیبا بود
 ﴿ لیا ﴾ دختر بزرگ را که نازیبا بودی و سستی و ضعف در چشمان
 او بود بوی داد . و یعقوب با او خوابید و چون بامداد شد و دید
 بجایش کرده اند بلا لابان گفت این چه کار بود که در حق من کردی .

چرا فریم دادی مگر من بجهت راحیل خدمت نکردم . لابان گفت
منافی با قانون مملکت است که دختر بزرگ در خانه بماند و کوچک شوهر
کند . تا آنکه مجدداً هفت ساله اجیر شد راحیل را نیز گرفت
و هر دو خواهر را جمع کرد . و حال آنکه جمع بین الاختین بلکه
بخس انجیل تعدد ازواج نیز غیر جایز بودی *

پروستنانها عذرهای عجیب از این کارها میگویند چنانکه
﴿ ولیم اسمت ﴾ در آنجا گوید که از این فقره استدلال بر جواز تعدد
ازواج نمیتوان کرد بعلم اینکه این کار با امر خدا و برضای یعقوب نشد *

﴿ عذر بدتر ز گناهش نکرید ﴾

نمیدانم از کتب آسمانی این طائفه و از الهامات مقدسه آنها چیزی
میفهمی یا آنکه سر بر آفرین و تحسین باید جنبانید *

﴿ سر بجنبان که جای تحسین است ﴾

اگر چه هرگاه بخواهیم اینگونه تفصیل ناشایسته و مزخرفات از کلام را
یکان یکان بیاوریم . باید کتب عهد عتیق و جدید را بعد از بیرون
آوردن کلمات معدوده بسیار کمی از آنها را بالتام نقل کرده عمر
عزیز را صرف بیانات آنها کنیم . با آنکه باعتقاد خودشان بعد از
اصلاحات و تصحیحات بسیار که در اصلها و ترجمه های آنها کرده اند
باینحال مانده است *

﴿ خوب شد که فصدش کردند ﴾ زهی بی شرمی که این گونه
کلمات را نام از الهام و وحی بکناری . و قرآن بدان جلالت شان
و کلامی بدان پایی و تقدس را مورد طعن و تعرض نالایق بسازی *

از بی شرمی ابلیس نباید تعجب کرد که در مقابل امر خدای استکبار
آورد . و باستدلال برخواست ﴿ خلقتی من نار و خلقته من طین ﴾

گفت و اطاعت نکرد . که سخن او بظاهر بمی برتری بر سخنان بعضی
از طوایف خدای شناس تواند داشت *

و اخلاص باوصف اینکه سخن بدرازی میکند باز فقراتی چند از کتب
مقدسه اینان بیاوریم تا بدانی که تمثیل قرآنی از بهشتیانهار چهارگانۀ

معلومه شایسته بخدای خداوند است . یایهوده سختان بدان
درازی لایق بعالم وحی پاك والهام مقدس الهی است . پس
بکوش انسانی از خلاصه های آیات توریة و انجیل که از روی ترجمه های
خود حضرات پروتستانها و برادران ایشان است مجلی از مفصل
و کمی از بسیار را بشنوید *

✽ در فصل سی و یکم سفر تکوین است ✽

✽ راحیل ✽ در هنگامیکه پدرش لابان برای تراشیدن پشم کوسفندان
خویش رفت بتهای پدر خود را دزدید ✽ و یعقوب ✽ با هر چه
اورا بودی برداشته بی خبر از ✽ لابان ✽ فرار کرد و روز سیم لابان
فرار کردن او را دانست و برادران خود را برداشته هفت روز راه در عقب
او شتافت . و بوی رسید و گفت چه کار بود که تو کردی بمن
خبر نداده آمدی من که ترا با سرود و سرور و دف و طنبور روانه
میکردم در این کار احق کردی . و نکذاشتی من دختران و پسران
خود را ببوسم میتوانم در حق شما بدی کنم لکن خدای پدران
شما شب دوشین بمن گفت مبادا سخن خوب و یابد به یعقوب بگوئی .
چرا خدایان مرا در دیدی و یعقوب نمیدانست که زنش آنها را
دزدیده است پس لابان هر چه در چادرها گشت خداها را بیدان نکرد .
بعلت اینکه راحیل آنها را در زیر خود پنهان کرده بود *

و از مفهوم فقرات ✽ فصل سی و پنجم ✽ از سفر مذکور معلوم است
که زن یعقوب علیه السلام آن اصنام را برای ستایش و عبادت خویش
دزدیده بود یعنی علاوه بر بت پرستی دروغگوی بودی . و هم
یعقوب پیغمبر خدای از خانه خود نیز خبر نداشت . یا آنکه میدانست
برای مصلحت یا خواطر زوجه خویش دروغ گفت *

✽ در فصل سی و دوم از سفر خروج توریة است ✽ هرون امر
کرد بحاضر کردن زینت قوم و آنها را جلّه زینتها را آوردند و کوساله برای
آنها ساخت . بتفصیلی که این حکایت در حق سامری است نسبت آن را
بهرون داده اند . با آنکه جلالت شان هرون و صاحب نبوت و ولایت

بودن او در جاهای بسیار از کتب سماویة خودشان مصرحت *
 ﴿ در زبور (۱۰۵) است ﴾ فرستاد بنده خود موسی
 و بر کزیده خود هرون را ﴿ و در زبور بعد از آن است ﴾
 و هرون قدیس رب . و مخاطبات الهیه در آیات سفر اعداد با هرون
 در نزد آگاهان از آنها واضح است *

﴿ در فصل ثانی از سفر خروج است ﴾ غضب موسی بر خدای
 شدید شد ﴿ تا آنکه گوید ﴾ از پیغمبری استعفا کرد بعد از آن
 خدا بروی بشدت غضبناک گردید *

﴿ شمسون ﴾ نام که یکی از پیغمبران بنی اسرائیل بودی و در جاهای
 چند از توریة از نبوت او خبر داده اند که از جمله آنها

﴿ آیت (۴) و (۵) از فصل (۱۳) سفر القضاة است ﴾
 ﴿ اکنون حذر کن از شراب و مسکر نخور و چیز ناپاک نخور زیرا
 که اینک بارور شده پسری خواهی آورد که نباید تیغ بسراو بخورد
 زیرا که او از رحم مادر رسول نذر خواهد شد و اسرائیل را از دست
 فلسطیان نجات خواهد داد ﴾ همچنان پیغمبری بر وایت توریة
 که در فصل شانزدهم همان سفر مذکور است بفره رفت . و در آنجا
 بایک زن زنا کار جمع شد . و نیز در صحرای سورا ق زنی بود دلیلا
 نام شمسون بوی عاشق شد . و نزد او میرفت کافران از اهل فلسطین
 بدلیلا گفتند از او بپرس که چگونه فلسطیان بروی دست یابند و او را
 می بندند بطوریکه نتواند بکشد . و او را وعده پول بی اندازه
 دادند . شمسون چند بار بدروغی یک چیزی گفت و آنها او را
 بدانگونه بستند و او بقوت خدایی که داشت همه ریسما آنها و بندها را
 پاره میکرد . تا آنکه رفیقۀ او دلیلا اصرار کرد و او را ببنک
 آورد که نود عوی محبت بامن داری و دل تو بامن نیست و سه بار
 دروغ بمن گفتی و آن زن چند روز او را آرام نداد . تا آنکه او را
 از آن سر آگاهی بخشید که اگر سر مرا ترا شیدند قوت من میرود

و مانند سایر مردمان خواهم بود . آنکه نزد بزرگان مردم
 فلسطین خبر فرستاد و آنها را آگاه ساخت . پس سر شمسون را
 بر بالای زانوی خویش گذاشته او را خواباند و دلائی خواست
 و هفت زلف از سر او تراشید . بزرگان فلسطین که نقره ها برای
 آن فاجره آورده بودند . بیرون آمده و او را بستند در حالتیکه او
 نمی دانست خدا از وی دوری جست . و چشمان او را درآورده
 و در زندان کردند و با زنجیرها او را مغلول داشتند . و چندی گذشت
 بزرگان قوم برای خدایان خود شان ذبیحه بزرگ قرار دادند
 و قربانیها کردند و بشکرانه برخاستند . و در هنگامه شادی
 ✱ شمسون پیغمبر ✱ را حاضر کردند که برای آنها بازی و رقص
 کند و او را از زندان آوردند که برای آنها بازی و رقص آورد .
 تا آنکه میگوید بستونی که آن خانه را بود راه جست و بر آن تکیه کرد .
 و آن خانه پراز زن و مرد بودی و در بالای بام بقدر سه هزار کس
 مرد و زن بودند که تماشای رقص کردن شمسون جمع شده بودند .
 و موی سر او هم قدری بلند شده بود از خدا درخواست کرد
 که ای خدا این یک بار نیز بر من توانایی ده که انتقام دو چشم خویش را
 از فلسطیان بخواهم . پس دو ستون میانی آن خانه را حرکت
 داده و گفت ✱ خدایا غرقش کن من هم بجهنم ✱ که ستونها را
 بر انداخت و جله کسانی که در آن خانه و بالای بام بودند و خود
 او هلاک شدند . و شماره هلاک شدگان در آن روز زیاده بر کسانی
 بود که او در مدت عمر خود کشته بود . و او را برادران و خویشان و ندان
 وی برداشتند و در قبرستان منوح پدر وی مدفون ساختند و او مدت
 بیست سال در اسرائیل پیغمبری کرد *

گایان در حق داود که جد مسیح علیه السلام است قانع نشدند بدگر سخنانی
 که در سفر تکوین آوردند . و تأکید کردند سخنان نالایق خود شان را
 بدانچه در فصل دوازدهم صموئیل ثانی است که آنرا سفر ملوک ثانی نیز
 نامند که خدای بزبان ناان پیغمبر او را نکدر و تقیح نمود . که چرا امر

خدایی را تحقیر و عیناک کردی . در نظرگاه من کار زشت را ارتکاب
ورزیدی . اوربای حیتانی را کشتی و زن او را کرفتی وزن خویش
نمودی او را بشمشیر عمانیان کشتی ﴿ تا آنکه گفت ﴾ بلایی بسر
تو بیارم و در پیش چشم تو زنهای ترا گرفته بکس نزدیک تودهم
که در روشنایی آفتاب باز نهایی تو بخوابد . تو پنهانی کردی امان
این کار را در حضور همه اسرائیلیان در روز روشن خواهم کرد .
داود بنائان گفت بخدای گاه کردم نائان گفت خدا نیز از گاه
تو گذشت و هلاک نشوی . لکن چون در این کار سبب سب
و شتمانی شدی که دشمنان خدا را دست آور و شتمانی کشتی پسر
که متولد شده است خواهد مرد *

کوبائمه این لغزشهای داود و خطاب و عتاب الهی است که در سلیمان
نیز ظاهر گردید که او زنان از دختران ست پرستان و زنان از دکان از مواییان
و عمانیان و ادومیان و صیدانیان و حیثانیان . و آتانی که خدای
بنی اسرائیل را از آمیزش با آنها نهی کرده بود . برخلاف امر
و رضای الهی ترویج کرد . و او را هفتصد زن آزاد و سیصد کنیز
از آن طبایفه های مرده بودی و دل او را فریفتند . و سلیمان را
تعلق خاطر بر آنها حاصل آمد و او را در حق خدایان بیکانه خودشان
کراه کردند . و دل او ناپاک شد و تابع خدایان صیدانیان و عمانیان
گردید . و بنحانیها برای صنم موایی و عتانی در کوه بیت المقدس
ساخت . و همچنین برای زنان دیگر خویش مانند آن کار را کرد .
و خدای بروی غضبناک شد که چون تو عهد مرا باطل کردی و اوامر
و وصایای مرا حفظ ننمودی عصای ملک و سلطنت ترا در هم شکستم
و آنرا یکی از بندگان تودهم *

تفصیل داود تا تمام ماند به بنیم العیاذ بالله زد و خورد خدای باوی بکجا
رسید و چگونه انتقام زن او را را از او کشیدند *

﴿ در سفر صموئیل ثانی است ﴾ خون پسر بزرگ داود با نامان
خواهر پدری خود بطور اجبار زنا کرد . و او بیرون آمده و فریاد

برآورد و داود شنید و بر او سخت ناگوار آمد و لکن بهیچ کدام
معرض نشد زیرا که آنان را دوست میداشت *

❖ در سفر مذکور در فصل شانزدهم در آیت (۲۲) است ❖
برای ابی شالوم پسر داود که بنای مخالفت با پدر داشت چادری
در سطح بام برپا کردند و ابی شالوم داخل شد بر زنان پدرش در پیش روی
بنی اسرائیل و این کیفیت در روز روشن بود که خدا اینگونه گفت
و پس از آن با پدرش جنگ کرد و از بنی اسرائیل بیست هزار کس را کشت
و این جنگ در فصل هجدهم سفر مذکور است *

نمیدانم برای نمونه بیانات از کتب مقدسه اینان همینقدرها
برای تو کافی است . و یا آنکه این نامه پاك را زیاد تر از این
آلایش بیالایم . اگر شعور باشد تنها یکی از این حکایات
بس است و اگر مزید بصیرت را طالبی اینک کتابهای مقدسه آنها
که بهر زبانی ترجمه کرده اند و بتخیلات خودشان نشر اسباب
هدایت را نموده اند *

پس هرگاه مرد خدا شناس موحد از روی بصیرت و ادراک در کتب
عهد صبیق و جدید تأمل کنند . و بیانات و عقاید اهل کتاب
و پروتستانها را معلوم نماید در تشخیص دین خدای و تعیین آیین
الهی هیچ محتاج بزحمت از خارج نخواهد بود *

در آشنای بیانات از این کتاب مستطاب بعضی آیات و مطالب انجیل را
که هر کس شایسته بخداوندی خدای و توحید باری تعالی و مناسب حال انبیا
و حواریان نتواند شنیدی . و اگر خود همان انجیل را بخوانی
البته آگاهی کامل از آیین ادراک آنها حاصل توانی کرد . خصوصاً
در حق بی ادراکی و نقصان حواریان و تلامذ عیسی سخنانی آورده اند
که در قواعد و عقاید اهل توحید هرگز روا نتواند بود ❖ پولوس ❖
نام که نامه های او را جزو اعظم انجیل حاضر کرده اند و بقدر
ثلث انجیل تقریباً رساله های او است و او خود صاحب رأی بود .
که بی اذن خدای نیز گاهی در شریعت مداخله داشتی . چنانکه

در ﴿ باب هفتم ﴾ رساله اولی که بقونسطوسیان نوشت و تصریح کرد که امر از خدا ندارم و حکم نهی از طلا قرا بکمان پسان نمود و گفت که ظن من این است . و همین ﴿ پولوس ﴾ است که در خصوص خسته سخن رامشبه گفت و امت را بغلط انداخت . تا آنکه عهد خدای را باطل شد و بدعت ابدی در جای میثاق ابدی الهی که با ابراهیم و اولاد و ذریت او داشت استوار گردید . و این پولوس است مقدس عیسویان و بنده مسیح موهومی ایشان . که در حق وصی نخستین واعلم و افضل در میان جمله عیسویان تعرضات آورد . و در نامه خود که جزو انجیل است در ﴿ باب دوم ﴾ بغلاطیان مینویسد که بجهت استحقاق پطرس یعنی ﴿ شمعون الصفا ﴾ بر تکدی و تویخ و بروی بروی چیره شدم و مقاومت با او کردم . که پیش از آمدن بعضی کسان از جانب یعقوب بازند یقان معاشرت داشت و چون آنها آمدند از خسته شدگان ترسیده از زند یقان دوری جست . و دیگر یهودان نیز با او مدارا میکردند . همچنانکه ﴿ برنا باس ﴾ نیز از مدارای آنها کول خورد . ولی چون باقتضای حقیقت انجیل رفتار نارااست و غیر مستقیمانه آنها را دیدم در حضور همه به پطرس شمعون کفتم که اگر تو با وصف یهودیت مانند زند یقان رفتار کرده و با آداب یهودان راه نمروی دیگر چرا زند یقان را مجبور بر رفتار یهودان میکنی . ما بالطبع یهودیان هستیم از کاهکاران زند یقان نیستیم *

﴿ متی در حق پطرس در فصل شانزدهم انجیل خود گوید ﴾ مسیح بوی گفت دور شو از من ای شیطان تو اسباب لغزش و معثرت من هستی تو کارهایی را که از خدا است نمیدانی تو کار مردم را میفهمی *

این حواریان که اقدم و افضل واعلم و اعدل ایشان پطرس بود . باعتبار عیسویان و بقول پروتستانی چنانکه در میزان الحق خودشان نیز نوشتند و دلایلها آوردند پیغمبران بودند . بل افضل از موسی و دیگر

پیغمبران بنی اسرائیل بودند . و روح القدس و خدا و پسر خدا
با ایشان یکی شده بود . چنانکه مکررا عیسی گفت همچنانکه
خدا با من یکی شد شما نیز با من یکی شدید و بقاعده حکمت نیز
چنان است که حال عین محل است *

راستی دیگر کسالت آمد و افسردگی غالب شد . از خدای تعالی
در خواست میکنم که مارا . بنکارش و روایت این سخنان نالایق
بمقربان درگاه احدیت و تقدس او نکیرد *

✽ ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا و هب لنا

✽ من لدنک رحمۃ انک انت الوهاب ✽

چون اکثری از مطالب میزان الحق پروتستانی در ضمن مطالب
و بیاناتی که در این نامه باک آوردیم باندک تأملی واضح شود و بطلان
آن سخنان باطل آشکار گردد . نخواستیم که بعضی از سخنان او را
که در نهاییات گنابش آورد بعینها در این اوراق بیاوریم . و هیچ
سخنی در گنابها و زبانههای ایشان پیدا نتواند شد که جواب آن در این
مختصر نامه بتصریح یا تلویح یا بشارت یافت نشود . که این نامه را
از آثار الهامات حقیقه الهیه که بتوسط الهامات ناطقه بر ما
رسیده است نوشتم و الحمد لله المستعان *

در پس آینه طوطی صفتم داشته اند ✽ آنچه استاد ازل گفت بگو میگویم

✽ معیار نهم ✽

از سخنان متفرقه و پریشان کوی میزان الحق که از روی بی انصافی
و عناد در نهاییات آن گناب گفت . و از احادیث طریقین و فرقه های
اسلام و مسائل مختلف فیها بیان کرد . و سخنانی را که شایسته بر اهل
علم و دانش و لایق مرد دین شناس بل مناسب مقام هیچ خردمند
با ادب نیست آورد بهتر این است که با غماض بگذریم و مقابله بمثل
نکنیم . بعلت اینکه شمشیر اهل علم برهان ایشانست . و اینک شمشیر ما
که کرد نهایی آن سخنان مزور را از پیکر انداخته آنها را اجساد

بلا ارواح کند . اینک عصای موسی که ریسمانهای ساحران را
فرورد و آنها را دعوت کند بخدای ﴿ ابراهیم و موسی و عیسی و محمد
ابن عبدالله ﴾ و خدای جلّه پیغمبران نیک ذات و نیک کردار که از همه
نقایص پاک بودند . ای ساحران که سخنان مزور را در نظر
جاهلان جلوه دادید در آغاز نامه . برای پذیرفتن خاصه و عامه . برادرانه
نصیحتی کردم که بر حال ساحران فرعونی اقتدا جوید . و از تعصب
و عناد تبرأ کنید و بر خدای سجده آورید *

ای مؤلف توهنوز در گرداب اختلافات مذاهب عیسویه در شرف هلاکتی
ترا با اختلافی اسلامیان چه کار . ترا با اخبار و احادیث ایشان چه رجوع *
بجنان تو که کوسفندان اسلام و توحید داخل در کله شرک و تثلیث
و بت پرستی و الحاد نشوند . مگر از کوسفندانی که بغلط در میان کله
اسلامی که در تحت رعایت شبان اعظم الهی هستند و در انجیل بیان
لفظ آن را شنیده افتاده باشند *

﴿ تا کرزد هر که بیرونی بود ﴾

ای مؤلف محرف توهنوز در استخلاص جان خویش از ورطه
تحریفات انجیل و توریه خود بی خس و خاشاک تأویلات و کتابهای
کهنه میکردی . ترا با قرآن و اختلاف قرائتهای آن . یا سخن ضعیفی
که طایفه از اسلام در کم کردن آن گفتند چه کار . بجنان
تو که قرآن را کسی تحریف نتواند کرد اگر تحریف او ممکن بودی
آوردن مانند آن آسانتر بودی و چون نیست پس نیست *

﴿ لا بآئیه الباطل من بین یدیه و لا من خلفه تنزیل من حکیم حید ﴾
توهنوز معنی اب و ابن را نفهمیده معایب این نسبت را در حق مسیح
و در حق خدای مسیح ندانستی . ترا با ای بودن پیغمبر پیغمبران
و واسطه ایجاد لوح و قلم چه کار . اگر عقل و ادراک همراه باشد
این سخن را نتوانی گفت . از روی بی اطلاعی است که چون شنیدی
آنجاب ای بودی چنان فهمیدی که از نقوش و خطوط و السنه و لغات
بایستی آگاه نباشد *

﴿ حفظت شیئا وغابت عنك اشياء ﴾

کائن اول و موجود نخستین که فرمود ﴿ کنت نبیا و آدم بین الماء و العطین ﴾ در هنگام تولد جسمانی دارای تمامی علوم و خطوط . و مالک ممالک ملک و ملکوت . و عالم بر تمامی اشياء و کل ذرات بود . چگونه میشود که معطی چیزی آرا فاقد باشد . و چگونه تواند بود که معلولات از علت پنهان شوند . چگونه میشود که روشنائی و اشعه سراج از شعله غائب کردند . از نامهای آن سوار عقل نخستین که یوحنا در مکاشفاتش احساس وجود پاک او را کرد . و در پیراهن خون آلود او که نام آن را کلام الله گویند نوشته شده است این اسماء مبارک است *

﴿ اتا ارسلناک شاهد او مبشر او نذیر او داعی الی الله باذنه و سراجا منیرا ﴾ جهان ایجاد از بعضی جود او است . شاهد وجود و آفرینش موجودات وجود مقدس او است . علم لوح و قلم جزوی از علوم آن مدینه علم و حکمت خدا است *

﴿ فان من جودک الدنیا و ضررتها ﴾ و من علومک علم اللوح و القلم ﴿ اینکه شنیدی آنجناب امی بود آرا معنی چنان است که ننخوانده میدانست . و نوشته می خواند . و خدای با آن حبیب خویش عطا فرمود چیزهایی را که مسیح در هنگام بشارت از مقدم او گفت . سلطان این جهان می آید و مرانیست چیزی از آنچه او دارد . و باینکه من کلمه الله ام و روح الله ام . و رسول از اولوالعزم و حامل عرش الله اعظم و رکن اقوی در این جهاتم . در هنگام موازنه کالات من با آنجناب مالک بر چیزی نیستم *

آینه که حکایت از زید متجلی کند و او را بحمال و کمال نماید . واضح است که صورت در آینه را چشم و ابرو و دست و پای و جله اعضا مانند زید تواند بود . لکن اگر آن صورت موحد باشد چون از او پرسند که آیا تو چشم را مالک هستی گویندی . و اگر پرسند که دست داری گوید حاشا . گویند چیزی از زید متجلی در تو هست گوید لا *

﴿ با وجودش زمن آواز نیاید که منم ﴾

هرگاه آن صورت مشرک شود و بگوید آری من نیز کسی هستم و آنچه
او دارد مرا نیز مسلم است ﴿ کین منم طاووس علیین شده ﴾ آنکاه از او پرسند *
﴿ بانک طاووسان کنی گوید که لا * پس نه طاووس خواجه بوالعلاء ﴾
بزیان دیگر گویم . که مالک نبودن زید آینده را در مقام نسبت بذات
مجبلی بجزی از ذاتیات زید خارج مجبلی درست بفهمی *

قائم بودن هر چیزی با چیزی دیگر بیرون از چهار گونه قیام نیست .
قیام صدوری است . و قیام ظهوری . و قیام تحقیقی که در کتی نیز
گویند . و قیام عروضی . و سخن در این قیامات بسیار است
ولی با جلال در اینجا بذکر آن پردازیم *

﴿ قیام صدوری ﴾ در میان اثر و مؤثر است یعنی قائم بودن اثر را
بمؤثر صدوری گویند مانند قیام کلام بامتکلم و شعاع بانبیاء و صورت
در آینده باشخص مقابل . ولی چنانکه پیشتر گفته شد اثر را بذات مؤثر
نه در صدور و نه در قیام و نه در بقا و ثبات بوجهی راهی نیست .
پس مؤثر که گویم اسم فاعل مؤثر است که مؤثر قریب است . اگر
در اینحال صورت در آینده دعوی تمامیت و استقلال را کند مؤثر قطع
توجه و مواجهه از وی کند و او فوراً معدوم گردد *

﴿ ومن یقل منهم انی اله من دونه فذلك ﴾

﴿ نجزیه جهنم كذلك نجزی الظالمین ﴾

﴿ و قیام ظهوری ﴾ مانند قائم بودن تجلی و اشراق زید است
باصورت در آینده *

﴿ ظهور تو بمن است و وجود من از تو ﴾

﴿ ولست تظهر لولای لم اکن لولاك ﴾

﴿ قیام تحقیقی ﴾ مانند قائم بودن مرکب است با اجزا چنانکه
سکنجبین پیدا نشود و محقق نکرد مکر بسر که وانکبین *

﴿ قیام عروضی ﴾ قائم بودن اعراض است با جواهر و مانند

قائم بودن الوان است با محل آنها . درست بفهم چه میگویم و این
سخنهای حکمتی را باز بچه اطفال مدان . این سخنان بکوش

هر کسی نرسد . قدر آنها را بدان و کارهای خدا را بجسم حقیقت
بین دریاب *

کتاب نویس در اعتراض بر اسلامیان سخنی دیگر گفت که بعضی
از آیات توریة و انجیل با مضامین آیات قرآنی منافی و مغایر است .
اگر چه جواب این گونه اعتراضات در تصحیح سند های توریة و انجیل
و بحث تحریف و دیگر دلائل عدم صحت آنها بطور کلیت گفته شد .
که بنابر آن بیانات توریة و انجیل را یکبار دیگر باید تصحیح و اصلاح
حسابی کرد . و چون سخن حقیقت در میان قرآن و آن کتابها
باقی ماند و حال عدم صحت آنها معلوم گردید پس قرآن کلام خدا
و وحی خدا است . مع ذلك كله آن آیات را که از قرآن بلکه از انجیل
آورد . نفهمیده معنی کرد و بغلط افتاد . و آن غلط را منسوب
باختلاف در میان قرآن و انجیل حاضر داشت *

از آنجمله در مکان تولد عیسی است که میگوید در انجیل نوشته اند
در بیت اللحم و در اصطبل یعنی آخور تولد یافت . و قرآن گفت
در زیر درخت خرما با عالم وجود آمد *

به بینیم قرآن و انجیل در این باب چه گفته اند و این مرد چه فهمیده است
قرآن فرمود *

❖ فاجاءها المخاض الى جذع النخلة قالت ❖

❖ ياليتني مت قبل هذا وكنت نسيا منسيا ❖

در دهنگام ولادت مریم را ناچار کرد بر تنگیه کردن بر درخت خرمایی
و گفت کاش می مردم پیش از این و بکلی از فراموش شدگان میشدم .
یعنی چون حال تولید نزدیک شد در زیر آن درخت این سخن را گفت .
بعلت اینکه بجهت نزدیکی وضع حمل مشاهده کرد حال شمات
و سرزنشهای قوم را و آرزوی مرگ را کرد . از بجای این آیت
کریمه استدلال بر وقوع تولد عیسی در آنجا کردی . اگر چه
در واقع مکان ولادت با سعادت روح الهی در زیر درخت نیز باشد
لکن آیت مذکوره صریحا دلالت بر این مطلب ندارد همچنانکه

عبارت این انجیل دلالت صریحه بتولد آنجناب در آخورد ندارد . و عبارت مذکوره در ❖ فصل دوم لوقا ❖ چنان است *

در هنگامیکه آنها در بیت اللحم بودند مدت حل اوتام شده بود و پسر پیشتر زاییده شده خود را بدینا آورد و او را بقونداغه بسته در اصطبل خواباند که در خانه برای آنها جای نبود . پس توانیم گفت که در این مطلب نیز کتب نویس انجیل را غلط معنی کرد و قرآن را نفهمید . و در میان دو غلط اختلاف موهومی در میان قرآن و انجیل ثابت نمود که اگر آن اختلافی واضح ثابت گردد نتیجه عمده نیز از آن حاصل نخواهد شد . و همه اینگونه سخنان وی برای تغلیط افهام ضعیفای ناس و مغشوش کردن اذهان مردم عوام از اسلام و غیر اسلام است *

زیاده بر آنچه را که در این اوراق مجتعا و متفرقا در بیان احقاق حق و از هاق باطل آورده شد . در تطویل ذیل سخن اقبال ندارم . و فی الواقع برای مرد بصیر سعادت مند در آنچه نوشتیم کفایت است *

❖ من همه راست نوشتم تو اگر راست نخوانی ❖

❖ جرم لجلاج نباشد که تو شطرنج ندانی ❖

❖ معیار دهم ❖

معیار آخرین از جمله پنجاه معیار ❖ میزان الموازین ❖ است . و ما را در امروز که روز پنجاهم ایام خسین از فصل چهارم سال است عید الخمسین روحانی تواند بود . اینک آخر سال عربی و شمسی است امیدوارم که طالبان آقا، پس از مطالعه معانی لطیفه و مطالب شریفه . که بقدر قدرت و در خور استعداد خویش از بیانات الهیه آوردیم تجدید سال خویش کنند . و عیسوی خداجوی این عید الخمسین معنوی و روحانی را بجای عید الخمسین جسمانی دانسته . و بدین پنجاه حقیقی تمسک بسته . از پنجاه بدعی فراغت گیرد *

از خداوند سبحانه مسئلت کنیم که روز و ماه و سال ما را بغفلت و بدبختی نسازد *

❖ یا محول الحول والاحوال ❖ حول حالنا الی احسن الحال ❖
 برادر روحانی من از کلمات صحیحه توریة و انجیل . و از بیانات عقلیه .
 و دلائل فطرتی . و براهین حکمتی . حال نخستین انسانی را دانستی
 و فهمیدی که انسان در بدایت حال که برای مقصود بزرگ الهی
 آفریده شده بود بجه مرتبه پائی و درجه درجه طهارت و کمال
 و قدرت بود . و چگونه مظهریت اسماء و صفات ربوبیت را داشت
 . و قادر بر حکومت در عوالم سفلیه ایجاد بود . و چون صانع حکیم
 کامل توانا برای اكمال صنع خویش . و اتمام قدرت کامله خود
 و برای اینکه عوالم سفلیه را بمخلوق مکرم خویش بنماید . و همچنین که
 خود را بوی شناسانید شناسایی آفریدگان را نیز در وی پدید کند .
 و آنچه را که در وی بالقوه بود بالفعل نماید و را از مقام جبروت
 و ملکوت در مقامات و مراتب سافله تنزل داد . و آن مخلوق مکرم
 که در صورت خدای یعنی باقتضای قدرت کامله خدایی تمام و کامل
 آفریده شده بود در عوالم بسیار سیر کرد تا بعالم اجسام و مقام نقش
 و ارتسام رسید * پس ای برادر چون از آن عالم بالا روی باین جهان
 خاکی آوردی از زیست منزل عبور کردی . و در هر کدام از آن منازل
 عالیه باقتضای اسباب و مسببات بلطف حکمت سبحانه توقف
 و سکن نمودی . و آیات و علامات و حکمتها و مصالحی که در آن عوالم
 بوده را یاد گرفتی . تا آنکه منتهی بعناصر کشتی طبایع چارگانه
 در تو کار کرد و اجزای تو بعضی در بعض دیگر مضاعف و درهم
 شد و این مقام آخرین مرتبه نزول تو در سفر خویش کر دید *
 از این مقام ترا ندای بازگشت رسید . صعود کردی . و در نیات استیجنان
 یافتی و در جوابات و میوه ها شدی پس در غذاها آمدی و ازها ضم
 گذشته از ثقل کیلوس و تعفین کیوس صاف و خالص گردیدی .
 و آنکه از صلب پدر بیطن مادر بیرون آمدی و نقطه تو بتقدیر

معلوم صورت تقدیر پذیرفت . وریاح چهار گانه بدستباری چهار
ملک یعنی ﴿ دبور و جنوب و صبا و شمال ﴾ بتصرف ﴿ جبرائیل
و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل ﴾ بر تو وزیدن گرفت قوای اربعه
از ﴿ جاذبه و هاضمه و دافعه و ماسکه ﴾ که مطابق با ﴿ هوا
و آتش و آب و خاک ﴾ از جهت طبیعت است برای تو حاصل و مقدر شد
تا آنکه بمقام نخستین از آخر عوالم سه گانه رسیدی . و ناسوتی
شدی پس از آنکه ملکوتی و جبروتی بودی . و در این مقام که باین
دنیای پست رسیدی نسیان از عوالم علویّه آوردی . و فراموش
کردی عهود و مواعیت الهیه را *

﴿ عهد ها کرده ایم باشه خویش ﴾ هیچ از آن عهد ها وفا نکنیم
﴿ بزرگان دین چنان میفرمایند ﴾

آنچه را که در عالم ملکوت و جبروت میدانستی یا آنکه یاد گرفته
بودی و جمله احوال و اوضاع آن عوالم را و همه علوم و معارف
و اسرار و حقایق و انوار را فراموش نمودی . و این فراموشی
یا بجهت مخالطت اعراض و غرایب مفسده بود که ترا فاسد کرد .
و آنها همه از عالم اجسام و کدورات بر تو پیوست . یا آنکه از صدمات
در رحم مادر و یا از راه عدم التفات تو بر مراتب عالیه خود و یا خود
بسبب حکمت هایی که در فراموش ساختن تو مر آنها را بود .
تا آنکه امر معیشت تو در حال شیرخوارگی و هنگام فطام و ایام
صباوت تو اتمام پذیرد و بحد تمیز و مر اهفت برسی *

پس در آن حال بساهست که از عالم دوم یعنی عالم ملکوت بویی بری
و بد آنجا اتصال جوئی . و در آن مقام خدای تعالی اتیساور سل
و جانشینان ایشان را محض از روی رأفت و رحمت خویش بسوی تو
فرستد . که ترا بسوی عهد نخستین که در عالم اول باوی بستی دعوت
کبند . که نظرا از بیکانه باز گیر . و التفات باین خانه رنگین مکن
و باز گرد بسوی خدا هم چنانکه از آنجا آمدی *

﴿ فاسر یا هلاک بقطع من الیل و لایلتفت ﴾

﴿ منکم احد و امضوا حیث توأمرون ﴾

هرگاه در اینحال امر خدای را اجابت آوردی . و پیرو داعی حق
شدی و اطاعت امر را کردی سعادتمند گشتی *

﴿ قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم ﴾

﴿ داعی حق و نبی مطلق ﴾ در هر زمانی از هر زبانی که خواهد
میفرماید . اگر خدای را دوست دارید تبعیت از من جوید و تابع
و تاسی بر من شوید . تا آنکه خدای شما را دوست و محبوب دارد .
و کاهان شما را که از عوالم اعراض و جسمانیات همراه دارید بواسطه
من پیا مرزد . و بر حسناتش تبدیل سازد *

﴿ لقد كان لكم في رسول الله اسوة حسنة ﴾ تا آنکه بعلمت این تاسی
کاهان من که شما ها و اعراض شما ها است بحسنات مبدل شوند .
و اولاد صالح من باشید . که وجودات امت اعمال آن واسطه کبری
و نبی مطلق خدا است چنانکه در این مقامات بعضی از بیان را در این
نامه شنیدی . و چون دانستی که در مقابل انوار ظلمات را نیز سلطنت
ظاهریه داده شد . و هر نوری را ظلی است مقابل و هر حقی را باطلی است
بر آن مماثل . و هر آنچیزی که در خزائن علویه هست در خزائن
سقلیه نیز بحکمت الهیه موجود است . و در مقابل ملائکه مؤکلین
بر هدایات و علوم حقه . شیاطین مؤکلین بر خزینه های شرور
و تلیسیات هست . و مانند انبیا و اولیا و علماء حقه . رؤسای شرور
و ابالسه یعنی شیاطین انسی و دعوت کنندگان دروغین چنانکه احوال
بعضی از آنها را باجمال شنیدی در هر زمانی باتسلط تمام چهارا فرا
گرفته اند . زیرا که اکنون در این عالم ناسوت تا بوم موعود و هنگام
ظهور ملکوت کلبه خدای بطور اکل در جمله جهان . سلطنت
و استیلای ظاهری بر رؤسای باطل نیز داده شد . لهذا در امر دین
خویش با بصیرت و هوشیاری باش . و اهل تلیس را بشناس .
و تدبر و تعمق در کار دین و امر بازگشت بسوی رب العالمین بکن .
و بر خدای اعتماد پیا را این تن خاکی را زیونی ده . دل خویش را
که جایگاه خدا است مقدس دار *

﴿ دشمن جان تن است خاکش دار ﴾

﴿ کعبه حق دل است پاکش دار ﴾

این نکته را فراموش نکن * که در امر دین بی راهنمای و راهبری که از جانب خدای باشد بمقصود نتوانی رسید . و این راه باریک را در این شب ظلمانی تاریک بی روشنایی جمال هادیان طریق الهی باخر نتوانی برد . و این همه ذلک آرایش و کدورات عالم ناسوت را بی واسطه شفاعت شفیع از آینه دل خویش نتوانی زدود . و تا بطواف خانه مربع الاثرکان دین مبین اسلام که در قرای مبارکه الهیه است . بتوسط قرای ظاهره که سیرتو در آنها مقرر است فائز نگردی . خدا را زیارت نتوانی کرد . و بخطاب سیر و افیها لیالی و ایام آئین * عامل نتوانی شد . و تا دست ارادت بدامن پاکان نرسانی از مایش جهانت تباه کند . و ابالسّه و شیاطین ترا کراه سازند *

﴿ و زنوا بالقسطاس المستقیم ولا تبغسوا الناس ﴾

﴿ اشیائهم ولا تعثوا فی الارض مفسدین ﴾

در اینجا سخن رایبایان آوریم که سخن خدای بهترین سخنهاست *
والحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وآله وصحبه
وعلی المؤمنین المسلمین الیهם والجارین علی منوالهم *
و تنبره الیهם من اعداء الدین . و منکری آیات الله فی کل حین .
والله حسبنا ونعم الوکیل . و نسل الله حسن الخاتمة . و شفاعة
محمد شفیع المذنبین . و الحشر تحت لواء اولیاء الطاهرین آمین *
و اتفق الفراغ لمنشیها الحفیر ﴿ نجفعلی بن حسنعلی ﴾
التبریزی بمجروسة قسطنطنیه . فی الیوم الثامن
والعشرین من شهر ذی الحجة الحرام من شهور
سنة (۱۲۸۷) حامدا مصلیا مستغفرا *

﴿ والسلام ﴾

قد طبع فی دار الطباعة العامرة فی (۱۲) جمادی الاولی من سنة (۱۲۸۸)

از دیوان مولانا خالد بغدادی

«رحمة الله عليه»

سَرَوَرِ عَالَمِ مَنْ دِلْدَادَه حَیْرَانِ تُوآم
وَالِه و سرگشته سَوْدایِ هِجْرَانِ تُوآم

شاهِ تَخْتِ قَابِ قَوْسِیْنِ تُوَمَنْ کَمْتَرِ گَدَا
کَنْیِ بُوَذِ یَارایِ آنِ گُویمِ که مِیْهْمَانِ تُوآم

رَحْمَتِ عَامِ تُوَابِ زِنْدَه گِیِ مَنِ تَشْنَه
مُرْدَه بَهِرِ قَطْرَه از آبِ حَیْوانِ تُوآم

دیگَرَانِ بَهِرِ طَوَافِ کَعْبَه می آیند وُ مَنِ
سُو بَسُو اُفْتَادَه کُوهُ و یَبَابَانِ توآم

دُوشِ دَرِ خَوَابِ تَمِ نِهَادَنْدِ اَفْسَرِ شَاهِیِ بَسَرِ
گُو یَبَا یَمِیِ نِهَنْدِ بَرِ فَرْقِ دَرِ بَانَ تُوآم

جَامِیَا اَنِیِ بُلْبُلِ دَسْتَانِ سَرایِ نَعْتِ دُوسْتِ
اینِ سَخْنِ بَسِ حَسْبِ حَالِ اَمَدِ زِدِ پَوَانِ تُوآم

بَرِ لَبِ اُفْتَادَه زَبَانِ گَرِ گِیْنِ سَکِیِ اَمِ تَشْنَه لَبِ
آرْزُومَنْدِ نَمِیِ از بَحْرِ احْسَانِ تُوآم

از دیوان مولانا عبد الرحمن جامی [۱]

«رحمة الله تعالى عليه»

وَصَلَّى اللهُ عَلَى نُوْرٍ كَزُوْشْدِ نُوْرَهَا پَیْدَا
زَمِیْنِ از جِلْمِ اَوْ سَاكُنِ فَلَکِ از عِشْقِ اَوْ شَیْدَا

از و در هر تنی شوقِ از و در هر دلی ذوقِ
از و در هر زبانِ ذکرِ از و در هر سری سودا

مَنْوَرِ عَالَمِ اَز رُویشِ مَعْطَرِ خُلْدِ از بُویشِ
مُعْتَبَرِ هَر دُو گِیْسُویشِ دُو زُلْفِیْتَشِ شَبِ یِلْدَا

مُحَمَّدُ اَحْمَدُ وِ مَحْمُوْدُ کِه وَیْرَا خَالَقِشِ بَسْتُوْد
از و شد بُوْدِ هَر مَوْجُوْدِ از و شد دِیْدِ هَا بَیْنَا

اِگَر نَامِ مُحَمَّدِ رَا نِیَاوَرْدِی شَفِیْعِ اَنْدَمِ
نِه اَدَمِ یَا فِتْیِ تُوْبَه نِه نُوْخِ از غَرَقِ نَجِیْنَا

نِه اِیُوْبِ از بِلَا رَا حَت نِه یُوْسُفِ حَرَمَتِ وَ حَشَمَتِ
نِه عِیْسِی رَا مَسِیْحِ اَمَد نِه مُوْسِی رَا یَدِ بَیْضَا

دُو چَشْمِ نَر گَسِیْنِشِ رَا کِه مَا زَاغِ الْبَصْرِ خَوَانِ
دُو زُلْفِیْ عَنَبْرِیْتَشِ رَا کِه وَ اللَّیْلِ اِذَا یَغْشٰی

زِیْرُ سِیْنِه اَش جَامِی اَلَمْ نَشْرَحْ لَکَ بَرِّ خَوَانَدِ
زِیْمِعْرَاجِشِ خَبَرِ خَوَاهِی فِسْبَحَانَ الَّذِی اَسْرٰی

دم ظلم دین

ایجنہ المحبوب عنوت مآبہ استاذ المعظم ویرشدنا المرحم السدام علیکم ورحمتہ وبرکاتہ

از باری عزوجل اسیر دلیم کہ سائیم رحمت شما پر گاہ ہر ما عاصیہ سائبان ہست

در خدمت کردن دین ستین و بنائید اہل سنت والجماعت کو فقیح عطا فرماید و ما را حبی

کو فقیح شاگردی حبیبہ عالی عطا بکنند کہ دائم الوقت بہمت اہل سنت والجماعت

قائم و دائم باسیستم کتابخانہ ارسال کردہ بخوشترین اوقات دستیاب واصل شدہ

دل ریاض النامین دہ الامتاز المودودی دس مکتوب شریف غلام علی شہ صاحب

دعای مجرب مستلمہ علی ثلاث رسائلہ استاذنا المعظم شما باخبر میسند کہ در برادرہ بیتہ فرقتہ باطلہ

و حاجیہ و اہل صریح و بین شیمہ مابضہ ہستند گلگاہ مناظرہ میبود و لیکن در وقت

طوف دارین فرقتہ باطلہ ہستند هیچ برادرہ بیتہ را حکومت سعودیہ فراب برادر کردہ

کہ از سعودیہ بیعت نہ آئید بہر بہر تبلیغ مذہب باطلہ خود حقوق از دولت سعودیہ

حاصل میکنند و لیکن الحق یعلی لا یعلم ہر دو گمار عالم جمیع مسلمان را بر طرفہ

اہل سنت والجماعت قائم برادر خواہد احنہ لخصی حکم الافدس

الاجوال الجمیل والثواب الجوزل و الکافہ السلب آئین

یونہ سید المرسلین وآلہ و اہل بیتہ امین یا ابوحنیفہ زبان

بوصیفہ بود امام باصفاء آن سراج انسانہ معطفہ

خادمہ الاحقر

محمد احمد ریشی

M. A. RAISY R. A. K

P. O. B. 214 U. A. E

اسماء الكتب العربية التي نشرتها مكتبة الحقيقة

عدد صفحاتها

اسماء الكتب

- ١ - جزء عم من القرآن الكريم ٣٢
- ٢ - حاشية شيخ زاده على تفسير الفاضى البيضاوى (الجزء الاول) ٦٠٤
- ٣ - حاشية شيخ زاده على تفسير الفاضى البيضاوى (الجزء الثانى) ٤٦٢
- ٤ - حاشية شيخ زاده على تفسير الفاضى البيضاوى (الجزء الثالث) ٦٢٤
- ٥ - حاشية شيخ زاده على تفسير الفاضى البيضاوى (الجزء الرابع) ٦٢٤
- ٦ - الايمان والاسلام وبلية السلفيون ١٦٠
- ٧ - نحة اللآلى لشرح بدء الامالى ١٩٢
- ٨ - الحديفة الندية شرح الطريقة المحمدية (الجزء الاول) ٤٣٦
- ٩ - علماء المسلمين وجهلة الوهابيين وبلية شواهد الحق وبلية العقائد النسفية وبلية تحقيق الرابطة ٢٢٤
- ١٠ - فناوى الحرمين برحف ندوة المين وبلية الدرة المضيفة ١٢٨
- ١١ - هدية المهديين وبلية المنتبى القادبانى وبلية الجماعة التبليغية ٢٠٨
- ١٢ - المنفذ عن الضلال وبلية الجاه العوام عن علم الكلام وبلية تحفة الارب وبلية نبذة من تفسير روح البيان ٢٥٦
- ١٣ - المنتخبات من المكتوبات للامام الربانى ٤٤٨
- ١٤ - مختصر (التحفة الاثني عشرية) ٣٥٢
- ١٥ - الناهية عن طعن امير المؤمنين معاوية وبلية الذب عن الصحابة وبلية الاساليب البدعية وبلية الحجج القطعية ورسالة رد روافض ٢٨٨
- ١٦ - خلاصة التحقيق في بيان حكم التقليد والتلفيق وبلية الحديفة الندية ٣٦٨
- ١٧ - المنحة الوهية في رد الوهابية وبلية اشد الجهاد وبلية الرد على محمود الآكوسى وبلية كنف النور ١٩٢
- ١٨ - البصائر لمنكرى التوسل باهل المقابر وبلية غوث العباد ٤١٦
- ١٩ - فتنه الوهابية والصواعق الالهية وسيف الجبار والرد على سيد قطب ٢٥٦
- ٢٠ - تطهير الفؤاد وبلية شفاء السقام ٢٥٦
- ٢١ - الفجر الصادق في الرد على منكرى التوسل والكرامات والخوارق وبلية ضياء الصدور وبلية الرد على الوهابية ١٢٨
- ٢٢ - الحبل المتين في اتباع السلف الصالحين وبلية العقود الدرية وبلية هداية الموفقين ١٣٦
- ٢٣ - خلاصة الكلام في بيان امراء البلد الحرام (من الجزء الثانى) وبلية ارشاد الحيارى في تحذير المسلمين من مدارس النصارى وبلية نبذة من الفتاوى الحديبية ٢٧٢
- ٢٤ - التوسل بالنبي والصالحين وبلية التوسل للشيخ محمد عبد القيوم القادري ٣٣٦
- ٢٥ - الدرر السنية في الرد على الوهابية وبلية نور البقين في مبحث التلفيق ٢٢٤
- ٢٦ - سبيل النجاة عن بدعة اهل الزيغ والضلال وبلية كف الرعاع عن المحرمات وبلية الاعلام بقواطع الاسلام ٢٠٨
- ٢٧ - الانصاف وبلية عقد الجيد وبلية مقياس القياس والمسائل المنتخبة ٢٢٤
- ٢٨ - المستند المعتمد بناء نحة الابد ٢٧٢
- ٢٩ - الاستاذ المودودي وبلية كشف الشبهة عن الجماعة التبليغية ١٢٨
- ٣٠ - كتاب الايمان (من رد المختار) ٦٥٦

- ٣١ - الفقه على المذاهب الاربعة (الجزء الاول) ٣٥٢
- ٣٢ - الفقه على المذاهب الاربعة (الجزء الثاني) ٣٣٦
- ٣٣ - الفقه على المذاهب الاربعة (الجزء الثالث) ٣٨٤
- ٣٤ - الادلة القواطع على الزام العربية في التوايع وبلية فناوى علماء الهند على منع الخطية بغير العربية وبليةما الحظر والاباحة من الدر المختار ١٢٠
- ٣٥ - البريقة شرح الطريقة (الجزء الاول) ٤٨٠
- ٣٦ - البريقة شرح الطريقة وبلية منهل الواردين في مسائل الحبض (الجزء الثاني) ٢٢٨
- ٣٧ - البهجة السنية في آداب الطريقة وبلية ارغام المريد ٢٥٦
- ٣٨ - السعادة الابدية في ما جاء به النقشبندية وبلية الحديقة الندية في الطريقة النقشبندية وبليةما الرد على النصارى والرد على الوهابية ٣٠٤
- ٣٩ - مفتاح الفلاح وبلية خطبة عبد القطر وبليةما لزوم اتباع مذاهب الائمة ١٩٢
- ٤٠ - مفاتيح الجنان شرح شرعة الاسلام ٦٨٨
- ٤١ - الانوار المحمدية من المواهب اللدنية (الجزء الاول) ٤٤٨
- ٤٢ - حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين وبلية مشكلة التوسل ٢٠٨
- ٤٣ - اثبات النبوة وبلية الدولة المكية بالمادة الغيبية ٢٢٤
- ٤٤ - النعمة الكبرى على العالم في مولد سيد ولد آدم وبلية نبذة من الفتاوى الحديثة وبليةما كتاب جواهر البحار ٣٢٠
- ٤٥ - تسهيل المنافع وهامش الطب النبوي وبلية شرح الزرقاني على المواهب اللدنية وبليةما فوائد عثمانية وبليةما خزينة المعارف ٣٠٤
- ٤٦ - اللؤلؤ العثمانية من كتاب الفتوحات الاسلامية وبلية المسلمون المعاصرون ٢٥٦
- ٤٧ - كتاب الصلاة وبلية مواقيت الصلاة وبليةما اهمية الحجاب الشرعي ١٦٠
- ٤٨ - الصرف والنحو العربي وعوامل والكافية لابن الحاجب ١٧٦
- ٤٩ - الصواعق المحرقة في الرد على اهل البدع والزندقة وبلية تطهير الجنان واللسان ٤٨٠
- ٥٠ - الحقائق الاسلامية في الرد على المراجع الوهابية ١١٢
- ٥١ - نور الاسلام تأليف الشيخ عبد الكريم محمد المدرس البغدادي ١٩٢
- ٥٢ - الصراط المستقيم وبلية السيف الصفي وبليةما القول الثبت وبليةما خلاصة الكلام للنبيهاني ١٢٨
- ٥٣ - الرد الجميل في رد النصارى وبلية ابها الولد للغزالي ٢٢٤
- ٥٤ - طريق النجاة وبلية المكتوبات المنتخبة لمحمد معصوم الفاروقي ١٧٦
- ٥٥ - القول الفصل شرح الفقه الاكبر للامام الاعظم ابي حنيفة ٤٤٨
- ٥٦ - حالية الاكدار والسيف البتار (مولانا خالد البغدادي) ٩٦
- ٥٧ - اعترافات الجاسوس الانكليزي ١٩٢
- ٥٨ - غاية التحقيق ونهاية التدقيق للشيخ السندي ١٢٤
- ٥٩ - المعلومات النافعة لأحمد جودت باشا ٥٢٨
- ٦٠ - مصباح الانام وبلية رسالة فيما يتعلق بادلة جواز التوسل بالنبي وزيارته صلى الله عليه وسلم ٢٢٤
- ٦١ - ابتغاء الوصول لحب الله بمدح الرسول وبلية البنين المرصوص ٢٢٤
- ٦٢ - الإسلام وسائر الأديان ٣٣٦
- ٦٣ - مختصر تذكرة الفرطبي للأستاذ عبد الوهاب الشعراي وبلية قرعة العيون للسمرقندي ٤٨٠

دُعَاءُ التَّوْحِيدِ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا عَفُوُّ يَا كَرِيمُ
فَاعْفُ عَنِّي وَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي وَلِآبَائِي وَأُمَّهَاتِي وَلِأَبَائِهِ وَأُمَّهَاتِ زَوْجَتِي وَلِأَجْدَادِي وَجَدَّاتِي وَلِإِبْنَائِي
وَبَنَاتِي وَلِإِخْوَتِي وَأَخَوَاتِي وَلِأَعْمَامِي وَعَمَّاتِي وَلِأَخْوَالِي وَخَالَاتِي وَلِأَسْتَاذِي عَبْدِ
الْحَكِيمِ الْأَرَوَّاسِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ «رَحْمَةُ اللَّهِ
تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ» بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

دُعَاءُ الْإِسْتِغْفَارِ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

جناب حسین حلمی ایشیق «رحمة الله عليه»، ناشر نشریات (حقیقت کتاب اوی) بوده، در سال ۱۳۲۹ هجری [۱۹۱۱ م.] در بلده -ایوب سلطان در شهر استانبول- تولد یافته است. (حقیقت کتاب اوی)، شصت و سه کتاب عربی، بیست و چهار کتاب فارسی و سه کتاب اردویی و چهارده کتاب ترکی را به نشر سپرده و با علاوه کتابهایی که از این کتابهای مذکور به زبانهای فرانسوی، آلمانی، انگلیسی، روسی و غیره ترجمه کرده شده است تعداد نشریات آن به یکصد و پنجاه و دو کتاب بالغ میگردد. همه این کتابها از طرف (حقیقت کتاب اوی) چاپ میگردد. جناب حسین حلمی ایشیق «رحمة الله عليه»، یک عالم کامل و مکمل و با صلاحیت اسلام می باشد و مرشد ایشان سید عبدالحکیم ارواسی است که در علوم دینی عالم متبحر، در معرفت‌های تصوف نیز کامل و مکمل بوده، صاحب کرامات و خوارق می باشد. فضیله مآب حسین حلمی ایشیق «رحمة الله عليه» در شبی که روز ۲۵/۱۰/۲۰۰۱ (۸ شعبان ۱۴۲۲) را به روز ۲۶/۱۰/۲۰۰۱ (۹ شعبان ۱۴۲۲) وصل می کند از دنیا رحلت نموده و در بلده ایوب سلطان که زادگاهش می باشد، مدفون گردیده است.